ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

ΕΤΟΣ ΚΑ΄.— ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ 1946—ΤΕΥΧΟΣ 2-3

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

† Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Ο ΜΑΚΑΡ.ΩΣ ΚΟΙΜΗΘΕΙΣ ΕΝ ΚΥΡΙΩι
ΑΟΙΔΙΜΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο Α΄.

ΕΠΙ ΤΩι ΠΕΝΘΕΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ *Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α'*, πρόσωπον ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν τοῦ κατὰ Ἀνατολὰς Ὀρθοδόξου Κόσμου, ὁ θεοπρόβλητος Ἀρχηγὸς τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὁ πολιὸς Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Δεσπότης, ἐκοιμήθη μακαρίως ἐν Κυρίῳ.

Ὁ Χορηγὸς τῆς ζωῆς ηὐλόγησε τὰς ἐπὶ γῆς ἡμέρας Αὐτοῦ, καὶ ἰδού, ἐν γήρει πίονι, ἐσβέσθη ὡς λύχνος, ἠρέμα καὶ ἐν γαλήνῃ, προστεθεὶς πρὸς τοὺς ἐν οὐρανοῖς Πατέρας καὶ Προκατόχους Του.

Ἡ συμπαθὴς καὶ σεβασμία φυσιογνωμία Του, ἡ διὰ τῆς μειλιχιότητος ἐπιβλητική, τὰ διαυγῆ καὶ ἁδρὰ χαρακτηριστικά Του, τὰ ὁποῖα ἐπλαισίου τὸ πάλλευκον τῆς ἡλικίας, τὸ γλυκὺ καὶ εὐπροσήγορον βλέμμα Του, ἡ ἠπία καὶ συμπαθὴς φωνή Του, ἔπαυσαν πλέον νὰ φωτίζωσι τὸ περιβάλλον τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς.

Ὁ πολιὸς καὶ πανσέβαστος Ἡγούμενος ἐξεδήμησεν εὐλαβῶς πρὸς Κύριον.

* * *

Ὁ Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α', ὡς ἄνθρωπος Χριστιανός, ἦτο πλούσιος εἰς ἀρετάς. Ἦτο φιλόμουσος καὶ μελετηρός. Λάτρις καὶ θεραπευτὴς τῆς τε ἱερᾶς καὶ τῆς θύραθεν παιδείας. Ἐγκυκλοπαιδικὸς τὴν μόρφωσιν, ἥτις ἦτο προφανὴς εἰς τὰς συνομιλίας καὶ τὰς καθ' ἡμέραν ἰδιωτικὰς ἀναστροφάς Του. Ἦτο εὐθὺς καὶ δίκαιος τὸν χαρακτῆρα. Ταπεινὸς καὶ ἁπλοῦς τοὺς τρόπους. Ὁμιλητικὸς καὶ καταδεκτικὸς πρὸς πάντας. Λιτὸς καὶ ἀπέριττος καὶ ὀλιγαρκὴς εἰς τὸν ἰδιωτικόν Του βίον.

Ἀσθένεια σωματικὴ ἐνωρίτατα ὑπενόμευσε τὴν παλαιὰν ὁρμὴν πρὸς δρᾶσιν καὶ ἐργασίαν, ἡ ὁποία ὅμως, ἀκόμη καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς Του, δὲν ἀπετέλεσεν ἐμπόδιον καὶ δὲν ἀνέκοψε τὰς ἐφέσεις τῆς ψυχῆς Του πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀπέβλεπεν εἰς τὸ καλὸν καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, διότι ὁ Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α' ὑπῆρξεν ἐκ κλήσεως κληρικός.

Ἐκ ζήλου καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν ἱερὰν διακονίαν, νεαρώτατος καταταχθεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπίστευεν εἰς τὴν ἀποστολήν Του. Εἶχεν ἀκραιφνὲς ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα. Ἡ ὡραιότης τῶν Παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Τὸν

ἐσαγήνευεν, ἐμελέτα αὐτάς, καὶ ᾐσθάνετο εἰς τὴν ψυχήν Του ὅλην τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐξ οὗ καὶ ὁ ζῆλος Αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ προσκόλλησίς Του πρὸς ὅ,τι ἀρχαῖον παρέδωκεν ἡμῖν ἡ μακραίων Φαναριωτικὴ παράδοσις.

Βενιαμὶν ὁ Α′ ἦτο γόνος τοῦ παρελθόντος καὶ ἔζησεν ὡς θεματοφύλαξ αὐτοῦ. Ὡς κληρικὸς ὑπηρέτησε τὴν Ἐκκλησίαν εὐόρκως, εἰς τὰς ὑπευθύνους δὲ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις θέσεις ὑπῆρξε τίμιος καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ἑκάστοτε καθήκοντά Του, ἀξίως διακονήσας παρὰ τῷ μεγαλεπιβόλῳ ἀοιδίμῳ Πατριάρχῃ Ἰωακεὶμ τῷ Γ′, εἰς ἐποχὴν μάλιστα, καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία ἔβαινε διὰ μέσου παγίδων πολλῶν.

Ὅτε δὲ ἀκολούθως ἡ Ἐκκλησία ἐνεπιστεύθη αὐτῷ τὴν πνευματικὴν ἐπιστασίαν καὶ χειραγωγίαν τοῦ λογικοῦ Ποιμνίου, ὁ ἀρχιερεὺς Βενιαμὶν ὑπῆρξεν «ὁ ποιμὴν ὁ καλός».

* * *

Καὶ πρὸς τὸν καλὸν τοῦτον ποιμένα ἐστράφη ἡ Ἐκκλησία, ἐν καιροῖς χαλεποῖς καὶ δυσκόλοις περιστάσεσιν, ἵνα ἐμπιστευθῇ αὐτῷ τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν αἰώνων καὶ τὰς εὐθύνας τοῦ Θρόνου.

Τὸ πλεῖστον τῆς Πατριαρχείας Του καλύπτουσι τὰ τραγικὰ ἔτη τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου τὰς ἀνηκούστους καταστροφὰς καὶ τὴν πρωτοφανῆ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἀθλιότητα παρηκολούθει μὲ πραγματικὸν πόνον ψυχῆς.

Πλὴν θεόθεν εὑρεθεὶς εἰς τὸ μεταίχμιον καὶ τὴν οὐδὸν τῆς ἀναμενομένης ἀναδημιουργίας τοῦ νέου κόσμου, ὁ Πατριάρχης Βενιαμὶν διέβλεπε μὲ τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν διαίσθησιν τῆς ψυχῆς Του, ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν καὶ τοῦ καπνοῦ, διέβλεπε τὴν Ἐκκλησίαν ὡς Ἄφλεκτον Βάτον, πάντοτε καλοῦσαν καὶ σώζουσαν τὰς ψυχάς.

Βενιαμὶν ὁ Α′ ὑπῆρξεν ὁ στοργικὸς Πατριάρχης καὶ Πατήρ, πλούσιος πάντοτε εἰς ἀγάπην πρὸς πάντας.

Αἱ σωματικαὶ δυνάμεις Αὐτοῦ ὑπεχώρησαν πρὸ τοῦ γήρατος καὶ τῆς ἀσθενείας τῆς σαρκός. Ἡ ψυχή Του ὅμως ἔμεινε πάντοτε ζωηρὰ καὶ πρόθυμος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν τόσον ἠγάπησε καὶ τῆς ὁποίας τὴν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν ὁδὸν μὲ τόσην ἀφοσίωσιν προελείανε. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς ηὐλόγησε τὴν Πατριαρχείαν Του καὶ ἠξίωσεν Αὐτόν, ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους Του, νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά Του πρὸς μίαν σπουδαιοτάτην πρᾶξιν τῆς συγχρόνου ἱστορίας, τὴν ἄρσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ

Ἐκκλησιαστικοῦ Σχίσματος, δι' ἧς προήγαγεν Οὗτος τὴν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ὁλοψύχως ἐπόθει καὶ ηὔχετο.

* * *

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α' καὶ ὡς τοιοῦτον πενθεῖ Αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία, ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος, ἡ Θεόλεκτος Ἱεραρχία, τὸ ὀρθόδοξον Ποίμνιον, ὁ περιούσιος τοῦ Κυρίου Λαός.

Τὸ Πανορθόδοξον ἀποκαλύπτεται πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Σκήνους Του.

Αἱ Ὀρθόδοξοι τῶν περάτων ψυχαὶ εὔχονται ὑπὲρ τῆς αἰωνίας ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς Του.

Τὸ χριστεπώνυμον Πλήρωμα τοῦ Θρόνου Του θερμῶς καὶ εὐλαβῶς ὑποψάλλει :

Τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Βενιαμίν,

εἴη ἡ μνήμη αἰωνία καὶ ἄληστος.

ΔΙΑΚ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ μακαρίως κοιμηθεὶς ἐν Κυρίῳ Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α', ἐγεννήθη ἐν Ἀδραμυτίῳ, τῷ 1871, διήκουσε τὰ πρῶτα γράμματα ἐν τῇ Σχολῇ τῆς γενετείρας Του καὶ εἰς τὸ ἡμιγυμνάσιον τῶν Κυδωνιῶν. Τῷ 1889, τῇ προστασίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου Ἀγαθαγγέλου, διάκονος ὤν, εἰσήχθη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1896, διορισθεὶς ἱεροκήρυξ τοῦ ναοῦ καὶ διευθυντὴς τῆς σχολῆς ἐν Μαγνησίᾳ. Τῷ 1899, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου, τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ γενομένου Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ Ε', εἰσήχθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὡς Τριτεύων, διορισθεὶς ταυτοχρόνως καὶ καθηγητὴς τῶν Θρησκευτικῶν ἐν τῷ Ἰωακειμείῳ Παρθεναγωγείῳ, εἰς ὃ καὶ ἐδίδαξεν ἐπὶ ἑξαετίαν.

Ἀκολούθως, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Ἰωακεὶμ τοῦ Γ', προήχθη διαδοχικῶς εἰς Δευτερεύοντα, Μ. Ἀρχιδιάκονον καὶ Μέγ. Πρωτοσύγκελλον, ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν δὲ τοῦ Μεγάλου τούτου Πατριάρχου δράσας εὐρέως ἐν ταῖς θέσεσι ταύταις, ἐμορφώθη ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, ὑπηρετήσας ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ 13 ὅλα ἔτη. Τῷ 1912, ἀπὸ Μεγ. Πρωτοσυγκέλλου, προήχθη εἰς Μητροπολίτην Ρόδου. Ἀκολούθως, τῷ 1914, ἐξελέγη, ἐπὶ Γερμανοῦ τοῦ Ε', Μητροπολίτης Συληβρίας, μετ' ὀλίγους δὲ μῆνας προήχθη εἰς τὴν χηρεύουσαν Μητρόπολιν Φιλιππουπόλεως. Ἔκτοτε παρέμεινεν ἐν Φαναρίῳ, μὴ δυνάμενος, λόγῳ τῶν τότε περιστάσεων, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νέαν ἐπαρχίαν Αὐτοῦ. Συνοδικὸς ἐκλήθη ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Μελετίου τοῦ Δ' καὶ Γρηγορίου τοῦ Ζ', τῷ 1925 δὲ ὁ Πατριάρχης Βασίλειος ὁ Γ', ὁ ἀπὸ Νικαίας, προήγαγε τὸν Φιλιππουπόλεως Βενιαμὶν εἰς Μητροπολίτην Νικαίας, καλέσας αὐτὸν καὶ συνοδικόν. Τῷ 1933, ὁ Πατριάρχης Φώτιος ὁ Β'. προήγαγε Αὐτὸν εἰς Μητροπολίτην Ἡρακλείας, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ θανόντος ἀειμνήστου Ἡρακλείας Φιλαρέτου Βαφείδου, διετέλεσε δὲ ὡς τοιοῦτος μέχρι τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1936, ὅτε ἡ ψῆφος τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων ἐκάλεσεν Αὐτὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Του ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐγνώρισεν ἡμέρας ἀγαθῆς ἐν Κυρίῳ καρποφορίας. Ἀνεκηρύχθη εἰς Αὐτοκέφαλον ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἤρθη τὸ ἀπὸ 73 ἐτῶν ὑφιστάμενον Βουλγαρικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Σχίσμα καὶ ἀνεκηρύχθη εἰς Αὐτοκέφαλον ἡ Ὀρθόδοξος Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία, ἐγένετο ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν τῶν Καρπαθορώσσων Οὐνιτῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν τῇ σειρᾷ τῶν κα-

νονικῶν πράξεων τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου συγκαταλέγονται, σὺν ἄλλοις, αἱ προαγωγαὶ τοῦ Μητροπολίτου Μύρων Πολυκάρπου εἰς Προύσης (1936), τῶν Ἐπισκόπων Μιλήτου Αἰμιλιανοῦ καὶ Ἀβύδου Γερμανοῦ εἰς Μητροπολίτας Φιλαδελφείας καὶ Αἴνου (1936), τοῦ Ἐπισκόπου Ἀρκαδίας Βασιλείου εἰς Μητροπολίτην Κρήτης (1941), τῶν Ἐπισκόπων Ναζιανζοῦ Φιλοθέου, Ἐλαίας Ἀγαθαγγέλου καὶ Λεύκης Παγκρατίου εἰς Μητροπολίτας Προικονήσου, Κυδωνιῶν καὶ Γάνου καὶ Χώρας, τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου ἀρχιμ. Ἀδαμαντίου καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁ. καὶ Ἱ. Συνόδου ἀρχιμ. Κυρίλλου εἰς Μητροπολίτας Περγάμου καὶ Χαλδίας (1943) καὶ τοῦ Σχολάρχου τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Κορωναίου εἰς Μητροπολίτην Νεοκαισαρείας (1944). Ὡσαύτως ηὐρύνθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἀμερικῇ βοηθῶν Ἐπισκόπων διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐπισκόπων Βοστώνης Ἀθηναγόρου, Νύσσης Γερμανοῦ, Ἁγίου Φραγκίσκου Εἰρηναίου καὶ Σικάγου Γερασίμου (1941).

Τὸν Πατριάρχην Βενιαμὶν ἐτίμησαν δι' ἐπισήμων πράξεων πλεῖστα Καθιδρύματα καὶ ἐπίσημοι Ὀργανισμοί, σὺν ἄλλοις δὲ καὶ τὸ Ἐθνικὸν Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ὅπερ τῷ 1937, ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι αὐτοῦ, ἀνεκήρυξεν Αὐτὸν ἐπίτιμον Διδάκτορα αὐτοῦ.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ, ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ

Ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἥτις ἀπὸ καιροῦ παρουσίαζε συμπτώματα κλονισμοῦ, μὲ δείγματα κοπώσεως καὶ γενικῆς ἐξαντλήσεως, κατέπεσεν εἰς τὸ κατώτατον ὅριον ἀντοχῆς, συνεπείᾳ κρυολογήματος, ἐκδηλωθέντος κατὰ τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν, 11ην Φεβρουαρίου ἑ. ἔ. Καίτοι τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀσθενείας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος οὐδόλως ἦσαν ἀνησυχητικά, οὐδεμίαν προδίδοντα ἐπιπλοκήν, ὅμως ἀμέσως ἐθεωρήθη σκόπιμον ὅπως, παραλλήλως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κληθέντος ἰατροῦ κ. Κωνστ. Χατζησπύρογλου ληφθέντα πρῶτα ἐνδεικνυόμενα μέτρα, εἰδοποιηθῶσι καὶ οἱ ἰατροὶ κ. κ. Βασ. Κῶνος καὶ Εὐάγγ. Φουντόπουλος, ἰδιαίτερος θεράπων ἰατρὸς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, οἵτινες καὶ προσελθόντες εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὴν ἐπαύριον Τρίτην, 12ην Φεβρουαρίου, ἐξήτασαν ἀπὸ κοινοῦ Αὐτήν, διαπιστώσαντες γριππώδη κατάστασιν μὲ βρογχιτικὰ φαινόμενα. Κατόπιν τῆς γενομένης ταύτης διαπιστώσεως, ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Χατζησπύρογλου ὡρίσθη ὅπως μένῃ παρὰ τὴν κλίνην τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ παρακολουθῇ τὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας.

Τὴν 13ην καὶ 14ην Φεβρουαρίου ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦντος Πατριάρχου ἐξηκολούθει μένουσα ἡ αὐτή, ἄνευ μὲν ἐπιπλοκῆς τινος, πλὴν παρουσιάζουσα ἰσχυρὰ συμφορικὰ συμπτώματα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἰδίως πνεύμονος.

Ἐν τῷ μεταξύ, βαθεῖα συγκίνησις ἐπεκράτει παρὰ τοῖς σεβασμιωτάτοις Ἀρχιερεῦσιν, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο παρὰ τὴν κλίνην τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ διηρώτων τὰ τῆς ὑγείας Αὐτῆς, ὡς καὶ παρὰ τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ, ἥτις μετ' ἀμεταπτώτου καὶ εὐλαβοῦς προσοχῆς καὶ συγκινήσεως παρηκολούθει τὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας.

Τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, 15ης Φεβρουαρίου ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Μάξιμος ἀνέγνω ἐν τῷ Ἰδιαιτέρῳ Πατριαρχικῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἱερὰν Παράκλησιν ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἀναρρώσεως τοῦ σεπτοῦ Ἀσθενοῦς, τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτέλεσε, μεθ' ἁπάντων τῶν κληρικῶν τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ Εὐχελαίου παρὰ τὴν κλίνην Αὐτοῦ, ὅπερ ἡ Α. Θ. Παναγιότης παρηκολούθησε ἐν καταφανεῖ συγκινήσει καὶ θερμῇ εὐλαβείᾳ.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συνεκλήθη ἰατρικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν ἐξοχ. ἰατρῶν κ. κ. Δρος Ἀχὴλ Μουχτὰρ, Βασ. Κώνου, Εὐαγγ. Φουντοπούλου καὶ Κωνσ. Χατζησπύρογλου, οἵτινες καὶ ἐξετάσαντες τὴν Α. Θ. Παναγιότητα εὗρον τὴν κατάστασιν Αὐτῆς ἀρκούντως σοβαράν.

Ἡ πρωΐα τοῦ Σαββάτου, 16ης Φεβρουαρίου, εὗρε τὸν σεπτὸν Ἀσθενῆ σχετικῶς ἡσυχώτερον, δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ τῆς 16ης ὥρας ἡ κατάστασις αἰφνιδίως ἐπεδεινώθη, συνεπείᾳ ἰσχυρᾶς καρδιακῆς κρίσεως.

Ἅμα τῇ ὑποχωρήσει τῆς ὀξύτητος τῆς κρίσεως, ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ἐζήτησεν ὅπως μεταλάβῃ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἐφ' ᾧ καὶ κομισθέντων τῶν Τιμίων Δώρων ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, ἐκοινώνησεν Αὕτη ἐν ταπεινώσει καὶ ἄκρᾳ εὐλαβείᾳ.

Ἀκολούθως προσῆλθον παρὰ τὴν κλίνην τοῦ σεπτοῦ Ἀσθενοῦς καὶ παρέμεινον δι' ὅλης τῆς νυκτός, οἱ σεβ. Μητροπλῖται Λαοδικείας, Περγάμου καὶ Χαλδίας, ὁλόκληρος ἡ Πατριαρχικὴ Αὐλὴ καὶ οἱ οἰκεῖοι τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης διῆλθε νύκτα ἀνήσυχον καὶ κρίσιμον.

Ἡ Μ. Πρωτοσυγκελλία, ἐπὶ τῇ ἐπιδεινώσει τῆς καταστάσεως, ἀπέλυσε τὴν κάτωθι Ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Προϊσταμένους τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐντελλομένη ὅπως μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς, 17ης Φεβρουαρίου, ψαλῇ εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς Παράκλησις ὑπὲρ τοῦ ἀσθενοῦντος Πατριάρχου.

Ἡ Ἐγκύκλιος τῆς ***Μ.*** *Πρωτοσυγκελλίας.*

Τοῖς Εὐλαβεστάτοις Ἱερατικῶς Προϊσταμένοις τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως:

Τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Προσκυνητοῦ ἡμῖν Πατρὸς καὶ Δεσπότου, ἀπό τινος ἐν κλίνῃ ἀσθενείας κατακειμένης, προτρεπόμεθα ὅπως τῇ αὔριον Κυριακῇ, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς λειτουργίας καὶ πρὸ τῆς διανομῆς τοῦ ἀντιδώρου, τελέσητε παράκλησιν, συνευχομένου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος, ὑπὲρ ταχείας ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Πατρὸς καὶ Δεσπότου.

Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 16ῃ Φεβρουαρίου 1946.

† ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ***Μάξιμος***

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΩΡΑΙ

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 17ης Φεβρουαρίου, προσῆλθεν ἐκ νέου παρὰ τῷ σεπτῷ Ἀσθενεῖ ὁ ἰατρὸς κ. Βασ. Κῶνος, ὅστις καὶ διεπίστωσε τὸ κρίσιμον πλέον τῆς καταστάσεως. Τὴν 13 καὶ 30′ ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰσῆλθεν εἰς κομματώδη κατάστασιν.

Καὶ τὸ μοιραῖον δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ.

Τὴν 14 καὶ 27′ ἀκριβῶς ὁ Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α′ ἐκοιμήθη μακαρίως ἐν Κυρίῳ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου Του γαλήνη, ἡ πάντοτε διάχυτος ἐπὶ τῆς σεβασμίας φυσιογνωμίας Του, καὶ ἡ γλυκύτης τῶν χαρακτηριστικῶν Του ἐκφραστικώτερον νῦν σφραγίζουσι τὴν νεκρὰν ὄψιν Του.

Ὁ βαρὺς κώδων τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ σημαίνει τὸ τέλος τῆς σεμνῆς Πατριαρχείας Του.

Κατὰ τὰς τελευταίας Του στιγμὰς εὑρέθησαν παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ Πατριάρχῃ οἱ σεβ. Μητροπολῖται Λαοδικείας κ. Δωρόθεος, Προικοννήσου κ. Φιλόθεος καὶ Περγάμου κ. Ἀδαμάντιος, οἱ πανοσιολ. Μεγ. Πρωτοσύγκελλος καὶ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὁλόκληρος ἡ λοιπὴ Πατριαρχικὴ Αὐλή, ὁ Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς σεβ. Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος, οἱ οἰκεῖοι τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οἱ θεράποντες Ἰατροί.

Ὁ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιάκονος ἔκλεισε, κατὰ τὴν τάξιν, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου, ὁ δὲ Μ. Σύγκελλος, φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον, ἐσαβάνωσε τὸν σεπτὸν Νεκρόν, ὅστις καὶ ἀπετέθη ἐντὸς πολυτελοῦς φερέτρου, περιβεβλημένος ἐπανωκαλύμμαυχον, ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον.

Ἐπὶ τοῦ σεπτοῦ Νεκροῦ, διακομισθέντος ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τῶν Πατριαρχικῶν ἐφημερίων εἰς τὸ Ἰδιαίτερον Πατριαρχικὸν Γραφεῖον, ἀνεγνώσθη Τρισάγιον ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, εἰς ὃ παρέστησαν ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, καὶ οἱ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ καταφθάσαντες λοιποὶ Ἅγιοι Συνοδικοὶ καὶ Ὀφφικιάλοι τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Εὐθὺς μετὰ τὸ Τρισάγιον οἱ Πατριαρχικοὶ Ἐφημέριοι καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς ἤρχισαν, κατὰ σειράν, ἀναγινώσκοντες πέριξ τοῦ σεπτοῦ Σκήνους, Ψαλμοὺς καὶ περικοπὰς ἐκ τῆς Κ. Δ.

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

Ἅμα τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι συνῆλθεν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν, ὑπὸ τὴν προε-

δρείαν τοῦ Α΄ τῇ τάξει σεβ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μαξίμου, ὅστις καὶ ἀνακοινούμενος ἐπισήμως τὴν τελευτὴν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀγγέλλω τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Ἐνδημούσῃ Συνόδῳ ὅτι ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α΄ ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον. Ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης, ἀφιερωθεὶς ἐκ παίδων τῷ Θεῷ, ἔχει μακρὰν διακονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑπηρετήσας Αὐτῇ πάντοτε μετ' ἀφοσιώσεως ἔν τε τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐφέσου ὡς Καθηγητὴς καὶ Ἱεροκήρυξ καὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ, ἔνθα ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ἀξιώματος τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου εἶτα δὲ ὡς Μητροπολίτης καὶ Συνοδικός. Τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου 1936 ἀνεδείχθη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ παρὰ τὸν φόρτον τῶν ἐτῶν καὶ τὴν συνέχουσαν αὐτὸν καταστατικὴν ἀσθένειαν, προσεπάθησε, ὅση αὐτῷ δύναμις, νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα τῆς Πατριαρχείας, ἕως οὗ τέλεον ἐξαντληθεὶς καὶ καμφθείς, προσβληθεὶς δὲ ἐπ' ἐσχάτων καὶ ὑπὸ βρογχιτικῆς πνευμονίας, παρέδωκε σήμερον, τὴν 14 καὶ 27΄ ὥραν, τὸ πνεῦμα εἰς τὸν Ἅγιον Θεόν. Ὁ πόνος, ὃν οἱ πάντες ἐπὶ τούτῳ αἰσθανόμεθα, ἔχει τὸν λόγον ὄχι μόνον εἰς τὴν βαθεῖαν εὐλάβειαν πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ κοιμηθέντος Πατριάρχου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Πάνσεπτος Οἰκουμενικὸς Θρόνος, ἐν χρόνοις δυσχειμέροις, στερεῖται τοῦ Προκαθημένου Αὐτοῦ. Εὐχηθῶμεν ἐκ ψυχῆς ὅπως ὁ Κύριος, ὁ ζωῆς καὶ θανάτου ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ μεταστάντος ἀπὸ τῶν ἐνθένδε ἀειμνήστου Πατριάρχου ἐν σκηναῖς Ἁγίων καὶ Δικαίων».

Ἐν βαθείᾳ συγκινήσει ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος ὀρθία ἐδεήθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου, ἀκολούθως δὲ προῆλθεν εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας περὶ τῆς κηδείας ἀποφάσεις, ὁρίσασα:

1 — ὅπως τὸ θλιβερὸν γεγονὸς γνωστοποιηθῇ τηλεγραφικῶς, κατὰ τὴν τάξιν, πρὸς τοὺς ἐξοχωτάτους Πρωθυπουργόν, Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Νομάρχην τῆς Πόλεως, πρὸς τοὺς Μακαριωτάτους Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς τὰς ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον Αὐτονόμους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου, πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν,

2 — ὅπως ἡ κηδεία τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου τελεσθῇ τῇ Τρίτῃ, 19ῃ Φεβρουαρίου, καὶ ὥρᾳ 11 καὶ 30′, ὑφ' ἁπάσης τῆς Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου,

3 — ὅπως ἐκδοθῇ ἡ ἀκόλουθος ἐπίσημος ἀγγελία τοῦ Θανάτου καὶ τῆς Κηδείας:

†

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος

μετὰ βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους ἀγγέλλει ὅτι

ὁ Παναγιώτατος καὶ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ὁ Α′

ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ σήμερον, 17 Φεβρουαρίου 1946, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 14 καὶ 27′.

Τὸ σεπτὸν Αὐτοῦ Σκῆνος κατετέθη ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ψαλήσεται τὴν προσεχῆ Τρίτην, 19/2/946, καὶ ὥραν 11 καὶ 30′, ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ. Ὁ ἐνταφιασμὸς γενήσεται αὐθημερὸν ἐν τῷ Ἰδιαιτέρῳ Περιβόλῳ τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Βαλουκλῆ).

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1946.

4 — ὅπως ἀπολυθῶσιν ὑπὸ τῆς Μεγ. Πρωτοσυγκελλίας αἱ κάτωθι Ἐγκύκλιοι:

Πρὸς τοὺς Ἱερατικῶς Προϊσταμένους τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον, τὴν 14 καὶ 27′ ὥραν ὁ Παναγιώτατος καὶ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὁ προσκυνητὸς ἡμῖν Πατὴρ καὶ Δεσπότης κ. ΒΕΝΙΑΜΙΝ, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον.

Τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα ἀνακοινούμενοι ὑμῖν, προτρεπόμεθα, κατ' ἐντολήν, ὅπως ἀπὸ τῆς αὔριον, ἐπὶ 40 ἡμέρας, τελῆτε, κατὰ τὴν τάξιν, τὸ νενομισμένον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας Αὐτοῦ ψυχῆς μνημόσυνον ἢ τρισάγιον, ἔνθα δὲν τελεῖται λειτουργία, μέχρι δὲ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐνταφιασμοῦ Αὐτοῦ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, ἐπὶ μίαν ὥραν, καθὼς καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας, εἰς ἀραιὰ διαλείμματα, οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν κρούωσι πενθίμως.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1946.

Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ***Μάξιμος***.

Πρὸς τοὺς Ἱερατικῶς Προϊσταμένους τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Δεσπότου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βενιαμίν, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, προτρεπόμεθα, κατ' ἐντολήν, ὅπως ἀπὸ τοῦδε μνημονεύητε τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου, μέχρι νεωτέρας ἐντολῆς.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1946.

Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ***Μάξιμος***.

5 — ὅπως ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Μάξιμος, ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπικήδειον,

6 — ὅπως τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας ἄγωσιν οἱ σεβ. Μητροπολῖται Δέρκων κ. Ἰωακείμ, Προύσης κ. Πολύκαρπος καὶ Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος,

7 — ὅπως τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας, 18 Φεβρουαρίου, τελεσθῇ λειτουργία ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, τὴν δὲ Τρίτην, 19 Φεβρουαρίου, ἡμέραν τῆς κηδείας. κατὰ τὴν τάξιν, ὑπὸ τοῦ σεβ. Προεδρεύοντος Μητροπολίτου Χαλκηδό-

νος κ. Μαξίμου καὶ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ καὶ Προύσης κ. Πολυκάρπου.

8 — ὅπως τὸ σεπτὸν Σκῆνος ἐκτεθῇ ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ εἰς προσκύνημα τῶν πιστῶν μέχρι τῆς ὥρας τῆς κηδείας,

9 — ὅπως ὁ ἐνταφιασμὸς τοῦ σεπτοῦ Νεκροῦ γένηται ἐν τῷ Περιβόλῳ τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ, καί

10 —ὅπως καταρτισθῇ Τελεταρχικὴ ἐπὶ τῆς Κηδείας Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Περγάμου κ. Ἀδαμαντίου καὶ Χαλδίας κ. Κυρίλλου, τοῦ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Μαξίμου καὶ τοῦ πανοσ. Μ. Ἀρχιδιακόνου κ. Μελετίου μετὰ τῶν ἀνωτέρων λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς καὶ ἄλλων ἐγκρίτων ὁμογενῶν.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος ἰδιαιτέραν ἔλαβεν ἀπόφασιν ὅπως ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης, καὶ ἐφ' ἑξῆς δὲ καὶ πάντες οἱ Πατριάρχαι κηδεύωνται, τοῦ Σκήνους αὐτῶν ἐναποτιθεμένου ἐντὸς φερέτρου, μετὰ σάκκου ἀρχιερατικοῦ, ἐπιτραχηλίου, μικροῦ ὠμοφορίου, καὶ ἐπανωκαλυμμαύχου καὶ μετὰ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεδρίας, ἐν τῷ Ἰδιαιτέρῳ Πατριαρχικῷ Γραφείῳ, ἐψάλη Τρισάγιον, μεθ' ὅ, προεξαρχόντων τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, Λαοδικείας κ. Δωροθέου καὶ Περγάμου κ. Ἀδαμαντίου, προηγουμένων τῶν ἑξαπτερύγων, τοῦ Πατριαρχικοῦ Διβαμβούλου, τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου φέροντος τὸ Πατριαρχικὸν Χαζράνιον καὶ ψαλλόντων τῶν Πατριαρχικῶν χορῶν, καὶ ἀκολουθούντων τοῦ σεβ. Ἁγίου Προεδρεύοντος Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μαξίμου, τῶν λοιπῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, τῶν Ὀφφικιάλων, τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν Ὑπαλλήλων τῆς Αὐλῆς, τὸ σεπτὸν Σκῆνος, αἰρόμενον ὑπὸ τῶν Πατριαρχικῶν Ἐφημερίων, διεκομίσθη εἰς τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν, ἔνθα ἐψάλη ἐκ νέου Τρισάγιον ὑπὸ τῶν σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων, μεθ' ὃ οἱ Πατριαρχικοὶ Ἐφημέριοι ἤρξαντο ἀναγινώσκοντες καὶ αὖθις Γραφικὰ χωρία.

ΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ

Τὴν Δευτέραν, 18ην Φεβρουαρίου, ὑπὸ τὸν πένθιμον ἦχον τοῦ κατὰ διαστήματα κρούοντος μεγάλου κώδωνος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, ἤρξατο, περὶ ὥραν 8ην, ἡ συνοδικῶς ὁρισθεῖσα λειτουργία ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, φέροντος, κατὰ τὴν τάξιν, ἱερατικὴν ἀμφίεσιν. Εἰς ταύτην παρέστησαν ὁλόκληρος ἡ σεβασμία Ἱεραρχία καὶ πλῆθος πολὺ ἐκ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ καταφθανόντων καθ' ὁμάδας πιστῶν, οἵτινες

Οἱ σεβ. Μητροπολῖται Χαλκηδόνος, Δέρκων καὶ Προύσης κατὰ τὸ ἀναγνωσθὲν ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς σεπτῆς Σοροῦ Τρισάγιον μετὰ τὴν θ. λειτουργίαν τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας.

Ὁ Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, σεβ. Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος μετὰ τῶν Καθηγητῶν καὶ Μαθητῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν ψαλὲν Τρισάγιον.

ἐν βαθείᾳ συγκινήσει καὶ εὐλαβείᾳ, μέχρι προκεχωρηκυίας ὥρας, παρήλασαν πρὸ τοῦ σεπτοῦ Σκήνους διὰ τὸ ὕστατον προσκύνημα.

Τὴν Τρίτην, 19ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν τῆς κηδείας, ἀπὸ βαθείας πρωΐας, πλῆθος ἄπειρον λαοῦ ἤρχισε νὰ κατακλύζῃ τὸν Πατριαρχικὸν Ναόν, τὸν περίβολον καὶ τὰς πέριξ διόδους. Ἐνωρίτατα κατέφθασεν ἰσχυρὰ ἀστυνομικὴ δύναμις, ἐκ τριακοσίων καὶ πλέον ἀνδρῶν, μετ' ἄλλων ἐφίππων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οἵτινες καὶ τεθέντες εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τελεταρχικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως.

Τὴν 8ην ἀκριβῶς ὥραν ἤρξατο ἡ συνοδικῶς ὁρισθεῖσα λειτουργία, ἥν, κατὰ τὴν τάξιν, ἐτέλεσεν ὁ Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος μετὰ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ καὶ Προύσης κ. Πολυκάρπου. Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἀνεγνώσθη Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ σεπτοῦ Σκήνους ὑπὸ τῶν αὐτῶν σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων, μεθ' ὃ ἤρξατο καὶ αὖθις ἡ ἀνάγνωσις Γραφικῶν ἀποσπασμάτων.

Περὶ ὥραν 10 καὶ 30' προσῆλθον παρὰ τὸ σεπτὸν Σκῆνος ὁ Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, σεβ. Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος, μετὰ τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου καὶ τῶν Μαθητῶν τῆς Σχολῆς, οἵτινες καὶ περιεστοίχισαν τὸ σεπτὸν Σκῆνος. Ἡ Α. Σεβασμιότης, μετ' ἀνάγνωσιν Τρισαγίου, ἀποχαιρετίζουσα τὸ ὕστατον τὸν Σεπτὸν Πατριάρχην ἀπὸ μέρους τῆς Σχολῆς, προσεφώνησεν οὕτως:

«Πάνσεπτε Πάτερ καὶ Πατριάρχα,

Ἡ ἐν Χάλκῃ Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολή, ἡ Τροφὸς καὶ Μήτηρ Σου, τὴν ὁποίαν μετὰ τόσης στοργῆς καὶ τόσου ἐνδιαφέροντος περιέβαλλες καθ' ὅλην τὴν μακρὰν Ἀρχιερατικὴν καὶ Πατριαρχικὴν Διακονίαν Σου, ὡς ὕστατον φόρον ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης, ἔρχεται τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἀποθέσῃ ἐπὶ τῆς Σεπτῆς καὶ Παναγίας Πατριαρχικῆς Δεξιᾶς Σου τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀσπασμόν. Μὲ τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ μακαρία ψυχή Σου ἀπὸ τὰ σκηνώματα τῆς Αἰωνιότητος θὰ παρακολουθῇ ἡμᾶς, θὰ εὔχηται καὶ θὰ εὐλογῇ τὰς ταπεινὰς προσπαθείας ἡμῶν, ὑποκλινόμεθα εὐλαβῶς πρὸ τοῦ γεηροῦ Σκήνους Σου καὶ ἀναφωνοῦμεν ὁλοψύχως: Ἀοίδιμε καὶ Πανσέβαστε Πάτερ καὶ Πατριάρχα, αἰωνία Σου ἡ Μνήμη».

Ἀκολούθως ἐψάλη ἐμμελῶς ὑπὸ τῶν μαθητῶν τρὶς τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη», μεθ' ὅ ἠκολούθησεν ὁ ἀσπασμὸς τῆς Δεξιᾶς τοῦ Νεκροῦ Πατρι-

άρχου ὑπὸ τοῦ σεβ. Σχολάρχου, τῶν ἐλλογιμ. κ. κ. Καθηγητῶν καὶ τῶν Μαθητῶν.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρξαντο καταφθάνοντες εἰς τὰ Πατριαρχεῖα οἱ Ἐπίσημοι. Περὶ τὴν 10ην ὥραν προσῆλθον πρῶται αἱ ἐκκλησιαστικαὶ Ἀντιπροσωπεῖαι, καὶ δὴ ἡ Ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλλου τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Πατριαρχείου, ὁ ἄγγλος Πρωθιερεύς, αἰδεσιμολ. κ. Ch. Hatchinson, αἱ Ἀντιπροσωπεῖαι τῆς ἐνταῦθα Παπικῆς Ἀποστολῆς, τῶν Καθολικῶν Ἀρμενίων, τῶν Συροχαλδαίων, ὁ Σέρβος Πρωθιερεύς, αἰδεσ. κ Π. Χαϊδούκοβιτς, ὁ κλῆρος τῆς ἐνταῦθα Βουλγαρικῆς παροικίας καὶ ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἀρχιρραββινείας.

Τὴν 11ην ὥραν ἀκριβῶς κατέφθασεν ὁ Ἐξοχ. Νομάρχης καὶ Δήμαρχος τῆς Πόλεως Δρ Λουτφῆ Κιρδάρ, ὁ βοηθὸς Νομάρχης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ντεμὶρ, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ Διοικητὴς τῆς Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας κ. Ραγκὴπ, ἀντιπρόσωποι τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὁ βουλευτὴς Ἀγκύρας κ. Μιχαὴλ Καγιάογλου, ὁ βουλευτὴς κ. Σαδὶκ Διρὶ, ὁ Διευθυντὴς τῶν Μουσείων τῆς Πόλεως κ. Ἀζὴζ, ὁ Ἔπαρχος Φατὴχ, ὁ Ὑποδιοικητὴς Φαναρίου καὶ πλεῖσται ἄλλαι προσωπικότητες τῆς διοικητικῆς περιφερείας τῆς Πόλεως.

Ἐπίσης προσῆλθον καὶ κατέλαβον τὰς οἰκείας θέσεις ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος, ἐντιμότατος κ. Κουντουμᾶς, ἐκπροσωπῶν τὴν ἔντιμον Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὁ Διευθύνων τὸ ἐνταῦθα Γενικὸν Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἐντιμ. κ. Π. Παντερμαλῆς, ὁ Πρόξενος κ. Α. Βλάχος, οἱ Ἀκόλουθοι τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐν στολῇ καὶ οἱ λοιποὶ Τμηματάρχαι τοῦ Προξενείου, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ρωσίας, οἱ Γεν. Πρόξενοι Ἀγγλίας, Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Γιουγκοσλαυΐας, ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόξενος τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῶν Ἀκολούθων ἐν στολῇ, οἱ Γεν. Πρόξενοι Οὑγγαρίας καὶ Ἀλβανίας, ὁ Ἀναπληρωτὴς Γεν. Πρόξενος τῆς Ρουμανίας μετὰ τῶν Ἀκολούθων τοῦ Προξενείου καὶ ὁ Ὑποπρόξενος τῆς Βραζιλίας, ἐπίσης δὲ καὶ πλεῖστοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, ἐγχωρίου καὶ ξένου καὶ ἀνταποκριταὶ Πρακτορείων καὶ Ἐφημερίδων.

Παρέστησαν ἐπίσης τὸ σῶμα τῶν Ὀφφικιάλων τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὁ Σχολάρχης καὶ οἱ Καθηγηταὶ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, Καθηγηταὶ μετὰ μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν ὁμογενῶν Σχολῶν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Πολιτῶν, ἡ Κεντρικὴ Ἐφορεία Σταυροδρομίου μετὰ τῶν Ἐφορειῶν τῶν Σχολῶν, ἡ Ἐφορεία τῶν Ὀρφανοτροφείων, ἀντιπροσωπεῖαι Ἐπιτροπῶν τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πλεῖστα ἔγκριτα μέλη τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας ἐκ τῆς τά-

ξεως τῶν λογίων, τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν ἐμπόρων, ἐν οἷς καὶ πολλοὶ ξένοι.

Τὴν 11 καὶ 30′ ἀκριβῶς ἤρξατο ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου. Ταύτης προέστη ὁ Α′ τῇ τάξει σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος, ὅστις καί, κατὰ τὴν τάξιν, ἔστη ἐν τῷ Παραθρονίῳ, συμμετέσχον δὲ οἱ σεβ. Μητροπολῖται Δέρκων κ. Ἰωακείμ, Προύσης κ. Πολύκαρπος, Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶς, Ἡλιουπόλεως κ. Γεννάδιος, Θεοδωρουπόλεως κ. Λεόντιος, Χριστουπόλεως κ. Μελέτιος, Λαοδικείας κ. Δωρόθεος, Αἴνου κ. Γερμανός, Προικονήσου κ. Φιλόθεος, Γάνου καὶ Χώρας κ. Παγκράτιος καὶ Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος.

Περὶ τὸ Σκῆνος τοῦ Πατριάρχου ἵσταντο τιμητικῶς ἑκατέρωθεν ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος κρατῶν τὴν Ποιμαντορικὴν Ῥάβδον καὶ ὁ Δευτερεύων τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων κρατῶν ἐπὶ δίσκου τὴν Πατριαρχικὴν Μίτραν. Πρὸ τοῦ φερέτρου ἵστατο ὁ Μ. Πριμικήριος κρατῶν τὸ Διβάμβουλον.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως ἀνέγνω συγχωρητικὰς ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου εὐχὰς αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, τῶν Συροχαλδαίων καὶ ὁ Ἀγγλικανὸς Πρωθιερεύς, μεθ' ὃ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Μάξιμος ἀπήγγειλε τὸν ἐν ταῖς κατωτέρω σελίσι καταχωριζόμενον ἐπικήδειον λόγον.

Ἐπηκολούθησεν ὁ τελευταῖος ἀσπασμὸς ἀπὸ μέρους τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ τῶν Κληρικῶν τῆς Αὐλῆς, καὶ εἶτα ἡ ἀπὸ μέρους τῶν Ἐπισήμων ὑποβολὴ τῶν συλλυπητηρίων εἰς τοὺς ἄγοντας τὸ πένθος σεβ. Μητροπολίτας Δέρκων κ. Ἰωακείμ, Προύσης κ. Πολύκαρπον καὶ Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομον, ἱσταμένους πρὸ τοῦ Θρόνου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΦΟΡΑΝ

Ἅμα τῇ λήξει τῆς ὑποβολῆς τῶν συλλυπητηρίων τῶν Ἐπισήμων, ἤρξατο ἡ ἐκφορὰ τοῦ σεπτοῦ Σκήνους. Ἡ πομπὴ ἐσχηματίσθη ὡς ἑξῆς: Προεπορεύοντο 4 πατριαρχικοὶ κλητῆρες, εἵποντο δύο Διάκονοι φέροντες ὁ μὲν φιάλην οἴνου, ὁ δὲ δίσκον διπύρων, ἠκολούθουν τὰ ἑξαπτέρυγα τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, οἱ πατριαρχικοὶ Χοροὶ ψάλλοντες σιγηλῇ τῇ φωνῇ τὸν ἐξόδιον ὕμνον, ἓξ Ἀρχιμανδρῖται, ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης κρατῶν τὸ Πατριαρχικὸν Χαζράνιον, εἵποντο δὲ τὸ Πατριαρχικὸν Πρεσβυτέριον, πάντες οἱ συμμετασχόντες τῆς κηδείας σεβ. Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς φέροντες ἐπανωκαλύμμαυχον, ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, καὶ μετὰ τούτους ἐφέρετο ἡ σεπτὴ Σορὸς αἰρομένη ὑπὸ ὀκτὼ Ἱερέων, φερόντων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον,

δύο Διακόνων θυμιώντων αὐτήν. Εἵποντο ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ ἡ λοιπὴ Πατριαρχικὴ Αὐλή, οἱ οἰκεῖοι τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, αἱ ξέναι θρησκευτικαὶ Ἀντιπροσωπεῖαι, οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσημοι. Πρὸ τῆς ὅλης πομπῆς ἐφέρετο ὁ ὑπὸ τοῦ ἐξοχ. Νομάρχου τῆς Πόλεως κατατεθεὶς πολυτελὴς στέφανος ἐκ κλάδων δάφνης, κατ' ἐξαίρεσιν ἐκ τῆς σχετικῆς τάξεως γενόμενος δεκτός.

Πρὸ τῆς Πατριαρχικῆς Πύλης ἀνεγνώσθη Τρισάγιον ὑπὸ τοῦ προεξάρχοντος σεβ. Ἁγίου Προεδρεύοντος, μεθ' ὃ ἀποδιδομένων τῶν τιμῶν ὑπὸ παρατεταγμένου σώματος ἀστυνόμων, ἡ σεπτὴ Σορὸς διεκομίσθη καὶ ἐναπετέθη ἐπὶ πολυτελοῦς νεκροφόρου αὐτοκινήτου, οὗ ἐπέβη ὁ πανοσ. Μ. Ἀρχιμανδρίτης φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον.

Ἀκολούθως ἐπέβησαν αὐτοκινήτων πάντες οἱ σεβ. Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς φέροντες τὰ ἱερὰ ἄμφια αὐτῶν, ἅπαν τὸ Πρεσβυτέριον μὲ πλήρεις τὰς λειτουργικάς των στολάς, οἱ οἰκεῖοι τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, οἱ Ἐπίσημοι, ὁ Σχολάρχης καὶ οἱ Καθηγηταὶ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ Ὑπάλληλοι τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, πλεῖσται ἐκ τῶν ἐπισήμων Ἀντιπροσωπειῶν, ἀμέσως δὲ μετ' αὐτοὺς ἐπέβησαν τῶν ἰδίων αὐτῶν αὐτοκινήτων οἱ παραστάντες εἰς τὴν κηδείαν Πρόξενοι τῶν διαφόρων Κρατῶν, καὶ ἡ νεκρικὴ πομπή, ἀκολουθουμένη ὑπὸ μακρᾶς σειρᾶς αὐτοκινήτων, ἐξεκίνησε κατευθυνομένη πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ, ἔνθα οἱ τάφοι τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν.

Καθ' ὅλην τὴν διαδρομήν, γενομένην μετ' ἄκρας τάξεως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἀποδιδούσης κατὰ διαστήματα τὰς τιμάς, πλήθη πιστῶν ἐκ τῶν πέριξ ἐνοριῶν, συγκεντρωμένα πρὸ τῶν ἱερῶν Ναῶν, ὅθεν διήρχετο ἡ πομπή, συμμετεῖχον εἰς τὸ γενικὸν πένθος, τῶν προϊσταμένων τῶν Ναῶν τούτων ἀναμενόντων τὴν νεκρικὴν πομπὴν πρὸ τῶν πυλῶν τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἀναγινωσκόντων Τρισάγιον ἐπὶ τῆς προερχομένης Σοροῦ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΝ

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Πατριαρχικῇ καὶ Σταυροπηγιακῇ Μονῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ πλῆθος καὶ πάλιν κόσμου ἐκ τῶν πέριξ ἐνοριῶν ἀνέμενε τὴν πομπήν. Ἀστυνομικὴ δύναμις, παρατεταγμένη εἰς δύο σειράς, ἀπέδιδε τὰς τιμὰς εἰς τὴν σεπτὴν Σορόν, διακομιζομένην εἰς τὸν ἱερὸν Ναόν. Πρὸ τῆς ἐξωτερικῆς Πύλης τῆς Μονῆς ἀνέμενε τὸ Πρεσβυτέριον, εἰς τὸν αὐλόγυρον δὲ ὑπεδέχθη τὴν πομπὴν τὸ Ἰατρικὸν Σῶμα τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Διευθυντὴν ἰατρὸν κ. Ὀδ. Μαυρίδην, τῇ συνοδείᾳ ἀδελφῶν νοσοκόμων.

Κατόπιν Τρισαγίου, ἀναγνωσθέντος ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ὑπὸ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος, Δέρκων καὶ Προύσης, ἡ Σορὸς διεκομίσθη εἰς τὸν αὐλόγυρον τῆς ἱερᾶς Μονῆς. Ἐνταῦθα, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιταφίων εὐχῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ μετὰ τὸν ὕστατον ἀσπασμὸν τῶν οἰκείων, ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α′ παρεδόθη εἰς τὴν μητέρα γῆν, ὑπὸ τὰ αἰσθήματα βαθείας εὐλαβείας πάντων τῶν παρισταμένων ἐπισήμων καὶ τοῦ λοιποῦ λαοῦ, εὐχομένων ἀνάπαυσιν τῇ μακαρίᾳ ψυχῇ Αὐτοῦ.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ. ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΕΝ ΤΗι ΠΟΛΕΙ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι

Ἐν ἀτμοσφαίρᾳ γενικοῦ πένθους ἐγνώσθη πανταχοῦ τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα τῆς τελευτῆς τοῦ Πατριάρχου, καὶ μετ' αἰσθημάτων πολλῆς συγκινήσεως καὶ εὐλαβείας διεξήχθη ἡ κηδεία Αὐτοῦ.

Αἱ ἐπὶ τῷ θανάτῳ συλλυπητήριοι πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκδηλώσεις ὑπῆρξαν πλεῖσται. Ἐκ τῶν πρώτων ἐλήφθησαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα συλλυπητήρια τηλεγραφήματα τῶν Ἐξοχωτάτων Πρωθυπουργοῦ τῆς Χώρας ἡμῶν κ. Σουκρῆ Σαράτσογλου, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χιλμῆ Οὐρὰν καὶ Γράμματα τοῦ Ἐξοχ. Νομάρχου καὶ Δημάρχου τῆς Πόλεως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Ἐπίσης κατέφθασαν τηλεγραφήματα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἀντιβασιλέως Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἐξοχ. κ. Θ. Σοφούλη, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ἐξοχ. κ. Νόβα Ἀθανασιάδου, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας Ἐξοχ. κ. Π. Στάϊνωφ καὶ πλείστων ἄλλων Ἐπισήμων ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κύκλων.

Ἐπίσης προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, πρὸς ὑποβολὴν συλλυπητηρίων, ὁ Διευθύνων τὸ ἐνταῦθα Γεν. Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἐντιμ. κ. Π. Παντερμαλῆς, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Προξένου κ. Α. Βλάχου καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀκολούθου κ. Θ. Βουτσαρᾶ, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ρωσίας ἐντιμ. κ. Κουπιάκωφ, ὁ ἐνταῦθα Ἀναπληρωτὴς τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Βουλγαρίας κ. Καραγκιόζωφ καὶ ὁ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Γεν. Προξένου τῆς Ρουμανίας κ. Μπιμπέσκου. Ὡσαύτως ἀπέστειλαν συλλυπητήρια ἐπισκεπτήρια ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ Πρεσβευτὴς καὶ ὁ ἐνταῦθα Γεν. Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, διὰ γραμμάτων δὲ συνελυπήθησαν οἱ ἐντιμότατοι Πρόξενοι Γαλλίας, Ἀμερικῆς, Οὐγγαρίας, Ἀλβανίας, Πολωνίας καὶ Βραζιλίας. Ἐπίσης προσῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀντιπροσωπεία τῆς ἐν τῇ Πόλει ἡμῶν Παπικῆς Ἀποστο-

λῆς, ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν πανοσιολ. κ. κ. Γκυλουὰ καὶ Κολλάρο, οἵτινες καὶ διεβίβασαν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Παπικοῦ Ἀπεσταλμένου Mgr. Marina, προσεπιδηλοῦντες ὅτι ἡ Α. Σεβασμιότης ὥρισεν ὅπως εἰς ὅλους τοὺς ἐνταῦθα Καθολικοὺς Ναοὺς τελεσθῶσι δεήσεις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου.

Τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου ἀνήγγειλαν, μετ' ἀναλελυμένων βιογραφικῶν σημειωμάτων, οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ ὅλων τῶν Κρατῶν, πολλαπλαῖ δὲ ὑπῆρξαν ἐξ ἄλλου αἱ ἐκδηλώσεις συμμετοχῆς ἐν τῷ πένθει τῆς Ἐκκλησίας τόσον ἐν τῇ Χώρᾳ ἡμῶν, ὅσον καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ἐν τῇ Πόλει ἡμῶν, αἱ ἐπίσημοι Κυβερνητικαὶ Ἀρχαί, ἀποδώσασαι ἰδιαιτέραν ὅλως προσοχὴν εἰς τὸ θλιβερὸν γεγονός, συμμετέσχον εἰς τὸ πένθος τῆς Ἐκκλησίας, ἐπισήμως ἀντιπροσωπευθεῖσαι κατὰ τὴν κηδείαν διὰ τῶν ἐξοχωτέρων προσωπικοτήτων τῆς Περιφερείας. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδείας τῆς Πόλεως, δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως, ὥρισεν ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας ἀργήσωσιν αἱ ὁμογενεῖς Σχολαὶ καὶ παραστῶσιν εἰς τὴν κηδείαν οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων μετὰ τῶν Καθηγητῶν των. Αἱ σημαῖαι τῶν Πύργων Γαλατᾶ καὶ Βεγιαζὶτ ὑψώθησαν μεσίστιοι τὴν ὥραν τῆς κηδείας, ὁλόκληρος δὲ ὁ Τουρκικὸς Τύπος περιέγραψεν εἰς μακροσκελεῖς περιγραφὰς τὰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς κηδείας τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου μετ' ἐκφράσεων μεστῶν ἰδιαιτέρου σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸ Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἐν Ἑλλάδι, ἐξ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς κηδείας ἐτελέσθη ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν ἐπιμνημόσυνος τελετή, εἰς ἣν παρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀντιβασιλεύς, ὁ Ἐξοχ. Πρωθυπουργός, τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πλεῖσται ἄλλαι προσωπικότητες. Ἐπίσης καθ' ἅπασαν τὴν χώραν αἱ σημαῖαι ὑψώθησαν μεσίστιοι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας, ἐξ ἀποφάσεως δὲ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὅλαι αἱ Σχολαὶ καὶ τὰ Πανεπιστήμια τῆς Χώρας διέκοψαν τὰ μαθήματα αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

Ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐτελέσθη ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς Σόφιας, εἰς ἣν παρέστησαν αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μακαριώτατον Μητροπολίτην Σόφιας καὶ πάσης Βουλγαρίας κ. Στέφανον καὶ ἐκ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν αἱ Α. Ε. οἱ Ἀντιβασιλεῖς μετὰ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἄλλων ἐπισήμων προσωπικοτήτων καὶ χιλιάδων λαοῦ.

Ὁ προεξάρχων τῆς ἐπικηδείου τελετῆς σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος μετὰ τῶν λοιπῶν ξένων ἐκκλησιαστικῶν Ἀντιπροσωπειῶν.

Ὁ πανοσιολ. Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐκφωνῶν τὸν ἐπικήδειον λόγον.

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟΛ. ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

«Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀπ. 2, 10).

Ἐν θλίψει βαθείᾳ ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία κηδεύει σήμερον τὸν σεπτὸν αὐτῆς Πρωθιεράρχην. Βενιαμὶν ὁ Α', ὁ σεβάσμιος αὐτῆς Ἡγούμενος καὶ Ἐκπρόσωπος, προπέμπεται σήμερον εἰς τὴν αἰωνιότητα. Καὶ μεταβαίνει ἀπὸ τὸν κόπον εἰς τὴν ἀνάπαυσιν, ἀπὸ τὴν ταλαιπωρίαν εἰς τὴν ἄνεσιν, ἀπὸ τὴν τρικυμίαν εἰς τὴν γαλήνην, ἀπὸ τὸν χειμῶνα εἰς τὴν ἄνοιξιν, ἀπὸ τὸ πέλαγος εἰς τὸν λιμένα, ἀπὸ τὴν σκοτίαν εἰς τὸ φῶς, ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωήν.

Ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ Θρόνου, πρὸ τοῦ ὁποίου χιλιάδες πιστῶν ἀπέθεσαν τὸν τιμιώτερον τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ φόρον, δὲν κάθηται πλέον ὁ συμπαθὴς καὶ σεβάσμιος Πατριάρχης. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βενιαμὶν ὁ Α' δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῇ ζωῇ. Μετέστη εἰς τὴν ἀγήρω καὶ ἀνέκλειπτον ζωήν, ἀφοῦ ἐπὶ πεντήκοντα καὶ πλέον ἔτη, ζηλωτῶς καὶ δοκίμως, εἰργάσθη ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπώλεσεν ἡ ποίμνη τὸν Ποιμένα, ὁ κλῆρος τὸν συνετὸν Ἡγούμενον, ἡ Ἱεραρχία τὸν σεπτὸν Πρωτοστάτην, τῶν Πατριαρχῶν τὸ σύστημα τὸν ἱκανὸν Ταξίαρχον, ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις τὸν ἔμπειρον Ρυθμιστήν, ἡ παράδοσις τὸν εὐλαβῆ Φύλακα, τὸν ἄξιον Ἐκπρόσωπον καὶ Πρόμαχον.

Ἡ Ἐκκλησία ἀποδίδει σήμερον τὴν ὑστάτην πρὸς τὸν Πατριάρχην της τιμήν. Ἐκδηλώνει εὐλαβῆ αἰσθήματα πρὸς τὸν σεπτὸν αὐτῆς Ἡγούμενον, ὁ ὁποῖος ἐξεδαπάνησε τὴν μακρὰν ζωὴν Αὐτοῦ ἐν τῇ διακονίᾳ τοῦ Κυρίου.

Δὲν προτίθεμαι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τοῦ πένθους νὰ ἀνατάμω τὸν χαρακτῆρα, οὔτε καὶ νὰ ἀναλύσω τὸ πρωθιεραρχικὸν ἔργον τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου, ἐπαίνους ἐξαγγέλλων. Ἐλέχθη ὅτι, ὅταν χαίνει ἔτι ὁ τάφος, εἰς τὸν ὁποῖον καταβιβάζονται οἱ Ἡγέται, δὲν εἶναι ἡ στιγμὴ κατάλληλος ὅπως ἐξάρωμεν τὰς πράξεις των. Εἶναι νωπὰ ἔτι τὰ αἰσθήματα, ἅτινα ζῶντες ἐνέπνευσαν, καὶ ἡ κρίσις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ τὴν σφραγῖδά των. Ἁπλῶς λοιπὸν θὰ ἐξαγγείλω ἀπερίτ

τως τὰ τῆς ζωῆς τοῦ μεταστάντος Πρωθιεράρχου, καὶ τοῦτο πρὸς δόξαν Θεοῦ, εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ὁποίου ὅλον τὸν βίον ἐκ παίδων καθιέρωσεν ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης.

* * *

Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν παράταξις,
Λαὲ τοῦ Κυρίου πενθηφόρε,

Ἐὰν ὑπάρχῃ τι εἰς τὸν ἄνθρωπον κατ' ἐξοχὴν σεβαστὸν καὶ τίμιον, ἐὰν ὑπάρχῃ τι, τὸ ὁποῖον προσδίδει εἰς αὐτὸν τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐμπρέπουσαν ἀξίαν, τοῦτο εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος. «Ἐκοιμήθην, εἶπεν ὁ Κάντ, καὶ ὠνειρεύθην ὅτι ζωὴ εἶναι τὸ ὡραῖον. Ἀφυπνίσθην καὶ εἶδον ὅτι ζωὴ εἶναι τὸ καθῆκον». Ἀλλ' ὅμως εἶναι ἐπίσης πανθομολογουμένη ἀλήθεια ὅτι ἡ ἀκριβὴς καὶ πιστὴ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος ἀπαιτεῖ πάντοτε ἀγῶνας καὶ θυσίας πρὸς ὑπερνίκησιν τῶν δυσχερειῶν, αἱ ὁποῖαι παρεμβάλλονται πανταχόθεν. Καὶ ὅσον τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὑψηλότερα καὶ πολυειδῆ, τόσον καὶ οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι πρέπει νὰ εἶναι γενναιότεραι. Διότι ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ἐξαρτᾶται ἡ προσδοκωμένη ἀμοιβὴ τοῦ Κριτοῦ καὶ Ἀνταποδότου Θεοῦ. «Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς».

Ἓν ἐκ τῶν πρώτων καὶ οὐσιωδῶν καθηκόντων τοῦ Ἐπισκόπου, τὸν ὁποῖον ὁ Οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ καθιστᾷ ποιμένα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, εἶναι ὁ ζῆλος καὶ ἡ διηνεκὴς αὐτοῦ μέριμνα ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ πληρώματος. Τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος θαυμαστοὶ καὶ πιστοὶ ἐκτελεσταὶ παρίστανται οἱ Ἀπόστολοι· τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος πιστοὶ ἐκτελεσταὶ ὑπῆρξαν καὶ ὅλοι οἱ Πατριάρχαι, ἕκαστος κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ καὶ κατ' ἀξίαν.

Τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος τὴν ἐκπλήρωσιν εἶχε πρὸ παντὸς ὑπ' ὄψει ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης ὡς βάσιν καὶ πυρῆνα τῆς ζωῆς Του, καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐνεργείας Του, καὶ ὡς Κληρικὸς καὶ ὡς Ἐπίσκοπος καὶ ὡς Πατριάρχης, προσπαθήσας νὰ ἀναδειχθῇ ἄξιος ἐργάτης τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου διὰ νὰ λάβῃ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

Πόθος ἱερὸς καὶ εὐσεβής, ζῆλος ἔνθεος, ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας, ὤθησαν αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας

καὶ ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ νὰ ἀγωνισθῇ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν διὰ νὰ λάβῃ τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον.

Ἀντιπαρέρχομαι τὸν μέχρι τῆς δημοσίας ἐνεργείας τοῦ σεπτοῦ Πρωθιεράρχου βίον, κατὰ τὸν ὁποῖον δι' ἐνδελεχοῦς μελέτης καὶ φιλοπόνου ἐργασίας ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ, τῷ ὑψηλῷ τούτῳ φυτωρίῳ, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τὴν γλυκεῖαν παραμυθίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ ἑκατονταετίαν δὲ ὅλην ἐχρησίμευσεν ὡς ὁ ἀσίγητος διερμηνεὺς καὶ διανομεὺς τῆς ἀκιβδήλου χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῶν ἀκραιφνῶν ὀρθοδόξων ἰδεωδῶν, ἐν τῇ γεραρᾷ ταύτῃ Σχολῇ, λαμβάνει τὴν πρώτην Αὐτοῦ ἱερὰν ἀγωγήν, κατηχεῖται τὰ πρῶτα τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς μαθήματα, διδάσκεται τὰ στερεὰ καὶ ἀκλόνητα τῆς ἀρετῆς θεμέλια, ἀρύεται τὰ νάματα τῆς κατὰ Χριστὸν σοφίας. Μετὰ τὴν ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀποφοίτησίν Του εὑρίσκομεν τὸν διάκονον Βενιαμὶν ἱεροκήρυκα καὶ διευθυντὴν τῶν Σχολῶν Μαγνησίας. Ἐν τῷ πρώτῳ σταδίῳ τῆς δημοσίας Αὐτοῦ δράσεως ἀναπτύσσει ἔκτακτον ζῆλον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος καὶ παρέχει δείγματα ἱκανὰ τῶν πνευματικῶν Αὐτοῦ δυνάμεων, πείθων τὴν Ἐκκλησίαν ὅτι ***ἱκανὸς ἔσται καὶ ἑτέρους διδάξαι.***

Μετὰ τριετῆ ζωλωτὴν καὶ δόκιμον διακονίαν προσλαμβάνεται τῷ 1899, ὑπὸ τοῦ προστάτου Αὐτοῦ Μητροπολίτου Ἐφέσου, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ γενομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ Ε΄, Τριτεύων τῶν Πατριαρχείων, διορισθεὶς συγχρόνως καὶ καθηγητὴς τῶν Θρησκευτικῶν ἐν τῷ Ἰωακειμείῳ Παρθεναγωγείῳ, διδάξας ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν ἐν αὐτῷ. Εἰς Δευτερεύοντα, Μ. Ἀρχιδιάκονον καὶ Μ. Πρωτοσύγκελλον διαδοχικῶς προάγεται ὑπὸ τοῦ μεγαλοπράγμονος Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄, ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν τοῦ ὁποίου καὶ ἐμορφώθη ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας, ὑπηρετήσας ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ ἐπὶ δέκα τρία ὁλόκληρα ἔτη καὶ ἀντλῶν σωτήρια διδάγματα ἀπὸ τῶν ὑπερόχων ἱεραρχῶν τῆς πολυάθλου ἐκείνης ἐποχῆς.

Διὰ τῆς πιστῆς καὶ προθύμου Αὐτοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπηρεσίας, τοῦ ἱεροπρεποῦς τρόπου καὶ βίου καὶ τῆς συνέσεως Αὐτοῦ προσελκύει τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἰθυνόντων τότε τὰ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῷ 1912, ἀπὸ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, προάγεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ρόδου. Ἐπὶ Γερμανοῦ τοῦ Ε΄, παρεπιδημῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκλέγεται Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος

νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Αὐτοῦ, λόγῳ τῶν καιρικῶν τότε περιστάσεων, παραμένει ἐν Φαναρίῳ, ὅτε καὶ τῷ 1925, ἐπὶ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ', ἐκλέγεται Μητροπολίτης Νικαίας, ἐπὶ δὲ Φωτίου τοῦ Β', προάγεται εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἡρακλείας.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν χρηματίσας μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ μετασχὼν τῶν Γενικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ζητημάτων, διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς πολυπειρίας Αὐτοῦ παρέσχε τῇ Ἐκκλησίᾳ πολλὰς ὑπηρεσίας. Καὶ ὁ Κύριος ἐπεφύλαττεν εἰς Αὐτόν, ὡς ἔπαθλον τῆς μακρᾶς καὶ ζηλωτῆς Αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίας, τὴν ὑψίστην τῶν τιμῶν, ὅπως κατὰ τὴν πρόωρον τελευτὴν τοῦ μακαριστοῦ ἐν Πατριάρχαις Φωτίου τοῦ Β' ἀναδειχθῇ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Αἱ εὐθύναι τοῦ Πατριαρχικοῦ ἀξιώματος μεγάλαι. Τὸ ἔργον βαρὺ καὶ δυσβάστακτον εἰς τὸν ἔχοντα συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος. Καὶ ἐγνώριζεν ἐκ τῶν προτέρων ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης τοὺς κόπους καὶ μόχθους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔμελλε νὰ ὑποβληθῇ, ἀλλὰ μὲ πεποίθησιν ἀκράδαντον εἰς τὴν θείαν ἀντίληψιν, μὲ ζῆλον καὶ πρὸ παντὸς μὲ ἱερὰν καὶ εἰλικρινῆ πρόθεσιν νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, κατέρχεται εἰς τὸ ἔργον. Καὶ κατορθώνει, παρὰ τὸ γῆρας Αὐτοῦ, νὰ βαστάσῃ τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐσωτερικὴν Αὐτοῦ εἰρήνην, νὰ διακυβερνήσῃ μὲ σύνεσιν καὶ ἐμπειρίαν τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας, νὰ τηρήσῃ ὑψηλὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σύμβολα, ἀσπίλους καὶ ἀκεραίας τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις, τὴν ἀνεκτίμητον αὐτὴν κληρονομίαν τοῦ Γένους, τὴν ὁποίαν παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς οἱ μακάριοι ἡμῶν Πατέρες, φυλάξαντες αὐτήν, διὰ τῶν δεινῶν αὐτῶν ἀγώνων καὶ παλαισμάτων, καθαρὰν καὶ ἀκηλίδωτον, ὅπως παρέλαβον αὐτὴν διὰ τῆς σειρᾶς τῶν αἰώνων παρὰ τῶν μακαρίων καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων.

Ἠγάπησεν ἐκ ψυχῆς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὠνειροπόλησε καὶ ἐπόθησε τὸ μεγαλεῖόν της, τὴν δόξαν της καὶ τὴν ἀκμήν της. Καὶ ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Πατριαρχείας Του εὐλογούμενον ὑπὸ τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τὸ Αὐτοκέφαλον τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καὶ ἠξιώθη νὰ ἴδῃ τὴν ἄρσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχίσματος, τὴν ὁποίαν γενεαὶ ὁλόκληροι ὀρθοδόξων ὠνειροπόλησαν καὶ ἐπόθησαν. Δύο νεώτεραι ἀδελφαὶ εἰς τὴν χορείαν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Δύο γεγονότα ἐξαιρετικῆς σημα-

σίας καὶ σπουδαιότητος, τὰ ὁποῖα μόνον ἡ Ἱστορία θὰ κρίνῃ κατ' ἀξίαν. Δύο πολύτιμα ἠθικὰ κεφάλαια, δύο ὑπέροχοι κατακτήσεις εἰς τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Πατριαρχείας Του ἐπίσης ἐγένετο καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἑκατοντάδων χιλιάδων Καρπαθορρώσσων Οὐνιτῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Μὲ πόσην συγκίνησιν ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης εἶδε τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν αἰωνίαν ταύτην Οἰκουμενικὴν Καθέδραν, νὰ δίδωσιν ὁμολογίαν πίστεως καὶ νὰ δέχωνται τὴν μητρικὴν αὐτῆς εὐλογίαν !

Ἀλλ' ἐδῶ ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ σταματήσω, διὰ νὰ μὴ παρεκκλίνω ἀπὸ τὸ ἀρχικῶς τεθὲν διάγραμμα τοῦ παρόντος λόγου. Ἄλλως τε, «τῶν πραγμάτων λαλούντων, πᾶς ἀδέσποτος εἶναι λόγος». Τὰ ἔργα, λέγει διάσημος ἱεροκήρυξ, εἶνε ἡ γλῶσσα τοῦ Θεοῦ· διατὶ νὰ μὴ προσθέσωμεν ὅτι τὰ ἔργα εἶνε ἡ γλῶσσα καὶ τῶν ἀνθρώπων ; Αὐτὰ ἀφίνω σήμερον νὰ ὁμιλήσωσιν εἰς εἰς τὴν ψυχήν μας.

Καὶ ἤδη ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης ἀπέρχεται ἐκ τῆς παροίκου ταύτης ζωῆς πρὸς τὸν ἀνέκλειπτον βίον, μὲ τὴν γλυκεῖαν ἱκανοποίησιν ὅτι παρέσχεν ἑαυτὸν χρήσιμον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμόν Του, ὅτι ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν Του.

Σεπτὲ Νεκρέ !

Ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. Εἰργάσθης ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου. Ηὔξησας τὸ δοθέν Σοι τάλαντον. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω. Τὸν δρόμον τετέλεκας. Τὴν πίστιν τετήρηκας. Τὴν ἀποστολήν Σου ἐν τῷ κόσμῳ ἐξεπλήρωσας. Πορεύου λοιπὸν τὴν ἀγαθὴν πορείαν. Ἔχεις συνοδοιπόρους τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας κόπους Σου. Ἔχεις ἐφόδιον τὰς προσευχὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν. Ἔχεις εἰσηγητὴν ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ αὐτήν Σου τὴν πατρῴαν εὐσέβειαν, ἐν ᾗ ἔζησας, ὑπὲρ ἧς ἐκοπίασας, καὶ ἐν ᾗ ἔμεινας πιστὸς ἄχρι θανάτου.

Πορεύου ἐν εἰρήνῃ, ἀοίδιμε Πατριάρχα, εὔχου δὲ ὅπως ἡ ἀνημμένη λαμπὰς τῆς ἀκιβδήλου πίστεως, τῶν τιμίων παραδόσεων καὶ τῶν ἀκραιφνῶν ὀρθοδόξων ἰδεωδῶν, τῶν ὁποίων ἄγρυπνος φρουρὸς καὶ φύλαξ ἐτάχθη ὑπὸ τῆς Ἱστορίας ἡ Οἰκουμενικὴ αὕτη Καθέδρα, παραδοθῇ, ὡς ἱερὸν κειμήλιον, εἰς ἄξιον διάδοχον, ἵνα φωτίζῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων σύμπασαν τὴν Ὀρθοδοξίαν.

ΤΑ ΕΠΙ ΤΩι ΘΑΝΑΤΩι ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν Κύριον Σουκρῆ Σαράτσογλου, (1)

Ἄγκυρα.

Βαθείᾳ λύπῃ ἀγγέλλομεν θάνατον μακαριστοῦ ἡμῶν Πατριάρχου Βενιαμίν.

17. 2. 946. Ὁ Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Μητροπολίτης Χαλκηδόνος ***Μάξιμος.***

Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Χριστοφόρον, (2)

Ἀλεξάνδρεια.

Θλίψει βαθυτάτῃ ἀγγέλλω τελευτὴν μακαριστοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν.

17. 2. 946. Προεδρεύων Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου

Μητροπολίτης Χαλκηδόνος ***Μάξιμος.***

Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας Τζόφρεϋ, (3)

Λονδῖνον.

Θλίψει βαθυτάτῃ ἀγγέλλω θάνατον Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βενιαμίν.

17. 2. 946. Προεδρεύων Ἱερᾶς Συνόδου

Μητροπολίτης Χαλκηδόνος ***Μάξιμος.***

---

(1) Ταυτόσημον ἐστάλη καὶ τοῖς Ἐξοχ. Ὑπουργῷ τῶν Ἐσωτερικῶν, Νομάρχῃ καὶ Δημάρχῳ τῆς Πόλεως καὶ τῷ Διευθυντῇ τῆς Ἀστυνομίας.

(2) Ταυτόσημον ἐστάλη καὶ τοῖς Μακαριωτάτοις Πατριάρχαις, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Μόσχας, Βουκουρεστίου, τῷ σεβ. Μητροπολίτῃ Σκοπείων Ἰωσήφ, προεδρεύοντι τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, τοῖς Μακαριωτάτοις Προέδροις τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τῷ Τοποτηρητῇ τοῦ Ἀρχιεπισκ. Θρόνου Κύπρου, τῷ Καθολικῷ Ἰβηρίας, τῇ Ἱεραρχίᾳ τοῦ Θρόνου καὶ τῇ Ἱερᾷ Κοινότητι τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

(3) Ταυτόσημον ἐστάλη καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Νομάρχης τῆς Πόλεως
καὶ τινες τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν ὥραν τῆς Κηδείας.

Ἡ ἐκφορὰ τοῦ σεπτοῦ Σκήνους.

ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΑ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ:

Ἱερὰν Σύνοδον Ρωμ. Πατριαρχείου,

Ἄγκυρα, 19. 2. 1946 Σταμπούλ.

Ἐκφράζων τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν θλῖψίν μου ἀπευθύνω τὰ συλλυπητήριά μου.

Πρωθυπουργὸς ***Σ. Σαράτσογλου.***

Ἱερὰν Σύνοδον Ρωμ. Ὀρθοδόξου Πατριαρχείου,

Ἄγκυρα, 18. 2. 1946 Σταμπούλ.

Ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν μεγάλῃ ἀπωλείᾳ Ὑμῶν ὑποβάλλω τὰ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μου.

Χιλμῆ Οὐρὰν
Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Πρωτοσύγκελλον Κύριον Μάξιμον,

18. 2. 1946 Φανάριον.

Μετὰ θλίψεως ἐπληροφορήθην τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν. Ἀπευθύνω τὰ συλλυπητήριά μου.

Δρ. Λουτφῆ Κιρδὰρ
Νομάρχης καὶ Δήμαρχος Σταμπούλ.

ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ:

Μητροπολίτην Μάξιμον, Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον,

Ἀλεξάνδρεια, 20.2.1946 Φανάριον—Σταμπούλ.

Βαθύτατα πληγέντες ἐπὶ ἀγγέλματι Ὑμῶν διὰ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Κυροῦ Βενιαμὶν συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως πρωτοθρόνῳ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως. Κύριος κατατάξαι ψυχὴν Αὐτοῦ σκηναῖς δικαίων.

Πατριάρχης ***Χριστοφόρος***, Πατριάρχης ***Ἀλέξανδρος.***

Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μάξιμον,

Ἱεροσόλυμα, 23. 2. 1946 Φανάριον—Σταμπούλ.

Ἐκκλησία Σιὼν διαβιβάζει θερμὰ συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ ἀοιδίμου Πατριάρχου Βενιαμίν. Ἐδεήθημεν ἐπὶ Παναγίου Τάφου ὑπὲρ ἀναπαύσεως ψυχῆς Αὐτοῦ. Κύριος ὁδηγήσαι πρὸς ἐκλογὴν ἰσαξίου διαδόχου.

Πατριάρχης *Τιμόθεος*.

Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μάξιμον,

Μόσχα, 20. 2. 1946 Φανάριον—Σταμπούλ.

Μετὰ μεγάλης συγκινήσεως ἐπληροφορήθην τὸν θάνατον τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βενιαμίν. Ἐξ ὀνόματος τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζω τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν τῇ **Ὑμετέρᾳ** Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Δέομαι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Παναγ. Πατριάρχου, τὴν στιγμὴν ταύτην εὑρισκομένου ἐν τῷ τάφῳ. Ἀναδεῖξαι Κύριος ἀντάξιον διάδοχον τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου τῷ ἀπορφανισθέντι λαῷ.

Ἀλέξιος, Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσσίας.

Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μάξιμον,

Προεδρεύοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου,

Βελιγράδιον, 20. 2. 1946 Σταμπούλ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζει τὰ εἰλικρινῆ αὐτῆς συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν, εὐχομένη ἐγκαρδίως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
ὁ Μητροπολίτης Σκοπείων *Ἰωσήφ*.

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μάξιμον,

Προεδρεύοντα Ἱερᾶς Συνόδου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Βουκουρέστιον, 22. 2. 1946

Ἡ εἰς Κύριον ἐκδημία τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἁγίου ἀδελφοῦ ἡμῶν ἐν Χριστῷ Πατριάρχου Βενιαμὶν λυπεῖ ἡμᾶς βαθέως. Ἐξ ὀνόματος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας καὶ ἐξ ὀνόματος ἡμῶν θερμὰ συλλυπητήρια.

Νικόδημος, Πατριάρχης Ρουμανίας

ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ:

Χαλκηδόνος Μάξιμον,
Προεδρεύοντα Ἱερᾶς Συνόδου,
Λευκωσία, 20. 2. 1946 Φανάριον.

Βαθυτάτῃ θλίψει Ἐκκλησία Κύπρου συμμετέχουσα πένθους Μεγάλης Ἐκκλησίας θανάτῳ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν, εὔχεται ἀνάπαυσιν Αὐτῷ, παραμυθίαν Ὀρθοδοξίᾳ ἀναδείξει ἀνταξίου διαδόχου.

Πάφου ***Λεόντιος***, Τοποτηρητὴς Ἀρχιεπ. Κύπρου.

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μάξιμον,
Προεδρεύοντα Ἱερᾶς Συνόδου,
Ἀθῆναι, 19. 2. 1946 Φανάριον.

Συμμεριζόμενοι πένθος ἐπὶ τῇ πρὸς Κύριον ἀποδημίᾳ ἀειμνήστου ἡμῶν Πατριάρχου Βενιαμὶν εὐχόμεθα ἐκ βάθους Κύριος Θεὸς ὁ τὴν μὲν ψυχὴν Αὐτοῦ ἀναπαύσῃ παρ' Αὐτῷ, ὑμᾶς δὲ φωτίσῃ ἵνα ἐν ἑνότητι καὶ συμπνοίᾳ ἀναδείξητε ἄξιον Γένους πνευματικὸν Ποιμένα.

Ἀθηνῶν ***Δαμασκηνός***.

Ἱερὰν Σύνοδον Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,
Σόφια, 20. 2. 1946 Φανάριον.

Μετὰ βαθείας λύπης πληροφορηθέντες τὸν ἐν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῖν ἀδελφοῦ καὶ λίαν σοφοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α΄, σπεύδομεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν τὴν βαθεῖαν θλῖψιν ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας συμπάσης. Λυπούμεθα διότι ὁ χρόνος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἔλθωμεν προσωπικῶς καὶ νὰ συνοδεύσωμεν διὰ τῶν θερμῶν ἡμῶν εὐχῶν τὴν Παναγιότητα Αὐτοῦ ἢ καὶ νὰ ἀποστείλωμεν εἰδικὴν πρὸς ἐκπροσώπησιν ἡμῶν ἀποστολήν. Διὸ ἀνεθέμεθα τῷ ἐν τῇ Ἐξαρχίᾳ ἀντικαταστάτῃ ἡμῶν πρωθιερεῖ Μουστρέφφ καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἐκκλησιαστικοὺς παράγοντας, ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν ἡμᾶς τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας. Ἐν τῷ Καθεδρικῷ ἡμῶν ναῷ θὰ τελέσωμεν ἐπίσημον Τρισάγιον. Ὅλοι οἱ πρωθιερεῖς τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας θὰ τελέσωσιν ἐπίσης Τρισάγια.

Ἡ λίαν φαεινὴ εἰκὼν τοῦ περιφανοῦς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α΄ θὰ ἐπιζήσῃ ἐν τῇ εὐγνώμονι μνήμῃ τῆς Ἁγίας ἡμῶν

Ἐκκλησίας, ἐκδηλουμένη ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ὅπως ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἀναπαύῃ Αὐτόν.

Ὁ Θεὸς δώῃ Ὑμῖν τὴν σύνεσιν τῆς κρίσεως πρὸς ἐκλογὴν διαδόχου ἀξίου τοῦ χηρεύοντος θρόνου τοῦ Πατριάρχου.

Ἔξαρχος Βουλγαρίας *Στέφανος*.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος Μαξίμῳ,

Προεδρεύοντι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου,

Σόφια, 20. 2. 1946 Φανάριον.

Ἐκ μέσης καρδίας ἀπευθύνω τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τὰ βαθύτατα ἡμῶν συλλυπητήρια ἐπὶ τῇ ἐν Κυρίῳ τελευτῇ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν. Ὑποκλίνομαι πρὸ τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Σοροῦ καὶ πρὸ τῆς μεγάλης πνευματικῆς Αὐτοῦ Φυσιογνωμίας. Σὺν τῇ εὐχῇ τῆς Ἐκκλησίας «αἰωνία ἡ μνήμη», δεόμεθα τοῦ Θεοῦ ὅπως παράσχῃ Αὐτῷ μακαρίαν ἀνάπαυσιν ἐν τῇ οὐρανίῳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Κύριος παραμυθήσαι ὑμᾶς καὶ ἀντιλάβοιτο πρὸς συνέχισιν τοῦ ἁγίου ἔργου τοῦ μεγάλου Νεκροῦ.

Ἔξαρχος Βουλγαρίας *Στέφανος*.

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον,

Τύραννα, 22.2.1946 Φανάριον—Σταμπούλ.

Βαθέως συγκεκινημένοι ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Πατριάρχου Βενιαμὶν ἐκφράζομεν τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, τοῦ ὀρθοδόξου Ἀλβανικοῦ Λαοῦ καὶ τὰ προσωπικὰ ἡμῶν.

Ἀρχιεπίσκοπος πάσης Ἀλβανίας ***Χριστοφόρος***.

Σεμασμιώτατον Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μάξιμον,

Προεδρεύοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου,

Τιφλίς, 22. 2. 1946 Σταμπούλ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἰβηρίας βαθέως ἐλυπήθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πρώτου μεταξὺ τῶν Πατριαρχῶν Παναγιωτάτου Βενιαμίν. Ἀναπαύσαι Κύριος τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ καὶ ἀναδείξαι ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ πρώτου Ἀποστόλου Ἁγίου Ἀνδρέου τὸν ἀξιώτερον.

Καλλίστρατος, Καθολικὸς πάσης Ἰβηρίας.

ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ:

Τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας:

Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μάξιμον,
Προεδρεύοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου,
Λονδῖνον, 19. 2. 1946 Φανάριον—Σταμπούλ.

Παρακαλῶ ὅπως διαβιβάσητε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὰ βαθέα συλλυπητήρια καὶ τὴν συμπάθειάν μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ μου ἐν Χριστῷ Πατριάρχου Βενιαμὶν καὶ τὴν διαβεβαίωσιν περὶ τῶν ἐγκαρδίων ἀδελφικῶν προσευχῶν ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τόσον ἐμοῦ, ὅσον καὶ τῶν ἀδελφῶν Ἐπισκόπων, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Καντουαρίας.

Τζόφφρεϋ, Ἀρχιεπίσκοπος.

Τῆς ἐν Ἑλβετίᾳ Ἐκκλησίας τῶν Παλαιοκαθολικῶν:

Μητροπολίτην Χαλκηδόνος Μάξιμον,
Προεδρεύοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου,
Φανάριον.

Σεβασμιώτατε,

Μετὰ βαθείας λύπης ἔλαβον τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα Ὑμῶν καὶ σπεύδω ἵνα ἐκφράσω Ὑμῖν καὶ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἐγκάρδιον συμπάθειαν ἐμοῦ καὶ τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλβετίας, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος, τοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν.

Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν μετὰ τιμῆς θὰ μιμνήσκηται τοῦ Ὑψηλοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ εἶναι Αὐτῷ εὐγνώμων διὰ τὴν ἀδελφικὴν εὐμένειαν, ἣν οὗτος πάντοτε ἐπέδειξεν ἡμῖν. Ἐμνημονεύσαμεν τοῦ μακαρίως ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντος, τὴν Κυριακὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἡμῶν ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων δεήσει.

Μετ' ἐκφράσεως ἐγκαρδίων συλλυπητηρίων.

Ἐν Βέρνῃ, τῇ 18. 2. 1946. ***Δρ. Ἄδολφ Κιοῦρι***
Ἐπίσκοπος τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Πρὸς τοῖς ἀνωτέρω ἐλήφθησαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὰ συλλυπητήρια γράμματα ὁλοκλήρου τῆς Σεβασμίας Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἄλλων Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, πλείστων ἀνωτέρων κληρικῶν τῶν φίλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς δὲ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, πολλῶν προσωπικοτήτων τοῦ ἀνωτέρου διπλωματικοῦ κόσμου καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐξεχόντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν προσώπων.

ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ

ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ **ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ Ε΄**

Εἰς τὴν γενικὴν χαρὰν τῆς τε Μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ καθόλου Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ Κόσμου, χαρὰν ἐπὶ τοσοῦτο ἀνεκλάλητον καὶ θερμήν, ὅσον δαψιλῶς ηὐλογημένη ἀπὸ Θεοῦ ὑπῆρξεν ἡ Ἐκλογὴ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, συμμετέχει εὐλαβῶς καὶ ἡ «Ὀρθοδοξία», ἥτις καὶ αἴρει δι' ἑαυτὴν τὸ μεῖζον ἐκ τῆς χαρᾶς ταύτης μέρος, ἅτε πεποιθυῖα ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εὑρίσκει τὸν Ἐμπνευστὴν τῶν ἐπιδιώξεων, τὸν Παραστάτην τῶν κατευθύνσεων καὶ τὸν Ἐκτιμητὴν τοῦ ἔργου αὐτῆς.

Ἡ «Ὀρθοδοξία», ὑποβάλλουσα τῇ Α. Θ. Παναγιότητι, τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ Κυρίῳ Μαξίμῳ τῷ Ε', θερμὰ καὶ εὐλαβῆ ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ Αὐτῆς συγχαρητήρια καὶ σέβη, ἐξαιτεῖται ταπεινῶς τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον, τὴν ὑψηλὴν προστασίαν καὶ τὰς δαψιλεῖς καὶ θεοπειθεῖς εὐχὰς Αὐτῆς.

Η ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ
Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΟΣ
ΜΑΞΙΜΟΣ Ο Ε'.

ΜΑΞΙΜΟΣ Ο Ε΄.

Καὶ τὸ πένθος ἡμῶν εἰς χαρὰν ἐγένετο.

Ὁ ἀόρατος τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχηγός, ὁ τὸν βίον αὐτῆς κατευθύνων, μετὰ βραχεῖαν καὶ σύντομον χηρείαν τοῦ Θρόνου, ἐκάλεσεν ἐπὶ τὴν ὁρατὴν ἀρχηγίαν αὐτῆς καὶ αὖθις τὸν Ἐκλεκτόν.

Ὁ ἁγιώτατος Ἀποστολικὸς καὶ πρῶτος κατὰ Ἀνατολὰς Πατριαρχικὸς Θρόνος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς καὶ τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας, εὗρε τὴν Κορυφὴν καὶ τὸν Προκαθήμενον αὐτοῦ.

Ἡ εὐδοκία τοῦ Παναγάθου καὶ Πανσόφου Κυβερνήτου πλουσία ἐξεδηλώθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡ δὲ χάρις τοῦ ἐν αὐτῇ μένοντος εἰς τοὺς αἰῶνας Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, διὰ τῆς ὁμοθύμου ψήφου τῆς θεολέκτου Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου, ἀνέδειξεν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὸν πεπνυμένον καὶ σεπτὸν τέως Προστάτην τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, Μάξιμον τὸν Ε΄.

Μὲ αἰσθήματα λοιπὸν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν τὰ πάντα σοφῶς οἰκονομοῦντα Θεὸν καὶ μὲ εἰλικρινῆ καὶ ἀνυπόκριτον χαρὰν δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναφωνήσωμεν: Ἔχομεν Ποιμένα καὶ Πνευματικὸν Ἀρχηγόν. ***Ἔχομεν Πατριάρχην.***

* * *

Ἡ ἐκλογή, ὡς Πατριάρχου, τοῦ σεπτοῦ τῆς Χαλκηδόνος Πρωθιεράρχου, ἱκανοποίησε τοὺς πάντας καὶ ἐπλήρωσεν ἀνακουφίσεως καὶ χαρᾶς τὰς καρδίας ὅλων. Μὲ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἡ χαρὰ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πεπληρωμένη. Εἶναι χαρὰ τῆς Ἱεραρχίας συμπάσης, ἧς ἡ συνείδησις, τέως ἐν ἀγωνίᾳ, λόγῳ τῆς συναισθήσεως τῶν βαρέων καθηκόντων, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, καὶ ἐκ τῆς σταθμίσεως τῶν ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας εὐθυνῶν τῆς Καθέδρας, ἐπανεπαύθη νῦν διὰ τῆς εὐστόχου καὶ ηὐλογημένης ταύτης ἐκλογῆς. Εἶναι χαρὰ τοῦ Κλήρου, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διαλογὴν τοῦ ἀρίστου μεταξὺ πολλῶν. Εἶναι χαρὰ τοῦ Πληρώματος, τὸ ὁποῖον τόσας ἐλπίδας ἐστήριζεν ἐπὶ τοῦ ὑποψηφίου Πατριάρχου του, καὶ μὲ τόσας αἰσιοδόξους προβλέψεις τώρα χαιρετίζει τὴν πατριαρχείαν Του.

Μάξιμος ὁ Ε΄ ἦτο ἡ σεβαστοτέρα φυσιογνωμία ἐν τῇ συγχρόνῳ Ἱεραρχίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς σταδιοδρομίας Του ἐξετιμήθη, ἐξηνάγκασε δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀντιπάλους Αὐτοῦ, «τοὺς εἰδότας, ἐννοεῖται, τιμᾶν ἀρετὴν ἀνδρὸς», νὰ Τὸν ἐκτιμήσωσι. Ἐπεβλήθη πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ συνειδήσει ὅλων, διότι, πράγματι, πλαισιοῦται ἀπὸ πολλὰς ἀρετὰς χριστιανικῆς ἀρτιότητος καὶ διότι εἶναι, ὁμολογουμένως, πεπροικισμένος μὲ πολλὰ προσόντα διοικητικῆς δεξιότητος καὶ ἱκανότητος.

* * *

Αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ προσόντα Αὐτοῦ ταῦτα δὲν εἶναι ὡς ὁ χόρτος δωμάτων. Εἶναι καρπὸς μακρᾶς καλλιεργείας καὶ συντόνου προσπαθείας.

Φύσις θρησκεύουσα καὶ ἐξ ἀνατροφῆς εὐσεβής, ἀπὸ παίδων εἶχε τὴν κλίσιν πρὸς τὴν ἱερὰν τοῦ Κυρίου διακονίαν. Ἡ κλίσις δὲ Αὐτοῦ αὕτη ὡλοκληρώθη ἀκολούθως εἰς πεποιθήσεις ἀσαλεύτους διὰ τῆς ἱερᾶς παιδείας, τὴν ὁποίαν ἤντλησε μετ' ἐπιμελείας, μέσα εἰς τὴν πνευματικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ φυτωρίου τῆς θείας Ἐπιστήμης, ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης. Καὶ ὅτε ἐν καιρῷ κατετάχθη εἰς τὰς φάλαγγας τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Κυρίου, εἰργάζετο, ὅπου ἔτασσεν Αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία, μετὰ συνέσεως καὶ φόβου Θεοῦ, μετ' ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον καὶ μετὰ ζήλου πρὸς τὰ τελειότερα. Ἐν τῇ μέχρι σήμερον ἐκκλησιαστικῇ Αὐτοῦ διακονίᾳ οὐδέποτε κατεπτοήθη, οὐδὲ ἀπεγοητεύθη ποτέ, οὔτε ἀπὸ τὰς ἀπειλὰς τῶν καιρῶν, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἀνθρώπων—ἀναπόφευκτον δι' ἄνδρας ζωντανοὺς καὶ δραστηρίους—, ἀλλὰ μετὰ θάρρους καὶ ἐπιμονῆς, μετὰ καρτερίας καὶ ὑπομονῆς, διερχόμενος τὰς ἱερατικὰς καὶ διοικητικὰς βαθμίδας, εἴτε ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος ὑψηλῶν καὶ ἐμπιστευτικῶν θέσεων ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ, εἴτε ὡς ὑπεύθυνος Ποιμὴν τῆς μὲ τόσας εὐθύνας καὶ παραδόσεις Ἐπαρχίας Χαλκηδόνος, πάντοτε ᾠκοδόμει καὶ ᾠκοδομεῖτο ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ ἀρετῇ, πάντοτε ἐδημιούργει καὶ ἐδημιουργεῖτο ἀπὸ τὰ διδάγματα τῆς διοικητικῆς πείρας.

* * *

Ὁ Πατριάρχης Μάξιμος ὁ Ε΄ ἔχει πολλὰς χριστιανικὰς ἀρετάς. Ἔχει φόβον Θεοῦ. ***Εἶναι ἄνθρωπος βαθείας καὶ εἰλικρινοῦς πίστεως.*** Πιστεύει εἰς τὸν Θεόν. Πιστεύει εἰς τὴν Πρόνοιαν Αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύει ὅτι ἔχει τὸν ἀρχιερατικὸν βαθμὸν κατὰ ἀποστολικὴν διαδοχὴν καὶ ὅτι τὸ ἔργον Του εἶναι ἔργον τῶν Ἀποστόλων. Καὶ συνέπεια τῆς πίστεως Αὐτοῦ ταύτης εἶναι ἡ ἀκριβὴς προσήλωσις Αὐτοῦ πρὸς τὴν θρησκευτικὴν καὶ πνευματικὴν ζωήν. Ὁ Πατριάρχης Μάξιμος εἶναι πιστὸς τηρητὴς τῶν

διατάξεων τῆς λατρείας, αὐστηρὸς φύλαξ τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ζηλότυπος λάτρις τῆς ἀρχαιότητος, ἐκ πεποιθήσεως συντηρητικός. Αὐστηρὸς εἰς τὸν ἰδιωτικόν Του βίον, ἰδιαιτέρως ἀγαπᾷ καὶ ἐνθαρρύνει τὴν ἁγιότητα. Ὁ ἅγιος βίος ἰδιαιτέρως σαγηνεύει καὶ συγκινεῖ τὸν Πατριάρχην. Ὁ δὲ ἐνάρετος καὶ ὅσιος κληρικὸς ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως, ἰδιαιτέρας δὲ ἀγάπης καὶ ὑποστηρίξεως. Πλὴν οὔτε ὁ αὐστηρὸς ἰδιωτικὸς Του βίος, οὔτε αἱ ἀπαιτήσεις ἁγιότητος, καθιστῶσιν Αὐτὸν σκληρόν καὶ ἀνοικτίρμονα πρὸς τοὺς τυχόν, κατ' ἄνθρωπον, ἁμαρτάνοντας. Θλίβεται καὶ λυπεῖται καιρίως διὰ τὰ παραπτώματα, πλὴν φύσει ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν, πεπροικισμένος δὲ καὶ μὲ κρίσιν, οὐ τὴν τυχοῦσαν, γνωρίζων ἅμα ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι εὐόλισθος καὶ ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πονηρά, συγχωρεῖ, ἀναμένων διὰ τῆς ἐπιεικείας τὴν διόρθωσιν καὶ διὰ τῆς πατρικῆς ἠπιότητος ζητῶν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν τυχὸν ἐκτροχιασθέντων.

Ὁ Πατριάρχης Μάξιμος ὁ Ε′ ***ἔχει καλωσύνην καὶ ἀγαθότητα ψυχῆς***, ἐξ οὗ καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀμεροληψία, ἡ ἀμνησικακία καὶ ἡ ἰσότης Αὐτοῦ πρὸς πάντας. Ἐκ τῆς ἀγαθότητος τῆς ψυχῆς Του πηγάζει ὁ ἀμετάπτωτος ζῆλός Του πρὸς κατεργασίαν τοῦ καλοῦ. Οἱ πτωχοί, οἱ πάσχοντες, οἱ ἐν ἀνάγκαις, ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῆς συμπαθείας καὶ γενναιοδωρίας Του. Διότι ὁ Πατριάρχης εἶναι «ἀφιλάργυρος τὸν τρόπον» (Ἑβρ. 13,5) καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ χρήματος οὐδέποτε ἐδέσμευσε τὴν ἐλευθερίαν ψυχήν Του καὶ τὴν φιλάνθρωπον καὶ εὐεργετικὴν προαίρεσιν Αὐτοῦ. Καὶ ἐάν τις θὰ ἐζήτει ποτέ, ποῖον ἄραγε εἶναι εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Πατριάρχου ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ παρασύρῃ Αὐτὸν εἰς πράξεις ἔξω τοῦ ἀτομικοῦ Του συμφέροντος ἢ — ἅς μοι ἐπιτραπῇ — ἔξω τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τοῦ καθήκοντος, ὡς τοιοῦτο θὰ ἀνεύρισκε: τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς Του.

Δι' ὅλας λοιπὸν τὰς ἀρετὰς Αὐτοῦ ταύτας, τὰς οἰκοδομούσας τὴν ἀρτιότητα τοῦ χαρακτῆρος Αὐτοῦ, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς «ἠγάπησεν αὐτὸν» καὶ «ἐποίησεν αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ». (Ἀποκαλ. 3,12).

* * *

Καὶ εἶναι, πράγματι, ὁ Πατριάρχης Μάξιμος ὁ Ε′, στῦλος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διότι ***ἔχει συγχρόνως καὶ πολλὰ διοικητικὰ προσόντα***. Ἡ μακρὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπηρεσία Αὐτοῦ, ἡ ἐνεργὸς συμμετοχὴ Αὐτοῦ εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν γενικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὰς δύο τελευταίας δεκαετηρίδας, ὑπὸ διαφόρους ἑκάστοτε ἰδιότητας, καὶ δὴ ἐν τῇ ὑπευθύνῳ καὶ ὑψηλῇ θέσει τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν ᾗ διέγραψε διακονίαν

διακεκριμμένην, ἐμόρφωσαν Αὐτὸν διοικητικῶς καὶ ἐπροίκισαν Αὐτὸν μὲ πεῖραν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἐξ ἧς καὶ ἡ βαθεῖα γνῶσις καὶ ἡ τελεία διακατοχὴ ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

Τὴν πρώτην δὲ ταύτην διοικητικὴν πεῖραν Αὐτοῦ, ηὔρυνεν, ἀκολούθως, ἡ ποιμαντορία μιᾶς τῶν σημαντικωτέρων ἐπαρχιῶν τοῦ Θρόνου, οἷα ἡ παλαίφατος Χαλκηδών, τὴν ὁποίαν, ἐπὶ δεκατετραετίαν ὅλην, μετὰ συνέσεως καὶ δεξιότητος ποιμάνας, παρέστησεν ἑαυτὸν ὑπόδειγμα δεξιοῦ κυβερνήτου καὶ ἀληθοῦς εὐαγγελικοῦ ποιμένος, ὥστε ἡ πρὸς Αὐτὸν πολλὴ ἀγάπη τοῦ ποιμνίου Αὐτοῦ νὰ ἐγγίζῃ τὰ ὅρια τῆς λατρείας.

Πλήν, παρὰ τῇ διοικητικῇ ταύτῃ πείρᾳ, ὁ Πατριάρχης, ἐκ φύσεως ὀξύνους ἅμα καὶ συνετός, μεγαλεπίβολος ἅμα καὶ μεμετρημένος, ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ εὑρίσκῃ τὰ μάλιστα εὔστοχα καὶ συμφέροντα, κατὰ τὸ ἑκάστοτε, μέσα, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν τῇ διοικήσει δυσχερῶν περιστάσεων ἢ καὶ πρὸς λύσιν τῶν ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν καθηκόντων παρουσιαζομένων περιπτώσεων.

Ἡ ἱκανότης Αὐτοῦ αὕτη εὑρίσκει τὴν ὁλοκλήρωσιν αὐτῆς ***ἐν τῇ ἐκτάκτῳ σταθερότητι τοῦ χαρακτῆρος Αὐτοῦ.*** Αἱ ὑψηλαὶ ἐφέσεις τῆς ψυχῆς Του, οἱ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς Ἐκκλησίας στοχασμοί Του, τὰ πρὸς ἀνόρθωσιν σχέδιά Του, ἅπαξ λάβωσι τὴν μορφὴν τῆς ἀποφάσεως, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐφαρμοσθῶσι. Δὲν ἐπιδέχονται ἀρνήσεις, ἀμφιβολίας ἢ κλονισμούς, διότι ὁ Πατριάρχης Μάξιμος «βουλεύεται μὲν βραδέως, καθὼς συμβουλεύει καὶ ὁ ἀρχαῖος σοφός, ἐπιτελεῖ δὲ ταχέως τὰ δόξαντα». Ἀκλινὴς καὶ ἄκαμπτος, ἀσάλευτος καὶ ἀκατάβλητος, πορεύεται τὴν ὁδόν, ἡ ὁποία φέρει πρὸς τὴν πραγμάτωσιν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν δόξαν καὶ τὸ καλὸν τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ καθὼς ὁ πορευόμενος ἐν πάσῃ ἐμπροσθοφυλακῇ, ὑφίσταται πρῶτος τὴν ἐπίθεσιν, οὕτω καὶ ὁ Πατριάρχης, ἡγούμενος ἐν τῇ ἐμπροσθοφυλακῇ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δράσεως καὶ προόδου, φυσικὸν εἶναι νὰ ἔχῃ πολλὰς τὰς ἐπιθέσεις καὶ ἀντιδράσεις. Πλὴν ἡ σταθερότης Αὐτοῦ, ἡ τιμιότης εἰς τὰς φιλίας Του, ἡ πιστότης εἰς τὸν ἅπαξ δοθέντα λόγον Του, παρέχουσι πᾶσαν ἔνδειξιν καὶ ἐγγύησιν ὅτι, καθὼς εἰς τὸ παρελθὸν τίποτε δὲν ἀνέκοψεν Αὐτόν, οὕτω καὶ νῦν, τίποτε δὲν θὰ ἀνακόψῃ τὴν μεγαλοπρεπῆ πορείαν πρὸς μίαν καρποφόρον πατριαρχείαν.

* * *

Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιστέφει τὰς χριστιανικὰς Αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ τὰ διοικητικὰ Αὐτοῦ προσόντα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δίδει ἓν ἰδιαίτερον χρῶμα εἰς τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους Του, ***εἶναι ἡ ἀρετὴ τῆς ταπεινοφροσύνης.*** Ὁ παρουσιαζόμενος πρὸ τοῦ Πατριάρχου αἰσθάνεται ἀμέσως ἐπιβλητικὴν τὴν πατριαρχικὴν σοβαρότητα, τὸ κῦρος καὶ τὸν σεβασμόν, ὅσον ὅμως προχω-

ρεῖ καὶ ἐξελίσσεται ἡ συνδιάλεξις, ἀνακαλύπτει ὁ ἀκροατὴς ὅλην τὴν χριστιανικὴν ταπείνωσιν καὶ μετριοφροσύνην Αὐτοῦ. Ἀνέκαθεν, ὡς ἔμβλημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς Του εἶχε τὸ «λάθε βιοῦν», οὐχὶ βεβαίως τοῦτο ὥς τινα μοναχικὴν ἀπραγμοσύνην ἢ ῥάθυμον ἀπομάκρυνσιν καὶ ἀποχὴν ἀπὸ τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ ὡς ἀποφυγὴν τῆς ἐπιδεικτιάσεως καὶ τῆς διαφημίσεως. Καίτοι, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, Αὐτὸς ἦτο ὁ ἐμπνευστὴς πάσης πρωτοβουλίας καὶ ὁ ἐμψυχωτὴς πάσης ἐκκλησιαστικῆς κινήσεως, καίτοι Αὐτὸς ἦτο τὸ κέντρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ δὲ γνώμη Του ἐπεκράτει καὶ ἐπεβάλλετο σχεδὸν πάντοτε, ἐν τούτοις ἔβλεπέ τις Αὐτόν, μεταξὺ τῶν συναδέλφων Αὐτοῦ, πάντοτε ἴσον καὶ καταδεκτικόν, περιποιητικὸν καὶ μειλίχιον, χωρὶς κανὲν ἴχνος ἐπάρσεως ἢ καταφρονήσεως πρὸς οὐδένα. Καὶ παρὰ τὰ προγνωστικά, τὰ ὁποῖα ἐσχηματίζοντο καὶ ἐκυκλοφόρουν διὰ τὸ μέλλον, Αὐτὸς ἦτο πάντοτε ἁπλοῦς καὶ εὐπροσήγορος πρὸς πάντας. Τόσον ὁ Πατριάρχης εἶναι μετριόφρων.

* * *

Τοιοῦτος, ἐν ἀτελεστάτῃ σκιαγραφίᾳ, ὁ χαρακτὴρ τοῦ νέου Πατριάρχου ἡμῶν. Διὰ τὰς ἀρετὰς Αὐτοῦ ταύτας καὶ ἄλλας πολλάς, διὰ τὰ προσόντα Αὐτοῦ ταῦτα, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, Κλῆρος καὶ Λαὸς ἐδέχθησαν τὴν ἄνοδον Αὐτοῦ εἰς τὸν περίβλεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὡς δικαίαν ἀπὸ Θεοῦ ἀμοιβὴν «ἐργάτου, ἀξίου τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ», ἐχαιρέτισαν δὲ τὴν ἀνάδειξιν Αὐτοῦ μεθ' ὑπερηφανείας, ἐμπιστοσύνης καὶ βεβαιότητος, ὅτι ἡ πατριαρχεία Μαξίμου τοῦ Ε΄ θὰ εἶναι πατριαρχεία περισυλλογῆς καὶ ἀνασυντάξεως, ἀνορθώσεως καὶ δημιουργίας, καὶ μιᾷ λέξει, πατριαρχεία καρποφόρου δράσεως καὶ μεγαλουργίας κατ' ἄμφω.

Εὔχονται δὲ οἱ πάντες ὁλοψύχως, ὅπως ὁ οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας Κυβερνήτης δίδῃ τῷ Πατριάρχῃ πάντοτε κατὰ τὴν καρδίαν Αὐτοῦ καὶ ὅπως πληροῖ ἀεὶ πᾶσαν ἀγαθὴν βουλὴν Αὐτοῦ.

† Ο ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
Σχολάρχης
τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΤΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΗΣ

Α

Η ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ζωή της, τὰ μνημεῖά της, τὸ ἔργον της, ἕνα Ἀλληλούϊα δόξης εἶναι, ἀνέβασμα ἀπὸ τὸ ἐφήμερο εἰς τὸ αἰώνιο. Ἡ Ὀρθοδοξία, ἕνας ρυθμὸς μεγάλος εἶναι, μέσα εἰς τὸ χάος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ ἐξέλθῃ ἡ ἀνθρωπότης, ὕστερα ἀπὸ τὸν τρομερὸν κατακλυσμὸν τοῦ πολέμου καὶ τοῦ μίσους. Ἕνας πύργος τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ποὺ μένει ἀκατάλυτος καὶ ὑψώνεται ἕως εἰς τὸν οὐρανόν, ἐπάνω ἀπὸ τόσα συντρίμματα καὶ ἐρείπια τοῦ κόσμου. Πνοὴ τοῦ Θεοῦ ἡ Ἐκκλησία, σταλμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον, διὰ νὰ ἀνακαινισθοῦν τὰ πάντα καὶ νὰ ἀνανεωθῇ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡ καρδία μας πλημμυρίζει ἀπὸ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρέπει συχνὰ νὰ ἑνώνωμεν ὁ ἕνας τὸν παλμὸν μὲ τὸν παλμὸν τοῦ ἄλλου καὶ νὰ τὸν δοξολογῶμεν ὅλοι μαζύ, μὲ ἀνανεωμένην τὴν ἀπόφασιν νὰ γίνωμεν καλύτεροι, ἡνωμένοι πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, νὰ βαδίζωμεν μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν, ποὺ ρυθμίζει τὰ βήματά μας πρὸς ἕνα κόσμον ἀνώτερον.

Ἡ δόξα δὲ αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινόν, τίποτε τὸ ὅμοιον μὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου. Προοπτική της καὶ ὁρίζων εἶναι αἱ θλίψεις καὶ αἱ ταπεινώσεις. Πρέπει νὰ ἐνθυμώμεθα, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, τὸ ὡραῖον μάθημα ταπεινώσεως, ποὺ ἔδωκεν εἰς τὸν Πέτρον ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ἐκεῖνος, ἀκούσας ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ πάθῃ, διεμαρτυρήθη μὲ τὰς ἑξῆς λέξεις: «Ὄχι, Κύριε, ὁ Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ, αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ!» Ἐστράφη τότε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν: «Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, μοῦ εἶσαι σκάνδαλον, διότι δὲν ἔχεις τὸ αἴσθημα τῶν πραγμάτων τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὸ αἴσθημα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων».

Β

Τὸ μεγαλεῖον δὲ αὐτὸ τῆς Ἐκκλησίας στηρίζεται, ὄχι μόνον εἰς τὴν θείαν της ἀποστολήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀληθινὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ βάθος του εἶναι ὕπαρξις εὐγενής, προτιμᾷ τὴν δόξαν παρὰ τὴν ἄνεσιν καὶ τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἀψηφεῖ τὸν κίνδυνον. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τὸ Γένος μας, ἡ Ἐκκλησία μας, ἠψήφησε πάντοτε τὸν θάνατον, τὸν

περιεφρόνησεν. Εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας πολεμᾷ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν βλέπῃ ἀκόμη τὴν μάχην χαμένην. Τὸ ἔκαμαν πολλοὶ διὰ νὰ κρατήσουν τὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν ἑνότητα τῆς πατρίδος. Τὸ ἔκαμαν καὶ ὅταν ἤξευραν ὅτι ἡ ἧττα εἶχε συντελεσθῇ, τὸ ἔκαμαν ὄχι ἀπὸ ἀπελπισίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ἡ ἧττα ἀποκαλύπτει τὸν δρόμον τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς σωτηρίας.

Διότι τὰ πράγματα, ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, κατευθύνονται ἀπὸ μίαν μεγάλην δύναμιν, ἀπὸ κἄτι ποὺ εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ μᾶς βοηθεῖ. ἀρκεῖ ἡμεῖς νὰ κάμωμεν τὸ καθῆκόν μας, τὸ καθῆκόν μας μέχρις αὐτοθυσίας. Σιωπηλά, ἀκατάπαυστα, αἰώνια τώρα, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ δύναμις αὐτὴ ἐργάζεται. Εἰς τὴν βαθυτέραν οὐσίαν μας, εἴμεθα πάντοτε ὡσὰν τὸν σιωπηλὸν σπόρον ποὺ σπείρεται εἰς τὴν γῆν καὶ βλασταίνει καὶ καρποφορεῖ. Ἡ δύναμις αὐτὴ ὡδήγησε τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς αἰῶνας ἀπὸ δύναμιν εἰς δύναμιν, ἀπὸ δόξαν εἰς δόξαν.

Γ

Τοιοῦτον εἶναι τὸ γνώρισμα τῆς δόξης τῆς Ἐκκλησίας. Προσήλωσις εἰς τὸ ἔργον καὶ τὸ καθῆκον μέχρις αὐτοθυσίας. Θὰ κρατήσῃ ὁ καθένας τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν τάσσεται. Ὁ ἱερεὺς θὰ μείνῃ ἱερεύς, καὶ ἡ ἱερωσύνη εἶναι δι᾽ αὐτὸν τὸ πᾶν, ὅπως διὰ τὸν πλοίαρχον τὸ πλοῖον, ὅλα δὲ τὰ ἄλλα ἔχουν ὀλιγωτέραν σπουδαιότητα, εἴτε σκέψεις σου λέγονται αὐτά, εἴτε αἰσθήματα, εἴτε ζωή σου. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑψωθοῦν αὐτὰ πειὸ ἐπάνω ἀπὸ τὴν διακονίαν σου, ἀπὸ τὸ ἔργον σου ὑψηλότερα. Αὐτὸ ἐπικρατεῖ, ρυθμίζει τὰ ἄλλα καὶ δίδει ἀξίαν εἰς αὐτά. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου μας Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Μαξίμου τοῦ Ε′ ἔγινε μὲ τὰς χρηστὰς ἐλπίδας νὰ ἀναστηλωθοῦν τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτό, μὲ τὴν προοπτικὴν νὰ ἀναγεννηθῶμεν, νὰ βαδίσωμεν πρὸς ἕνα μέλλον καλύτερον.

Τὰ ἐμπόδια δὲν μᾶς πτοοῦν. Ὁ ἄνθρωπος ἀνακαλύπτει τὸν ἑαυτόν του, ὅταν τὸν ἀναμετρᾷ μὲ τὰ ἐμπόδια. Τίποτε δὲν εἶναι ἡ σκέψις, ἐὰν δὲν προσκρούσῃ εἰς τὴν ἀντίστασιν τοῦ κόσμου. Ἡ χαρὰ τῆς ψυχῆς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐνέργειαν, εἰς τὴν πρᾶξιν. Καὶ τὸ μεγαλεῖον εἶναι τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης τὴν ὁποίαν ἔχομεν. Μὲ τὴν θυσίαν κατασκευάζεται ὁ ἄνθρωπος, καὶ γίνεται κύριος τοῦ κόσμου, ὅταν γίνεται κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του. Ὅ,τι ἔχομεν νὰ δώσωμεν καλύτερον, μόνον εἰς τὸ ἔργον δυνάμεθα νὰ τὸ δώσωμεν.

Ὁ χωρικὸς μοχθῶν μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἀποσπᾷ ὀλίγον κατ᾽ ὀλίγον μυστικά τινα ἀπὸ τὴν φύσιν, καὶ ἡ ἀλήθεια τὴν ὁποίαν συνάγει ἀπ᾽ αὐτὰ εἶναι παγκόσμια.

Δ

Μὲ τοιαύτην κατανόησιν τῆς θεμελιώδους αὐτῆς ἀληθείας, ἑνούμεθα εἰς τὴν βαθεῖαν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, ξεπερνοῦμεν τὸν ἑαυτόν μας, καὶ προχωροῦμεν εἰς κἄτι μεγάλο. Ἀναβαίνομεν ἐπάνω ἀπὸ τὰ μίση μας, ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἀτέλειάν μας καὶ τὴν τραγικότητά μας. Στερεώνομεν τὴν ζωήν, διότι τὴν ἐνατενίζομεν μὲ τὴν ἔποψιν τῆς αἰωνιότητος. Καὶ οὕτω διακρίνομεν τὸ ἔκτακτον εἰς τὸ καθημερινόν, τὸ θαυμάσιον εἰς τὸ συνειθισμένον.

Εἰσερχόμεθα εἰς ἕνα σύνολον, εἰς τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία εἶναι, ὄχι τόσον ἀμοιβαία ἐνατένισις καὶ συναντίληψις καὶ βοήθεια, ὅσον κοινὴ πορεία πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν καὶ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ε

Διὰ τὴν κοινὴν αὐτὴν πορείαν πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν, πρὸς ἕνα κόσμον καλύτερον, ἀπαιτεῖται πειθαρχία καὶ ὑπακοή. Αὐτὴ εἶναι ὁ πρώτιστος νόμος τῆς δράσεως, τοῦ ἔργου. Αὐτὸ ἐμφαίνει καὶ ἡ λέξις Μία, ἡ ὁποία δίδει οὐσιώδη χαρακτηρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς προϋποθέτει ὅτι οὗτοι εἶναι ἄξιοι τοῦ ποιμνίου.

Δύο εἶναι οἱ παράγοντες οἱ ὁποῖοι θὰ σφυρηλατήσουν τὴν ὀργάνωσίν μας καὶ θὰ προωθήσουν τὴν πρόοδόν μας: ποιμένες καὶ γεωργοί, ἀνώτεροι δηλαδὴ κληρικοὶ καὶ διδάσκαλοι.

ΣΤ

Εἰς τὴν ἀνωτάτην δὲ βαθμίδα τῆς πειθαρχίας αὐτῆς καὶ ἑνότητος πρὸς δρόμον ὁ ὁποῖος φέρει εἰς κόσμον ἀνώτερον, μὲ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ μυστικοῦ μας ἐγώ, τῆς ψυχῆς μας, ἵστανται οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Πατριάρχαι, καὶ ἐπάνω ἀπὸ ὅλους ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁπόση εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν καλὸν ποιμένα ἀπέδειξαν τὰ γεγονότα τῆς πατριαρχικῆς ἐκλογῆς εἰς τὸ ἀκατάλυτον καὶ αἰώνιον Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας. Γνωρίζει τὸ ποίμνιον νὰ διαισθάνεται τὸν ποιμένα του.

Ὑπάρχουν ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι ἐνέκυψαν εἰς τὴν μελέτην τῶν προβάτων καὶ διεπίστωσαν ὅτι ταῦτα, ἐνστίκτως ἔχοντα μεγάλην εὐαισθησίαν, νοιώθουν τὸν ποιμένα των. Ὁ ἄνθρωπος διαχέει γύρω του ὡρισμένα κύματα, δημιουργεῖ ἰδιαιτέραν ἀτμοσφαῖραν. Καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσετε πολὺ κάποιον διὰ νὰ τὸν καταλάβετε. Ἐὰν εἰς ποίμνιον εἰσέλθῃ ἕνας βοσκὸς χωρὶς γαλήνην καὶ καθαρότητα εἰς τὴν ψυχήν του, χωρὶς ψυχραιμίαν καὶ καλωσύνην, τὸ ποίμνιον καταλαμβάνεται ἀπὸ αἰφνίδιον

πανικόν. Καὶ τὰ ζῷα ἔχουν ἀνάγκην περισυλλογῆς καὶ ἐμπιστοσύνης. Διὰ νὰ γίνῃς καλὸς βοσκός, πρέπει νὰ εἶσαι καθαρός, εἰρηνοποιός, κύριος τοῦ ἑαυτοῦ σου, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός σου. Γεμᾶτος μὲ ἀγάπην διὰ τὸ ποίμνιον μέχρις αὐτοθυσίας. «Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς γίνεται ἡ θύρα τῶν προβάτων· κοιμᾶται ὄπισθεν τῆς θύρας, διὰ νὰ πάρῃ πρῶτος εἴδησιν τοῦ κλέπτου, ὁ ὁποῖος ἤθελεν εἰσέλθῃ».

Ὁ νέος μας Πατριάρχης, ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς ἐκλογῆς Του, ἐδημιούργησε γύρω Του ἀτμόσφαιραν ἐμπιστοσύνης καὶ ἀσφαλείας. Τὸ ποίμνιόν Του θὰ ἀκούῃ τὴν φωνήν Του. Θὰ εἶναι Αὐτὸς ἡ θύρα τῶν νοητῶν προβάτων. Ὁ Κύριος ἐδεήθη ὑπὲρ Αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις Του. Θὰ ἐπαναλαμβάνῃ εἰς τοὺς ὀλιγοψύχους: «Διατί φοβεῖσθε ὀλιγόπιστοι;» Εἰς τοὺς δειλοὺς θὰ ἀκούεται ἡ φωνή του: «Μὴ φοβεῖσθε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι φονεύουν τὸ σῶμα, ἀλλ᾽ ἀδυνατοῦν νὰ φονεύσουν τὴν ψυχήν. Μὴ φοβεῖσθε, ἀλλὰ πιστεύετε μόνον. Θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον».

Ἡ γενομένη μὲ ἄκραν ἑνότητα καὶ ὁμοφροσύνην ἐκλογή, καὶ θησαυρὸς εἶναι καὶ ἐπιτυχία καὶ εὐφροσύνη. Τὸ ἱστορικὸν μεγαλεῖον καὶ οἱ μεγάλοι καθαρμοὶ καὶ αἱ θυσίαι τοῦ παρελθόντος δὲν φθάνουν, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἀξιοποίησίς των ἑκάστοτε. Πρέπει νὰ βιῶμεν τὰς μεγάλας μας εὐθύνας ἀνασυγκροτήσεως καὶ πορείας πρὸς τὰ ἄνω. Πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα αὐτοπεποίθησιν καὶ ἐμπιστοσύνην, γαλήνην καὶ χαράν, τὸ συναίσθημα ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα καλά.

Δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαυώμεθα εἰς τὸ τετριμμένον, καὶ μέτριον, εἰς τὴν νωχέλειαν καὶ τὴν κατάπτωσιν. Ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν Θρόνον πρέπει νὰ μᾶς φέρῃ μήνυμα διὰ κάτι ἀνώτερον, ἄξιον τοῦ μεγάλου ἡμῶν παρελθόντος, ἀνάλογον πρὸς τὰς εὐθύνας μας καὶ τὰς προσδοκίας μας, πρὸς τὴν ἀποστολὴν μας. Ὁ κόσμος ἔχει προοδεύσῃ πολύ, ἡ Τουρκία ἔχει κάμῃ γιγάντια βήματα πρὸς τὰ ἐμπρός, ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ μείνωμεν οἱ καθυστερημένοι.

Μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Μαξίμου τοῦ Ε´ ἐπανευρήκαμεν τὸν ρυθμὸν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς μας, διὰ νὰ ἐναρμονισθῶμεν καὶ πρὸς τὸ παρελθόν μας τὸ μεγάλο καὶ πρὸς τὴν σημερινὴν ἐξέλιξιν τοῦ κόσμου. Δὲν δεχόμεθα νὰ εἴμεθα οἱ καθυστερημένοι, οἱ μέτριοι, οἱ ἄχρηστοι. Πιστεύομεν ἡρωϊκὰ εἰς κάτι καλύτερον, ἀνώτερον, οὐσιαστικώτερον. Τίποτε δὲν ἀξίζει ἡ ζωὴ χωρὶς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀξιῶν της. Τίποτε δὲν εἶναι ἡ Ἐκκλησία χωρὶς τὴν βίωσιν τῶν ἀληθειῶν της. Τίποτε δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος χωρὶς ἐνδελεχῆ προσπάθειαν καὶ καλλιέργειαν. Θὰ ζητηθῇ αὐστηρὸς λόγος δι᾽ αὐτὸ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐδόθη. Δὲν ἔγιναν μάταια τόσα πράγματα.

Ζ'.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος εἶναι χρυσοῦς δακτύλιος, κρῖκος ἰσχυρός, ποὺ συνάπτει ὅλους, εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ κόσμου καὶ ἂν εὑρίσκωνται, εἰς ὑπερτάτην ἑνότητα, ἔθνη διάφορα, πτωχοὺς ἢ πλουσίους, χωρισμένους ἀπὸ τόσας διακρίσεις, εἰς ἑνότητα σφυρηλατημένην καὶ δεμένην μὲ δεσμοὺς ἰσχυροτέρους ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους κατεργάζονται τὸ αἷμα ἢ ἡ φυλὴ ἢ τὰ κοινὰ συμφέροντα ἢ αἱ κοιναὶ ἰδέαι.

Τὸ Πατριαρχεῖον αὐτὸ εἶναι τόπος ἅγιος, τὸ μοναδικό Σπίτι, ὅπου, ἂν κοιμηθῇ κανείς, θὰ ἴδῃ νὰ ἀνεβοκατεβαίνουν οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Ὅταν εἰσερχώμεθα εἰς αὐτό, καταλαμβανόμεθα ἀπὸ δέος. «Τῇ ἀληθείᾳ, ὁ Θεὸς εἶναι εἰς τὸν τόπον αὐτόν». Εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἀκούονται οἱ νόμοι τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ περνοῦν ὡσὰν ποταμοὶ ἀστείρευτοι γύρω εἰς τὸ Σπίτι αὐτό.

Ἐδῶ, ὅταν συναντᾷ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, εἶναι ὡσὰν νὰ τὸν γνωρίζῃ πρὶν ἀκόμη γεννηθῇ, τόσον γινόμεθα ἐδῶ διαφανεῖς. Οὔτε ἡ θάλασσα δὲν εἶναι τόσον εὐρεῖα, ἀπέραντος, ὅσον ὁ τόπος αὐτός. Οὔτε ὁ κρύσταλλος εἶναι τόσον καθαρός, διαφανής. Ἕνας βράχος ποὺ μένει ἐδῶ φωτισμένος καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον, ὅπου ἔρχεται νὰ ρίψῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἡ ψυχή μας τὴν σκιάν της.

Η

Ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸν ἀκατάλυτον βράχον τῆς πίστεώς μας ἂς προσευχηθῶμεν ὅλοι διὰ τὴν γενομένην αἰσίαν ἐκλογὴν μὲ συγκέντρωσιν ψυχῆς καὶ ἑνότητα ἀγάπης:

Ἡ πρόνοιά Σου, Θεέ μου, ἁπλώνεται ἐπάνω μας καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν. Εἰς ἡμᾶς μένει νὰ ἐμπιστευώμεθα τὴν ὕπαρξίν μας εἰς Ἐσένα ἀπόλυτα. Σὺ εἶσαι ὀπίσω ἀπὸ τὸν ἄρτον τὸν ὁποῖον τρώγομεν, ὁ ἄρτος ὁ μυστικός, ὀπίσω ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ κόσμου ὁ δάκτυλος, ὁ δεικνύων τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας καὶ ὁ βραχίων ὁ ἰσχυρός. Τὰ πάντα ἀπορρέουν ἀπὸ Σένα, καὶ ὅ,τι ἡ ἀνθρωπίνη κακία ἢ ἡ ἀμάθεια κάμνει, μὲ τὸν χρόνον τὸ μετατρέπεις Σὺ εἰς ὠφέλειάν μας Τρανὸ παράδειγμα μᾶς μένει ἡ ἱστορία τοῦ δούλου Σου Ἰωσήφ. Αἱ τρίχες ἀκόμη τῆς κεφαλῆς μας εἶναι ἠριθμημέναι καὶ οὔτε ἕνας σπουργίτης πίπτει, χωρὶς Σὺ νὰ τὸ γνωρίζῃς, χωρὶς Σὺ νὰ τὸ θέλῃς. Πόσον μᾶλλον προνοεῖς δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸν τόπον Σου αὐτὸν τὸν ἅγιον. Ἡ πρόνοιά Σου δι' αὐτὸν ἀναβαίνει εἰς τὴν ψυχήν μας ὡσὰν ὕμνος δόξης.

† Ο ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

ΜΑΞΙΜΟΣ Ο Ε΄

ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἡ ἐπίπνοια, ἡ ζωαρχικὴ αὕτη πηγὴ καὶ αἰτία τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θεσμίων καὶ χαρισμάτων, διὰ τῆς συμφώνου γνώμης καὶ τῆς ὁμοθύμου ψήφου τῆς Ἱεραρχίας διατρανωθεῖσα, ἀνύψωσεν εἰς τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον Μάξιμον τὸν Ε΄, τὸν ἀπὸ Χαλκηδόνος.

Ἔκδηλος εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἱκανοποίησις, μεθ' ἧς πανταχόθεν ἐχαιρετίσθη τὸ αἴσιον τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν γεγονός. Ὁ δὲ εὐλαβὴς τοῦ πληρώματος συναγερμός, ζωηρῶς ἐπευφημοῦντος τὸν Ἐκλεκτὸν τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἔχει τὴν παραβολὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ὁμοίωσιν ἐν ταῖς προλαβούσαις ἐνθρονιστικαῖς τελεταῖς τῆς τελευταίας εἰκοσιπενταετίας. Καὶ δικαίως· διότι ὁ νέος Πατριάρχης, πληροφορήσας ἄχρι τοῦδε τὴν διακονίαν καὶ δόκιμος ἐν παντὶ γενόμενος, ἤδη εἶχε κριθῇ ὑπὸ τῆς κοινῆς συνειδήσεως ὡς ὁ ἄξιος νὰ ἡγηθῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ὡς ὁ ἱκανὸς νὰ πληρώσῃ τὰς προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῷ πλαισίῳ καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐκτάκτων τούτων περιστάσεων.

Οὔτε σκοπὸν ἔχει ὁ χαράσσων τὰς λιτὰς ταύτας γραμμάς, οὔτε καὶ νομίζει ἀπαραίτητον νὰ ὑπομνήσῃ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τὶ προσδοκᾷ σήμερον ἡ Ἐκκλησία παρὰ τοῦ νέου αὐτῆς Ἡγουμένου καὶ Ἐκπροσώπου. Ὅσα Αὐτὸς ἐμελέτησε κατὰ τὴν δεκαπενταετῆ Αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ διοικητικῷ σώματι προέχουσαν συμπαρεδρείαν καὶ κατεῖδεν ὡς ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας θεραπευτέας τῆς ἰδίας τοῦ Θρόνου κανονικῆς περιοχῆς καὶ δικαιοδοσίας, ὅσα αὐτὸς ἀνθωμολόγησεν, ἀναβαίνων τὰς βαθμίδας τοῦ Πανιέρου Θρόνου, ὡς ἱστορικὰς εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις ἱερὰς τῆς Πρωτοθρόνου καὶ Ἡγέτιδος Ἐκκλησίας, ταῦτα εἶναι τὰ σημεῖα, περὶ τὰ ὁποῖα ἀμέριστον, κατὰ τὴν κοινὴν προσδοκίαν, καὶ ἄγρυπνον θὰ κατευθύνῃ τὴν προσοχὴν καὶ δρᾶσιν, διὰ τῆς συναρωγῆς τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱεραρχίας, ὁ νέος Πατριάρχης, πού μὲν ἐκκαθαίρων καὶ θεραπεύων καὶ συμπληρῶν, πού δὲ διορθούμενος καὶ μεταρρυθμίζων καὶ ἀνυψῶν. Ἐγγυᾶται περὶ τούτου ἡ χαρακτηρίζουσα Αὐτὸν ἀρτία περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα μόρφωσις καὶ ἐμπειρία, ἡ κατανόησις τῶν εὐθυνῶν τοῦ

ἀξιώματος καὶ ἡ ἐπίγνωσις τοῦ καθήκοντος, καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἡ ἁγνότης τῆς προαιρέσεως καὶ ἡ διάπυρος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀγάπη.

* * *

Ἡ ἐν ὥραις αἰσίαις ἐγκαινιζομένη πατριαρχεία συμπίπτει πρὸς τὴν λῆξιν τῆς τραγικωτέρας διὰ τὴν ἀνθρωπότητα παραπλανήσεως, καθ' ἥν, παρὰ τὴν ἀστάθειαν τῆς καταστάσεως καὶ τὴν φαινομένην ἀμφίρροπον ταλάντευσιν τῶν τάσεων, τῶν κατευθύνσεων, τῶν ἐνεργειῶν, φανερὰ εἶναι παρὰ τοῖς λαοῖς ἡ ἐπίγνωσις τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ πόθος τῆς ἐπιστροφῆς· συμπίπτει πρὸς τὴν ἀρχὴν νέας ἱστορικῆς περιόδου, καθ' ἣν τὸ ὄνειρον τῆς συναδελφώσεως τῶν ἀνθρώπων κυριαρχεῖ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῶν πνευμάτων καὶ τῶν καρδιῶν. Βεβαίως οὔτε δυνατὸν οὔτε καὶ ἀπαραίτητον εἶναι νὰ παύσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀποτελοῦντες διακεκριμένας ἐθνικὰς ὁμάδας, ἐντὸς τῶν οἰκείων ὁροθεσιῶν περιγεγραμμένας· τοὐναντίον δέ, κατὰ τὰς ἰδίας παραδόσεις καὶ τὰ ἱστορικὰ δεδομένα, προάγοντες τὰ ζωτικὰ στοιχεῖα τῆς φυλῆς, πολλὰ ἔχουσι νὰ ὠφεληθῶσι παρ' ἀλλήλων, πολλὰ ἔχουσι νὰ συνεισφέρωσι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ. Εἶναι ὅμως καὶ δυνατὸν καὶ ἀπαραίτητον νὰ παύσωσιν ὑποβλέποντες ἀλλήλους ὡς ἐχθρούς, ἀντὶ δὲ τῶν φανερῶν ἢ ὑπούλων ἀνταγωνισμῶν, νὰ ἐπιδοθῶσιν οἱ πάντες, ἐν ἀμοιβαίᾳ κατανοήσει καὶ ἀλληλεγγύῃ, εἰς τὴν κοινὴν και κατ' ἰδίαν πρόοδον καὶ εὐημερίαν, κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

Πόσον πολύτιμος, κατὰ ταῦτα, κρίνεται σήμερον ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην προσπάθειαν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπὲρ ἧς αὕτη ἀδιαλείπτως προσεύχεται! Πόσον δὲ μεγάλη εἶναι, ἐν τούτῳ, ἡ εὐθύνη καὶ σπουδαία ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐπὶ μέρους ἐκκλησιαστικῶν κορυφῶν, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Προκαθημένου τῆς πρώτης τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν! Διότι εἶναι καιρὸς πλέον, διὰ καταλλήλου καὶ προσφυοῦς ὀργανώσεως καὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν μέσων πρὸς τοὺς ἐπιδιωκομένους ἁγίους σκοπούς, νὰ καταστῶσιν ἐπαρκῶς ἐνεργὰ τὰ ζωτικὰ στοιχεῖα τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τὴν τελείωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου τῶν πιστῶν, «εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ». Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἀποδειχθῇ διὰ τῶν πραγμάτων, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον ἱεροτελεστῶν ἢ σύστημα τύπων καὶ διατάξεων λατρείας ἐξωτερικῆς, ἀλλὰ δύναμις ἐξόχως δημιουργικὴ καὶ ἁγιαστική, διαπλάττουσα καὶ ἀνακαινίζουσα τὰς ψυχὰς εἰς βασιλείαν πνευματικήν.

Τοιαύτην ἀναμφιβόλως ὁραματίζεται καὶ ποθεῖ ἡ Α. Θ. Παναγιότης,

ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μάξιμος ὁ Ε', τὴν θέσιν καὶ ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, καθ' οὓς ἡ ἀνθρωπότης διέρχεται τὰς Συμπληγάδας τῆς ἐλπιζομένης κρείττονος καταστάσεως· καὶ δὲν ἀγνοεῖ τὰ πρὸς ταύτην συντείνοντα μέσα, τὴν ἀνόρθωσιν, δηλονότι, τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τὴν λυσιτελεστέραν ὀργάνωσιν καὶ ἐγγυτέραν σύνδεσιν τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὸν Θρόνον, τὴν στενωτέραν ἐπικοινωνίαν καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ σύμπραξιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ ἐδάφους εἰλικρινῆ προσέγγισιν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῶν μεγάλων τμημάτων τοῦ Δυτικοῦ Χριστιανισμοῦ.

Εἶναι λυπηρόν, τῇ ἀληθείᾳ, ὅτι αἱ ἐν πίστει ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι τῆς Ἀνατολῆς, αἱ ἐπὶ αἰῶνας ὅλους, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διὰ προσπαθείας συνηνωμένης καὶ κοινῶν ἀγώνων, ἀναπτύξασαι τὸν χριστιανικὸν πολιτισμόν, ἀπὸ μακροῦ χρόνου διαβιοῦσι καὶ δρῶσιν, οἷον εἰπεῖν, κατὰ μόνας καὶ μεμερισμένως, ἐπὶ προφανεῖ μὲν ζημίᾳ τῶν μερῶν καὶ τοῦ συνόλου, παρεξηγήσει δὲ παρὰ τοῖς ξένοις τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ὡς στερουμένης ἐξωτερικῆς συνοχῆς καὶ ἑνιαίας παραστάσεως. Ἐὰν δὲ ἑτερόδοξοι καί ποτε κατ' ἀλλήλων μεμερισμέναι Ἐκκλησίαι αἰσθάνωνται ἑκάστοτε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναντήσεως διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ συντεταγμένην δρᾶσιν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἐμπεδώσεως, τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν, πολλῷ μᾶλλον τὸ καθῆκον τοῦτο φαίνεται ἐπιβεβλημένον εἰς τὰς ὁμοδόξους Ἐκκλησίας. Καὶ εἶναι εὐχὴ πάντων τῶν φιλούντων τὴν πρόοδον τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἀνάγκη τῶν περιστάσεων ἐπείγουσα, ὅπως, αἰρομένων τῶν τυχὸν ἐμποδίων, συνεχισθῇ τὸ ἀρχαιοπαράδοτον σύστημα τῶν κοινῶν συνόδων, δι' ὧν ἐγκύρως ἐπιλυομένων τῶν ἑκάστοτε ἀνακυπτόντων ζητημάτων, ἐμφανίζεται ἡ ὅλη Ἐκκλησία συνηρμοσμένη εἰς ἑνότητα σκέψεως καὶ ἐνεργείας ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ θείου αὐτῆς ἐν τοῖς ἀνθρώποις προορισμοῦ, καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν ὠργανωμένη.

Μάξιμος ὁ Ε' ἀνέρχεται τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τὸ καύχημα τοῦτο καὶ ἐγκαλλώπισμα τῶν Ὀρθοδόξων, ὑπὸ περιστάσεις ἐξαιρετικάς, ἐξαιρετικὴν ἀπαιτούσας ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Πανσεβάστου Θεσμοῦ, ἐξαιρετικὴν «τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἐξ ἧς ἐμφορεῖται πίστεως πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἄλλων Αὐτοῦ πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν κεφαλαίων, θὰ ἀντλήσῃ τὴν δύναμιν νὰ δικαιώσῃ τὴν κοινὴν προσδοκίαν.

† Ο ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

ΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Τὴν Τετάρτην, 20ὴν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., ἐπιοῦσαν τῆς κηδείας καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Βενιαμίν, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, συγκειμένη ἐκ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος κ. Μαξίμου, Δέρκων κ. Ἰωακείμ, Προύσης κ. Πολυκάρπου, Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶ, Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίου, Θεοδωρουπόλεως κ. Λεοντίου, Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντίνου, Χριστουπόλεως κ. Μελετίου, Λαοδικείας κ. Δωροθέου, Αἴνου κ. Γερμανοῦ, Προικοννήσου κ. Φιλοθέου, Γάνου καὶ Χώρας κ. Παγκρατίου, Περγάμου κ. Ἀδαμαντίου, Χαλδίας κ. Κυρίλλου καὶ Νεοκαισαρείας κ. Χρυσοστόμου — τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Ἰακώβου ἀπουσιάζοντος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐξουσιοδοτήσαντος διὰ πάσας τὰς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Πατριάρχου κανονικὰς Πράξεις τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Ἐνδημοῦσαν Σύνοδον, καὶ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Φιλαδελφείας κ. Αἰμιλιανοῦ καὶ Κυδωνιῶν κ. Ἀγαθαγγέλου ἀπουσιαζόντων, λόγῳ ἀσθενείας καὶ ἀποστειλάντων ἐνσφραγίστως τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν, ἀναθεμένων δὲ τὴν ψῆφον αὐτῶν τοῦ μὲν Φιλαδελφείας τῷ σεβ. Μητροπολίτῃ Χαλδίας, τοῦ δὲ Κυδωνιῶν τῷ σεβ. Μητροπολίτῃ Προικοννήσου— συνῆλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν, καὶ μετ' ἀνακοίνωσιν τοῦ σεβ. Προεδρεύοντος, πρώτου τῇ τάξει, Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μαξίμου, περὶ τῆς κηδείας καὶ τῆς ταφῆς τοῦ ἀειμνήστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α', καὶ μετὰ σχετικὴν αὐτοῦ εἰσήγησιν, ἐκήρυξεν ἐπισήμως χηρεύοντα τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, διασκεψαμένη δὲ εἶτα ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς, ὁμοφώνως ἐνέκρινεν ὅπως ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Πατριάρχου γένηται αὐθημερὸν περὶ τὴν 14ην ὥραν.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΛΗΣΙΝ

Μετὰ εἰσήγησιν τοῦ σεβ. Ἁγίου Προεδρεύοντος, ὅπως ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἐν ἀγάπῃ καὶ συμπνοίᾳ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος προβῇ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Πατριάρχου τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας καὶ μετ' ἀνακοίνωσιν, ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ἐλήφθη ἤδη καὶ τὸ σύμψηφον πάντων τῶν ὑποκειμένων τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ Μητροπολιτῶ , διεξήχθη μυστικὴ ψηφοφορία πρὸς καταρτισμὸν τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου, ψηφολεκτῶν ὁρισθέντων τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Περγάμου κ. Ἀδα-

μαντίου καὶ Χαλδίας κ. Κυρίλλου. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεγράφησαν εἰς τὸ τριπρόσωπον ψηφοδέλτιον οἱ σεβ. Μητροπολῖται Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος, διὰ ψήφων 16, Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶς, διὰ ψήφων 16 καὶ Λαοδικείας κ. Δωρόθεος, διὰ ψήφων 15, δύο ψήφων δοθεισῶν τῷ Μητροπολίτῃ Προύσης κ. Πολυκάρπῳ καὶ ἀνὰ μιᾶς τοῖς Μητροπολίταις Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίῳ καὶ Χριστουπόλεως κ. Μελετίῳ.

Καταρτισθέντος οὕτω τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου, ἐνεκρίθη ὅπως πρὸ τῆς ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τελέσεως τῶν κανονικῶν ψήφων, Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Προύσης, Εἰρηνουπόλεως καὶ Περγάμου, ἐν συνοδείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τουρκικοῦ Γραφείου κ. Μαυρίδου, ἐπισκεπτομένη τὸν Ἐξοχώτατον Νομάρχην τῆς Πόλεως, ἀνακοινώσηται αὐτῷ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὸν Ἐξοχ. Νομάρχην περὶ ὥραν 11.30 ἐν τῇ Νομαρχίᾳ καὶ γενομένη τιμητικῶς δεκτή, ἐξέφρασε τῇ Α. Ἐξοχότητι τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὰς ἀπὸ μέρους τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον πολλαπλᾶς ἐκδηλώσεις ἰδιαζούσης τιμῆς, ἀνεκοινώσατο δὲ ὅτι αὐθημερὸν περὶ τὴν 14ην ὥραν ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Πατριάρχου. Ὁ Ἐξοχώτατος Νομάρχης εἰς ἀπάντησιν, ἐξέφρασε καὶ αὖθις τὴν συμπάθειαν καὶ τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Βενιαμίν, ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Πατριάρχου ἐδήλωσεν ὅτι οἱ σεβ. Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς δύνανται, ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ συνειδήσεως, νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ νὰ ἀναδείξωσι Πατριάρχην, ὃν ἂν θελήσωσιν.

Ἀκολούθως, συμφώνως τῇ ληφθείσῃ ὡς ἄνω ἀποφάσει, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος, συνελθοῦσα ἐκ νέου περὶ ὥραν 14ην, ἐνέκρινεν ὁμοφώνως ἵνα :

1) ἡ νενομισμένη ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ νέου Πατριάρχου τελετὴ γένηται τὴν Πέμπτην, 21ην Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 11ην,

2) ἡ ποιμαντορικὴ ῥάβδος ἐπιδοθῇ ὑπὸ τοῦ σεβ. Ἁγίου Προεδρεύοντος, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκλογῆς τῆς Α. Σεβασμιότητος, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Δέρκων κ. Ἰωακείμ,

3) τὸ Μέγα Μήνυμα ἀπαγγελθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μαξίμου,

4) ὁ Προσαγορευτήριος Λόγος ἐκφωνηθῇ, ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ἄμβωνος, ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Νεοκαισαρείας κ. Χρυσοστόμου, Σχολάρχου τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ

5) τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινωθῇ καταλλήλως ταῖς ἐνταῦθα Πολιτικαῖς Ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἀδελφαῖς Ἐκκλησίαις, κατὰ τὴν τάξιν.

ΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΨΗΦΩΝ.

Περὶ ὥραν 14 καὶ 30', κατελθόντων τῶν σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων εἰς τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ παρισταμένων τῶν Ὀφφικιάλων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, πάντων τῶν Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν μελῶν τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ἱκανοῦ Πρεσβυτερίου, πλείστων δημοσιογράφων, πληροφορηθέντων ἐν τῷ μεταξὺ τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς, καὶ πλήθους πολλοῦ, ἤρξατο ἡ εἰθισμένη ἐπὶ κανονικαῖς ψήφοις ἱεροτελεστία, προεξάρχοντος τοῦ Α' τῇ τάξει σεβ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μαξίμου, φέροντος ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, τῶν σχετικῶν τροπαρίων ψαλλομένων ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, ἱσταμένων κύκλῳ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ἅμα τῷ τέλει τῆς ἱεροτελεστίας καὶ γενομένης τῆς ἀπολύσεως, οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἔγραψαν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν καὶ ἐξερχόμενοι ἔρριψαν αὐτὰ ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ τεθείσῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σωλέα κάλπῃ καὶ κατέλαβον τὰς οἰκείας αὐτῶν θέσεις ἐν τοῖς ἀρχιερατικοῖς στασιδίοις.

Καὶ ἤδη ὁ Ἄρχων Μέγας Πρωτονοτάριος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀναγινώσκει τὸ σχετικὸν Ὑπόμνημα τῆς Ἐκλογῆς μέχρι τῆς φράσεως «. . . . τὸν θεόθεν ὑποδειχθέντα καὶ προβληθέντα. . . . ». Μεθ' ὃ, γενομένης διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Περγάμου καὶ Χαλδίας, ἐν σιγῇ καὶ ἀτμοσφαίρᾳ ἐκτάκτως κατανυκτικῇ, ***Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀναδεικνύεται ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος, διὰ ψήφων 16***, μιᾶς δοθείσης τῷ σεβ. Μητροπολίτῃ Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾷ.

Μεθ' ὃ, ψαλλομένης τῆς φήμης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐπευφημιῶν πάντων τῶν παρισταμένων, συμπληρωθὲν ὑπεγράφη τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἐκλογῆς.

Ἀκολούθως ἡ Α. Θ. Παναγιότης, μετὰ τῶν σεβ. Ἀρχιερέων, τῶν Ὀφφικιάλων καὶ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἰδιαίτερον Πατριαρχικὸν Γραφεῖον, ἔνθα ἐδέξατο τὰ συγχαρητήρια τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν καὶ τῶν λοιπῶν προσελθόντων.

Τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἐκλογῆς.

Τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Κωνταντινουπόλεως παρὰ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσιν ἀνωμολόγηται θεῖον ἅμα καὶ μέγιστον τὸ ἀξίωμα. Θεῖον μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἀρχιερωσύνης βαθμοῦ, εἰς ὃν προκεχειρισμένος ἐστὶν ὁ ἐν αὐτῷ προκαθήμενος, μέγιστον δὲ διὰ τὸ ἔχειν τὸν Ἁγιώτατον τοῦτον Θρόνον παρὰ σεπτῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς, παντοίαις τε λαμπρύνεσθαι ἀνέκαθεν ἐξαιρέτοις τιμαῖς καὶ προνομίαις, ἐπὶ τῷ προΐστασθαι τῶν λοιπῶν καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μεγαλύνεσθαι πράγμασιν. Εἰκότως δὲ ταῦτα οὕτως οἱ ἱεροὶ ἡμῶν πατέρες προεβουλεύσαντο, ὥστε περισώζεσθαι μέν, ὡς ἀπὸ ἰσχυροῦ κέντρου καὶ περιόπτου ἀρχῆς, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον ἡμῶν πίστιν μετὰ τῶν πατροπαραδότων αὐτῆς θεσμίων, συγκρατεῖσθαι δὲ τοὺς πιστοὺς ἐν ἑνότητι πνεύματος, εἰς καταρτισμὸν τοῦ κατὰ Χριστὸν πολιτεύματος καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ. Εἰ δ' ἡ παλαίφατος αὕτη ἀρχή, ὥς τις παλαίφυτος δρῦς, βαθείας τὰς ῥίζας ἔβαλε καὶ ἀναγκαία πρὸς ἀκριβῆ τοῦ νόμου φυλακὴν κρίνεται—ἄνευ γὰρ νόμων καὶ ἀρχῆς καθεστηκυίας ἐπὶ τὴν τούτων τήρησιν οὐδὲν εὐοδοῦται τῶν ἐν ἀνθρώποις συστημάτων—ἐπεῖγον ἐνδείκνυται πᾶσαν καταβάλλειν σπουδήν, ὁσάκις ἂν δεήσῃ, περὶ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, ἀφ' ἧς ὡς ἀπὸ γενναίου καὶ ἀγαθοῦ κορμοῦ οἱ τῶν κατὰ μέρος παροικιῶν κλάδοι ὁμοίως εὐθαλεῖς εἰς γόνιμον πνευματικὴν τῶν εὐσεβῶν καρποφορίαν ἀναβλαστάνουσι.

Τοῦ γοῦν Ἁγιωτάτου τούτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν στερήσει τοῦ οἰκείου προστάτου γενομένου, ἅτε δὴ τοῦ τέως ἰθύνοντος Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βενιαμὶν τελευτήσαντος τὸν ἐπὶ γῆς βίον καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μεταστάντος μονάς, ἡμεῖς οἱ τῆς Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερεῖς, οἱ τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου διεξάγοντες, προέβημεν συντελέσαι ὅσα πρὸς ἔγκαιρον καὶ νόμιμον Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκλογὴν καθωρισμένα εἰσὶν ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων.

Οὕτω δή, ληφθείσης πληρεξουσιότητος καὶ παρὰ τῆς ἔξω Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου, ὥστε τὴν ἐκλογὴν διεξαχθῆναι κατὰ τὰ νῦν τακτικῶς ἰσχύοντα ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἐνδημούσης Ἱερᾶς Συνόδου, συνήλθομεν, τῇ εἰκοστῇ τοῦ παρόντος μηνός, ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, καὶ ἐπιλαβόμενοι τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, πρῶτον μὲν προέβημεν εἰς τὴν πρότασιν ὑποψηφίων καὶ ἐκ τῶν προταθέντων προσώπων κατηρτίσαμεν, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, τὸ τακτικὸν τῶν τριῶν ὑποψηφίων δελτίον ἐκ τῶν Πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος κ. Μαξίμου, Πριγκηποννήσων κ. Θωμᾶ καὶ Λαο-

δικείας κ. Δωροθέου, κατελθόντες δ' εἶτα, κατὰ τὴν τάξιν, ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, εὐχὰς μὲν πρῶτον πρὸς τὸν Κύριον ἀνεπέμψαμεν, ἐν κατανύξει ψυχῆς, τὴν ἄνωθεν ἐπικαλεσάμενοι ἀντίληψιν, εἶτα δέ, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀνεδείξαμεν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας παμψηφεὶ τὸν θεόθεν ὑποδειχθέντα καὶ προβληθέντα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χαλκηδόνος κ. Μάξιμον, ὃν καὶ Παναγιώτατον ἡμῶν Δεσπότην καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀναγνωρίζομεν καὶ ἀνακηρύττομεν, ἐν ὥραις αἰσίαις καὶ ἐλπίσι χρησταῖς ἡμῶν τε καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας, δεόμενοι ἐκ βαθέων καρδίας, ὅπως ἡ ταῦτα πανσόφως οἰκονομήσασα φιλάγαθος τοῦ Ὑψίστου Πρόνοια χαρίσηται ἡμῖν τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα σῶον, ὑγιᾶ, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀστεμφῶς ἐρειρισμένον ἐπὶ τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μέχρι τερμάτων μηκίστης ζωῆς, πρὸς εὔκλειαν μὲν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, δικαίαν δὲ χαρὰν συμπάσης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας καὶ πνευματικὴν ὠφέλειαν τοῦ χριστιανικοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ἀρχιερατικὸν ἡμῶν τόδε ὑπόμνημα κατέστρωται ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἰς ἔνδειξιν διηνεκῆ καὶ παράστασιν μόνιμον.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ, κατὰ μῆνα Φεβρουάριον (κ'), Ἐπινεμήσεως ΙΔ'.

† Ὁ Χαλκηδόνος ***Μάξιμος***.
† Ὁ Δέρκων ***Ἰωακείμ***.
† Ὁ Προύσης ***Πολύκαρπος***.
† Ὁ Πριγκηπονήσων ***Θωμᾶς***.
† Ὁ Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων ***Γεννάδιος***.
† Ὁ Θεοδωρουπόλεως ***Λεόντιος***.
† Ὁ Εἰρηνουπόλεως ***Κωνσταντῖνος***.
† Ὁ Χριστουπόλεως ***Μελέτιος***.
† Ὁ Λαοδικείας ***Δωρόθεος***.
† Ὁ Αἴνου ***Γερμανός***.
† Ὁ Προικονήσου ***Φιλόθεος***, ἔχων καὶ τὴν ψῆφον τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Κυδωνιῶν κ. ***Ἀγαθαγγέλου***.
† Ὁ Γάνου καὶ Χώρας ***Παγκράτιος***.
† Ὁ Περγάμου ***Ἀδαμάντιος***.
† Ὁ Χαλδίας ***Κύριλλος***, ἔχων καὶ τὴν ψῆφον τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. ***Αἰμιλιανοῦ***.
† Ὁ Νεοκαισαρείας ***Χρυσόστομος***.

ΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ.

Πέμπτη, 21η Φεβρουαρίου, ἡμέρα τῆς Ἐνθρονίσεως. Αἱ σχετικαὶ προετοιμασίαι τῆς τελετῆς ἔχουσιν ἤδη συμπληρωθῇ. Ὁλοκλήρου τοῦ Τύπου τῆς Πόλεως ἀναγράψαντος τὴν εἴδησιν τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος μετὰ σχολίων ἐκτάκτως ἐνθουσιωδῶν, πρὸς δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ γεγονότος τῆς ἐκλογῆς ἀπηχήσαντος βαθύτατα εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος, προμηνύεται πραγματικὸς συναγερμὸς διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

Λίαν πρωΐ, ὁ εὐλαβὴς λαὸς ἤρχισε νὰ κατακλύζῃ τὸν ναόν, τὸν αὐλόγυρον καὶ τὰς πρὸ τοῦ ναοῦ παρόδους. Ἰδιαιτέρως καθ' ὁμάδας καταφθάνει ἐκ τῆς Χαλκηδόνος καὶ τῶν λοιπῶν προαστείων τῆς Ἐπαρχίας πλῆθος πιστῶν, ἐπιθυμούντων νὰ παρακολουθήσωσι τὸν Ποιμενάρχην αὐτῶν, ἀνερχόμενον τὰς βαθμίδας τοῦ Παναγίου καὶ Πανεντίμου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Παρὰ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι, ἐν τῷ Ἰδιαιτέρῳ Πατριαρχικῷ Γραφείῳ, προσῆλθον περὶ τὴν 10ην ὥραν καὶ ὑπέβαλον τὰ σέβη καὶ τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ, ὁ ἱερὸς Κλῆρος τῆς Ἐπαρχίας Χαλκηδόνος, ἡ Κεντρικὴ Ἐφορία μετὰ τῶ ἐπὶ μέρους Ἐπιτροπῶν τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ Ἀντιπροσωπειῶν ἐκ τῶν Ἐφοροεπιτροπῶν τῶν λοιπῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας.

Ὁ πανοσιολ. Ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ. Ἰάκωβος, προσφωνῶν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἀπὸ μέρους τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἐπαρχίας, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ὁ Ἱερὸς Κλῆρος καὶ τὸ χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς προσφιλοῦς Σοι Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνῆλθες εἰς τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον, καθυποβάλλουσι δι' ἐμοῦ τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι εὐλαβῆ συγχαρητήρια καὶ τὰ βαθύτατα αὐτῶν σεβάσματα.

Κατὰ τὴν ἱερὰν καὶ ἐπίσημον ταύτην στιγμήν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰ διακατέχοντα ἡμᾶς ἀνάμικτα αἰσθήματα ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ βαθείας λύπης· λύπης μὲν διότι ἐστερήθημεν τοῦ στοργικοῦ ἡμῶν Ποιμενάρχου, τοῦ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τιθέντος ὑπὲρ τῶν προβά-

των, τοῦ τοὺς πάντας φιλοῦντος καὶ παρὰ πάντων φιλουμένου τε καὶ τιμωμένου· χαρᾶς δὲ διότι βλέπομεν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ταύτης σκοπιᾶς, ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὃν ἐκλέϊσαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι, οὓς ἐπαξίως διαδέχεται ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης.

Εὐχαριστοῦντες, ἐν κατανύξει καρδίας, τῷ Παναγάθῳ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας Οἰκονομοῦντι καὶ μὲ ἱερὰν συγκίνησιν ἀτενίζοντες σήμερον τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα κλεΐζουσαν τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν Οἰκουμενικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Θρόνον, εὐχόμεθα Αὐτῇ μακράν, εἰρηνικὴν καὶ ἔνδοξον πατριαρχείαν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐξαιτούμεθα εὐλαβῶς τὰς πατρικὰς Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Εὐθὺς ἀμέσως προσεφώνησε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐφορίας Χαλκηδόνος κ. Χαραλάμπης Παπαδόπουλος διὰ τῶν ἑξῆς:

Παναγιώτατε,

Ἡ Κεντρικὴ Ἐφορία καὶ τὰ λοιπὰ διοικητικὰ σώματα τῆς Κοινότητος Χαλκηδόνος, ἐκπροσωποῦντες ὅλην τὴν ὁμογένειαν τῆς κοινότητός μας, καὶ ταύτης τὰ αἰσθήματα διερμηνεύοντες, ἐμφανιζόμεθα μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, καὶ ἐκφράζομεν πρὸς Αὐτὴν τὴν χαράν, συγκίνησιν καὶ ἠθικὴν ἱκανοποίησιν, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει Ὑμῶν εἰς τὸν εὐκλεῆ Θρόνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ὁλόκληρον μίαν ζωήν, δέκα τέσσαρα συναπτὰ ἔτη σφριγώσης δράσεως, ἀφιερώσατε εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ποιμαντορικῶν Σας καθηκόντων εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας.

Καθ' ὅλην τὴν τελεσφόρον, γόνιμον εἰς ἀποτελέσματα ἀλλὰ καὶ ἐπίμοχθον ἀρχιερατικήν Σας σταδιοδρομίαν, ὑπήρξατε ἓν ζωντανὸν παράδειγμα, μία αἰσθητὴ ἐνσάρκωσις τῶν ἠθικῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχῶν, καὶ διὰ τοῦ ἰδίου Ὑμῶν παραδείγματος ἐδιδάσκετε σιωπηλῶς τὴν ἀρετήν.

Ἐμφορούμενος ἀπὸ ἰδεώδη εὐγενῆ, ἐμπνεόμενος ἀπὸ ἰδανικὰ ὑψηλά, π προικισμένος μὲ σύνεσιν καὶ περίνοιαν, εὐθυκρισίαν καὶ διορατικότητα, μὲ διοικητικὸν πνεῦμα ὑπέροχον, μὲ ἀγαθότητα καρδίας καὶ εὐγένειαν ψυχῆς, μὲ εὐθύτητα χα-

ρακτῆρος, ἀλλὰ συνάμα πρᾶος, εὐπροσήγορος, καταδεκτικός, παρήγορος, ἀληθινὸς πατὴρ πρὸς ὅλους, ἔχετε σφυρηλατήση ἀρρήκτους τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀδόλου ἀγάπης καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως τοῦ ποιμνίου Σας πρὸς τὸν πνευματικόν του ποιμένα.

Ὥστε, πολὺ φυσικὸν εἶνε, ἀποχωριζόμενοι ἀπὸ ἕνα τόσον προσφιλῆ πνευματικὸν πατέρα, νὰ αἰσθανώμεθα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας ἓν ἄλγος, ἕνα πόνον.

Τὸν πόνον ὅμως αὐτὸν μετριάζει ἡ πεποίθησις ὅτι, ἔστω καὶ μακρὰν ἡμῶν, παρ' ὅλας τὰς πολλαπλᾶς φροντίδας καὶ τὸ συνθλιπτικὸν βάρος τῶν ὑψηλῶν Σας καθηκόντων, δὲν θὰ παύητε νὰ διατηρῆτε ἀμείωτον τὸ ἐνδιαφέρον Σας διὰ τὴν κοινότητά μας.

Διαβεβαιοῦντες δὲ Ὑμᾶς, Παναγιώτατε, ὅτι, ἐρριζωμένα εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας, ζωηρὰ πάντοτε καὶ θαλερὰ θὰ διατηρῶμεν αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς Ὑμᾶς, ὅτι ἀλησμόνητος θὰ παραμείνῃ ἐν τῇ μνήμῃ μας ἡ συμπαθὴς καὶ εὐγενὴς φυσιογνωμία Σας, ἐκδηλοῦμεν τὴν συγκίνησίν μας καὶ τὴν χαράν, διότι ἐν τῷ προσώπῳ Ὑμῶν, ὁ ὁποῖος εἶσθε τὸ σέμνωμα τῆς ἱεραρχίας μας, ἡ ἐκκλησιαστική μας ὁλκὰς εὗρε τὸν ἐνδεδειγμένον καὶ ἐπιδέξιον οἰακοστρόφον καὶ κυβερνήτην της, καὶ εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως ὁ Θεὸς χαρίζῃ Ἡμῖν ἔτη πολλά, ὑγείαν ἀκλόνητον, ἀντοχήν, καὶ κατευθύνῃ τὰ βήματα Ὑμῶν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν πάλαι ποτὲ ἐνδόξων προκατόχων Σας διὰ νὰ ἀξιωθῆτε νὰ κλεΐσητε καὶ λαμπρύνητε τὸν Θρόνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαξίως ἐνεθρονίσθητε.

Πρὸς τὴν τοιαύτην πλουσίαν ἔκφρασιν τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ τε ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἐφοροεπιτροπῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἐπαρχίας Χαλκηδόνος, ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἄκρως συγκεκινημένη, ἀπήντησε διὰ τῶν ἀκολούθων:

Εὐχαριστῶ θερμῶς, ἀξιότιμε, ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητέ μοι κ. Πρόεδρε τῆς Κεντρικῆς Ἐφορίας Χαλκηδόνος, κ. Χαράλαμπες Παπαδόπουλε καὶ Ὁσιολογιώτατε Ἐπίτροπε ἐν Χαλκηδόνι, Ἀρχιδιάκονε Ἰάκωβε, δι' ὅσα μὲ τόσην θερμότητα ἐλαλήσατε ὑπὲρ τῆς ταπεινότητός μου, προσκομίζοντές μοι τὸν εὐλαβῆ χαιρετισμὸν τῆς προσφιλοῦς Χαλκηδόνος καὶ τῆς ὅλης Θεοσώστου Ἐπαρχίας μου, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ μου, ἀπείρῳ Θεοῦ συγκαταβάσει, εἰς τὸν χηρεύσαντα Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν

καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπω πόσον συγκινοῦμαι, ἀκούων τὴν γνώριμον φωνὴν τῆς Χαλκηδόνος καὶ ἅπαξ ἔτι βλέπω διαδηλούμενα τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης πρὸς ἐμὲ καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου μου, βλέπων κυκλοῦντά με τὰ ἠγαπημένα πνευματικά μου τέκνα καὶ στηρίζοντά με διὰ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς εὐλαβείας καὶ ἀγάπης των εἰς τὸν δυσχερῆ δρόμον, ὅστις διανοίγεταί μοι ἀπὸ τῆς σήμερον; Πρὸ δέκα τεσσάρων ἐτῶν, ἐντεῦθεν ἐκίνησα κατευθυνόμενος ὡς ποιμὴν αὐτῆς πρὸς τὴν Χαλκηδόνα, πεπληρωμένος πίστεως καὶ ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ μὲ οὐκ ὀλίγους ἐν τῇ καρδίᾳ μου δισταγμούς, μὴ ἀδόκιμος φανῶ ἐν τῇ πολλῇ ἀσθενείᾳ μου εἰς τὰ ἐμπιστευθέντα μοι ποιμαντορικά, ἐν μέσῳ λαοῦ εὐσεβοῦς, ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καθήκοντα. Οἱ δισταγμοὶ ἐκεῖνοι καὶ οἱ ἐν ἀρχῇ φόβοι μου ἐξουδετερώθησαν ἐφεξῆς διὰ τῆς θείας χάριτος, τῆς τὰ ἀσθενῆ θεραπευούσης καὶ τὸ ὑστέρημά μου — καὶ ἴσως ἦσαν πολλὰ τὰ ὑστερήματά μου — ἀνεπληρώθη ὑπὸ τῆς εἰς τὰ πάτρια προσηλώσεως καὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἠγαπημένου ποιμνίου μου. Καὶ ἐσφυρηλατήθησαν πράγματι, καθ' ὅλον τοῦτο τὸ μακρὸν διάστημα, δεσμοὶ ἱεροὶ καὶ ἀκατάλυτοι μεταξὺ ποιμένος καὶ ποιμνίου. Ἔζησα ἐν Χαλκηδόνι ζωὴν ποιμενικὴν εἰρηνικήν, ἀδιατάρακτον, ἁγίαν. Προσεπάθησα, οὓς δέδωκέ μοι ὁ Κύριος, νὰ φυλάξω καὶ στηρίξω ἐν τῇ πατρῴᾳ πίστει καὶ εὐσεβείᾳ. Τὸ ποίμνιόν μου, τὸ διακηρύττω αὐτὸ μὲ βαθεῖαν ἱκανοποίησιν, ἦτο πάντοτε πρόθυμον νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς συμβουλὰς καὶ νουθεσίας τοῦ Ποιμένος του. Ἐγνώρισα τὰ ἐμὰ καὶ ἐγνωρίσθην ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Ἠγαπήθην, ἐτιμήθην ἐν τῇ πατερικῇ καὶ παλαιφάτῳ Χαλκηδόνι. Οὐδεὶς μὲ ἐπίκρανεν, οὐδεὶς μὲ ἠδίκησεν. Ἀφίνω ἐγκάρδιον εὐχὴν καὶ μόνον εὐχὴν καὶ εὐλογίαν διὰ τοὺς καλοὺς χριστιανούς μου. Καὶ αὐτοὶ οἱ συμπολῖται ἡμῶν ἐκεῖ Τ ῦρκοι καὶ τὰ λοιπὰ σύνοικα ἔθνη, ἐπεδείξαντο ἰδιάζουσαν τιμὴν καὶ λεπτότητα πρὸς τὸ ταπεινόν μου πρόσωπον· ἡδέως καὶ ἐν συγκινήσει θὰ ἀναπολῶ πάντοτε τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων των. Τὰ Κοινοτικὰ Σωματεῖα, ἐξαρχούσης τῆς Κεντρικῆς Ἐφορίας τῆς Ἕδρας μου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἁγνόν, φιλογενῆ, ἀλτρουϊστὴν Πρόεδρον καὶ μὲ μέλη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρετῶν κεκοσμημένα, ἐπετέλεσαν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ὅ,τι τὸ καθῆκον ἐπέβαλλεν εἰς αὐτά. Ἐκφράζω πρὸς ὅλους τὴν πολλὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου. Μιμνήσκομαι

ἰδιαιτέρως τοῦ πρεσβυγενοῦς ἐν Χαλκηδόνι Σωματείου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καὶ τοῦ αὐτόθι Συσσιτίου μετὰ τῆς ἐριτίμου Προέδρου καὶ τῶν ἐργασαμένων ὑπὲρ αὐτῶν, καθὼς καὶ τῶν ἔργων τῆς φιλανθρωπίας ἐν τῇ λοιπῇ Ἐπαρχίᾳ μου καὶ ἀπονέμω τὴν ὁλόψυχον πατρικὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν μου. Καὶ πρὸς τὸν εὐαγῆ Κλῆρον τῆς Ἕδρας καὶ τῆς Ἐπαρχίας μου, ὃν ἠγάπησα πατρικῶς καὶ ἐπόνεσα, ἀπευθύνω τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰς εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν καλὴν καὶ χρηστὴν ὑπ' ἐμὲ ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν του καὶ ἀξιῶ, ἀπὸ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀγάπην του, οὐδέποτε νὰ παύσῃ νὰ μιμνήσκηται καὶ τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἐντεύξεσιν, ἔχων ὡς ἀνταπόδομα ὀφειλετικὸν ἀπὸ μέρους μου τὴν συνέχισιν τῆς πρὸς αὐτὸν πατρικῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός μου.

Τὸ λοιπόν, ἀγαπητοί, ἐντεῦθεν πρὸ δέκα τεσσάρων ἐτῶν ἐξεκίνησα πρὸς τὴν Χαλκηδόνα καὶ ἦτο θέλημα Θεοῦ νὰ ἐπανακάμψω ἐκ Χαλκηδόνος καὶ πάλιν εἰς τὸ παλλάδιον τοῦτο τῆς εὐσεβείας τῶν Πατέρων ἡμῶν, εἰς τὸ Κέντρον τοῦτο τῆς Ὀρθοδοξίας, περιβεβλημένος τὸ ὕπατον ἀξίωμα τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὑποτάσσομαι, ἐν ταπεινώσει, εἰς τὸ ἅγιον Αὐτοῦ θέλημα, ὅτι ἀρίστην ἡμῖν ὑπέδειξεν ὁ Κύριος ὁδὸν τὴν ταπείνωσιν.

Καὶ ἤδη ἐπίκειται χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ ἠγαπημένου ποιμνίου μου. Εἴπω πόσον δι' ἐμὲ συγκινητικὴ εἶναι ἡ στιγμὴ αὕτη τοῦ χωρισμοῦ; Ἀλλ' ὄχι, τῷ σώματι μόνον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς ἀλησμονήτου Χαλκηδόνος καὶ τῶν προσφιλῶν χριστιανῶν μου, τῷ πνεύματι θὰ διατηρήσω ὅλην τὴν ἀγάπην καὶ ὅλον τὸ ὀφειλόμενον ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέρον.

Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν, ἀπὸ καρδίας, διὰ τὰ ἀκραιφνῆ ὑπὲρ ἐμοῦ αἰσθήματα καὶ εὐλογῶ ὑμᾶς πάντας τοὺς Κοινοτικοὺς παράγοντας τῆς Ἐπαρχίας, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς μου καὶ τὰς κατ' οἶκον ἐκκλησίας καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ πάντας τὴν χάριν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ.

Ἅμα τῇ λήξει τῆς ὑποβολῆς τῶν συγχαρητηρίων ἀπὸ μέρους τῶν ὡς ἄνω, προσῆλθον παρὰ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι οἱ σεβ. Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, τοῦ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχου προσελθόντος καὶ ποιήσαντος σχῆμα διὰ τοῦ «καιρὸς», ὁλόκληρος ἡ συνοδεία, προπορευομένης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ ἀκολουθούντων τῶν σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων, τοῦ Κλήρου καὶ

τῶν ἐπισήμων Ἀντιπροσωπειῶν τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος, τῶν Ὀφφικιάλων τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῶν οἰκείων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, κατῆλθεν εἰς τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναόν.

Εἰς τὸν Ναόν, πληρωθέντα ἤδη ἀσφυκτικῶς ἐκ τοῦ συρρεύσαντος πλήθους εὐλαβοῦς λαοῦ, προσῆλθον ἐγκαίρως καὶ κατέλαβον τὰς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθείσας θέσεις αὐτῶν οἱ Ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος Ἐντιμότατος κ. Α. Κουντουμᾶς, ὁ Διευθύνων τὸ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν Προξενεῖον Ἐντιμότατος κ. Π. Παντερμαλῆς μετὰ τοῦ Προξένου κ. Α. Βλάχου καὶ τῶν ἀκολούθων τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ρωσσίας ἐντιμ. κ. Κουπιάκωφ, οἱ Πρόξενοι Ἀγγλίας, Ἀμερικῆς, οἱ Ἀναπληρωταὶ Πρόξενοι Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας μετὰ τῶν Ἀκολούθων τῶν Πρεσβειῶν ἐν στολῇ, οἱ Πρόξενοι Οὐγγαρίας καὶ Ἀλβανίας, Ἀντιπροσωπεῖαι ἄλλων ἐνταῦθα Προξενείων, Ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἐνταῦθα ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Πρὸ τῆς Πύλης τοῦ Νάρθηκος ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐνεδύθη Μανδύαν καὶ προπορευομένων τῶν πατριαρχικῶν ἐφημερίων καὶ τεσσάρων διακόνων ἐν στολῇ λειτουργικῇ, ψαλλομένου δὲ ὑπὸ τῶν χορῶν τοῦ «Ἄξιον ἔστιν» εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἔνθα περιβληθεὶς ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, ἐτέλεσε τὴν ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει νενομισμένην ἱεροτελεστίαν, μεθ' ἣν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος προβάσης εἰς τὴν ὡραίαν Πύλην, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, σταθεὶς ἔναντι Αὐτῆς, ἀπήγγειλε τὸ Μέγα Μήνυμα, ἔχον ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

> «Ἡ Ἱερὰ τῶν Ἐνδημούντων ἁγίων Ἀρχιερέων χορεία ἐκλεξαμένη, κοινῇ γνώμῃ καὶ ὁμοφώνῳ βουλῇ, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, ἐπινεύσει θείᾳ, Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, προσκαλεῖ Αὐτήν, διὰ τοῦ ταπεινοῦ Αὐτῆς ἱκέτου, ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν τοῦτον Θρόνον.
>
> Ἀνάβηθι τοίνυν, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὰς βαθμίδας αὐτοῦ καὶ κόσμησον αὐτόν, ὡς ἐκλέϊσαν καὶ ἐλάμπρυναν αὐτὸν οἱ προκάτοχοί Σου Ἀνδρέας ὁ Πρωτόκλητος, Γρηγόριος ὁ τῆς Θεολογίας ἐπώνυμος, ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης, Φώτιος ὁ πάνυ, Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, Γερμανὸς ὁ Ε', ὁ ἀπὸ Χαλκηδόνος καὶ ὁ λοιπὸς τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει εὐπρεπῶς πατριαρχευσάντων γεραρὸς θίασος, καὶ ὁδήγησον τὸν ἐμπεπιστευμένον Σοι ἄνωθεν κλῆρον καὶ λαὸν εἰς τὰς τρίβους τῆς κατ' ἄμφω σωτηρίας καὶ εἰς νομὰς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος. Γένοιτο, γένοιτο.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης κατερχομένη, τῇ συνοδείᾳ τῶν σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων, εἰς τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐνθρονίσεως.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀναγινώσκουσα ἀπὸ τοῦ πανιέρου Πατριαρχικοῦ Θρόνου τὸν Ἐνθρονιστήριον Αὐτῆς Λόγον.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀντεφώνησεν ὡς ἀκολούθως:

«Θεῖον ὄντως τὸ τῆς πνευματικῆς ταύτης διακονίας γεραρὸν χρῆμα, ἀγγελικῆς ἰσχύος καὶ φύσεως δεόμενον, κατὰ τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν Μέγαν Χρυσόστομον, ἅτε δὴ πολλὴν συνεπάγον τὴν μέριμναν καὶ ἀνύστακτον τὴν προσοχήν. Καίτοι δὲ διὰ τοῦτο ἀποδειλιῶμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ μέγεθος, κατὰ λόγον ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, ὅμως συγκατατιθέμεθα οἷς ἡ ἱερὰ ἡμῶν Ἀδελφότης κανονικῶς ἐνέκρινε περὶ ἡμῶν καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν ἐκλογήν, εἰς τὴν ἄφατον τοῦ Ὑψίστου φιλανθρωπίαν ἐνατενίζοντες, ἀφ' ἧς πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθύνεται καὶ πᾶν δυσχερὲς εἰς ὁδοὺς λείας μεταποιεῖται καὶ μεταβάλλεται».

Εἶτα προσελθὼν ἐνεχείρισε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον ὁ Α' τῇ τάξει σεβ. Μητροπολίτης Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ διὰ τῆς ἑξῆς προσφωνήσεως:

«Ἡ Ποιμαντορικὴ αὕτη Ράβδος, Παναγιώτατε Δέσποτα, συμβολίζει τὴν ράβδον δυνάμεως, ἥντινα ἐξαποστέλλει Σοι ὁ Κύριος πρὸς ποιμαντορίαν τοῦ νέου Ἰσραήλ. Κράτησον αὐτὴν καὶ ἐρειδόμενος ἐπὶ ταύτης ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ ἐν ἀληθείᾳ καὶ πραότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἐν μέσῳ τοῦ χριστωνύμου πληρώματος, δι' ὑπομονῆς τρέχων τὸν προκείμενόν Σοι ἀγῶνα, ἀφορῶν εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν».

Εἰς ταῦτα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπήντησεν:

«Εὐχαριστῶ καὶ εὔχομαι ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἀξιώσοι με πληρῶσαι τὰς προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας».

Ἀκολούθως ἡ Α. Θ. Παναγιότης, προπορευομένων τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων, ἐν στολῇ λειτουργικῇ, ἀνῆλθεν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον, τῶν σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων καταλαβόντων τὰς οἰκείας αὐτῶν θέσεις. Μεθ' ὅ, ὁ σεβ. Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος, Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἀνέγνω ἀπ' ἄμβωνος τὸν προσαγορευτήριον ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας λόγον:

Ὁ προσαγορευτήριος λόγος τοῦ σεβ. ***Μητροπολίτου Νεοκαισαρείας*** *κ.* ***Χρυσοστόμου.***

Παναγιώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Λαὲ τοῦ Κυρίου ἠγαπημένε καὶ περιούσιε.

Ὅτε ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Θανάτου ἐκάλεσε παρ' Ἑαυτῷ, ἵνα ἀναπαύσῃ ἀπὸ τῶν κόπων αὐτοῦ, τὸν πνευματικὸν

ἡμῶν Πατέρα καὶ Πατριάρχην, καὶ πένθος βαρὺ ἐπίεζε τὰς καρδίας ἡμῶν τε καὶ τῶν Πανορθοδόξων, μία ὑπὸ πάντων ἀνεπέμπετο ἐνδόμυχος φωνή, ὅπως ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀναδείξῃ ὡς διάδοχον, ἄνδρα ἄξιον τῶν περιστάσεων, ἄνδρα ἱκανὸν καὶ δραστήριον, ἐμψυχωτὴν καὶ συνετόν, μὲ συνείδησιν ἐκκλησιαστικὴν καὶ χριστιανικὴν καρδίαν.

Καὶ ἰδού, ὁ θεῖος τῆς Ἐκκλησίας Ἱδρυτὴς καὶ αἰώνιος αὐτῆς Κυβερνήτης, εἰσήκουσε τῆς εὐχῆς ταύτης καὶ «ἤγειρε τὸν ἐκλεκτὸν αὐτοῦ ἐν καιρῷ». Καὶ ὁ ἐκλεκτὸς οὗτος εἶσαι Σύ, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὁ γεραρὸς τῆς παλαιφάτου καὶ ἱστορικῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἐκκλησίας τέως ποιμενάρχης. Σύ, πρὸς τὸν ὁποῖον, ἤδη ἀπὸ πολλοῦ, Κλῆρος καὶ Πλήρωμα ἔστρεφον τὰ βλέμματα καὶ ἔδιδον τὴν προτίμησιν αὐτῶν, διότι ἡ συνείδησις πάντων ἐστάθμιζεν ἐπακριβῶς τὴν σημασίαν τῶν λόγων τοῦ σοφοῦ Σειράχ: «πολιὰ ἐστὶ σύνεσις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.»

Εὐλογητὸς λοιπὸν ὁ Θεὸς τῆς Εἰρήνης καὶ Οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας Κυβερνήτης, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν ποιμένα «ποιμανοῦντα ἡμᾶς μετ᾽ ἐπιστήμης». Ἰδοὺ λοιπὸν διατὶ ἡ ἀνύψωσίς Σου ἐπὶ τὸν Θρόνον τοῦ Πρωτοκλήτου γίνεται σήμερον ὑπόθεσις χαρᾶς, ἐλπίδος καὶ ἐγγυήσεως. Τῶν αἰσθημάτων δὲ τούτων τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ τῶν προσδοκιῶν αὐτῆς, ἂς μοι ἐπιτραπῇ, ὅπως γένωμαι ἑρμηνεὺς κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην τῆς ἐνθρονίσεώς Σου στιγμήν.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ὁ δάκτυλος τοῦ Θεοῦ, ὁ διαγράφων τὰ γεγονότα καθὼς Ἐκεῖνος γνωρίζει, Σὲ ἔταξεν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς Σκοπιᾶς ταύτης τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἡμῶν ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα μένῃ μετ᾽ αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ φωτίζῃ καὶ κυβερνᾷ αὐτήν, ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου, λέγω, Πνεύματος, ἀναμφιβόλως, ἐνεργήσασα διὰ τῶν ψήφων τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, Σὲ ἀνύψωσεν, ὁμοφώνως, ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου θρόνου καὶ μιᾷ γνώμῃ καὶ βοῇ, Σὲ κατέστησε Πατριάρχην.

Ὁ Πατριάρχης, κατὰ τὸν ἐκφραστικὸν ὁρισμὸν τοῦ σοφοῦ κανονολόγου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Βαλσαμῶνος, εἶναι: «ἔμψυχος καὶ ζῶσα εἰκὼν Χριστοῦ, δι᾽ ἔργων καὶ λόγων χαρακτηρίζου-

σα τὴν ἀλήθειαν». Καθ᾽ ἡμᾶς τούς Ὀρθοδόξους, ὁ Πατριάρχης, «ζῶσα καὶ ἔμψυχος εἰκὼν Χριστοῦ», δὲν εἶναι βεβαίως ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ διοικήσει. Ὁ Πατριάρχης, «ζῶσα καὶ ἔμψυχος εἰκὼν Χριστοῦ», εἶναι ἡ προβολὴ ἐν τῇ πράξει, τῶν ἰδιοτήτων τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ.

Πρέπει, τουτέστιν, ὁ Πατρίαρχης νὰ ἔχῃ, ὅπως Ἐκεῖνος, τὴν ἀπέραντον καὶ ἀνιδιοτελῆ ἀγάπην πρὸς πάντας, τὴν ἀπεριόριστον καὶ ἀπροσωπόληπτον ἀγαθότητα πρὸς ὅλους, τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἁγιότητα καὶ αὐστηρότητα τοῦ βίου, καὶ μιᾷ λέξει, πᾶσαν συλλήβδην ἀρετήν, ἡ ὁποία διέκρινε, τὸ κατ᾽ ἄνθρωπον, τὸν Ἱδρυτὴν καὶ θεμελιωτὴν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ὅλα τὰ ἔργα καὶ ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ Πατριάρχου πρέπει νὰ ἀκτινοβολῶσι τὴν αἴγλην τῆς τελειότητος καὶ νὰ φέρωσι τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας.

Ὁ αὐτὸς σοφὸς κανονολόγος, ὁρίζων εἰδικώτερον τὸ ἔργον τοῦ Πατριάρχου, θέτει ὡς τοιοῦτο «τὴν σωτηρίαν τῶν καταπεπιστευμένων αὐτῷ ψυχῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐκδικήσεως τῶν δογμάτων λαλεῖν καὶ οὐκ αἰσχύνεσθαι». Κύριον ἄρα ἔργον τοῦ Πατριάρχου εἶναι ἡ μέριμνα τῆς σωτηρίας τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ ψυχῶν, εἶναι ἡ μετὰ θάρρους καὶ παρρησίας φυλακὴ τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, εἶναι ἡ τήρησις αὐτῆς ἀσπίλου καὶ ἀδόλου ἀπὸ πάσης δογματικῆς καὶ διοικητικῆς καινοτομίας.

Ἰδού, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὸ ἔργον τοῦ Πατριάρχου, τῆς «ζώσης ταύτης καὶ ἐμψύχου εἰκόνος Χριστοῦ». Ἐπιλαβοῦ, λοιπὸν καὶ Σύ, τοῦ ἁγίου τούτου ἔργου, μετὰ πίστεως καὶ ζήλου καὶ φύλαξον τὴν αἰωνίαν ταύτην παρακαταθήκην, διότι μέλλεις νὰ ἀπαιτηθῇς λόγον κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι ἡ μετὰ ζήλου διακατοχὴ τῆς ὀρθοδόξου ἱερᾶς παρακαταθήκης οὐδόλως ἐμποδίζει καὶ τὴν προσπάθειαν πρὸς προλείανσιν τῆς ἐπανασυνδέσεως τῶν παλαιῶν δεσμῶν τῆς ἀδιαιρέτου μιᾶς Ἐκκλησίας, προοδοποιουμένης, τό γε νῦν ἔχον, τῆς ἐν Πνεύματι Χριστοῦ ἀγάπης καὶ συνεργασίας, μὲ τὴν προοπτικὴν καὶ τὴν ἐλπίδα πάντοτε ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνθρωπίνων διαθέσεων θὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν πραγματικότης ἡ προσευχὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν «ἵνα πάντες ἓν ὦσι».

Πλὴν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία θὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὸ σεπτὸν ὄνομά Σου τὸν τίτλον τοῦ Πέμπτου, θὰ Σὲ γνωρίζῃ

καὶ θὰ Σὲ ὀνομάζῃ Μάξιμον τὸν Ε'. Διὰ τῆς προσωνυμίας ταύτης θέλει νὰ Σοὶ ὑπομιμνήσκῃ διαρκῶς, ὅτι συνδέεσαι εἰδικώτερον μὲ κάποιο παρελθόν, τοῦ ὁποίου κληρονομεῖς τὰς ἰδιαιτέρας πρός αὐτὸ ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνας. Συνάπτεσαι διὰ τοῦ τίτλου τούτου πρὸς τὴν ἔνδοξον ἐκείνην σειρὰν τῶν διακοσίων ἑξήκοντα ἐννέα προκατόχων Σου, Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἐστήριξαν διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν, ἐδόξασαν διὰ τῆς ἁγιότητος καὶ ἐμεγάλυναν διὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν τὸν ἅγιον τοῦτον Θρόνον. Ὁποία, τῷ ὄντι, ἡ δόξα καὶ ἡ τιμή, πόσον μεγάλη ὅμως συγχρόνως καὶ ἡ εὐθύνη.

Ὁ Θρόνος ὁ Πατριαρχικὸς καὶ μάλιστα ὁ Θρόνος τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, διὰ τὸν καθεζόμενον ἐπ' αὐτοῦ, εἶναι τὸ ἅγιον **Θαβώρ**, εἶναι τὸ ὄρος τῆς ἐνδόξου Μεταμορφώσεως. Καὶ ὅπως ἐκεῖ ὁ Ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας ἀπεκάλυψε τὴν δόξαν καὶ λαμπρότητα τῆς θείας αὐτοῦ φύσεως, οὕτω καὶ ὁ Πατριάρχης ὁ Οἰκουμενικός, ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ πανενδόξου τούτου Θρόνου καθεζόμενος, πρέπει νὰ εἶναι αἴγλη, φῶς καὶ νεφέλη φωτεινή, ἡ ὁποία νὰ καθοδηγῇ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ αἰωνίου αὐτῆς προορισμοῦ.

Εἶσαι Πατριάρχης Οἰκουμενικὸς. Τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας Σου ἐπεκτείνονται πολὺ πέραν τῶν στενῶν ὁρίων τῶν τειχῶν τῆς Πόλεως καὶ ἡ ἰδιότης Σου αὕτη Σοὶ ἐπιβάλλει τὴν μέριμναν ἐπὶ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Ἐτάχθης πρῶτος τῶν Προέδρων τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων, καὶ ὡς τοιοῦτος, συνδέεις πρὸς ἄλληλα τὰ μέλη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἅτινα πάλιν συνδεόμενα πρὸς τὴν κεφαλήν, ἐξασφαλίζουσι τὴν ζωὴν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία, εἶναι πλέον καιρὸς, νὰ ἐξέλθῃ τοῦ στενοῦ καὶ περιωρισμένου κλοιοῦ αὐτῆς καὶ νὰ ἐπιληφθῇ γενικωτέρων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα καὶ ἀποτελοῦσι σήμερον τὸ ἀντικείμενον τῆς μελέτης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ὁλοκλήρου τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου.

Ὁποία δόξα καὶ τιμή, ἐὰν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης προπορευθῇ μιᾶς τοιαύτης κινήσεως!

Ἀλλὰ ἐτάχθης, Παναγιώτατε Δέσποτα, καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Παρὰ τὸν Διορθόδοξον κόσμον καὶ τὸ Διαχριστιανικὸν Σου ἔργον, ἔχεις καὶ τὸ ἰδιαίτερόν Σου πνευματικὸν Ποίμνιον. Γνωρίζεις τὰς πολλαπλᾶς ἀνάγκας τοῦ

ἱεροῦ Κλήρου, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐφέσεις τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ. Ὡς ποιμενάρχης, ἐγνώρισας καὶ γνωρίζεις τὰς ἀρετάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καὶ ἐλλείψεις τοῦ Κλήρου. Ἔχεις πεῖραν τῶν βιοτικῶν δυσχερειῶν καὶ τῶν ἄλλων στενῶν συνθηκῶν τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς αὐτοῦ. Γνωρίζεις ἐπίσης ὅτι οὗτος ἔχει ἀνάγκην ἀρτιωτέρας πνευματικῆς μορφώσεως καὶ ψυχικοῦ καταρτισμοῦ, συμφώνως πλέον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, διὰ νὰ δύναται νὰ χρησιμεύῃ πραγματικὸς ὁδηγὸς πρὸς πνευματικὴν ζωήν, καὶ οὐχὶ ἁπλῶς διεκπεραιωτὴς τῶν ἱερῶν Μυστηρίων. Ἀλλὰ καὶ ὁ Λαὸς ἀφ' ἑτέρου, τὸ λογικὸν αὐτὸ Ποίμνιόν Σου, ὡς γνωρίζεις καλῶς, εἶναι λαὸς μὲ πίστιν καὶ εὐλάβειαν, λαὸς μὲ ζῶσαν θρησκευτικὴν συνείδησιν καὶ μὲ εὐσεβεῖς πρὸς τὴν τελειότητα ἀνατάσεις. Εἶναι λαός, ζηλοτύπως συντηρητικὸς καὶ ἐχόμενος τῶν Παραδόσεων τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς, αἱ πολλαὶ αὐτοῦ ἀπαιτήσεις ἀπὸ ἡμᾶς, τοὺς πνευματικοὺς αὐτοῦ πατέρας, τοὺς ὁποίους θέλει νὰ «περιπατῶμεν ἀξίως τῆς κλήσεως ἡμῶν». Ἀμφότεροι λοιπόν, ὅ τε Κλῆρος καὶ Λαός, ἀπὸ Σὲ προσδοκῶσιν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

Ὄργανον, εὐτυχῶς, εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ Κλήρου καὶ εἰς τὴν θρησκευτικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ Λαοῦ, ἔχεις τὴν ἐν Χάλκῃ Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν. Ἡ γεραρὰ αὕτη Σχολή, ὅπως ἀπ' αἰῶνος, οὕτω καὶ νῦν, δὲν θὰ παύσῃ βεβαίως νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ζηλωτὰς λευΐτας καὶ πεφωτισμένους λειτουργούς. Ἔχει ὅμως καὶ αὕτη ἀνάγκην ἐνισχύσεως, ὀργανώσεως καὶ προσαρμογῆς τοῦ βίου αὐτῆς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν νέων κατευθύνσεων τοῦ πνεύματος, διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ καλλίτερον καὶ μᾶλλον καρποφόρως πρὸς τὰς νέας συνθήκας Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας. Τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, τὸ πολύτιμον τοῦτο Παλλάδιον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, μετ' ἐμπιστοσύνης ἀναθέτομεν εἰς τὴν πατρικήν Σου πρόνοιαν καὶ ἀγάπην.

* * *

Τοιοῦτο, ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφίᾳ, τὸ ἔργον ἐπὶ τὸ ὁποῖον ἐκλήθης ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Ἔργον μέγα, ἀλλὰ καὶ βαρύ· ἔργον ὑψηλόν, ἀλλὰ καὶ

ἐπίπονον· ἔργον πολλοῦ κόπου δεόμενον, ἀφοῦ, εἰς πᾶσαν σφαῖραν, «τὸ φυλάξαι τὰ κεκτημένα δυσκολώτερον τοῦ κτήσασθαι». Καὶ ἀκριβῶς ἡ τοιαύτη φύσις τοῦ ἔργου Σου μετατρέπει ***τὸ Θαβὼρ τῆς δόξης*** ὁμολογουμένως εἰς ***Γολγοθᾶν τοῦ Μαρτυρίου***. Ὅσα ἔλεγεν ὁ μέγας καὶ ἅγιος προκάτοχός Σου, ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, εὑρίσκουσι πάντοτε τὴν ἐφαρμογήν των. «Χαλεποὶ οἱ καιροί· οἱ ἐπιβουλεύοντες πολλοί· τὸ τῆς ἀγάπης δίκαιον ἀπόλωλεν. Ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνομεν καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατοῦμεν. Οἱ μέν, ἕτοιμοι τοῖς ἡμετέροις ἐφησθῆναι κακοῖς.... πολλοὶ καὶ πολλαχόθεν ἐφεστήκασι, ὁ δὲ συναλγήσων οὐδεὶς ἢ εὐαρίθμητοι λίαν». Εἰς τὸ βαρὺ καὶ ὑπεύθυνον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔργον τοῦτο πρόσθες τὰς χαλεπότητας τῶν καιρῶν, τὰς μεμψιμοιρίας καὶ τοὺς γογγυσμούς, τὰς ἀξιώσεις καὶ τὰς πικρίας καὶ θὰ εὕρῃς τὸ ἔργον δυσβάστακτον καὶ ὑπὲρ τὰς ἀνθρωπίνους πολλάκις δυνάμεις καὶ τὴν ψυχικὴν ἀντοχήν. Πλὴν καὶ ἡ ἱερὰ ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ἀναλαμβάνων τὸ βαρὺ τῆς ἀρχηγίας τῶν μεμψιμοίρων υἱῶν Ἰσραὴλ ἔργον, ἤκουε, πρὸς τῇ κλήσει, καὶ τὴν φωνὴν τοῦ καλοῦντος αὐτὸν Θεοῦ : ***«Ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου»***. Ἡ αὐτὴ φωνὴ τοῦ καλέσαντός Σε Θεοῦ ὑπηχεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὰς ἀκοάς Σου : ***ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου***.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποστολικὴ διακονία Σου προοιωνίζεται καὶ ἐγγυᾶται εὐδόκιμον καὶ τὴν μετὰ ταῦτα. Αἱ προσωπικαὶ Σου ἀρεταὶ καὶ ἱκανότητες ἐγγυῶνται ἀνεπαίσχυντον καὶ αἰσίαν τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐμπιστευθείσης Σοι ἐντολῆς. Ἔχεις τὴν ἀκμὴν τῆς ὡρίμου ἡλικίας, μεγίστου προσόντος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν βαρειῶν ἀπαιτήσεων τῆς διοικήσεως. Ἔχεις σύνεσιν, ἡ ὁποία ἀποφεύγει τὰς ἀκρότητας καὶ ὑποδεικνύει τὸ μέσον. Ἔχεις μετριοπάθειαν, ἡ ὁποία περιστέλλει τὰς παραφοράς. Ἔχεις πνεῦμα καὶ σοφίαν Χριστοῦ, ἡ ὁποία Σὲ κρατεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς νομιμότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης. Διελθὼν ὅλα τὰ στάδια τῆς διοικητικῆς Ἱεραρχίας, ἀπέκτησας πεῖραν διοικητικήν, τὴν ὁποίαν αὐξάνει ὁ ζῆλός Σου καὶ τὸ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ᾐσθάνεσο ἀνέκαθεν καὶ αἰσθάνεσαι διὰ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ προσόντα Σου ταῦτα ἐνισχύουσι τὰς ἐλπίδας καὶ αὐξάνουσι τὰς προσδοκίας, τὰς ὁποίας ἐστήριξεν, ἐπὶ ἔτη τόρα, ἐπὶ Σὲ τὸ πλήρωμα τῶν Ὀρθοδόξων.

Πλὴν παρὰ τὰ προσόντα καὶ ὑπὲρ τὰς προσωπικάς Σου ἀρετὰς ἔχεις τὴν ἀγάπην τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν συναντίληψιν τῆς θεολέκτου Ἱεραρχίας. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἔχεις τὴν Βοήθειαν καὶ τὴν Χάριν τοῦ καλέσαντός Σε Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος πάντοτε προλειαίνει τὰς ἐπιπροσθούσας εἰς τὸ καλὸν δυσχερείας, ἐνισχύει τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις καὶ φωτίζει τὸν ἀγαθὸν καὶ εὐθὺν νοῦν εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν ἑκάστοτε προσφορωτέρων ὁδῶν.

Ἐπιλαβοῦ, λοιπὸν, Παναγιώτατε Δέσποτα, μὲ χεῖρα στιβαρὰν καὶ μετὰ θάρρους, τοὺς οἴακας τῆς διακυβερνήσεως τῆς νοητῆς τοῦ Χριστοῦ ὁλκάδος, ἡ ὁποία ἀρκετὰ ἐσαλεύθη καὶ σαλεύεται. Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἐν μέσῳ κλυδωνιζομένης θαλάσσης, ἐκινδύνευσαν τὸν ἔσχατον κίνδυνον, τότε μόνον ὅτε ὠλιγοψύχησαν. Μακρὰν λοιπὸν ἀπὸ Σοῦ πᾶσα, τυχὸν, λιποψυχία. Πηδαλιούχει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Θρόνον μετὰ πίστεως πρὸς τὸν Οὐράνιον Ναύκληρον αὐτῆς, μετὰ πεποιθήσεως πρὸς τὰ πεπρωμένα, τὰ ὁποῖα ἔλαχον εἰς αὐτὴν ἀπὸ Θεοῦ. Οἰακοστρόφει μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ Αὐτὸς ὁδηγήσει Σε θαυμαστῶς καὶ Σὺ πάλιν ὁδηγήσεις αὐτὴν εἰς λιμένα εὔδιον, εἰς λιμένα σωτηρίας.

Μὲ τὴν εὐχὴν λοιπὸν ταύτην, δι' ἐμοῦ, ἐλαχίστου ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Σου, Κλῆρος καὶ Λαός, ὑποβάλλουσι πρὸς τὴν Σεπτὴν καὶ Θεοτίμητον Κορυφήν Σου τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν αὐτῶν καὶ ἐλπίζουσιν ὅτι ὁ «ἐναρξάμενος σήμερον ἐν ἡμῖν ἔργου ἀγαθοῦ καὶ ἐπιτελέσει».

Εὐλογήσας δὲ πάντας ἡμᾶς ἔναρξαι τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἔργου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εὐθὺς μετὰ τὸν προσαγορευτήριον, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνέγνω τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον Αὐτῆς, τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐκάλυψαν ἀκράτητοι καὶ ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι «Ἄξιος».

Ὁ ἐνθρονιστήριος λόγος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ
καὶ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβῆ,

Ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ ἁγίου καὶ αἰωνοβίου τούτου Θρόνου, ἀκούω νὰ περιηχῇ ἐν τῇ ψυχῇ μου μυστική τις

φωνή, λέγουσά μοι, ὡς πάλαι τῷ Μωσεῖ, «λύσον τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων σου, ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας ἅγιος ἐστίν». Εἶνε ὄντως γῆ ἁγία ὁ γεραρὸς οὗτος Θρόνος, ὁ καθαγιασθεὶς ὑπὸ τῶν αἰώνων, ὁ καθαρθεὶς ἐν τῇ χοάνῃ ἱερῶν πόνων, προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων καὶ μεγαλυνθεὶς καὶ δοξασθεὶς ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ζωῇ. Διὸ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἱστάμενος, αἰσθάνομαι δεδικαιολογημένην συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, φοβουμένου μὴ ἐν τῷ ὑπάτῳ τούτῳ ἀξιώματι τῆς Ἐκκλησίας ὁμοιάσω τὸν τὸ πῦρ ἐγγίζοντα χόρτον.

Οὕτως ἔχων, ὑπὸ τὸ κράτος μυχίας τελῶ ἱερᾶς συγκινήσεως διὰ τὰ περὶ τὴν ἐμὴν ταπεινότητα, ἐλάχιστον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς Ἱεράρχαις ὑπάρχοντα, τελεσθέντα διὰ Πνεύματος Ἁγίου. Ναί! Συνέχομαι ὑπὸ βαθυτάτης συγκινήσεως, προερχομένης τόσον ἐκ τῆς ἐκδηλωθείσης πρὸς τὸ ταπεινόν μου πρόσωπον ἀγάπης, τιμῆς καὶ ἐμπιστοσύνης τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος, ὅσον καὶ ἐκ τῆς πλήρους καὶ καθ' ὅλον αὐτῶν τὸ βάθος καὶ τὴν ἔκτασιν συναισθήσεως τῶν μεγάλων καὶ βαρυτάτων εὐθυνῶν, ἃς ἐπωμίζεται, ἐν τοῖς παροῦσι μάλιστα καιροῖς, ὁ ἀναδεχόμενος τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Ἁγιωτάτου τούτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ὅταν δὲ ἡ διάνοια τρέχῃ ὀπίσω καὶ ἀνασκοπῇ τὴν χρυσῆν ἅλυσιν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας Πατριαρχῶν, οὐκ ἄπορον ὅτι τὴν συγκίνησίν μου παρακολουθεῖ, συγκλονίζουσα ὅλον ἐμαυτόν, καὶ δειλία οὐ σμικρά, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἀντιπαραβολὴν τῆς ἐμῆς ἀδυναμίας πρὸς τὸ ὄντως μέγα καὶ δυσθεώρητον ὕψος τοῦ πρώτου τούτου ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ συστήματι Πατριαρχικοῦ Θρόνου, ὃν κατεκόσμησαν θεόφρονες Ἱεράρχαι, μεγάλοι καὶ περικλεεῖς ἐπὶ πίστει καὶ εὐσεβείᾳ καὶ σοφίᾳ.

Τούτου ἕνεκεν, προκριτοτέρα ἦν ἂν ἐμοί, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ἡ καὶ περαιτέρω τοῦ λαχόντος μοι τῆς τῶν Χαλκηδονίων Ἐκκλησίας εὐσεβοῦς ποιμνίου διαποίμανσις, ὅπερ ἄλλως τε εἰλικρινῶς καὶ βαθέως ἐφίλουν πατρικῶς καὶ ὑφ' οὗ ἀμοιβαίως υἱικῶς ἀντεφιλούμην, πλεῖσθ' ὅσα καὶ συγκινητικὰ ἔχων ἑκάστοτε τὰ τῆς στοργῆς καὶ τῆς εὐλαβείας αὐτοῦ δείγματα.

Ἐν τοσούτῳ τῶν σκέψεων τούτων καὶ αἰσθημάτων μου κατισχύει ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος, ἡ φωνὴ τῆς Μητρός μου Ἐκκλησίας, ἥν, ἐκδηλωθεῖσαν διὰ τῆς ὁμοφώνου κανονικῆς ψήφου τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας, ὡς φωνὴν Θεοῦ ὑπολαμβάνω καὶ κλίνων ἐν ταπεινώσει τὸν αὐχένα δέχομαι νὰ βαδίσω τὴν

ἀκανθώδη καὶ ἀνάντη τῆς Πατριαρχείας ὁδόν. Καὶ λοιπόν, ἰδοὺ ἐγὼ αἰχμάλωτος τῆς ἀγάπης τῶν γερασμίων ποιμένων καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐπαγγελλόμενος ἐν φόβῳ Θεοῦ τὴν θεοφιλῆ ἐπαγγελίαν τῆς ἀδιαλείπτου καὶ ἀνυστάκτου προσπαθείας καὶ σπουδῆς μου, ἵνα διαφυλάξω, Θεοῦ συναρήγοντος, ἀσινῆ καὶ ἀλύμαντον τὴν μεγάλην ταύτην κληρονομίαν τῶν ἀοιδίμων Πατέρων ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ὁμολογῶν, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τὴν καλὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, ὡς κατέχει ταύτην καὶ ὁμολογεῖ ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καὶ καθοσιῶν νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς νέας ὑψηλῆς κλήσεως, εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ ἁγίου θελήματος τοῦ Θεοῦ, τοῦ διδόντος τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ «τοὺς μὲν Ἀποστόλους καὶ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους εἰς καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ».

Εἴη εὐλογημένον τὸ πανύμνητον ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ καλέσαντός με ἐπὶ τὴν ὑπάτην ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν ἀπὸ τοῦ πανσέπτου τούτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἐφ' οὗ ἀναξίως ἵσταμαι.

Καὶ ἀπὸ τοῦ πανιέρου τούτου Θρόνου μετὰ συγκινήσεως πολλῆς μνημονεύω τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου μου Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α', τοῦ πιστῶς καὶ ἀφωσιωμένως ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ἀπὸ τῆς καθέδρας ταύτης διακονήσαντος τῇ Ἐκκλησίᾳ, Ὃν ὁ Κύριος ἀναπαύσαι ἐν τῷ ἀϊδίῳ φωτὶ Αὐτοῦ.

Εἶτα πρὸς ὑμᾶς, τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς Ἱεράρχας καὶ ἐκλεκτοὺς συνεργάτας ἐν τῷ θείῳ ἀμπελῶνι καὶ πρὸς ἅπασαν τὴν καθ' ἡμᾶς σεπτὴν Ἱεραρχίαν ἀπευθύνω, σὺν τῇ ὁλοψύχῳ εὐχαριστίᾳ ἐπὶ τῇ ἐπιεικεῖ προκρίσει, ἐγκάρδιον τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ ἔνθερμον τὴν προτροπὴν καὶ παράκλησιν τῆς ἐν ἀδόλῳ πνεύματι καὶ προθύμῳ διαθέσει συνεργασίας καὶ συναντιλήψεως, εἰς εὐόδωσιν τῶν κοινῶν ἱερῶν πόνων καὶ προσπαθειῶν ὑπὲρ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ συντονισμὸν τῶν δυνάμεων ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ κύρους καὶ τῆς δόξης αὐτῆς.

Ἔτι δέ, ἀπὸ τοῦ θεοδοξάστου τοῦ Πρωτοκλήτου Θρόνου, μιμνήσκομαι τῆς γερασμίας χορείας τῶν Ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν καὶ Προέδρων τῶν ἁπανταχοῦ γῆς Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ σὺν τῷ ἀπὸ μέρους μου θερμῷ τῆς φιλαδελφίας ἀσπασμῷ καὶ τῇ ἐκθύμῳ βεβαιώσει τῆς προθύμου συνεργείας

ἐπὶ κρατύνσει τῶν δεσμῶν τῆς ἀγάπης, ἐπικαλοῦμαι καὶ τούτων τὰς θεοδέκτους εὐχὰς εἰς δόκιμον τῶν Πατριαρχικῶν καθηκόντων ἐκπλήρωσιν.

Πρὸς τὸν εὐαγῆ δὲ Κλῆρον καὶ τὸ φιλόχριστον Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἀπονέμω, ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, τὴν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν, πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον ἐπευχόμενος, καὶ διαβεβαιούμενος ὅτι οὐδενὸς φείσομαι κόπου ἢ θυσίας ἐν τῇ ἐνδελεχεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ ποιμαντορικῇ προστασίᾳ καὶ μερίμνῃ μου.

Ἐὰν ἤδη παρίσταται ἀνάγκη ἵνα, κατὰ τὰ εἰθισμένα, προδιαγράψω, ἐν κεφαλαίῳ, σημεῖά τινα οὐσιώδη τοῦ Πατριαρχικοῦ μου ἔργου, διαβεβαιοῦμαι ἐνώπιον Θεοῦ, Ὧι λατρεύω καὶ διακονῶ ἐκ νεότητός μου, ἐνώπιον τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητος καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος, ὅτι πρώτιστον καὶ κυριώτερον σπούδασμα ἔσται ἡ ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σεπτῶν τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεων τήρησις τῆς παρακαταθήκης τῆς πίστεως, τῆς ἁγιαστικῆς ταύτης ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεως, ἥτις ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ἀπεδείχθη πέτρα παγία εἰς θεμελίωσιν καὶ ἄρραγὴς εἰς οἰκοδομὴν καὶ κιβωτὸς σωστικὴ καὶ ἀστείρευτος πηγὴ πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἐπιδόσεων καὶ μεγαλουργιῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὀρθόδοξος ἡμῶν πίστις, ἀποκαθαιρομένη πάσης τυχὸν ἀνθρωπίνης ἀτελείας καὶ ἐμφανιζομένη ὑπὸ τὴν γνησίαν αὐτῆς μορφήν, δὲν ἀποβαίνει παρὰ τῷ ἡμετέρῳ λαῷ ζῶσα, ἐνεργὸς καὶ καρποφόρος εἰς ἔργα ἀγάπης, εἰρήνης καὶ ἁγιωσύνης, εἰ μὴ διὰ κλήρου εὐπαιδεύτου καὶ ἱεροπρεποῦς, σεμνοβίου καὶ πειθαρχικοῦ, λόγῳ καὶ ἔργῳ διδακτικοῦ καὶ ὅλῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ ἀφωσιωμένου εἰς τὴν θείαν αὐτοῦ ἐν τῷ Πληρώματι ἀποστολήν, διὰ τοῦτο τοῦ ἱεροῦ Κλήρου ἡ καλὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναστροφὴ καὶ δόκιμος ἐν πᾶσι διακονία, μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν θέσιν αὐτοῦ βελτιώσεων καί, συναφῶς πρὸς ταύτην, ἡ εὔτακτος καὶ εὐπρεπὴς παράστασις τῆς λατρείας, ἔσται ἕτερον σπουδαῖον μέλημα τῆς Πατριαρχικῆς μου μερίμνης.

Ἀλλὰ περὶ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, καὶ δὴ τοῦ εὐπαιδεύτου, ὁμιλῶν, δὲν δύναμαι νὰ μὴ μνησθῶ, καθηκόντως, τῆς κοινῆς πνευματικῆς Τροφοῦ, τῆς Χαλκίτιδος Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐξ ἧς, ἀπὸ ἑκατονταετίας ὅλης, παρέλαβε καὶ παραλαμβάνει ἡ Ἐκκλησία Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καὶ Διδασκάλους τοῦ ἱεροῦ Ἄμβωνος καὶ τῆς θρησκευτικῆς διδαχῆς.

Εὐγνωμονῶν αὐτῇ καὶ προσωπικῶς, βαθύτατα δὲ ἐκτιμῶν τὰς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίας αὐτῆς, ὁμολογῶ καὶ διαδηλῶ, ὡς ἱερὰν ὀφειλήν, τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἔργου αὐτῆς, πρὸς εὐρυτέραν καὶ ἐπωφελεστέραν αὐτοῦ χρησιμοποίησιν ἐν τῇ ποιμαντορικῇ τῆς Ἐκκλησίας διακονίᾳ.

Ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία, ἧς τὴν προστασίαν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, θελήματι Θεοῦ, ἀναδέχομαι, δὲν εἶναι μία τις τῶν Ἐκκλησιῶν, τουτέστιν ἐκκλησιαστικὸς ὀργανισμός, μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ κανονικῇ περιοχῇ κινούμενος καὶ ἐνεργῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ θείου σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει πᾶσα ἐπὶ μέρους Ἐκκλησία. Εἶνε, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν αἰώνων καὶ τὴν κοινὴν ἀναγνώρισιν, ἡ Πρωτόθρονος Ἐκκλησία, ἡ πρώτη εἰς τιμὴν ἐν ταῖς ἀδελφαῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς εὐθύνην διεκκλησιαστικήν. Εἶνε ἡ συνισταμένη τῶν κατὰ μέρος ἐκκλησιαστικῶν δυνάμεων, ὁ σύνδεσμος, ὁ καὶ ἐξωτερικῶς συνδέων πρὸς ἀλλήλας εἰς ἀγάπην καὶ εἰρήνην τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Εἶνε λοιπὸν τὸ πάνσεπτον Κέντρον, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα τῆς Ὀρθοδοξίας ἐπιχορηγεῖται ἐξωτερικῶς εἰς ἐπίλυσιν ἢ διευθέτησιν τῶν ἑκάστοτε ἐμφανιζομένων κανονικῆς καὶ ἐξωτερικῆς φύσεως προβλημάτων. Τὴν προέχουσαν ταύτην θέσιν τοῦ Ἁγιωτάτου τούτου Πατριαρχικοῦ Θρόνου ἔχων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν, οὐδενὸς κόπου φείσομαι, ὅπως τοῦτο μὲν συντηρήσω καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐνισχύσω τὸν σύνδεσμον τῆς ἁρμονίας, τοῦτο δέ, χρησιμοποιῶν τὸ ἱστορικὸν καὶ κανονικὸν καὶ ἠθικὸν κῦρος τοῦ Θρόνου, ἐξυπηρετήσω τὰς γενικωτέρας τῆς Ὀρθοδοξίας ἀνάγκας, ἐν συνεργασίᾳ καὶ ἀπὸ κοινοῦ συνεννοήσει τῶν κατὰ τόπους καὶ ἔθνη ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ἰδιαιτέρως πᾶσαν καταβάλλων ζηλωτὴν φροντίδα ὅπως ἡ ὅλη ἡμῶν ἁγία Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς ἓν σύνολον μεγάλης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς δυνάμεως, ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας καὶ ἐλπίδας, ὅσαι ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται ὡς πρὸς τὸ σπουδαῖον μέρος, ὅπερ κέκληται αὕτη νὰ διαδραματίσῃ εἰς τὰ κυκλοῦντα σήμερον καὶ ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα σοβαρὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα.

Εἴπω τι καὶ περὶ τῶν ἔξω τοῦ ὀρθοδόξου περιβόλου ἀδελφῶν ἡμῶν; Ἀνατραφεὶς ἐν τοῖς διδάγμασι καὶ ταῖς παραδόσεσι τῆς ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις ἔκπαλαι ἀπεδοκίμασε τὴν μισαλλοδοξίαν καὶ τὸν προσηλυτισμόν, ὡς ὅλως

ἀσυμβίβαστα τῷ χριστιανικῷ πνεύματι, εἰλικρινῶς πιστεύω ὅτι ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, ἐχόμενοι τῶν θεμελιωδῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν καὶ παντὸς ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸν ἰδιαίτερον ἡμῶν ὀρθόδοξον χαρακτῆρα, ὀφείλομεν συγχρόνως νὰ ἔχωμεν πεπλατυσμένην, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, καὶ οὐχὶ στενὴν τὴν καρδίαν καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς χριστιανικὰς ὁμολογίας. Ἐφ' ᾧ καὶ τείνω δεξιὰν φιλίας καὶ ἀγάπης πρὸς πάσας τὰς Ἐκκλησίας, τὰς ὁμολογούσας τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, πολλὴν ἐντεῦθεν προσδοκῶν τὴν ὠφέλειαν. Ἰδιαιτέρως, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καὶ μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ χαρᾶς, ἀναφέρω τοὺς μετὰ τῆς φίλης Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ὑφισταμένους στενοὺς δεσμοὺς χριστιανικῆς κατανοήσεως καὶ τιμῆς, βεβαιῶ δὲ ὅτι ἱερὸν μέλημά μου ἔσται ἡ καὶ περαιτέρω, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐνίσχυσις τῶν δεσμῶν τούτων τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ ἀγάπης.

Τοιαῦτα τὰ τὴν ἐμὴν καρδίαν κατέχοντα, κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμήν, συναισθήματα. Τοιαῦται αἱ ὑποσχέσεις καὶ διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ ἀναλαμβανομένου ἔργου. Ἀλλ' ἡ ἐμὴ προαίρεσις θὰ ἦτο ἀνεπαρκής, ἄνευ τῆς ἄνωθεν συναντιλήψεως καὶ τῆς ἐν ἀγάπῃ συνεργασίας τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας.

Διὸ καὶ τὴν θείαν χάριν ἐπικαλούμενος καὶ περὶ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁμοφροσύνης εὐελπιστῶν, ἐπιφωνῶ πρὸς πάντας: εἰρήνη ὑμῖν, ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, εἰρήνη πᾶσιν ὑμῖν, τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν, τέκνα εὐσεβῆ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ἐν κατακλεῖδι τοῦ λόγου μου, ὀφειλὴν ἐκπληρῶν ἱερὰν καὶ ἀπαράβατον, δέομαι τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ διαφυλάξεως καὶ μακροημερεύσεως τοῦ Γαληνοτάτου Προέδρου τῆς Τουρκικῆς ἡμῶν Δημοκρατίας Ἰσμὲτ Ἴνονου, Ὃν μετὰ πάντων τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν Αὐτοῦ καὶ ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνισχύοι Κύριος ὁ Θεὸς ἐν οἷς ἐνδελεχῶς ἐργάζονται καὶ κοπιῶσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ τῆς δόξης τῆς Πατρίδος. Ἀμήν.

Ἀκολούθως ἐψάλη ὑπὸ τῶν πατριαρχικῶν χορῶν ἐμμελῶς ὁ πολυχρονισμὸς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, μεθ' ὃν προσελθόντες, κατὰ σειρὰν οἱ σεβ. Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἠσπάσθησαν τὴν Δεξιὰν τοῦ Πατριάρχου, μετ' αὐτοὺς δὲ καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, παρελάσαντα ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον, ὑπέβαλον εὐλαβῶς τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν σέβη.

Εἶτα, προπορευομένων τῶν Πατριαρχικῶν Ἐφημερίων καὶ Διακόνων, ἐν στολῇ λειτουργικῇ, τοῦ Ἄρχοντος Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου,

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξερχομένη ἐκ τοῦ πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ μετὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἐνθρονίσεως ἐν μέσῳ τοῦ ἱεροῦ Πρεσβυτερίου καὶ τοῦ συρρεύσαντος πλήθους τῶν πιστῶν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνερχομένη, μετὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἐνθρονίσεως, εἰς τὰ Ἰδιαίτερα Πατριαρχικὰ Δώματα ἐν μέσῳ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξῆλθε τοῦ Ναοῦ, ἀπεκδυθεῖσα δὲ ἐν τῷ Νάρθηκι τὸν Μανδύαν ἀνῆλθεν, ἐν μέσῳ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων πανδήμου ἐνθουσιασμοῦ, εἰς τὸ Ἰδιαίτερον Αὐτῆς Γραφεῖον, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν παραστάντων κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἐνθρονίσεως Ἐπισήμων, τῶν Ὀφφικιάλων τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς.

ΥΠΟΒΟΛΗ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΩΝ

Τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐν τῷ Ἰδιαιτέρῳ Πατριαρχικῷ Γραφείῳ, εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν τελετὴν τῆς Ἐνθρονίσεως, συνεχάρησαν πάντες οἱ προσελθόντες εἰς τὴν τελετὴν Ἐπίσημοι, οἱ παραστάντες κατ' αὐτὴν Ἐντιμότατοι κ. κ. Πρόξενοι τῶν διαφόρων Κρατῶν, οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς Μ. Ἐκκλησίας, αἱ προσελθοῦσαι Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ ἄλλαι θρησκευτικαὶ Ἀντιπροσωπεῖαι, αἱ Ἀντιπροσωπεῖαι διαφόρων Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πλεῖσται ἄλλαι προσωπικότητες.

Ἐπίσης προσῆλθον καὶ ὑπέβαλον τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ πάντα τὰ κληρικὰ καὶ λαϊκὰ μέλη τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην παρουσίασιν τῆς Αὐλῆς ἐνώπιον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος προσεφώνησεν ὡς ἀκολούθως :

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Μὲ συγκίνησιν ὅλως ἰδιαιτέραν καὶ μὲ ἔκδηλον τὴν ἀγαλλίασιν ἐν τῇ καρδίᾳ, προσέρχονται πρὸ τῆς θεοπροβλήτου Κορυφῆς Σου οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί ὑπάλληλοι τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, διὰ νὰ ἀποθέσωσιν εὐλαβῆ ἀσπασμὸν ἐπὶ τῆς τιμίας χειρός Σου, εἰς ἐκδήλωσιν βαθυτάτου μὲν σεβασμοῦ πρὸς τὸν Αὐθέντην καὶ Δεσπότην των, υἱϊκῆς δὲ ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Ἡγούμενον καὶ Πατέρα των.

Ἐάν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἡ ἱερὰ ψῆφος τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας ὁμοφώνως ἐκάλεσέ Σε ἐπὶ τὸν πάνσεπτον καὶ πανίερον τοῦ Πρωτοκλήτου Θρόνον, διὰ τὴν πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπόν Σου ἀμέριστον πάντων ἐκτίμησιν, ὁ δὲ εὐσεβὴς καὶ ὀρθόδοξος λαὸς ὁμοθύμως ἐπευφήμησε τὴν ἐκλογήν Σου, διότι δι' αὐτῆς ἀπέκτησε ποιμένα καὶ καθοδηγητὴν τὸν ἄριστον ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ, ἡ Πατριαρχικὴ Αὐλὴ πανηγυρίζει τὴν ἐκλογήν Σου διότι θεωρεῖ αὐτὴν ὡς ἰδίαν ἐπ' αὐτῆς εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, τοποθετήσαντος ἐπὶ τοῦ Σινᾶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἡγούμενον καὶ πατέρα, προελθόντα ἐξ αὐτῆς καὶ ἀνελθόντα τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας οὐχὶ κατὰ χάριν ἀνθρώπων, ἀλλὰ πνεύματι Χριστοῦ, καὶ τὴν προσήνειαν, τὴν ἁγιότητα, τὴν

ἐπιείκειαν, καὶ τὴν στοργὴν πρὸς τὴν αὐστηρὰν καὶ ἀπαρέγκλιτον τῆς ἱερᾶς διακονίας ἐκπλήρωσιν συνδυάζοντα, δι' ὅλους δὲ θέσιν προστάτου καὶ ἀντιλήπτορος καὶ κηδεμόνος κατέχοντα.

Δὲν ἐμφανιζόμεθα ἐνώπιόν Σου, Παναγιώτατε Δέσποτα, κάμπτοντες τυπικῶς τὸ γόνυ ἐξ εὐλαβείας μόνον πρὸς τὸ πανίερόν Σου ἀξίωμα. Δὲν ἐμφανιζόμεθα μόνον ἐνώπιον τοῦ Αὐθέντου καὶ Δεσπότου μας. Σὲ κυκλοῦμεν, τὴν στιγμὴν αὐτήν, ἐν προφανεῖ τέκνων πρὸς πατέρα οἰκειότητι καὶ στοργῇ, καὶ εἰς τὰ βλέμματά μας διάκρινον ἔκδηλον τὴν υἱϊκὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία περιβάλλει τὸ σεπτόν Σου πρόσωπον, καὶ εἰς τὰ μύχια τῶν καρδιῶν μας ἀνάγνωθι τὴν διάπυρον εὐχήν, τὴν ὁποίαν ἀναπέμπομεν πρὸς Κύριον, ἵνα Σὲ στηρίζῃ τῷ κραταιῷ Αὐτοῦ βραχίονι, ἵνα εὐλογῇ τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας Σου, ἐπιδαψιλεύων Σοι ὑγείαν ἀστεμφῆ, ἵνα περιβάλλῃ δὲ τὴν πατριαρχείαν Σου μὲ φωτοστέφανον δόξης καὶ εὐκλείας. Εἰς ἀντίδωρον δὲ τῆς πρὸς Σὲ εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως ἡμῶν ἐμψύχωσον ἡμᾶς διὰ τῆς ἱερᾶς εὐλογίας Σου, διαχέων ἐφ' ἡμᾶς ἄπλετον τὴν τῆς καρδίας Σου ἀγαθὴν διάθεσιν.

Ἡμεῖς, Παναγιώτατε Δέσποτα, οἱ ταπεινοί Σου θεράποντες, κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην στιγμήν, καθ' ἣν ἀναλαμβάνεις εἰς τὰς ἁγίας χεῖράς Σου τοὺς οἴακας τῆς παναχράντου ταύτης ὁλκάδος, τὸν ἀνημμένον πυρσὸν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τὴν προεδρείαν, λέγω, τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας, ἐπαγγελίαν ἱεράν, δι' ἐμοῦ, ὅν ἐγέννησας ἐν Κυρίῳ καὶ ἤνδρωσας, ὅς ὀφειλέτης Σοι τυγχάνει τῆς πνευματικῆς καὶ ἱερατικῆς του ζωῆς, καὶ εἰς ὅν ἔλαχεν ἡ τιμὴ καὶ ὁ παρὰ Κυρίου κλῆρος νὰ ἡγῆται αὐτῶν, δίδομέν Σοι τὴν πίστιν ἡμῶν πρὸς τὴν παράδοσιν τοῦ αἰωνοβίου τούτου Θεσμοῦ, τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν πρὸς τὴν ἱερὰν Σου Κορυφὴν καὶ τὴν ἀπαρέγκλιτον τήρησιν καὶ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός μας, ὑπὸ τὴν σοφήν Σου ἡγεσίαν καὶ προτροπήν, διαπύρως εὐχόμενοι ἵνα ἡ χάρις τοῦ Κυρίου φυλάττῃ Σε ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ καὶ κρατύνῃ Σε ἐπὶ μήκιστον ἐπὶ τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ τούτου Θρόνου, πρὸς δόξαν καὶ κλέος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὁλοκλήρου τῆς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς κηρυσσομένης ἀμωμήτου ἡμῶν Ὀρθοδοξίας, τῆς ὁποίας ὕπατος πνευματικὸς Ἀρχηγὸς καὶ Πρωθιεράρχης ἀνεδείχθης παρὰ Θεοῦ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπήντησε διὰ τῶν ἑξῆς:

Εὐχαριστῶ θερμῶς δι' ὅσα ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ ἀναρρήσει

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης προβαίνουσα, μετὰ τὴν Ἐνθρόνισιν Αἰτῆς,
εἰς τὰς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου δηλώσεις Αὐτῆς.

μου εἰς τὸν Πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὑποβάλλετε αἰσθήματα εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ ταπεινόν μου πρόσωπον οἱ Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ Ὑπάλληλοι διὰ τοῦ Προϊσταμένου ὑμῶν καὶ Πρωτοσυγκέλλου μου. Προέρχομαι πράγματι ἐκ τῆς Αὐλῆς ταύτης, διηκόνησα δὲ ὕστερον καὶ μέχρις ἐσχάτων ὡς μέλος τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας καὶ ἑπομένως γνωρίζω τὸν μηχανισμὸν τῆς ὅλης ὑπηρεσίας, γνωρίζω τὰ ὑπηρετοῦντα πρόσωπα καὶ ἄλλως καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Ἐν τῷ προσώπῳ μου, κατὰ τὴν Πατριαρχείαν μου, ἧς τὰ ὅρια τοῦ χρόνου θὰ ὁρίσῃ ἡ βουλὴ τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, θὰ εὕρητε στοργικὸν πατέρα, ἀγαπῶντα καὶ πονοῦντα ὑμᾶς. Ἀλλ᾽ ἀξιῶ πειθαρχίαν, ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, ἁγνότητα σκέψεων καὶ αἰσθημάτων καὶ ὅσα ἄλλα θὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ἔχετε βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἐξαιρετικῆς θέσεως τοῦ Κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας, εἰς ὃ ἐκλήθητε νὰ ὑπηρετήσητε. Ἰδιαιτέρως συνιστῶ ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον καὶ προθυμίαν πολλὴν ἐν τῇ διεκπεραιώσει τῶν ἑκάστοτε ὑποθέσεων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ἡμῶν. Ἐλπίζω ὅτι αἱ πατρικαὶ αὗται συστάσεις εὑρίσκουσι τὴν δέουσαν ἀπήχησιν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν.

Ἐκφράζω πρὸς ὅλους τὴν εὐαρέσκειάν μου διὰ τὴν πιστὴν διακονίαν καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀπὸ μέρους αὐτῶν ἀφοσίωσιν, κατὰ τὴν ἀσθένειαν ἰδίᾳ τοῦ ἀοιδίμου Προκατόχου μου, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν Ὁσιολογιώτατον Πρωτοσύγκελλον, τοῦ ὁποίου, ὡς πνευματικὸς πατήρ, γνωρίζω τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἔνθεον αὐτοῦ ζῆλον. Ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου καὶ ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐμπιστοσύνην συνεχίσατε, μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως, τὴν τιμίαν διακονίαν ὑμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ Κέντρῳ.

Ἐνισχύοι πάντας ὑμᾶς ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗι Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΙ.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν συγχαρητηρίων ἀπὸ μέρους τῶν Ἐπισήμων καὶ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδέχθη εἰς τὸ Ἰδιαίτερον Πατριαρχικὸν Γραφεῖον τοὺς δημοσιογράφους τῶν ἐν τῇ Πόλει ἡμῶν ἐκδιδομένων Τουρκικῶν καὶ ἄλλων ἐφημερίδων, πρὸς οὓς προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις :

Εἶνε μεγάλη ἡ χαρά μου, διότι δέχομαι σήμερον τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, μετὰ τὴν γενομένην ἐνθρόνισίν μου. Μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν παρηκολούθησα πάντοτε τὸ λαμπρὸν

ἔργον του καὶ δύναμαι νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς ὡριμότητός του καὶ τοῦ ὕψους του. Θεωρῶ καθῆκόν μου, εἰς μίαν τόσον ἐπίσημον ἡμέραν, νὰ ἀναπέμψω αἶνον καὶ εὐχαριστίαν εἰς τὸν Πανάγαθον Θεόν, διότι ἐφύλαξε τὴν Χώραν μας ἔξω ἀπὸ τὴν θύελλαν, ἡ ὁποία συνετάραξε ὁλόκληρον τὸν κόσμον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἦλθεν ὡς δικαίωσις τῆς βαθείας πολιτικῆς συνέσεως καὶ ἱκανότητος τῶν ἐθνικῶν ἀρχηγ ν μας καὶ τῆς ἀξίας τῶν περιστάσεων Κυβερνήσεως ἡμῶν. Ἡ συμβολὴ τοῦ Τύπου εἰς τὸ τιτάνειον αὐτὸ ἔργον ὑπῆρξε πολύτιμος.

Εἶμαι γέννημα τοῦ τόπου αὐτοῦ. Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν νόμων του ἐξεπλήρωσα μέχρι σήμερον τὴν διακονίαν μου καὶ ἀναλαμβάνω ἤδη τὰς νέας μου μεγάλας εὐθύνας. Στηρίζομαι εἰς τὴν πολύτιμον συναντίληψιν τοῦ Κράτους καὶ θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ ἔχω ἀμέριστον τὴν εὐγενῆ παρακολούθησιν τοῦ Τύπου.

Θὰ ἦτο παράλειψις τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ μὴ μνημονεύσω τοῦ Αἰωνίου Ἀρχηγοῦ Ἀτατούρκ, ὁ ὁποῖος κατέχει ὑπάτην θέσιν εἰς τὴν ψυχήν μου καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ μας, καὶ νὰ μὴ διακηρύξω τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ἀρχηγὸν Ἰσμὲτ Ἴνονου.

Παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ χαρίζῃ εἰς Αὐτὸν καὶ τοὺς ἀξίους συνεργάτας Του ὑγείαν καὶ ἐνίσχυσιν εἰς τὸ βαρὺ καὶ ἱερὸν αὐτῶν ἔργον, καὶ νὰ καταπέμπῃ πλουσίαν τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ εἰς τὴν ὡραίαν ἡμῶν Πατρίδα. Εὔχομαι δὲ νὰ φωτίζῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἀρχηγῶν τοῦ κόσμου διὰ νὰ βαδίσωσι τὰ ἔθνη τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας ἐν ἀγάπῃ, ἀλληλεγγύῃ καὶ κοινῇ συνεργασίᾳ.

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν δημοσιογράφων παρετέθη ἐπίσημος Πατριαρχικὴ Τράπεζα, εἰς ἣν παρεκάθησαν ἡ Α. Θ. Παναγιότης, πάντες οἱ σεβ. Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος καὶ ὁ πανοσιολ. Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ὁ Α΄ τῇ τάξει σεβ. Μητροπολίτης Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ ἤγειρε τὴν ἑξῆς θερμὴν πρόποσιν:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Σήμερον Κλῆρος καὶ Λαὸς χαιρετίζει μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς τὴν ἄνοδόν Σου εἰς τὸν πάνσεπτον τῆς Οἰκουμένης Θρόνον, τρέφει δὲ ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἡ Πατριαρχεία Σου θὰ ἐγκαινιάσῃ νέαν ζωὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, στηριζομένην εἰς

τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀγάπην Σου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἡλικίαν Σου, ἡ ὁποία εἶνε ἡλικία δράσεως καὶ ἀποδόσεως. Παρετήρησας μὲ πόσην ἀγάπην Σὲ περιέβαλεν ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν ἐκλογήν Σου, Σὲ διαβεβαιοῖ δὲ ὅτι καὶ κατὰ τὴν πορείαν Σου πρὸς τὸν Γολγοθᾶ θὰ ἐκπληροῖ χρέη Σίμωνος τοῦ Κυρηναίου καὶ θὰ ὑποβαστάζῃ τὸν σταυρόν Σου διὰ νὰ Σὲ ἀνακουφίζῃ. Ἔντεινε λοιπὸν καὶ κατευοδοῦ ἐν ἀγάπῃ, ἐν πραότητι, ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, ἀφορῶν εἰς τὸν τῆς πίστεως Ἀρχηγὸν καὶ Τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν Αὐτῆς συγκίνησιν ἐκ τῶν ἐκδηλουμένων ἀκραιφνῶν καὶ θερμῶν αἰσθημάτων τῆς σεβ. Ἱεραρχίας, ηὐχαρίστησε δὲ ἰδιαιτέρως τὸν σεβ. Μητροπολίτην Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ διὰ τὴν ὡραίαν αὐτοῦ πρόποσιν καὶ τὸν σεβ. Μητροπολίτην Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομον διὰ τὸν ἐμπνευσμένον αὐτοῦ Προσαγορευτήριον Λόγον.

Η ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Αὐθημερὸν ἡ Ἐκλογὴ ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους Πρωθυπουργὸν καὶ Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐπίσης ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Προύσης, Εἰρηνουπόλεως καὶ Περγάμου ἐπεσκέφθη τὸν Ἐξοχ. Νομάρχην τῆς Πόλεως καὶ ἀνήγγειλε, κατὰ τὴν τάξιν, τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν ἐνθρόνισιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος. Ὡσαύτως τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἡ ἐκλογὴ εἰς τοὺς Μακαριωτάτους Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν, τῇ Ἱεραρχίᾳ τοῦ Θρόνου καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους, διὰ ρηματικῆς δὲ διακοινώσεως πρὸς τοὺς ἐνταῦθα Διπλωματικοὺς καὶ Προξενικοὺς Κύκλους καὶ πρὸς τὰς ἐνταῦθα Ἀντιπροσωπείας τῶν διαφόρων ἑτεροδόξων καὶ φίλων Ἐκκλησιῶν.

Ὡσαύτως ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Μ. Πρωτοσυγγελλίας ἐξαγγελτικὴ τῆς Ἐκλογῆς Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Προϊσταμένους τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀκολούθως δὲ καὶ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸ Ποίμνιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀναγνωσθεῖσα ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς τὴν Κυριακήν, 24ην Φεβρουαρίου.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις:

† ΜΑΞΙΜΟΣ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς καὶ ἐντιμότατοι ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Καταστένου, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ηὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς ἡμετέρας Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἀναλαβόντες, ἀπείρῳ ἐλέει τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἀνωτάτην προστασίαν καὶ μέριμναν τοῦ εἰς χηρείαν, διὰ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἀοιδίμου Πατριάρχου Βενιαμίν, περιστάντος Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει πνευματικῇ προαγόμεθα ἐν τοῖς πρώτοις προσαγορεῦσαι πατρικῶς ὑμᾶς, τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανοὺς τῆς ἡμετέρας Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν αἰσίοις τῆς πρὸς ὑμᾶς ποιμαντορικῆς καὶ πατρικῆς κοινωνίας διὰ τῆς ἡμετέρας τῆσδε Πατριαρχικῆς Ἀποδείξεως καταρχόμενοι.

Καὶ ἐν πρώτοις, εὐχαριστοῦντες πᾶσιν ὑμῖν διὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς πολὺ τῆς ἀγάπης ὑμῶν, ἥτις περιφανῶς κατεδείχθη κατὰ τὰ ἄρτι, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, τελεσθέντα περὶ ἡμᾶς, εὐλογοῦμεν ὁλοψύχως ὑμᾶς καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ Κύριος καταπέμπῃ ὑμῖν καὶ τοῖς οἴκοις ὑμῶν πλούσια πάντοτε τὰ δωρήματα Αὐτοῦ, ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ πᾶσαν ἐν τοῖς ἔργοις ὑμῶν προκοπὴν καὶ εὐόδωσιν χαριζόμενος καὶ ἐπιδαψιλεύων ὑμῖν.

Εἶτα δὲ καὶ λόγους τινὰς πατρικῆς ἀγάπης καὶ ὀφειλετικῆς μερίμνης ἀπευθύνοντες ὑμῖν, προτρεπόμεθα καὶ παραινοῦμεν πάντας, ὅπως τὰ πάντα ἐν Θεῷ καὶ εἰς Θεὸν κατεργάζησθε, ἀδιάλειπτον ἔχοντες τὴν πρὸς Αὐτὸν πίστιν καὶ τὴν πρὸς

τὰ ἅγια τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας δόγματα καὶ τὰς σεπτὰς τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας παραδόσεις εὐλάβειαν καὶ ἀφοσίωσιν. Τὴν πίστιν δὲ ὑμῶν καὶ δι' ἔργων χριστομιμήτων ἐπιδεικνύντες, σπουδάζετε οἱ πάντες φιλεῖν καὶ ἀσκεῖν ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, ὅσα τίμια καὶ ἅγια. Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, πρὸς τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν τοῦ φιλοχρίστου πληρώματος πάντοτε ἀποβλέποντες, προσέχετε ὑπερεκπερισσοῦ ἑαυτοῖς ἵνα ἐν πᾶσιν ἦτε ἄσπιλοι καὶ ἄψογοι, καί, αἴροντες ὑψηλότερον τὸ φρόνημα ὑμῶν, ἀπεργάζησθε μετὰ συνέσεως τὴν ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου καλλιεργίαν, μεριμνῶντες περὶ τῆς προφυλακῆς τῶν ποιμνίων, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἐν ἔργοις καὶ λόγοις καὶ ὁμιλίαις καὶ ἐντεύξεσιν, ἀνελλιπῶς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἱερατικῶν ὑμῶν καθηκόντων καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ τελεταῖς διατηροῦντες καὶ φυλάττοντες, περὶ πάντα ἑαυτοὺς τύπον καλῶν ἔργων παρεχόμενοι, καὶ ἁπαξαπλῶς ἐν τῇ ἱερᾷ διακονίᾳ ὑμῶν «τὸ ἀπολωλὸς ζητοῦντες, καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέφοντες, καὶ τὸ συντετριμμένον καταδένοντες, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύοντες» κατὰ τὸν προφήτην (Ἰεζεκ. λδ', 16). Οἱ δὲ ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ἐναμίλλως καὶ αὐτοὶ φιλοτιμῆσθε ἐν πάσῃ εὐκοσμίᾳ καὶ ἀρετῇ τοῦ τε βίου καὶ τοῦ οἴκου ὑμῶν διέπειν, ἀξίως τῆς κλήσεως, ᾗ ἐκλήθητε, περιπατοῦντες, φίλεργοι ὄντες καὶ ἐγκρατεῖς καὶ εὐθεῖς καὶ τίμιοι, καὶ ἰδιαιτέρως φροντίζοντες περὶ τῆς ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ περὶ τῆς ἀναπτύξεως ἐν αὐτοῖς ἀρχῶν ἠθικῶν καὶ γενναίων, δι' ὧν καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς οἰκείοις καὶ τῇ κοινωνίᾳ ὠφέλιμοι γενέσθαι δυνήσονται, ἅμα δὲ πρὸς τὴν εὔτακτον καὶ λυσιτελῆ τῶν κοινοτικῶν καὶ ἐνοριακῶν ὑμῶν πραγμάτων διεξαγωγὴν προφρόνως οἱ πάντες, ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ, μεριμνῶντες, συντρέχοντές τε καὶ συναντιλαμβανόμενοι παντὸς ἀπὸ τῆς ὑμῶν μερίμνης ἐξαρτωμένου ἐκπαιδευτικοῦ ἢ φιλανθρωπικοῦ καθιδρύματος, πρὸς τὴν καλὴν καὶ καρποφόρον καὶ κοινωφελῆ λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ταύτας τὰς πατρικὰς ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς προτροπὰς καὶ συστάσεις ἐπιτελοῦντες, «χαρὰ καὶ στέφανος» ἡμῶν ἔσεσθε, ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἐπὶ τούτοις καὶ τὸ καθῆκον τῆς ὑποταγῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τοὺς νόμους τῆς Γαληνοτάτης ἡμῶν Δημοκρατίας, ἧς ὑπὸ

τὴν σκέπην καὶ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν ἀσφαλῶς διαβιοῦντες, ἀπερισπάστῳ διανοίᾳ, ἐπὶ τὰ εἰρηνικὰ ἡμῶν τρεπόμεθα ἔργα, τοῖς πᾶσι παρακελευόμενοι, ἰδιαιτέρως δὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, τὸ ὑπὸ τῆς κανονικῆς τάξεως τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβαλλόμενον καθῆκον τοῦ μνημονεύειν τοῦ ὀνόματος ἡμῶν ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς μυσταγωγίαις καὶ τελεταῖς ὑπομιμνήσκοντες, ὁλοψύχως καὶ αὖθις εὐλογοῦμεν πάντας, αἰτούμενοι πᾶν ἀγαθὸν σωτηριῶδες παρὰ Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ (κα΄.), Ἰνδικτιῶνος ιδ΄.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

*Ἡ Ἐγκύκλιος τῆς **Μεγάλης Πρωτοσυγκελλίας**:*

Τοῖς ἱερατικῶς Προϊσταμένοις τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον Τετάρτην, περὶ ὥραν 2 μ. μ., διὰ κανονικῆς ψηφοφορίας ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, κανονικὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Αὐθέντης ἡμῶν καὶ Δεσπότης, ἀνεδείχθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Ἅγιος Χαλκηδόνος Κύριος Κύριος Μάξιμος.

Τὴν αἰσίαν ταύτην ἐκλογὴν ἀσμένως ἐξαγγέλλοντες πᾶσιν ὑμῖν, ἐντελλόμεθα ὅπως, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς μνημονεύητε τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Μαξίμου.

Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 20ῇ Φεβρουαρίου 1946.

† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ***Μάξιμος.***

Τὰ ἐξαγγελτικὰ τῆς Ἐκλογῆς Τηλεγραφήματα:

Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας Ἰσμὲτ Ἴνονου,

Ἄγκυραν.

Ἐκλεγέντες σήμερον, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, Ρωμαῖος Πατριάρχης Σταμποὺλ καὶ ἀναλαβόντες τὰ καθήκοντα ἡμῶν, πρώτιστον ἡμῶν καθῆκον ἡγούμεθα ὅπως ἐκφράσωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ εὐχηθῶμεν ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐημερίας Αὐτῆς, ἐνισχύσεως παρὰ Θεοῦ ἐν ταῖς καταβαλλομέναις ὑπ' Αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας προσπαθείαις καὶ ὑπὲρ εὐδαιμονίας τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν Πατρίδος.

20.2.946 Ρωμαῖος Πατριάρχης Σταμποὺλ ***Μάξιμος.***

Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν Σουκρῆ Σαράτσογλου,

Ἄγκυραν.

Ἀναλαβόντες σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας τὰ Πατριαρχικὰ ἡμῶν καθήκοντα εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Δημοκρατίας ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ὑγείας τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

20.2.946 Ρωμαῖος Πατριάρχης Σταμποὺλ ***Μάξιμος.***

Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν Χιλμῆ Οὐράν,

Ἄγκυραν.

Ἀναλαβόντες σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας τὰ Πατριαρχικὰ ἡμῶν καθήκοντα εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Δημοκρατίας ἡμῶν.

20.2.946 Ρωμαῖος Πατριάρχης Σταμποὺλ ***Μάξιμος.***

* * *

Τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας Κυρίῳ Χριστοφόρῳ (1),

Ἀλεξάνδρειαν.

Ἀφάτῳ βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἐκλεγέντες κανονικῶς σήμερον Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀπευθύνομεν ἐξ αὐτοῦ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Μακαριότητι. Κύριος εὐχαῖς ἀγάπης Αὐτῆς ἐνισχύσαι ἡμᾶς ἐπιτέλεσιν δοκίμως ἱερῶν καθηκόντων ἡμῶν.

20.2.946 Πατριάρχης ***Μάξιμος.***

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Καντουαρίας Κυρίῳ Τζώφφρεϋ (2).

Λονδῖνον.

Εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἐκλεγέντες σήμερον Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἀπευθύνομεν Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Σεβασμιότητι ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμόν.

20.2.946 Πατριάρχης ***Μάξιμος.***

* * *

Τὰ ἀπαντητικὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα καὶ γράμματα :

Τῶν Ἐπισήμων Ἀρχῶν τοῦ Κράτους :

Παναγιώτατον Πατριάρχην κ. ***Μάξιμον,***

Ἄγκυρα 22.2.946 Φανάριον—Ἰσταμπούλ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἡμῶν συνεκινήθη ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος θερμῶν αἰσθημάτων καὶ ἀγαθῶν εὐχῶν, ὅπερ ἀπεστείλατε ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὸν πατριαρχικὸν Θρόνον ἐκλογῆς Ὑμῶν. Μοὶ ἀνέθεσεν ὅπως διαβιβάσω Ὑμῖν τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς ἀγαθὰς εὐχὰς αὐτοῦ. Τοῦτο εὐσεβάστως ὑποβάλλω.

Κεμὰλ Γκεντελέτς,

Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

---

(1) Ταὐτόσημον ἐστάλη καὶ τοῖς λοιποῖς Μακαριωτάτοις Πατριάρχαις καὶ Προέδροις τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

(2) Παρόμοιον ἐστάλη καὶ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἐπισκόπῳ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν.

Παναγιώτατον Ρωμαῖον Πατριάρχην,

Ἄγκυρα 22.2.946 Σταμπούλ.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐλάβομεν τὸ τηλεγράφημα Ὑμῶν, τὸ ἀναγγέλλον τὴν ὑφ' Ὑμῶν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ἀνάληψιν τῶν Πατριαρχικῶν καθηκόντων.

Διὰ τὰ αἰσθήματα, ἅτινα εὐηρεστήθητε ὅπως ἐκδηλώσητε, ὑποβάλλω ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀρίστων εὐχῶν μου τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήριά μου.

Πρωθυπουργὸς ***Σουκρῆ Σαράτσογλου.***

Ρωμαῖον Πατριάρχην κ. Μάξιμον,

Ἄγκυρα, 22. 2. 1946. Σταμπούλ.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἔλαβον τὸ τηλεγράφημά Σας. Εὔχομαι ἐπιτυχίαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος ἀγαθῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ***Χιλμῆ Οὐράν.***

* * *

Τῶν Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν:

Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Μάξιμον,

Κάϊρον, 22. 2. 1946. Φανάριον—Σταμπούλ.

Συγκεκινημένοι ἐπὶ ταχείᾳ ἐκλογῇ Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἐδοξάσαμεν ὁλοψύχως Δομήτορα Ἐκκλησίας ἡμῶν Χριστόν, συγχαίρομεν δὲ ἐγκαρδίως Αὐτῇ καὶ Ἐκκλησίᾳ, εὐχόμενοι μακρὰν καὶ ἔνδοξον Πατριαρχείαν.

Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ***Χριστοφόρος.***

Πατριάρχης Ἀντιοχείας ***Ἀλέξανδρος.***

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Μάξιμον,

Ἱεροσόλυμα, 25. 2. 1946. Φανάριον.

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως μεθ' ἁπάσης τῆς Ἀδελφότητος ἐκλογῇ Ὑμετέρας Παναγιότητος, παρακαλοῦντες τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐνισχύειν Ὑμᾶς ἐν τῇ νέᾳ διακονίᾳ Ὑμῶν.

Πατριάρχης ***Τιμόθεος.***

Παναγιώτατον Πατριάρχην Μάξιμον,

Μόσχα, 23.2.946. Φανάριον.

Ἀσμένως συγχαίρομεν Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἐκλογῇ Αὐτῆς Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Ὀρθόδοξος Ρωσσικὴ Ἐκκλησία δέεται Κυρίου ἡμῶν παρέχειν οὐράνιον Αὐτοῦ εὐλογίαν ἐκπλήρωσιν μεγάλου καθήκοντος ἀνατεθέντος Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ὑπὸ Θείας Αὐτοῦ Βουλῆς.

Ἀλέξιος,
Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσσίας.

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Μάξιμον,

Βουκουρέστιον, 24. 2. 946. Φανάριον.

Ἐκ μέσης καρδίας χαίρομεν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος. Χαρίζοιτο Ὑμῖν ὁ Κύριος τὰς δωρεὰς τῆς χάριτος Αὐτοῦ καὶ μακροημέρευσιν. Δέεσθε, Παναγιώτατε, τοῦ Κυρίου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας καὶ ὑπὲρ ἡμῶν. Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ,

Νικόδημος, Πατριάρχης Ρουμανίας.

* * *

Τῶν Μακαριωτάτων Προέδρων τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν:

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Μάξιμον,

Λευκωσία, 23. 2. 1946. Φανάριον—Σταμπούλ.

Ἐπὶ ἀναδείξει Ὑμετέρας θεοπροβλήτου Παναγιότητος Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου συγχαίροντες ἐγκαρδίως ἐξ ὀνόματος Ἐκκλησίας Κύπρου εὐχόμεθα ὁλοψύχως ἐνίσχυσιν παρὰ Σωτῆρος πρὸς κραταίωσιν Μεγάλης Ἐκκλησίας, δόξαν Ὀρθοδοξίας.

Πάφου ***Λεόντιος,***
Τοποτηρητὴς Ἀρχιεπ. Θρόνου Κύπρου.

Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Μάξιμον,

Ἀθῆναι, 23. 2. 1946 Σταμπούλ.

Εὐλογοῦντες Ὄνομα Κυρίου ἐπιφυλάξαντος ἡμῖν ἰδιαιτέρως εὐχάριστον καθῆκον ἀναγγείλωμεν Ἱεράρχαις Πατριαρχικοῦ Θρόνου ἐκλογὴν ἐπ' αὐτὸν Ὑμετέρας Ἀγάπης ἐπικαλούμεθα ἐκ βαθέων ἐπὶ τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ἔργα Ὑμετέρας Παναγιότητος πᾶσαν παρὰ Κυρίου χάριν, ὥστε νὰ δειχθῇ Αὕτη ἀξία τῶν προσδοκιῶν τῆς ἐν συγκινούσῃ συμπνοίᾳ προβαλούσης Αὐτὴν Ἱεραρχίας ἐν τῇ βαρείᾳ Της ἀποστολῇ.

Ὁ Ἀθηνῶν ***Δαμασκηνός.***

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Μάξιμον

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον,
Σόφια, 21. 2. 1946 Φανάριον—Σταμπούλ.

Τὸ ἄγγελμα τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ὡς Προκαθημένου τῆς Μεγάλης Οἰκουμενικῆς Καθέδρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐνεθουσίασεν ἡμᾶς. Πιστεύομεν ὅτι μὲ τὴν εὐγενῆ Ὑμῶν καρδίαν, τὴν ἀποστολικὴν σοφίαν καὶ τὴν εὐαγγελικὴν εὐσπλαγχνίαν θὰ συνεχίσητε ἐπαξίως τὸ ὑπέρλαμπρον ἔργον τῶν διακεκριμένων προκατόχων Ὑμῶν, πρὸς δόξαν Κυρίου καὶ πρὸς τὸ καλὸν τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. Ὑποβάλλω Ὑμῖν ἀδελφικῶς τὰ πλέον ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου, τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βουλγαρικοῦ λαοῦ, μετὰ τῶν θερμῶν εὐχῶν ὅπως ὁ Παντοδύναμος Οὐράνιος Βασιλεὺς δωρῆται Ὑμῖν ἀκλόνητον ὑγείαν μέχρι τοῦ βαθυτέρου μακαριστοῦ γήρατος πρὸς θρίαμβον τῆς Ὀρθοδοξίας ἡμῶν. «Εἰς πολλὰ ἔτη Παναγιώτατε Δέσποτα».

Ἔξαρχος Βουλγαρίας ***Στέφανος.***

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Μάξιμον,

Βαρσοβία, 5. 3. 1946. Φανάριον—Τουρκία.

Ἐξ ὅλης καρδίας τὰς καλλιτέρας μου προσρήσεις πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνόδου εἰς τὸν Οἰκουμενικόν Θρόνον. Θερμὰς εὐχὰς γονίμου ἐργασίας ἐπὶ μακρὰ ἔτη πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. «Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα».

Διονύσιος,

Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας.

Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Μάξιμον,

Τυφλίς, 9. 3. 946. Φανάριον—Σταμπούλ.

Μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης συγχαίρομεν Ὑμᾶς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Ὑμῶν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. Παρακαλοῦμεν τὸν Οὐράνιον Ἀρχιερέα ὅπως οἱ κόποι Ὑμῶν ἀποβῶσι γόνιμοι ὅσον καὶ οἱ κόποι Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Φωτίου τοῦ Α'.

Καθολικὸς πάσης Ἰβηρίας ***Καλλίστρατος.***

* * *

Τῶν Ἀρχηγῶν τῶν φίλων Ἐκκλησιῶν:

Παναγιώτατον Πατριάρχην κ. Μάξιμον.

Ἀνταποδίδομεν θερμὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν καὶ διαβιβάζομεν διαβεβαίωσιν ἐγκαρδίων προσευχῶν ἡμῶν διὰ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα. Ἀσμένως δέχομαι καὶ ἀνταποδίδω τὰς Ὑμετέρας εὐχὰς ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς συνεχῶς ἐνισχύῃ τὴν ἀδελφικὴν κοινωνίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγίας.

Τζώφφρεϋ,
Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας.

Παναγιώτατε,

Ἂς δεχθῇ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης τὰ ἐμὰ καὶ τῆς ἐμῆς Ἐκκλησίας εἰλικρινῆ συγχαρητήρια διὰ τὴν πολύτιμον ἀνύψωσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου·

Εἴθε νὰ ἐπιτραπῇ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, μία ἐπὶ μακρὸν ἐποικοδομητικὴ περίοδος εἰρήνης διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἐμπεπιστευμένου ὑψηλοῦ ἔργου πρὸς εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετ' ἀδελφικῶν χαιρετισμῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Βέρνη, τῇ 22ᾳ Φεβρουαρίου 1946. ὑμέτερος

Ἀδόλφος Κιοῦρι
Ἐπίσκοπος τῆς Χριστιανικῆς Καθολικῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλβετίας.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΟΔΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ.

Τῇ Πέμπτῃ, 28ῃ Φεβρουαρίου, συνεκροτήθη ἡ πρώτη ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος συνεδρία τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου, καθ' ἣν ἡ Α. Θ. Παναγιότης προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους προγραμματικὰς Αὐτῆς δηλώσεις:

Σεβάσμιοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ὑπὸ τὸ κράτος τελοῦντες βαθείας εἰσέτι συγκινήσεως δι' ὅσα ὁ θεῖος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Δομήτωρ, ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ συγκαταβάσει, εἰργάσατο περὶ ἡμᾶς, συγκαταριθμήσας ἡμᾶς ἐν τῇ χορείᾳ προκατόχων μεγάλων Πατριαρχῶν, καθιε-

ρωσάντων ἑαυτοὺς μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ὁλοψύχου εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τῆς προεδρικῆς ταύτης Ἕδρας οὐ τὰς τυχούσας παρασχόντων ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου Αὐτῆς ὑπηρεσίας, δοξάζομεν ἀπὸ βάθους ψυχῆς τὸ Ἅγιον Ὄνομα τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, τοῦ οὕτω περὶ ἡμῶν εὐδοκήσαντος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐπισήμου μεθ' ὑμῶν, τῶν λίαν ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συνεργατῶν, ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ ἐπικοινωνίας, ἐκφράζομεν καὶ αὖθις πᾶσιν ὑμῖν τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς τὸ πρόσωπον ἡμῶν ἀγάπην, τιμὴν καὶ ἐμπιστοσύνην, ἐκδηλωθεῖσαν διὰ τῆς ὁμοφώνου ψήφου ὑμῶν.

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ, ἔνθα ἡ ἐκκλησιαστικὴ σκέψις μετουσιοῦται εἰς ἀποφάσεις καὶ ὡς ἄλλη πάλλουσα καρδία μεταγγίζει τὴν ζωὴν εἰς ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐπισήμως παρέχομεν τὴν ἱερὰν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ ἀφιερώσωμεν ὅλην ἡμῶν τὴν ὕπαρξιν εἰς σκέψιν, ἐπαγρύπνησιν καὶ προφυλακὴν τῶν τιμίων συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ εἰς προαγωγὴν τῆς ζωῆς, τοῦ ἔργου καὶ τοῦ κύρους αὐτῆς, ἐγγὺς καὶ μακράν, οὐδεμιᾶς φειδόμενοι πρὸς τοῦτο προσπαθείας καὶ θυσίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐκκλησίας εἶνε κοινὸν κτῆμα καὶ οὐχ ἧττον καὶ τῆς συγκροτούσης τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεραρχίας ἀποτελεῖ στέφανον καὶ καύχημα, ἔχομεν τὴν ἑδραίαν ἐλπίδα ὅτι πάντες οἱ ἀδελφοὶ θὰ καταβάλλητε ἐν ἀγάπῃ, ἀγαστῇ ὁμονοίᾳ καὶ ἑνότητι τὴν συνεργασίαν ὑμῶν, ἵνα διὰ τῆς κοινῆς πάντων προσπαθείας σχηματισθῇ ἡ συνισταμένη τῶν δυνάμεων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν μεγάλων συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀπασχολούντων αὐτὴν εἰδικῶν καὶ γενικῶν Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, καὶ ἡ πρόθυμος αὕτη συνεργασία ὑμῶν θὰ ἀποβῇ δι' ἡμᾶς ἰδιαιτέρα ἐνίσχυσις καὶ ἀνακούφισις ἐν ταῖς ἃς ἐπωμίσθημεν βαρείαις Πατριαρχικαῖς εὐθύναις.

Τὸ ἀφ' ἡμῶν, ἡ πρὸς τὴν συνεργασίαν ταύτην προσοχὴ ἡμῶν ἔσται πάντοτε πολλή, ἡ δὲ πρὸς πάντας ἀδιακρίτως τοὺς ἀδελφοὺς προαίρεσις καὶ τιμὴ ἡμῶν ἀκραιφνὴς καὶ ἀδιάλειπτος καὶ ὁ ζῆλος καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ τῶν ὑπάτων συμφερόντων καὶ τῆς δόξης τοῦ πανσέπτου Θρόνου καὶ τῆς ὅλης ἁγίας Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀπεριόριστος.

Εἰδικώτερον εἰσερχόμενοι εἰς τὰ ἐπὶ μέρους ζητήματα, τὰ

ὁποῖα, ἰδιαιτέρως μεταξὺ τῶν ἄλλων, θὰ ἀποτελέσωσιν οὐσιώδη κεφάλαια τῆς Πατριαρχικῆς μερίμνης καὶ ἐπιδιώξεως ἡμῶν, ἐπιθυμοῦμεν ὅπως ὑπογραμμίσωμεν ὅτι ὄνειρον ἡμῶν εἶνε νὰ ὀργανώσωμεν τὴν Πατριαρχικὴν ὑμῶν Αὐλὴν εἰς πρότυπον ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, σεμνότητος βίου, ἀντιλήψεως καθήκοντος, ἀφωσιωμένης διακονίας, πειθαρχίας καὶ τοιαύτης καθ' ὅλα παραστάσεως, ὥστε νὰ ἀποτελῇ αὕτη δι' ὅλους τοὺς ἔχοντας τὰ βλέμματα ἐστραμμένα ἐνταῦθα ἀφορμὴν μόνον ἐπαίνου καὶ νὰ ἀποβῇ ὑπόδειγμα ζωῆς καὶ διακονίας δι' ὅλους τοὺς κληρικούς.

Ἕν τῶν ἰδιαιτέρως ἐπειγούσης μορφῆς ζητημάτων, ὅπερ θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον συντόνου σκέψεως καὶ ἐπιδιώξεως ἡμῶν, εἶνε τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τοῦ Πατριαρχείου, οὐ μόνον ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τῆς δημιουργίας μιᾶς τακτικῆς τρεχούσης οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὰς πολλῷ εὐρυτέρας ἐκείνας προϋποθέσεις, αἵτινες θὰ παράσχωσι τὰς δυνατότητας ὅπως ἀνταποκριθῇ τὸ Πατριαρχεῖον ἡμῶν πρὸς τὰς μεγάλας ὑποχρεώσεις καὶ τὰς γενικωτέρας αὐτοῦ εὐθύνας καὶ πρὸς τὰ εὐρέα προγράμματα, ἅτινα δέον νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὑπὲρ τοῦ κύρους τῆς Πρωτοθρόνου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐννοοῦμεν νὰ δώσωμεν ὅλην τὴν ὀφειλομένην προσοχὴν καὶ νὰ χειρισθῶμεν τοῦτο μετὰ τῆς δεούσης σοβαρότητος, διότι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ἀποτελέσῃ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς ἐφαρμογῆς ὁλοκλήρου τοῦ προγράμματος ἡμῶν. Ἡ Ἱεραρχία πρέπει νὰ εὕρῃ ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἐπαρκείᾳ τὴν ἐπιβαλλομένην ἀξιοπρεπῆ ἐν πᾶσιν παράστασιν καὶ ζωήν, τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας θεωροῦμεν ὡς ἰδιαιτέραν ἡμῶν ὑποχρέωσιν, ἀντιλαμβανόμενοι ταύτην ὡς ὑπηρεσίαν πρὸς αὐτὴν τὴν ἰδέαν τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας. Ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμῶν τούτου ἔχουσιν ἀναμφιβόλως τὴν θέσιν αὐτῶν καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Περιβόλῳ διακονοῦντες τῇ Ἐκκλησίᾳ καθὼς καὶ σύμπας ὁ ἱερὸς Κλῆρος.

Εἶνε ἀνάγκη ὅπως ὀργανωθῇ προσηκόντως ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Πατριαρχείου εἰς ὅλους τοὺς κλάδους αὐτῆς. Ἐπιβάλλεται ἡ ἀνασύστασις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου, ἀπαραιτήτου διὰ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὀργάνωσις τῶν Πατριαρχικῶν Βιβλιοθηκῶν καὶ τοῦ Ἀρχείου τῶν Πατριαρχείων δέον νὰ ὁλοκληρωθῇ καὶ νὰ συντελεσθῇ ἡ

ἐπιστημονικὴ ταξιθέτησις τῶν παρ' ἡμῖν παντοίων κειμηλίων. Ἔχομεν ἐξ ἄλλου ἀπαραιτήτως ἀνάγκην συστάσεως ἑνὸς Γραφείου Τύπου ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Αὐλῇ, τοῦ ὁποίου ἡ ἔλλειψις πλειστάκις ἄχρι τοῦδε ἐγένετο αἰσθητή. Ταῦτα πάντα ἔσονται σοβαρὰ ἡμῶν μελήματα, καθὼς καὶ πᾶν ὅ,τι γενικῶς ἐφάπτεται πρὸς τὴν καλὴν καὶ ὠργανωμένην παράστασιν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Πατριαρχείων.

Μία ἄλλη ζωτικωτάτη ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα νὰ πιέζῃ τὴν σκέψιν καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν καὶ νὰ ταλαιπωρῇ τὴν Ἐκκλησίαν, εἶνε ἡ ἔλλειψις Πατριαρχικοῦ Μεγάρου. Ἡ ἐν ἔτει 1941 ἐπισυμβᾶσα πυρκαϊὰ ἠνάγκασε τὴν Διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν νὰ περισφίγξῃ τὸν διοικητικὸν μηχανισμὸν αὐτῆς εἰς τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς περισωθέντα ὀλίγα διαμερίσματα τῆς Αὐλῆς. Ἐὰν ἡ δοκιμασία ἐκείνη ἐπεφύλαξεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν βαθεῖαν θλῖψιν νὰ ἴδῃ εἰς σωροὺς ἐρειπίων καὶ τέφρας μεταβαλλόμενα καὶ κατακείμενα σεπτὰ κτίσματα, στεγάσαντα τόσων ἐτῶν ζωὴν καὶ ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἡμῖν ἀπόκειται τὸ καθῆκον — καὶ εἴθε ἐν τούτῳ ἰδιαιτέρως νὰ ἐνισχύσῃ καὶ νὰ εὐλογήσῃ ἡμᾶς ὁ Πανάγαθος Θεὸς — νὰ ἀνεγείρωμεν τὸ νέον Πατριαρχικὸν Μέγαρον, τὸ ὁποῖον καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἀνταποκρίνηται καὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς δόξης τοῦ Θρόνου, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὅλης ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ, θὰ εἶνε ἀντάξιον.

Συγχρόνως ὁ πάνσεπτος Πατριαρχικὸς ἡμῶν Ναὸς καὶ ἡ ἐμπρέπουσα ἐπισκευὴ καὶ διακόσμησις αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ὀργάνωσις καταλλήλως τῶν Πατριαρχικῶν χορῶν, καθ' ἃ δὴ καὶ καθόλου πᾶσα προσπάθεια ὑπὲρ τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς συστηματικῆς μεταδόσεως τοῦ προγονικοῦ θησαυροῦ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὸ πατροπαράδοτον πατριαρχικὸν ὕφος, θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον τῆς ὀφειλετικῆς ἡμῶν ἐπιμελοῦς φροντίδος, διότι ὁ Πατριαρχικὸς ἡμῶν Ναὸς εἶνε ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐν αὐτῷ διεξάγονται ὅλαι αἱ μεγάλαι τελεταὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρέπει οὗτος ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς νὰ φέρῃ ἔκδηλον τὴν σφραγίδα τῆς καθαριότητος καὶ τῆς εὐπρεπείας, τῆς τάξεως καὶ τῆς παραστάσεως, στοιχεῖα ταῦτα πολιτισμοῦ καὶ στοιχεῖα τῆς καλῆς καὶ εὐτάκτου ἐμφανίσεως τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἡμῶν λατρείας.

Ἐκτὸς τούτων εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως πάντοτε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἀρτίως μεμορφωμένου ἱεροῦ Κλήρου, οὐ μόνον διὰ τὰς λειτουργικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ σπουδαῖον ἔργον τοῦ τακτικοῦ καὶ οἰκοδομητικοῦ διὰ τοὺς πιστοὺς θείου κηρύγματος ἀποβλέποντες καὶ εἰς τὰς ἐν προκειμένῳ πολυτίμους πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίας, ἃς ἀπὸ ἑκατονταετίας παρέχει ἡ ἐν Χάλκῃ Τροφὸς Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολή, βαθύτατα ἐκτιμῶντες, ἡδέως λίαν ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ τὴν διαβεβαίωσιν ἡμῶν ὅτι ἡ ἐνίσχυσις καὶ ἡ κατὰ πάντα ὀργάνωσις τῆς Τροφοῦ Σχολῆς, ἡ πύκνωσις τῶν καθηγητικῶν στελεχῶν αὐτῆς, ὁ πλουτισμὸς τοῦ διδακτικοῦ προγράμματος, ἡ αὐστηρὰ διαλογὴ τῶν ἐγγραφομένων μαθητῶν αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀρθῇ αὕτη εἰς τὸ ὕψος ὑποδειγματικοῦ Θεολογικοῦ Φυτωρίου, συμφώνως πρὸς τὰς συγχρόνους πνευματικὰς ἀνάγκας καὶ ἐξελίξεις, καὶ νὰ ἀποβῇ τοιουτοτρόπως ἀληθὴς πνευματικὸς Φάρος διὰ τὴν ὅλην Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἔσται ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων κεφαλαίων τοῦ προγράμματος τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν διακονίας.

Καὶ καθὼς ἡ Ἱερὰ Τροφὸς Σχολὴ θὰ ἔχῃ ἀνοικτὰς τὰς πύλας καὶ τὴν ἀγκάλην αὐτῆς καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν σπουδαστάς, εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνταλλαγῆς ὑποτρόφων μεταξὺ αὐτῶν, οὕτω σπουδαίως μεριμνήσωμεν ἵνα συστηματικῶς ὀργανωθῇ ἡ τοιαύτη καὶ ἐντεῦθεν παρὰ ταῖς ἀδελφαῖς Ὀρθοδόξοις Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς Θεολογικαῖς αὐτῶν Σχολαῖς ἀποστολὴ ἀριστούχων κληρικῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς, ὡς ἡμετέρων παρ' ἐκείναις ὑποτρόφων, πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν δεσμῶν καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας βαθυτέρας γνωριμίας τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τοῦ λόγου ὄντος περὶ τῶν δεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν πρὸς τὰς λοιπὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν ὅπως δηλώσωμεν ὅτι οὐδεμίαν θὰ παραλείψωμεν εὐκαιρίαν ἵνα παντὶ σθένει τονώσωμεν τοὺς καὶ ἄλλως στενοὺς δεσμούς, τοὺς ὑφισταμένους μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, προάγοντες τὸ ἔργον τῆς ἐπαφῆς καὶ συνεργασίας μετ' αὐτῶν ἐν τοῖς ἀπασχολοῦσι τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν ζητήμασι καὶ ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς γενικωτέρας εὐθύνης, ἣν ἔχουσιν αἱ Ὀρθόδοξοι ἡμῶν Ἐκκλησίαι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν εὐρυτέρων, παγκοσμίου σημασίας, ἠθικῶν

καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων, ἅτινα σοβαρῶς ἀπασχολοῦσι σήμερον τὴν σκέψιν καὶ τὴν συνείδησιν τῆς ἐκ τοῦ πολέμου σκληρῶς δοκιμασθείσης ἀνθρωπότητος.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν σχέσεων ἡμῶν πρὸς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας σπουδαῖος συνδετικὸς δεσμὸς ἀπεδείχθη, ὅπου ἐφηρμόσθη, ὁ θεσμὸς τῶν Ἀποκρισιαρίων, διὸ καὶ θεωροῦμεν συμφέρον, ἐξυπηρετικὸν καὶ σκόπιμον ὅπως ἀναπτύξωμεν τὸ σύστημα τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἀποκρισιαριάτων, διὰ τοῦ διορισμοῦ καταλλήλων, ἱκανῶν καὶ πεπειραμένων προσώπων, τὰ ὁποῖα οὐ μόνον ἀξίως θὰ ἐκπροσωπῶσι τὴν ἡμετέραν παρὰ ταῖς λοιπαῖς Ἐκκλησίαις, ἀλλὰ καὶ θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ μελετῶσι καὶ νὰ μεταβιβάζωσιν ἡμῖν τὰς σκέψεις καὶ τὸ ἐν γένει πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν τῶν παρ' αἷς θὰ ἐκπροσωπῶσιν ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν, ὅπερ θὰ συντελῇ εἰς βαθυτέραν ἀμοιβαίαν γνωριμίαν καὶ θὰ οἰκοδομῇ καὶ θὰ ἐνισχύῃ τὰς πρὸς αὐτὰς σχέσεις ἡμῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ δὲ πλεῖστα ὅσα εἶνε τὰ ἀπασχολοῦντα σήμερον τὴν ἁγίαν ἡμῶν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ζητήματα, τὰ ἐπιδεόμενα γενικωτέρας ἐν Πανορθοδόξῳ Συνόδῳ μελέτης καὶ κατευθύνσεως αὐτῶν, καὶ ἐπειδή, κατὰ τὰ μεσολαβήσαντα μάλιστα τελευταῖα πολεμικὰ ἔτη, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπὶ τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων ἀποφάσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν προσέλαβε μορφὴν ἄκρως ἐπείγουσαν, ἡ δὲ ὅλη ἁγία Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία εἶνε περισσότερον ἢ ἐν ἔτει 1930ῳ,—ὅτε συνεκλήθη ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Προκαταρκτικὴ Διορθόδοξος Ἐπιτροπή —συγκεκροτημένη, κρίνομεν ὅτι ἐπιβάλλεται πλέον ἡ ταχυτέρα πραγμάτωσις τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναντήσεως τῶν Ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων ἡμῶν ἔσται ἡ διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων σχετικῶν ἐπαφῶν προπαρασκευὴ καὶ προλείανσις τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ δημιουργία ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι, εὐλογοῦντος τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, θὰ ὁδηγήσωσιν εἰς τὸ ποθητὸν τέρμα, τὴν σύγκλησιν Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Πρὶν ἢ τερματίσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν προγράμματος δηλώσεις ἡμῶν, ἐπιθυμοῦμεν νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι κατὰ τοὺς πρὸς τὰς φίλας Ἐκκλησίας, Ἀγγλικανικήν, Παλαιοκαθολικὴν καὶ λοιπάς, ὑφισταμένους, θείᾳ χάριτι, δεσμοὺς

ἀμοιβαίας ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τιμῆς, δὲν θὰ λείψωμεν ὅπως ἔτι μᾶλλον ἐνισχύσωμεν καὶ προαγάγωμεν, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Ταῦτα, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τὰ παρ' ἡμῶν σεβάσματα, ἀδελφοί, προγραμματικῶς ἐκτιθέμενα. Παρακατατιθέμεθα τὴν ἐλπίδα ἡμῶν πρὸ παντὸς εἰς τὴν θείαν χάριν καὶ ἐνίσχυσιν, ἡ ὁποία καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν θεραπεύει, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ, καὶ τὴν προαίρεσιν τῶν φιλούντων τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας εὐλογεῖ. Ἀλλὰ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ταπεινῶν ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σκέψεων πολύτιμον παράγοντα θεωροῦμεν καὶ τὴν ἀδελφικὴν συνεργασίαν ὑμῶν, καὶ ταύτην ὁλόθυμον ἀπεκδεχόμεθα.

Κύριος ὁ Θεὸς εἴη βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, φωτίζοι δὲ καὶ ἐνισχύοι πάντας ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν διακονίᾳ.

Ἀπὸ μέρους τῶν σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων ἀπήντησεν ὁ Α' τῇ τάξει σεβ. Μητροπολίτης Δέρκων κ. Ἰωακεὶμ διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Ἐνδημοῦσα Σύνοδος μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἤκουσε, τόσον κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν τῆς Υ. Θ. Παναγιότητος, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν συνεδρίαν, τὰς προγραμματικὰς Αὐτῆς δηλώσεις. Διὰ τοῦτο μὲ ἐλπίδας καὶ προσδοκίας πολλὰς χαιρετίζει τὸν νέον πρόεδρον καὶ ἡγούμενόν της, τὸν ρυθμιστὴν καὶ ποδηγέτην της, παρὰ τοῦ ὁποίου ἀναμένει τὴν εἰσήγησιν πρὸς μελέτην καὶ λύσιν ὅλων τῶν ἀπασχολούντων τὴν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν μεταπολεμικῶν προβλημάτων, τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ κλήρου, τὴν διαλογὴν τῶν μελλόντων νὰ διαδεχθῶσιν ἡμᾶς ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν γένει τὴν λύσιν ὅλων τῶν ζητημάτων, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὑμ. Παναγιότητος ἐποιήσατο μνείαν ἐν ταῖς προγραμματικαῖς Αὐτῆς ἀνακοινώσεσι. Καὶ τρέφει τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρχίζει νέα περίοδος, νέα ἐποχή, νέα ζωή. Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ ἔργον Σας εἶνε βαρὺ καὶ δυσβάστακτον, εἶνε ἀληθὴς σταυρός, τὸν ὁποῖον ὅσον καὶ ἂν οἱ πόθοι καὶ τὰ ὄνειρά μας τὸν στολίζουν μὲ ἄνθη, εἶνε πλήρης ἀπὸ ἀκάνθας, εἶνε βεβαμμένος εἰς τὸ αἷμα. Ἀλλ' εὐλογητὸς ὁ Θεός. Θέσε τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄροτρον. Προχώρει πρὸς τὰ ἐμπρός, χωρὶς

πλέον νὰ στραφῇς πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι ὁ θεῖος τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ θὰ Σὲ ἐνισχύῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀγαθῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας βουλευμάτων Σου, ἡ δὲ Ἱεραρχία θὰ εἶνε πάντοτε ὁ θερμός Σου παραστάτης.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐνεκρίθη ὅπως ἀποσταλῶσι, κατὰ τὴν τάξιν, τὰ νενομισμένα ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει γράμματα πρὸς τοὺς Μακαρ. Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς δὲ ἐξαγγελτικὰ τῆς ἐκλογῆς γράμματα πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας καὶ τὸν Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Ἐλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν καὶ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου.

Η ΕΠΙ ΤΗι ΕΚΛΟΓΗι ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ.

Ἡ πρὸς τοὺς Μακαριωτάτους Πατριάρχας καὶ Προέδρους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν εἰρηνικὴ ἐπιστολή:

Μακαριώτατε καὶ Ἁγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χριστοφόρε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τῷ πανσέπτῳ καὶ παρ' αἰώνων παραδεδομένῳ ἔθει στοιχοῦντες καὶ πόθον ἡμῶν πληροῦντες ἐγκάρδιον, ἄσμενοι ἀπευθύνομεν τὰ ἡμέτερα τάδε ἀδελφικὰ Γράμματα τοῖς ἐν Χριστῷ ἡμῖν ἀγαπητοῖς καὶ περισπουδάστοις ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς, τοῖς ἄνωθεν τεταγμένοις προΐστασθαι τῶν Ἁγιωτάτων Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦτο μὲν ἐπὶ τῷ ἀναγγεῖλαι καὶ δι' αὐτῶν τήν, ἀρρήτῳ μὲν βουλῇ τοῦ Οὐρανίου τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας Δομήτορος καὶ Κυβερνήτου, γνώμῃ δὲ καὶ ψήφῳ κανονικῇ ὁμοφώνῳ τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἐκλογὴν καὶ ἄνοδον ἡμῶν ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α΄, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ μακαρισμοῦ, τοῦτο δὲ ἐπὶ τῷ κατάρξασθαι τῆς μετ' αὐτῶν πνευματικῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας.

Καὶ δὴ ἐγκάρδιον καὶ ἀδελφικόν, ἀπὸ τῆς θεοσώστου ταύτης σκοπιᾶς, ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν συμποιμένων, διαπέμποντες χαιρετισμόν, τὴν καλὴν ἐν τοῖς πρώτοις συνομολογοῦμεν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, τὴν ὑπὸ Χριστοῦ μὲν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου ὁμολογηθεῖσαν, ὑπὸ δὲ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν θεοφόρων Πατέρων καὶ τῶν σεπτῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, διὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν διαπτυχθεῖσαν καὶ περιθριγκωθεῖσαν δογμάτων καὶ κανόνων καὶ διατάξεων, ἐφ᾿ οἷς, ὡς ἐπὶ στερρῷ θεμελίῳ, ἡ Ἐκκλησία ἐστήρικται καὶ τεθεμελίωται.

Εἶτα δὲ καὶ τῶν κυριευουσῶν τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς πηδαλιουχίας τοῦ θεοτεύκτου σκάφους τῆς πρεσβυγενοῦς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, σκέψεων καὶ προθέσεων καὶ διαθέσεων τοὺς τὰ πηδάλια τῶν κατὰ τόπους Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν θεόθεν ἐγκεχειρισμένους ποθεινοτάτους ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς κοινωνοὺς ποιούμενοι, ἐκθύμως βεβαιούμεθα ἐνώπιον Θεοῦ, Ὧ ἐκ νεότητος ἡμῶν διακονοῦμεν, σπουδάζειν ἐπὶ τῷ κρατῦναι τοὺς τῶν Ἁγιωτάτων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν δεσμοὺς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἑνότητος. Περὶ ταύτης γὰρ ὁ θεάνθρωπος Σωτὴρ πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα ἐν θρόμβοις αἵματος προσηύξατο εἰπὼν «τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί Σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν» (Ἰωαν. ιζ΄. 11), ταύτην ἐξεζήτει καὶ ὁ τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος παρὰ τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, «σπουδάζειν τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. δ΄. 3) θεοπνεύστως ἐντελλόμενος, ταύτην δὲ καὶ οἱ θεηγόροι Πατέρες ταῖς ἐπὶ μέρους Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις παρακατέθεντο, εἰς μίαν Ἐκκλησίαν πιστεύειν θεοφωτίστως δογματίσαντες. Μή τι οὐκ ἔχει κῦρος ἢ ἐφαρμογὴν καὶ ἐν τῇ τῶν Ποιμένων κοινωνίᾳ ἡ παρὰ τῷ μακαρίῳ Παύλῳ διαγραφομένη εἰκὼν τῆς ἀλληλεγγύου τῶν πιστῶν ἑκάστων σχέσεως, καθ᾿ ἣν οἱ πάντες, καθάπερ μέλη τοῦ ἑνὸς σώματος, οὗ κεφαλὴ ὁ Χριστός, ὀφείλουσι τὸ αὐτὸ φρονεῖν καὶ μεριμνᾶν ὑπὲρ ἀλλήλων, ἵνα « εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχῃ πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρῃ πάντα τὰ μέλη» (Α΄.Κορ.ιβ΄.26); Ἢ πῶς ἐπιλησόμεθα τῆς ἄλλης ἐκείνης ἐντολῆς «ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. στ΄. 2); Τῆς θεοφιλοῦς καὶ τοῖς πᾶσι ποθεινῆς ἑνότητος, τῆς ἀναγκαίας μὲν ταύτης ἀκολουθίας καὶ ἐκδηλώσεως τῆς κοινῆς πίστεως, ἀπαραι-

τήτου δὲ πρὸς τὴν ἀπὸ κοινοῦ σκέψιν, ἀπόφασιν καὶ ἐνέργειαν, χρήζομεν οἱ ποιμένες πάντες εἴπερ ποτὲ καὶ σήμερον, ὅτε διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν κινδυνεύει ψυγῆναι ἡ πρὸς τὴν πάτριον ἀρετὴν καὶ εὐσέβειαν ἀγάπη τῶν πολλῶν, ὅτε ἀπαραμύθητος ἔτι ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου θλῖψις καὶ δεινὴ ἡ κάκωσις ἀτόμων καὶ λαῶν, σύντονον ἀπαιτοῦσα τὴν σύμπραξιν εἰς ἐνίσχυσιν «χειρῶν ἀνειμένων καὶ γονάτων παραλελυμένων» ('Ησ. λε'. 3), εἰς «ἀνάπαυσιν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων» (Ματθ. ια'. 28). Ἐπειδὴ δὲ εἰς σθένωσιν τοῦ συνδέσμου τὰ μέγιστα συμβάλλεται ἡ ἄμεσος τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπαφὴ καὶ κοινωνία, χρέος ἡγούμεθα ἱερώτατον, ἀπὸ τῶν ἰδιαζουσῶν εὐθυνῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου προκῦπτον, πᾶσαν ἡμᾶς καταβαλεῖν προσοχὴν καὶ φροντίδα ἐπὶ τῷ καταστῆσαι ἐπὶ μᾶλλον πυκνὴν τὴν τῶν Ἁγιωτάτων ἡμῶν Ἐκκλησιῶν ἐπαφὴν καὶ συνεργασίαν, πρὸς ἀσφαλῆ μὲν συντήρησιν τῆς φιλαδέλφου πρὸς ἀλλήλας τῶν Ἐκκλησιῶν κοινωνίας, κατὰ τὰ εὐαγγελικῶς δεδογμένα καὶ κανονικῶς διατεταγμένα, ἔγκυρον δὲ ἀπὸ κοινοῦ ἐπίλυσιν τῶν γενικωτέρων τῆς καθόλου Ἐκκλησίας προβλημάτων, ὅσα, ἀπὸ μακροῦ, πρὸ τῶν προεδρικῶν θρόνων κείμενα, ἐπὶ μᾶλλον ἐνέτειναν αἱ νέαι τῆς ζωῆς ἐξελίξεις καὶ μορφαί.

Καὶ τὴν ἀποκειμένην δέ, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ταῖς χριστιανικαῖς καθόλου Ἐκκλησίαις μεγάλην ὀφειλὴν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι καὶ συντρέχειν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἐνισχύσεως καὶ ἑδραιώσεως τῆς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν ἀμοιβαίας ἀλληλεγγύης καὶ ἀγάπης ὑπ' ὄψει ἡμῶν ἔχοντες, μεριμνήσομεν τῶν τὴν τοιαύτην ἀγάπην ἐνισχῦσαι δυναμένων οὐδὲν παραλιπεῖν, μᾶλλον δέ, ἐν συνεργασίᾳ καὶ ἀπὸ κοινοῦ συνεννοήσει μετὰ τῶν κατὰ τόπους καὶ ἔθνη Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τὰ πάντα ποιεῖν ἐπὶ τῷ ἐξυψῶσαι παρὰ τοῖς λαοῖς τὸ τῆς φιλαλληλίας συναίσθημα, ᾧ καὶ μόνῳ μετριασθήσεται καὶ δὴ καὶ παντελῶς ἐκλιπεῖν δυνήσεται ἡ πλείστας ὅσας τὰς ἀφορμὰς πρὸς αἱματηρὰς συρράξεις καὶ βροτολοιγοὺς πολέμους ἐγκλείουσα θεοστυγὴς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐχθρότης.

Ἐπὶ τούτοις, εὐχόμενοι ἐκ μέσης ψυχῆς τῇ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ καὶ ποθεινοτάτῃ ἡμῖν Μακαριότητι ὑγιαίνειν κατ' ἄμφω διηνεκῶς καὶ εὐημερεῖν ἐν εὐθηνίᾳ ἔργων ἀγαθῶν καὶ σωτηριωδῶν, εἰς καταρτισμὸν καὶ προκοπὴν τοῦ ὑπ' Αὐτῆς ποιμαινομένου φιλοχρίστου πληρώματος, τῇ δὲ κατ' Αὐτὴν

Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ αἰτούμενοι δαψιλεῖς ἀείποτε τὰς ἄνωθεν ἁγίας δωρεὰς καὶ χάριτας, παρακαλοῦμεν ἐν ταῖς ἱλαστηρίοις Αὐτῆς ἐντεύξεσι μνείαν ποιεῖσθαι καὶ ἡμῶν, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐφ' ἡμᾶς ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Κατασπαζόμενοι δὲ Αὐτὴν καὶ αὖθις ἐν φιλήματι ἁγίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς.

,αϡμς'. Μαρτίου α'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας καὶ περισπουδάστου
ἡμῖν Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως **Μάξιμος**

Ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου Ἐγκύκλιος:

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα..............., ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε..........., ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε.........., χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Βουλῇ τοῦ Θεοῦ ἀνεξερευνήτῳ, ὁμοψήφῳ δὲ γνώμῃ τῶν ἀγαπητῶν ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, κατὰ τὰ καθ' ἡμᾶς ἰσχύοντα κανονικὰ θέσμια, κληθέντες ἐπελαβόμεθα τῆς ὑπάτης διακυβερνήσεως τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀπὸ τῆς ιζ' τοῦ λήγοντος μηνὸς εἰς χηρείαν παριστάντος διὰ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α'.

Τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν πηδαλιουχίαν τοῦ παγκοίνου σκάφους τῆς Ἐκκλησίας ἀνελάβομεν ἐκπληροῦντες καθῆκον πειθαρχίας, ἐπιβεβλημένον πᾶσι τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τῇ στρατευομένῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ· οἴδαμεν γάρ, ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τῷ Ἱερῷ Κέντρῳ μακρᾶς διακονίας ἡμῶν, ὁπόσον πολύφροντις καὶ πολυκάμακος καὶ πολυεύθυνος, καὶ δὴ ὑφ' ἃς νῦν ἡ σύμπασα ἀνθρωπότης διανύει περιστάσεις, ἐστὶν ἡ μέριμνα καὶ ἡ προστασία τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὃν μακρὰ χορεία ἁγιωτάτων ἀνδρῶν, ἐπὶ πίστει καὶ σοφίᾳ καὶ αὐταπαρνήσει καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μεμαρτυρημένων, ἐκλέϊσε καὶ ἐδόξασε καὶ ἀνέδειξε.

Τὰ οὕτω περὶ ἡμᾶς, ἀφάτῳ εὐδοκίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἄρτι τελεσθέντα, ἀνακοινούμενοι, κατὰ τὴν τάξιν, διὰ τῆσδε τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου πᾶσι τοῖς ἀγαπητοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς, τοῖς ἐντεταλμένοις τὴν πνευματικὴν καὶ ποιμαντορικὴν διακυβέρνησιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς κλίματος, ἐν τοῖς πρώτοις μετὰ φιλαδέλφου συμπαθείας μνημονεύομεν τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης τῆς ἀπὸ τοῦ πολέμου, ᾗ ὑπὲρ δύναμιν ἐθλίβησαν πᾶσαι αἱ κατ' ἐπαρχίας ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἔπαινον ἡμῶν ἐκφράζομεν ἐπὶ τῷ ἐπιμαρτυρηθέντι ἐνθέῳ ζήλῳ ἐν τῷ στηριγμῷ τοῦ ἕως θανάτου κακωθέντος περιουσίου λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Δῴη αὐταῖς ὁ Κύριος δύναμιν ἀνορθώσεως τῶν κατερραγμένων καὶ συναρμογῆς τῶν συντετριμμένων. Συγχαίροντες δὲ ἐπὶ τῇ παρὰ Θεοῦ παραμυθίᾳ καὶ ἐλπίδι, ἐγκάρδιον μὲν διαπέμπομεν αὐτοῖς ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, διαβεβαιούμεθα δ' ὅτι ἐν πλήρει αὐταπαρνήσει, ἀφωσιωμένῃ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, χωρήσομεν, ὅση ἡμῖν δύναμις, ἐπὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθέντων ἡμῖν ἱερῶν Πατριαρχικῶν καθηκόντων, ἐκδαπανῶντες ἑαυτοὺς πρὸς τὸ τηρῆσαι τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον καὶ ἀνεπίληπτον καὶ παραστῆσαι ἡμᾶς εὐπροσώπους κατέναντι τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ταῖς προσπαθείαις ἡμῶν ταύταις πεποίθαμεν ἐπὶ τὴν βοήθειαν Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τὴν πρόφρονα καὶ ζηλωτὴν ἑκάστοτε συναντίληψιν τῶν περὶ ἡμᾶς ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὴν τοῦ Θρόνου εὔκλειαν σπουδαίως συμβάλλεται καὶ ἡ τῶν συναποτελουσῶν αὐτὸν θεοσώστων ἐπαρχιῶν καλὴ ἐν πᾶσι καὶ εὔρυθμος κατάστασις, οὐδαμῶς ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ πάντες οἱ ἑκασταχοῦ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτοῦ ἔνθερμοι ὑπάρχοντες ζηλωταί, οὐ παύσονται, ταῖς ἀποστολικαῖς περὶ τῶν ποιμένων διαγορεύσεσι στοιχοῦννες καὶ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας κανόνας ὁδηγὸν ἔχοντες, μετ' ἐνθέου, ὡς καὶ πρότερον, διαθέσεως καὶ ἀμερίστου προσοχῆς ἀγρυπνεῖν καὶ γρηγορεῖν ἐφ' ἧς ἐτάχθησαν θείας φυλακῆς, σπουδάζοντες μὲν ἐποικοδομεῖν ἐν τῇ πατρῴᾳ πίστει καὶ εὐσεβείᾳ τὸν τῇ μερίμνῃ αὐτῶν πεπιστευμένον λαὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ παραλείποντες δὲ καὶ ὅσα, κατὰ τὴν ποιμαντορικὴν αὐτῶν σύνεσιν, χρήσιμα καὶ πρόσφορα πρὸς παραμυθίαν καὶ ἀνόρθωσιν ἀπὸ τῆς δεινῆς, εἰς ἣν οὗτος ἀπὸ τοῦ πολέμου περιῆλθε, θέσεως, καί, συνελόντι

εἰπεῖν, τὰ πάντα κατεργαζόμενοι καὶ κατευθύνοντες ἐπὶ τῷ ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον διαφυλαχθῆναι τὴν παραδεδομένην ἱερὰν παρακαταθήκην.

Ἐπὶ τούτοις, διαβεβαιούμενοι τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα ὅτι μετὰ φιλαδελφίας καὶ χαρᾶς πάντοτε παρασχεθήσεται ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου πᾶσα ἐν ἀνάγκαις ἀρωγὴ καὶ συναντίληψις αὐτῇ τε καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὴν τελούσαις παροικίαις, καὶ τὴν κανονικὴν δὲ τάξιν τοῦ μνημονεύειν τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἡμῶν ἐν ταῖς ἱεροτελεστίαις αὐτῇ ὑπομιμνήσκοντες, αἰτούμεθα ἐπ' αὐτὴν καὶ τὸ λογικὸν αὐτῆς ποίμνιον πᾶσαν κραταίωσιν καὶ πᾶν σωτηριῶδες ἀγαθὸν παρὰ Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

,απμς΄. Φεβρουαρίου κζ΄.

† *Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ* **ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.**

† Ὁ ***Δέρκων Ἰωακεὶμ*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Προύσης Πολύκαρπος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Πριγκηποννήσων Θωμᾶς*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Ἡλιουπόλεως Γεννάδιος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Θεοδωρουπόλεως Λεόντιος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντῖνος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Χριστουπόλεως Μελέτιος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Λαοδικείας Δωρόθεος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Φιλαδελφείας Αἰμιλιανὸς*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Αἴνου Γερμανὸς*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Προικοννήσου Φιλόθεος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Κυδωνιῶν Ἀγαθάγγελος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Γάνου καὶ Χώρας Παγκράτιος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Περγάμου Ἀδαμάντιος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Χαλδίας Κύριλλος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Ὁ ***Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος*** ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Τὸ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας ἐξαγγελτικὸν τῆς Ἐκλογῆς γράμμα :

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Καντουαρίας καὶ Πρωθιεράρχα πάσης Ἀγγλίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ κύριε Τζώφφρεϋ, χάρις εἴη τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῷ καλῶς κεκρατηκότι ἔθει τοῦ ἀμφοτέρωθεν ἀνακοινοῦσθαι τὰς ἐν τῇ ἀνωτάτῃ διοικήσει τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἐπερχομένας μεταβολὰς στοιχοῦντες, ἄσμενοι ἀπευθύνομεν τὴν παροῦσαν ἀδελφικὴν ἡμῶν πρὸς τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν καὶ ποθεινοτάτην ἡμῖν Σεβασμιότητα ἐπιστολήν, ἵνα καὶ δι' αὐτῆς ἀναγγείλωμεν Αὐτῇ τε καὶ τῇ κατ' Αὐτὴν σεβασμίᾳ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ τήν, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, γνώμῃ δὲ καὶ ψήφῳ κανονικῇ ὁμοφώνῳ τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἐκλογὴν καὶ ἄνοδον ἡμῶν ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Παναγιωτάτου Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α'.

Καὶ δὴ ἐγκάρδιον διὰ ταύτης διαπέμποντες τῇ Ὑμετέρᾳ περισπουδάστῳ ἡμῖν Σεβασμιότητι ἀπὸ τῆς θεοσώστου ταύτης σκοπιᾶς ἀδελφικὸν χαιρετισμόν, τὴν πολλὴν ἡμῶν ἐν πρώτοις ἐκφράζομεν συμπάθειαν ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπὸ τοῦ πολέμου δοκιμασίᾳ, δι' ἧς διῆλθεν ἡ σεβασμία Ἀγγλικανὴ Ἐκκλησία, ἅμα δὲ καὶ τὴν χαρὰν ἡμῶν ἐπὶ τῇ βραβευθείσῃ παρὰ Θεοῦ εἰρήνῃ. Εἶτα δὲ καὶ τῆς ἐνεργοῦ αὐτῆς κοινωνίας ἐν ταῖς χρείαις ἐνίων ὑπὲρ δύναμιν πειρασθεισῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν εὐχαριστίᾳ θερμῇ ἀναμιμνησκόμενοι, πάνυ ἀσμένως διαδηλοῦμεν τὰ διακατέχοντα ἡμᾶς φιλάδελφα πρὸς αὐτὴν αἰσθήματα καὶ τὴν βαθεῖαν ἀφ' ἡμῶν ἐκτίμησιν τῶν αἰσίως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καλλιεργουμένων, κατὰ δὲ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας, εὐλογίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, ἱκανῶς ἤδη ἐπιρρωσθεισῶν καὶ προαχθεισῶν ἀγαθῶν σχέσεων ἀγάπης καὶ τιμῆς. Ἔστω δὲ εἰς μαρτύριον τῆς ἐκτιμήσεως ἡμῶν ταύτης ἡ πρόφρων διαβεβαίωσις, ὅτι ἡ ἀσφαλὴς συντήρησις καὶ ἡ ἐπὶ πλεῖστον σύνδεσις τῆς φιλίας τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἀποβήσεται, καὶ ἐφ' ἡμῶν, τοῦ Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου προσφιλὲς καὶ

περισπούδαστον μέλημα. Ἐν τούτῳ γάρ τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης τῶν ἁπανταχοῦ Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν ὁμολογουσῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐληλυθότα καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, ἡμεῖς οἱ Ποιμένες οὐ μόνον συνεργοῦμεν ἀλλήλοις εἰς ἄρσιν τῶν ἀφορμῶν τῆς ψυχωλέθρου ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀπιστίας καὶ τῆς θεοστυγοῦς ἐχθρότητος, καὶ εἰς ἐμπέδωσιν τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ ἠθῶν, ἀλλὰ καὶ χαίρομεν τῇ ἐλπίδι τῆς παγκοίνως ποθεινῆς ἑνώσεως, δι' ἧς οἱ πάντες ἐσόμεθα ἕν, κατὰ τὴν δέησιν καὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Ἐπὶ τῇ ἀναλήψει δὲ ὑφ' ἡμῶν τῆς πηδαλιουχίας ἐν τῇ πρεσβυγενεῖ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίᾳ, εὐκαίρως καὶ εὐαρέστως ἀναμιμνησκόμενοι ὅσων, εἰς σύνδεσιν τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων, ζηλωτῶς καὶ δοκίμως ἀπὸ χρόνου μακροῦ εἰργάσατο καὶ ἐργάζεται ὁ ἀγαπητὸς ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφός, Ἱερώτατος Μητροπολίτης Θυατείρων καὶ Ἔξαρχος Εὐρώπης Δυτικῆς καὶ Κεντρῴας, κ. Γερμανός, καὶ βέβαιοι ὄντες ὅτι τῆς αὐτῆς οὗτος καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ τῆς σεβασμίας αὐτόθι Ἱεραρχίας ἀπολαύει ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης, ἄσμενοι ἀνακοινούμεθα ὅτι ἔγνωμεν, ἀποφάσει καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνανεῶσαι τὴν ἐντολὴν τῆς αὐτοῦ Ἱερότητος τοῦ ἐκπροσωπεῖν ἡμᾶς καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τακτικοῦ ἡμῶν καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ἀντιπροσώπου παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Σεβασμιότητι καὶ τῇ κατ' Αὐτὴν σεβασμίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα οὕτω, τῆς πρὸς ἀλλήλας τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἐπικοινωνίας καὶ ἐπαφῆς γινομένης διὰ προσώπου ἀξίου καὶ καλῶς περὶ πάντων πεπληροφορημένου, ἔτι μᾶλλον προαχθῶσιν οἱ μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἡμῶν ἰσχυροὶ καὶ θερμοὶ ψυχικοὶ δεσμοί, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὀνόματος τοῦ Οὐρανίου τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος καὶ Κυβερνήτου.

Αὐτὸς ἐπιδαψιλεύοι πλουσίας πάντοτε τὰς χάριτας καὶ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ παντὶ τῷ αὐτόθι Χριστιανικῷ Πληρώματι, τῇ δὲ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ καὶ ποθεινοτάτῃ ἡμῖν Σεβασμιότητι δῴη ὑγιαίνειν καὶ ἐρρῶσθαι κατ' ἄμφω διηνεκῶς ἐν εὐθηνίᾳ ἔργων ἀγαθῶν.

Κατασπαζόμεθα Αὐτὴν ἐν Κυρίῳ καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης καὶ βαθείας τιμῆς.

,απμς'. Μαρτίου ι'.

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ***Μάξιμος***.

Τὸ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν ἐξαγγελτικὸν τῆς Ἐκλογῆς γράμμα:

Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ Παλαιοκαθολικῶν, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ, κύριε Ἀδόλφε Κιοῦρι, χάρις εἴη τῇ Ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄσμενοι προαγόμεθα καὶ διὰ τῆς παρούσης, κατὰ τὸ καλῶς κρατῆσαν ἔθος, ἀναγγεῖλαι τῇ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Σεβασμιότητι καὶ τῇ κατ' Αὐτὴν σεβασμίᾳ Ἐκκλησίᾳ τήν, βουλῇ καὶ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, γνώμῃ δὲ καὶ ψήφῳ κανονικῇ ὁμοφώνῳ τῆς καθ' ἡμᾶς σεβασμίας Ἱεραρχίας, ἐκλογὴν καὶ ἄνοδον ἡμῶν ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν τοῦ Α΄.

Καὶ δὴ ἐγκάρδιον διὰ ταύτης διαπέμποντες τῇ Ὑμετέρᾳ περισπουδάστῳ ἡμῖν Σεβασμιότητι ἀπὸ τῆς θεοσώστου ταύτης σκοπιᾶς ἀδελφικὸν χαιρετισμόν, πάνυ ἀσμένως διαδηλοῦμεν τὰ διακατέχοντα ἡμᾶς φιλάδελφα πρὸς τὴν κατ' Αὐτὴν σεβασμίαν Ἐκκλησίαν αἰσθήματα καὶ τὴν βαθεῖαν ἀφ' ἡμῶν ἐκτίμησιν τῶν αἰσίως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καλλιεργουμένων ἀγαθῶν σχέσεων ἀγάπης καὶ τιμῆς. Ἔστω δὲ εἰς μαρτύριον τῆς ἐκτιμήσεως ἡμῶν ταύτης ἡ πρόφρων διαβεβαίωσις, ὅτι ἡ ἀσφαλὴς συντήρησις καὶ ἡ ἐπὶ πλεῖστον σύνδεσις τῆς φιλίας τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν ἀποβήσεται, καὶ ἐφ' ἡμῶν, τοῦ Ἁγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου προσφιλὲς καὶ περισπούδαστον μέλημα. Ἐν τούτῳ γὰρ τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης τῶν ἁπανταχοῦ Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν ὁμολογουσῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐληλυθότα καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, ἡμεῖς οἱ Ποιμένες οὐ μόνον συνεργοῦμεν ἀλλήλοις εἰς ἄρσιν τῶν ἀφορμῶν τῆς ψυχωλέθρου ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀπιστίας καὶ τῆς θεοστυγοῦς ἐχθρότητος, καὶ εἰς ἐμπέδωσιν τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ ἠθῶν, ἀλλὰ καὶ χαίρομεν τῇ ἐλπίδι τῆς παγκοίνως ποθεινῆς ἑνώσεως, δι' ἧς οἱ πάντες ἐσόμεθα ἕν, κατὰ τὴν δέησιν καὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Ἐπιδαψιλεύοι ὁ Κύριος πλουσίας πάντοτε τὰς χάριτας καὶ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ παντὶ τῷ αὐτόθι Χριστιανικῷ Πληρώματι, τῇ δὲ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Σεβασμιότητι δῴη ὑγιαίνειν καὶ ἐρρῶσθαι κατ' ἄμφω διηνεκῶς ἐν εὐθηνίᾳ ἔργων ἀγαθῶν.

Κατασπαζόμεθα Αὐτὴν ἐν Κυρίῳ καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης καὶ πολλῆς τιμῆς.

,απμς'. Μαρτίου ι'.

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ***Μάξιμος.***

Η ΠΡΟ ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ.

Ὁ Ἱερὸς Κλῆρος τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς προσῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τῇ Δευτέρᾳ, 4ῃ Μαρτίου, ἵνα ὑποβάλῃ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι, ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ καὶ Ἐνθρονίσει Αὐτῆς, τὰ εὐλαβῆ συγχαρητήρια καὶ τὰ βαθύτατα αὐτοῦ σέβη.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην καὶ πρώτην παρουσίασιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου πρὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, γενομένην ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντίνου, Ἀρχιερατικῶς Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, τὸν Πατριάρχην προσεφώνησεν ἡ Α. Σεβασμιότης διὰ τῶν ἑξῆς:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ὁ ἱερὸς κλῆρος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σου γηθοσύνως σήμερον προσέρχεται πρὸ Σοῦ, Ὃν βούλησις Κυρίου κατέστησεν Ἡγούμενον αὐτοῦ, καὶ δι' ἐμοῦ ὑποβάλλει Σοι τὸν σεβασμόν του καὶ διαβεβαιοῖ Σε περὶ τῆς ἀγάπης του.

Γνωρίζει ὁ ἱερὸς κλῆρος, Παναγιώτατε Δέσποτα, ὅτι ὁ Πανοικτίρμων Κύριος, ἐν τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει, ἔθετο ἐπὶ τὸ πηδάλιον τῆς χειμαζομένης νηός οἰακοστρόφον δεξιόν, Ὅστις θὰ ὁδηγήσῃ ταύτην ἀσφαλῶς ἀνὰ μέσον τῶν ὑφάλων καὶ τῶν σκοπέλων, τῶν τρικυμιῶν καὶ τῶν λαιλάπων, ὅσας οἱ χρόνοι καὶ οἱ καιροὶ συνεσώρευσαν εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς Ἐκκλησίας, γνωρίζει ὅτι ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Σου τὸ φῶς τοῦ Φαναρίου ζωηρότερον θὰ λάμψῃ, ἵνα διαχύσῃ τὰς ζωογόνους ἀκτῖνάς του τοῖς τε ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν. Καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ταύτην, πεποίθησιν ἥτις πληροῖ τὴν καρδίαν του χα-

ρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως κυκλοῖ Σε σήμερον ὡς πατέρα, ὡς ἡγούμενον, ὡς κηδεμόνα, καὶ κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην στιγμήν, καθ᾽ ἣν τὸ πρῶτον ἐμφανίζεται πρὸ Σοῦ, ἵνα ἀποθέσῃ εὐλαβῆ ἀσπασμὸν ἐπὶ τῆς τιμίας χειρός Σου, διαβεβαιοῖ Σε δι' ἐμοῦ ὅτι ἔσεταί Σοι πιστός, πειθαρχικός, πειθόμενος ταῖς νουθεσίαις καὶ συμβουλαῖς Σου, καὶ μίαν ὑποκάρδιον διατυποῖ Σοι εὐχήν, ἵνα ὁ Ὕψιστος χαρίζηταί Σοι ὑγιείαν ἀμετάπτωτον εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εἰς ταῦτα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπαντῶσα εἶπεν:

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μετ' ἰδιαιτέρας ὅλως χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως δέχομαι τὰς υἱϊκὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλαβεῖς ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου μου ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ ἀναρρήσει μου, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, εἰς τὸν ἔναγχος χηρεύσαντα Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, μοὶ εἶνε δὲ λίαν εὐάρεστον ὅτι ἡρμηνεύθησαν αὗται, καὶ δὴ κατὰ τρόπον τόσον θερμόν, ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντίνου, ἀδελφοῦ ἐμοὶ ἀγαπητοῦ καὶ περιποθήτου, εἰς ὃν εἶνε Πατριαρχικῶς ἐμπεπιστευμένη ἡ Ἀρχιερατικὴ Προϊσταμενία τῆς εὐσεβοῦς καὶ μεγαλωνύμου Κοινότητος Σταυροδρομίου, ἔργον, ὅπερ ἡ πεφιλημένη μοι Ἱερότης του ἐπιτελεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἀξίως, συνετῶς καὶ εὐδοκίμως. Τονίζω δὲ ἣν αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν ἐπὶ ταῖς ἐκδηλώσεσι ταύταις τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου, διότι ὑμεῖς, τέκνα μου, θὰ ἀναφέρητε καθ' ἑκάστην ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου θυσιαστηρίου τοῦ Κυρίου εὐχὰς καὶ δεήσεις ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς ἱκανώσεώς μου ἐν τῇ ἀναληφθείσῃ ὑπάτῃ ἐκκλησιαστικῇ διακονίᾳ, ἵνα διὰ τῆς θεοφιλοῦς καὶ θεαρέστου ἐπιτελέσεως ταύτης ἀξιωθῶ τῆς καλῆς ἀπολογίας, τῆς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ὑμεῖς δὲ ἐξ ἄλλου εἶσθε οἱ ἐγγύτεροι καὶ ἄμεσοι συνεργάται μου κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων μου ἐν τῇ κληρωθείσῃ μοι ἄνωθεν Ἁγιωτάτῃ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως. Ἔχω, τέκνα μου, πλήρη καὶ βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν ἐκ τῆς τοιαύτης μεθ' ὑμῶν σχέσεώς μου ἐπιβαλλομένων μοι ὑποχρεώσεων ἰδίας ἀγάπης καὶ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὸ πολὺ τῆς πρὸς ὑμᾶς στοργῆς μου ἐνδεικνύμενος ἐπιθυμῶ εἰς μίαν τόσον ἱερὰν στιγμὴν νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ μου

θὰ εὕρητε τὴν ἀγάπην μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκδηλουμένην πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν. Πλὴν ἀξιῶ, καὶ τὴν ἀξίωσίν μου ταύτην δὲν θὰ παύσω νὰ προβάλλω διαρκῶς καὶ ἐπιμόνως, ἀξιῶ ἵνα καὶ ὁ ἱερὸς Κλῆρος ἔχῃ βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς ἱερότητος τοῦ ἀξιώματος, δι' οὗ περιεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἐκ τούτου προκυπτουσῶν μεγάλων αὐτοῦ ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονῆτε ἢ ἐξ ἀνθρωπίνης τινὸς ἀδυναμίας νὰ παραθεωρῆτε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ συνεχίζει προορισμὸν Θεόσδοτον, ἐπιτελοῦσα ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ὅτι δι' ἕνα τοιοῦτον ἅγιον καὶ οὐράνιον προορισμὸν χρησιμοποιοῦνται οἱ ποιμένες αὐτῆς καὶ ὁ εὐαγὴς κλῆρος. Εἶνε ἀνάγκη νὰ τονίσω ὁποία καὶ ὁπόση προσοχὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κληρικοὺς κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων καὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀναστροφήν; Διὰ τοῦτο, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος δηλῶ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει, σὺν Θεῷ, τῆς Πατριαρχείας, ὅτι θέλω κλῆρον ἄξιον τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ ἀποστολῆς, κλῆρον εὐλαβῆ, κλῆρον, ὅσον ἔνεστιν, εὐπαίδευτον καὶ ἀξιοπρεπῆ, κλῆρον ἰδιαιτέρως ἱεροπρεπῆ καὶ οἰκοδομητικὸν τῷ πλησίον δι' ἔργων πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ χριστιανικῆς καθόλου ἀρετῆς καὶ τελειότητος. Διότι ἄλλως τε ἀπαιτοῦσι τοῦτο ἐπιτακτικῶς αἱ πνευματικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀνάγκαι τῆς συγχρόνου κοινωνίας, ὥστε εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε νὰ ἐπιβάλληται ἵνα ἐντονώτερον ἐνηχῇ σήμερον ἐν τῇ ψυχῇ πάντων ἡμῶν ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου, ἡ λέγουσα: «ἡμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἁλισθήσεται»; Ἀναπτεροῦντες λοιπὸν τὸ φρόνημα καὶ πρὸς τὰ ἄνω ἔχοντες ἀδιαλείπτως ἐστραμμένην τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν, θελήσατε οἱ πάντες νὰ καθιερώσητε μίαν ζωὴν καὶ διακονίαν ἱερατικὴν τιμίαν, ἀνεπίληπτον, ἁγίαν, τὰ μὲν λειτουργικὰ καὶ ἱεροτελεστικὰ ὑμῶν καθήκοντα καλῶς καὶ πιστῶς καὶ εὐτάκτως ἐκπληροῦντες, φιλοτιμούμενοι δὲ καὶ σπουδάζοντες ἵνα γένησθε περισσότερον διδακτικοί, ἕκαστος καθ' ὃ ἔλαβε παρὰ Κυρίου χάρισμα, διδακτικοὶ ἐν λόγοις καὶ ἔργοις καὶ ἀναστροφαῖς, οὐδεμίαν οὐδέποτε διδόντες ἐγκοπὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ εὐαγγελίου, ἀλλ' ἀείποτε λέγοντες καὶ πράττοντες ὅσα ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ ἀνατεθειμένον ἑνὶ ἑκάστῳ ἐξ ὑμῶν ἅγιον καὶ πολυεύθυνον ἔργον τῆς σωτηρίας ψυχῶν, ἰδιαιτέρως δὲ στηρίζοντες τὴν κατ' οἶκον

Ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν ἐν τῇ πατρῴᾳ πίστει καὶ εὐσεβείᾳ καὶ εὐρύτερον μετέχοντες καὶ ὅπου ἔνεστι καὶ προϊστάμενοι εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀγαθοεργίας καὶ τῆς βοηθείας τῶν πασχόντων ἀδελφῶν, ὅπως διὰ τῆς ἱερωσύνης ὑμῶν ὁδηγῆτε πάντοτε τὸ φιλόχριστον ποίμνιον εἰς τὰς τρίβους Κυρίου τὰς εὐθείας.

Τὰς πατρικὰς ταύτας συστάσεις καὶ νουθεσίας μου ἀπευθύνω ὑμῖν κεφαλαιωδῶς κατὰ τὴν παροῦσαν πρώτην μεθ' ὑμῶν ἐπικοινωνίαν μου καὶ καλῶ ὑμᾶς ἵνα πειθηνίως καὶ προθύμως συμμορφωθῆτε πρὸς αὐτάς, διότι οὕτω θὰ ἔχητε πρὸ παντὸς μισθὸν πολὺν ἀπὸ Θεοῦ ἐπὶ τῇ καὶ ἀπὸ μέρους ὑμῶν συμβολῇ εἰς καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, θὰ αὐξάνητε δὲ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν πρὸς ὑμᾶς στοργὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μου.

Ἐπιπροσθέτων ὅτι τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς θὰ παρακολουθῆσθε οἱ πάντες ὑπ' ἐμοῦ, κατὰ καθῆκον, εὐχαριστῶ καὶ αὖθις ἐγκαρδίως καὶ ἀπονέμων ἑνὶ ἑκάστῳ ὑμῶν τὴν πατρικήν μου εὐλογίαν ἐπικαλοῦμαι ἐφ' ὑμᾶς δαψιλῆ τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἐνισχύουσαν, φωτίζουσαν καὶ ἁγιάζουσαν ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς μεταδίδητε πάντοτε τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἁγιωσύνην εἰς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς ἡμῶν.

Ἐπηκολούθησεν ὁ ἀσπασμὸς τῆς Δεξιᾶς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, μεθ' ὃ καὶ ἀπεχώρησεν ὁ Ἱερὸς Κλῆρος, ἀποκομίζων ἔντονον καὶ βαθεῖαν τὴν ἐντύπωσιν τῶν λόγων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Η Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΣ ΕΝ ΤΗι ΠΡΩΤΗι ΣΥΝΕΔΡΙΑι ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης προήδρευσε τὴν Πέμπτην, 21ην Μαρτίου, τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Προικονήσου κ Φιλοθέου, Προέδρου, καὶ τῶν πανοσιολογιωτάτων Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Μαξίμου, Μ. Ἀρχιδιακόνου κ. Μελετίου, Μ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Καλλινίκου, Μ. Κατηχητοῦ καὶ Ἐπόπτου τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Γερασίμου καὶ τοῦ ἀρχιμ. κ. Ἀλεξάνδρου Καντώνη, ὡς μελῶν, μετὰ Γραμματέως τ ῦ πανοσιολ. Δευτερεύοντος τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων κ. Ἰσιδώρου.

Κατὰ ταύτην ἡ Α. Θ. Παναγιότης κηρύττουσα τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς προσεφώνησε τὰ μέλη αὐτῆς διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἱερώτατε Ἅγιε Πρόεδρε καὶ Μέλη τίμια τῆς καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς·

Ἀνταποκρινόμενοι εἰς πόθον ὑποκάρδιον τῆς ψυχῆς ἡμῶν

εὑρισκόμεθα ἐν μέσῳ τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς τὸ σῶμα ὑπὸ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν νέαν σύνθεσιν αὐτῆς εὐλογοῦμεν καὶ μετ' ἀγάπης προσαγορεύομεν τόν τε νέον Πρόεδρον Ἱερώτατον Μητροπολίτην Προικονήσου κ. Φιλόθεον, ἀγαπητὸν ἡμῶν καὶ περισπούδαστον ἐν Χριστῷ ἀδελφόν, καὶ τὰ τίμια καὶ εὐλαβέστατα μέλη αὐτῆς.

Τὰς κατευθεντηρίους γραμμὰς τῶν σκέψεων καὶ πόθων ἡμῶν περὶ τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου καὶ τῆς ποιμαντορίας ἡμῶν καθόλου ἐν τῇ κληρωθείσῃ ἡμῖν ἄνωθεν ἁγιωτάτῃ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως ἠκούσατε ἐπαρκῶς, ὡς νομίζομεν, διαγραφομένας ἔν τε τῷ ἐνθρονιστηρίῳ ἡμῶν λόγῳ καὶ ἐν οἷς ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ εἴπωμεν πρότριτα κατὰ τὴν ἐνώπιον ἡμῶν πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου αὐτῆς.

Ἱκετεύομεν τὸν Κύριον ὅπως ἐλεήσῃ ἡμᾶς ἵνα ἐπιτύχωμεν καὶ ἴδωμεν τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀφ' ἡμῶν ἐν στιγμαῖς τόσον ἱεραῖς ἐπηγγελμένων.

Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ καὶ σήμερον ἐνώπιον τοῦ Ἱεροῦ Σώματος ὑμῶν, ὅτι λογιζόμεθα ἑαυτοὺς ὀφειλέτας ἰδίας πατρικῆς στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν εὐαγῆ κλῆρον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ζητοῦμεν καὶ θέλομεν ἵνα ὁ ἱερὸς κλῆρος ἵσταται πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ ἀποστολῆς, μετὰ φόβου Θεοῦ, ζήλου ἐνθέου καὶ ἐξαιρετικῆς προσοχῆς ἐκτελῶν τὰ ἱερατικὰ αὐτοῦ καθήκοντα εἰς σωτηρίαν τυχὸν ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν. Ἡ ἐξύψωσις δὲ τοῦ εὐαγοῦς κλήρου τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς εἶνε κατὰ τοσούτῳ μᾶλλον ἡμῖν ποθητὴ καὶ προέχουσα, ἐπειγόντως ἐπιβαλλομένης τῆς περὶ ταύτης ἐνδεδειγμένης προνοίας, καθόσον ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ χρησιμεύσῃ ἡ τοιαύτη πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ τοῦ ἐνταῦθα κλήρου ἐξύψωσις καὶ ἀνάπλασις ὡς ἀφορμὴ πρὸς εὐκταίαν μίμησιν καὶ διὰ τὰς ἐκτὸς καὶ μακρὰν εὑρισκομένας περιοχὰς τοῦ Θρόνου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπαιτοῦσιν ἰδιαιτέρως σήμερον τὴν ὕπαρξιν ἐξυψωμένου ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν κλήρου αἱ ἀνάγκαι τῆς συγχρόνου κοινωνίας, ἧς καὶ ἡ ἐν τῇ πίστει καὶ τοῖς καλοῖς καὶ θεαρέστοις ἔργοις ἄνθησις καὶ προκοπὴ ἔχει ὡς συντελεστήν, ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων, τὴν ἄμεμπτον ἀνατροφὴν καὶ τὴν ζηλωτὴν προσπάθειαν σεμνῶν, ἐναρέτων καὶ μεμορφωμένων κληρικῶν.

Διὰ τοῦτο ὁ ὄγκος τῶν ἄλλων σοβαρῶν ζητημάτων τῆς ἀναληφθείσης ὑφ' ἡμῶν, Θεοῦ πανοικτίρμονος εὐδοκίᾳ καὶ

συγκαταβάσει, Πατριαρχικῆς διακονίας δὲν θὰ μειώσῃ ποσῶς τὴν ἡμετέραν προσοχὴν καὶ προσπάθειαν ἐν τῷ σπουδαίῳ τούτῳ κεφαλαίῳ τῆς ἐμπεπιστευμένης ἡμῖν ποιμαντορικῆς μερίμνης ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἀρχιεπισκοπῇ, ὡς ἐπίσης δὲν θὰ ἐκφύγωσι τῆς συντόνου ἀπὸ μέρους ἡμῶν προσοχῆς καὶ τῆς ἐνδελεχοῦς φροντίδος καὶ τὰ ζητήματα τῆς εὐτάκτου παραστάσεως καὶ τελέσεως τῶν τῆς θείας λατρείας, τῆς καλῆς καὶ εὐρύθμου διοικήσεως τῶν εὐσεβῶν ἐνοριῶν, τῆς περισώσεως καὶ περιφρουρήσεως τοῦ θησαυροῦ τῆς πατρῴας ἱερᾶς Μουσικῆς καὶ τῆς ἀναστηλώσεως καὶ ἐπανόδου εἰς τὸ ἐπ' ἐσχάτων πολυτρόπως παραποιηθὲν καὶ ἐγκαταλειφθὲν πατροπαράδοτον ὕφος καὶ σύστημα καὶ τῆς καλλιτέρας καὶ πληρεστέρας, συνελόντι εἰπεῖν, ἱκανοποιήσεως τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς τακτικῆς διεκπεραιώσεως τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ἐν τῷ ἱερῷ Κέντρῳ ὑποθέσεων τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος.

Ἐν τῷ ἱερῷ ἡμῶν ἔργῳ τούτῳ, ἔργῳ πολυμερεῖ καὶ δυσχερεῖ, εἶνε ἀνάγκη νὰ τονίσωμεν ὁποίαν καὶ ὁπόσην σημασίαν καὶ χρησιμότητα κέκτηται ἡ ὕπαρξις καὶ λειτουργία τῆς πρεσβυγενοῦς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς; Ἐκτὸς τῶν τεταγμένων ὑφ' ἡμᾶς οἰκείων ἐσωτερικῶν ὑπηρεσιῶν, τὸν Ἱερώτατον Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν ὡς τὸν ἄσβεστον ὀφθαλμὸν καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῷ ἱερῷ ἔργῳ τῆς διοικήσεως τῆς ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς ἡμῶν, ἀπεκδεχόμενοι πλούσιον τὸν καρπὸν τῆς εὐσεβόφρονος καὶ φιλοτίμου προσπαθείας πάντων ὑμῶν.

Θεωροῦμεν δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιβεβλημένην τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα ἀπονείμωμεν τὴν ὀφειλομένην τιμὴν καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν μέχρι τοῦδε Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ λόγῳ τῆς ἔναγχος γενομένης ἐπαξίας προαγωγῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀναληφθείσης ἐνεργοῦ ποιμαντικῆς διακονίας ἀποχωρήσαντα Ἱερώτατον Μητροπολίτην Πριγκηποννήσων καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν κ. Δωρόθεον, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προήδρευσεν αὐτῆς καὶ διὰ τῆς πείρας, τῆς μορφώσεως, τοῦ ζήλου καὶ τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν αὐτοῦ προσόντων παρέσχε πολύτιμον ὁμολογουμένως συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ δηλώσωμεν δὲ ὅτι πολλὰ τὰ ἀγαθὰ ἀναμένομεν ἐκ τῆς προεδρικῆς διακονίας ἐν αὐτῇ τοῦ ἱερωτάτου καὶ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Προικονήσου, ἅτε διακρινομένου ἐπὶ ἐπιζήλοις καὶ ἀρχιεροπρεπέσι χαρίσμασι καὶ κεκτη-

μένου ἰδιαιτέρως μεγάλην πεῖραν, λόγῳ μακρᾶς καὶ δοκίμου ἐν πλείσταις ἐνορίαις ἱερατείας καὶ τῆς ἐν τῷ ἱερῷ Κέντρῳ προϋπηρεσίας αὐτοῦ.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι καὶ ἁπάντων τῶν ἄλλων Μελῶν αὐτῆς ἡ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῇ Κεντρικῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἐπιτροπῇ σύμπραξις καὶ συνεργασία θὰ ἔχῃ τὴν πνοὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα ζηλωτῆς καὶ ἀφοσιωμένης διακονίας, ἐν βαθείᾳ ὑπ' αὐτῶν κατανοήσει καὶ πίστει πρὸς τὴν ἐπιζητουμένην καὶ πολλαπλῶς ἐπιβαλλομένην ἀνόρθωσιν καὶ βελτίωσιν πάντων ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸν κύκλον τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἐνεργείας τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ ταῖς χρησταῖς δὲ ταύταις ἐλπίσι καὶ προσδοκίαις κηρύττομεν τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπικαλούμενοι ἐπὶ τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη αὐτῆς τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν, ἐπὶ δὲ τὸ ἔργον αὐτῆς τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ σεβ. Πρόεδρος ηὐχαρίστησε καταλλήλως.

Ἀκολούθως, μετ' ἐξέτασιν ζητημάτων ἀναγραφομένων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπεχώρησεν ἐκφράσασα καὶ αὖθις τὰς χρηστὰς διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι δρᾶσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλπίδας καὶ ἐπεδαψίλευσε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας Αὐτῆς πρὸς τὰ μέλη ὑπὲρ τῆς ἀπροσκόπτου καὶ καρποφόρου συνεχίσεως τοῦ ἀναληφθέντος ὑπ' αὐτῶν ἔργου.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας:

ΜΑΞΙΜΩι
Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
ἀσπασμὸν ἐν Κυρίῳ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
καὶ πάσης Ἀφρικῆς.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Πολλὴν καὶ ἄφατον τὴν χαρὰν μετὰ τοῦ περὶ ἡμᾶς Σεβασμίου Συλλόγου τῶν Ἀρχιερέων ᾐσθάνθημεν ἅμα λαβόντες τὰ Γράμματα τῆς Ὑμετέρας Γερασμίας Παναγιότητος, δι' ὧν ἠγγέλθη Ἡμῖν ἥ τε ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι γενομένη ὁμόφωνος ἐκλογὴ καὶ ἀνάδειξις Αὐτῆς εἰς τὸν περίδοξον Οἰκουμενικὸν καὶ διὰ μεγάλων Προκατόχων κοσμηθέντα Θρόνον τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, ὡς καὶ ἡ ἐνθρόνισις Αὐτῆς «ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ».

Ἐδοξάσαμεν ὅθεν ἐπὶ τούτῳ τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερδεδοξασμένον Ὄνομα τοῦ Οὐρανίου Δομήτορος τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, Ὃς ἐν ὥραις μεγάλων διὰ τὴν ὅλην ἀνθρωπότητα δοκιμασιῶν, ἐπεῖδεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν καὶ τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ ἔδωκεν, ὡς Πρόεδρον καὶ ἄγγελον τῆς Πρωτοθρόνου ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, τὴν Ὑμετέραν Περινουστάτην Παναγιότητα, ἄνδρα τέλεον κατὰ τὴν καρδίαν Αὐτοῦ, ἤτοι ἀποστολικαῖς μὲν ἀρεταῖς καὶ ζήλῳ κατ' ἐπίγνωσιν ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πεπληρωμένον, πλεῖσθ' ὅσα δ' ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς ἤδη αὐτόθι πλέον ἢ ἀλλαχοῦ πεπτωκυίας σκηνῆς τοῦ Δαβὶδ ὑπισχνουμένου (Πράξ. 15.16).

Τὸ ἀδελφικὸν ἄλλως τε γράμμα τῆς Ὑμετέρας Πεπνυμένης Κορυφῆς, δι' οὗ ἥ τε ἔναρξις καὶ ἡ συνέχισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπικοινωνίας παρ' Αὐτῆς μεθ' ἡμῶν, τῶν θείῳ μόνον ἐλέει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Προϊσταμένων, ζητεῖται, πλὴν τῆς ἤδη γνωστῆς βεβαιώσεως περὶ τῆς καλῆς παρ' Αὐτῆς ὁμολογίας τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως, ὡς ταύτην μετὰ τῶν Ἁγίων καὶ Θεοκηρύκων Ἀποστόλων ἅπασα ἡ σεμνὴ καὶ θεόπνευστος χορεία τῶν Θεοφόρων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐδίδαξαν, ἀξιοῖ ἐπὶ πλέον παρ' ἡμῶν, τῶν Ἡγουμένων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,

ἀδελφικὴν ἐπαφὴν καὶ κοινωνίαν καὶ συμβολήν, ἥτις ἔσται πάντως χρήσιμος Αὐτῇ, τοῦτο μὲν πρὸς αὐτὴν τὴν αἰσίαν ἀνοικοδόμησιν πάντων τῶν, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἀληθῶς κατεστραμμένων ἐν αὐτῇ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὡς Αὐτὴ ἔν τε τῷ ἐνθρονιστηρίῳ καὶ ἐν ἄλλαις Πατριαρχικαῖς συνεντεύξεσι μετὰ πόνου δεδικαιολογημένου καὶ διεπίστωσε καὶ ὡμολόγησε, τοῦτο δὲ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς τιμητικῇ μόνον πρωτοβουλίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μέχρι πρὸ τριακονταετίας που ἀσκηθείσης καλῆς σχετικῶς μεταξὺ τῶν παλαιφάτων Ὀρθοδόξων τῆς Ἀνατολῆς Πατριαρχείων ἐπιδράσεως, ἐπὶ κοινῇ μελέτῃ καὶ λήψει ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐμπνεομένων ἐπὶ πλείστων ὅσων μεγάλων ζητημάτων, ἅτινα ἐλλείψει τῆς συνεργασίας ταύτης ἐκκρεμοῦσι, πρὸς μεγάλην ὁμολογουμένως ζημίαν τῆς ὅλης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐλπίζομεν οὕτω ὅτι ἡ Ὑμετέρα Περισπούδαστος Παναγιότης, ἐν συνεργασίᾳ ἀδελφικῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς τάχιον καὶ ἐκ τῶν πρώτων, ἐπιληφθήσεται καὶ ἐνεργήσει πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν πλὴν τῶν μερικωτέρων, καὶ αὐτὴν τὴν σύγκλησιν Πανορθοδόξου Συνόδου, ὡς ταύτην ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, κατὰ τὸ 1930, κανονικῶς συνελθοῦσα Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν. Ἡ σύγκλησις ταύτης, ἐνεργείαις τοῦ μισοκάλου, ὡς γνωστόν, ἀνεστάλη ὀλίγας πρὸ τῆς ὁρισθείσης συγκλήσεως αὐτῆς ἡμέρας. Σήμερον δὲ εἴπερ ποτὲ ἡ σύγκλησις ταύτης θεωρεῖται ἀπαραίτητος, διά τε τὰ ἐν τῇ Διορθοδόξῳ πρὸς συζήτησιν ἕως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης προταθέντα ζητήματα, ὡς καὶ διὰ πλεῖστα ἄλλα ἀργότερον ἐμφανισθέντα, ἐφ ὧν πρόχειροι μόνον λύσεις ἐφευρέθησαν ἕως τοῦδε καὶ ἐφηρμόσθησαν.

Καὶ ἡ παρὰ πάντων δὲ τῶν εὖ κρινόντων καὶ χριστιανοπρεπῶς σκεπτομένων, ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς πολιᾶς ζωῆς τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ διὰ Συνόδων Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συνερχομένων καὶ ἀποφασιζουσῶν, ἀνεγνωρισμένη ὡς πλέον ἡ καλὴ καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγαγοῦσα διοίκησις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡς ὑπόδειγμα ἡμῖν τοῖς νεωτέροις ἐνώπιον ἡμῶν σήμερον τιθεμένη, πλεῖον πάσης ἄλλης προγονικῆς ὑποθήκης, ὡς γνωστόν, ἐπιβάλλει ἡμῖν ἵνα τὴν λόγῳ τῶν ἀντιθέτων συνθηκῶν δημιουργηθεῖσαν ἐσχάτως παρ᾽ ἡμῖν ἐκκλησιαστικὴν κατὰ τόπους ἀπομόνωσιν ἐάσωμεν χαίρειν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς τὸν περικλεῆ τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον ἀνάρρησις τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Παναγιότητος, ἐκλεκτοῦ μεταξὺ ἐκλεκτῶν, ὡς παρὰ πάντων μεμαρτύρηται, καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων ἐμπνεομένου, πάσας ἀσφαλῶς τὰς ἐλπίδας ταύτας ὑποτρέφει.

Διὸ καὶ τῇ μὲν Ὑμετέρᾳ Θεοδοξάστῳ Παναγιότητι ἐπευχόμενοι ὑγιείαν καὶ μακροημέρευσιν καὶ τὴν ἐκ τοῦ Μεγάλου ἡμῶν Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνίσχυσιν καὶ φωτισμόν, τῷ δὲ Συλλόγῳ τῶν περὶ Αὐτὴν ἁγιωτάτων Ἀρχιερέων, ὡς καὶ τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ συγχαίροντες ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Ὑμῶν, ἀναμένομεν ὡσαύτως παρ' Αὐτῆς τὰς ὑπὲρ Ἡμῶν καὶ τοῦ καθ' Ἡμᾶς Ποιμνίου προσευχὰς καὶ διατελοῦμεν,

Ἐν Καΐρῳ, τῇ 30ῇ Μαρτίου 1946,

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὅλως πρόθυμος
† Ὁ Ἀλεξανδρείας ***Χριστοφόρος***.

Τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων:

Παναγιώτατε καὶ Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὲ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, Κύριε ΜΑΞΙΜΕ, τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Σεβασμίαν Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἁγίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἄσμενοι ἐδεξάμεθα τὰ ὑπ' ἀριθμ. 164 καὶ ἀπὸ Ιης Μαρτίου (ν. ἡμ.) Εἰρηνικὰ Γράμματα τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Παναγιότητος, δι' ὧν Αὕτη, κατὰ τὸ παλαιὸν τῆς Ἐκκλησίας ἔθος, ἐξαγγέλλει τὴν ἤδη τηλεγραφικῶς Ἡμῖν ἐγνωσμένην ἐκλογὴν Αὐτῆς καὶ ἀνάρρησιν ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, εὐδοκίᾳ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος καὶ ψήφῳ κανονικῇ καὶ ὁμοφώνῳ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἱεραρχίας καὶ προσαγορεύει Ἡμᾶς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ τῆς πνευματικῆς μεθ' Ἡμῶν κατάρχεται κοινωνίας, τὴν ἐν τῇ πίστει ἅμα καὶ ἐν τοῖς δόγμασιν ἑνότητα τῇ μιᾷ ἁγίᾳ, καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐμμονὴν καθομολογοῦσα, ἀλλὰ καὶ τὴν διαβεβαίωσιν παρέχουσα, ὅτι πᾶσαν καταβαλεῖ προσοχὴν καὶ φροντίδα ἐπὶ τῷ καταστῆσαι πυκνὴν τὴν τῶν Ἁγιωτάτων Ἐκκλησιῶν ἐπαφὴν καὶ συνεργασίαν, πρὸς ἐπίλυσιν τῶν γενικωτέρων τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας προβλημάτων.

Ἐν χαρᾷ οὖν τῇ Ὑμετέρᾳ Ἀγάπῃ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἀνταποδιδόντες προθύμως δεξιὰν Αὐτῇ κοινωνίας τείνομεν, εὐχὰς ὁμοῦ τε ὁλοθύμους ὑπὲρ Αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τῷ Κυρίῳ ἀναφέρομεν, ὅπως περιέπῃ τὴν Ὑμετέραν Κορυφὴν ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Αὐτῆς Θρόνου, ἐπὶ μήκιστον ὑγιαίνουσαν καὶ εὐεκτοῦσαν καὶ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομοῦσαν, εὐοδουμένων Αὐτῆς τῶν ἱερῶν

προθέσεων ὑπὲρ τοῦ νοητοῦ ἀμπελῶνος, οὗ τὴν ἐπιμέλειαν ἡ ἐξ ὕψους χάρις Αὐτῇ ἐνεπιστεύσατο.

Διαβεβαιούμενοι δ' Αὐτῇ, ὅτι καὶ Ἡμεῖς περὶ πολλοῦ ποιούμεθα καὶ πάσῃ χρώμεθα σπουδῇ φυλάττειν τε καὶ κρατύνειν τοὺς δεσμοὺς τῆς εἰρήνης, τῆς ἑνότητος καὶ τῆς συνεργασίας μετὰ πασῶν τῶν Ἁγιωτάτων Ἐκκλησιῶν, προσεπιδηλοῦμεν ὅτι προθύμως καὶ Ἡμεῖς παρέξομεν πᾶσαν δυνατὴν συναντίληψιν ἐν τῇ ἐπιλύσει τῶν ἐν ἐκκρεμότητι εὑρισκομένων καὶ κανονικῆς διευθετήσεως ἐπιδεομένων ζητημάτων τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας, ἰδίᾳ δὲ νῦν, ὅτε ἡ θύελλα τοῦ πολέμου ἐκ θεμελίων τὰ πάντα διέσεισεν, ὥστε ὑπὸ πάντων δεῖ καταβληθῆναι μεγάλους ἀγῶνας εἰς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως.

Πόθῳ δ' ἀδελφικῷ καὶ αὖθις τὴν Ὑμετέραν ἀγάπην περιπτυσσόμενοι, ὡς καὶ τοὺς τὴν περὶ Αὐτὴν ἁγίαν Σύνοδον συγκροτοῦντας ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς καὶ τὰ ἔτη Αὐτῆς παρὰ Κυρίου ὡς πλεῖστα, εἰρηνικὰ καὶ σωτήρια αἰτούμενοι διατελοῦμεν,

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, ,αϠμς, Μαρτίου ιε',

Τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ὁ Ἱεροσολύμων ***Τιμόθεος.***

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος:

Παναγιώτατε καὶ θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὲ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ σεβασμιώτατε καὶ περισπούδαστε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, Κύριε ΜΑΞΙΜΕ, τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἄσμενοι ἐκομισάμεθα τὰ ἀπὸ πρώτης Μαρτίου τοῦ ἐνεστῶτος σωτηρίου ἔτους χρονολογούμενα Εἰρηνικὰ Γράμματα τῆς Ὑμετέρας Θεοπροβλήτου Παναγιότητος, ἀρχαίῳ στοιχούσης τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικοῦ πολιτεύματος ἔθει, οἷς ἡ γερασμία Αὐτῆς Παναγιότης, τὴν Ἑαυτῆς ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἄνοδον ἐξαγγέλλουσα καὶ τὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν καὶ τὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Παραδόσεων τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀκριβῆ τήρησιν ἐπαγγελλομένη, τὴν κοινωνίαν τῆς ἀγάπης μετὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐποιήσατο, πρὸς ἀρραγῆ καὶ ἀσάλευτον φυλακὴν τῶν ὀρθοδόξων τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως δογμάτων ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς Εἰρήνης.

Ἀλλὰ μήν, οὐ σμικρὸν προσεπορίσαντο ἡμῖν ταῦτα καὶ τὸν τοῦ πόνου κουφισμόν, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀοιδίμου καὶ γεραροῦ προκατόχου Αὐ-

τῆς κυροῦ Βενιαμίν, Πρωθιεράρχου συνετοῦ καὶ πολλὰς καὶ χρησίμους τῇ Ἐκκλησίᾳ προσενεγκόντος ὑπηρεσίας, ἅτε ἐνωτησαμένοις τήν, θείᾳ βουλῇ καὶ χάριτι, κλῆσιν κυβερνήτου ἐπαξίου, εἰς διαδοχὴν ἐκείνου, ὃς ἀσφαλὲς στήριγμα καὶ ὑψηπέτης ἡγήτωρ ἐδωρήθη τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς καθοδήγησιν τοῦ λογικοῦ αὐτῆς ποιμνίου εἰς νομὸς σωτηρίους, εἰς ὕψος δ' ἀναγωγὴν τοῦ διαπιστευθέντος Αὐτῇ εὐκλεοῦς Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου.

Εἰ δ' ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ τῆς ἀγάπης οὐδὲν σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον, τῆς δ' ἑνότητος τοῦ πνεύματος οὐδὲν τιμιώτερον, πολλῷ δὴ μᾶλλον ὑπολαμβάνομεν τούτοις κατὰ τοὺς παρόντας χαλεπούς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, χρόνους χρῆσθαι δεῖ, καθ' οὓς ἐν μέσῳ παγίδων πολλῶν διαβαίνομεν καὶ ἐπὶ ἀπάλξεων πόλεων περιπατοῦμεν, τῶν δὲ πάλαι αἱρέσεων τὸ ἀντίθεον θράσος διαδέξαντο αἱ τοῦ αἰῶνος τούτου πλάναι καὶ ἐγωϊσμοὶ καὶ Χριστοῦ πνεύματος σπάνις, ἅτινα πάντα τὴν ἑνότητα κατατεμεῖν ἀπειλοῦσιν. Διὸ οὐχ ὑποκρύπτειν πειρώμεθα τὸν ἀνάντη δρόμον καὶ τὴν δύσβατον τῶν περιστάσεων διάβασιν, ὃν ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης κέκληται ἀνελθεῖν, ἀλλ' ἐν πᾶσι τούτοις εὐχάριστον καὶ παρήγορον πρόκειται ἡμῖν, ὡς ἀπὸ τῶν Γραμμάτων Αὐτῆς εἰκάζομεν, ὅτι ἡ Γερασμία Αὐτῆς Παναγιότης κύριον ἕξει μέλημα, σὺν τῇ ἐπιμελεῖ καὶ φιλοτίμῳ καλλιεργείᾳ τοῦ ἰδίου πνευματικοῦ ἀμπελῶνος καὶ πᾶσαν ἐν ἀνάγκαις ἐπιδείξασθαι σπουδήν, εἰς τὸ συνεργάζεσθαι μετὰ τῶν πνευματικῶν Αὐτῆς τέκνων ἐν ζητήμασιν, ἐγκαίρου καὶ κοινῆς ἐπιδεομένοις μελέτης καὶ ἐπιλύσεως, πρὸς οἰκοδομὴν μὲν τῶν πιστῶν, ἀσφάλειαν δὲ καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ᾧτινι καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ συμφωνοῦντες, σκόπιμον μὲν δοκοῦμεν εἶναι τὴν ἐπίλυσιν σοβαρῶν ζητημάτων διαγνώμῃ τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ᾡδήποτε συνερχομένων τρόπῳ, ἀλλ' οὐ μέντοι ἐφικτόν, τό γε νῦν ἔχον, πρὶν ἢ τὰ ἔθνη ἰαθῶσιν ἐκ τῶν πληγῶν τῆς τελευταίας συρράξεως, αἱ δ' Ἐκκλησίαι ἐπανεύρωσιν ἐν αὐτοῖς τὴν θέσιν αὐτῶν πρὸς συνέχισιν τῆς θείας αὐτῶν ἀποστολῆς. Οὐδένα γὰρ λανθάνει ἡ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἀπειλὴ τῆς τῶν χριστεπωνύμων πληρωμάτων ἐξουθενώσεως, παντοίων ἤδη ἐπελθουσῶν καταστροφῶν ἐκ τοῦ φρικαλέου ἔναγχος πολέμου, ἀπείρων δ' ἐλλοχευόντων ἔτι κινδύνων· χρέος μέγα καὶ ὑπέρογκον, οὗ τὴν ἀπόσβεσιν μόνον οἱ ἐπὶ γῆς τοῦ Χριστοῦ διάκονοι καὶ ἐν τῷ πνεύματι Αὐτοῦ ἐπιτυχεῖν δυνήσονται, ἐὰν πάντες «ἓν ὦσιν», κατὰ τὴν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα αἴτησιν τοῦ Θεανθρώπου, ὅστις ἄλλωστε «οὐκ ἐάσει ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα» (Α'. Κορινθ. ι'. 13), ἀλλ' ἐπιεικείᾳ χρώμενος, τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἀγαθότητι καὶ εὐσπλαγχνίᾳ, φωτίσει ἡμᾶς καὶ βοηθήσει, ἵνα καὶ αὖθις ἡ ζείδωρος τῆς Εἰρήνης Αὐτοῦ αὔρα, συνεχὴς καὶ σταθερά, εὐεργέτιδα χαρί-

σηται τὴν δρόσον ἐπὶ τὸ πυρέσσον τῆς ἐν παραλογισμῷ κατακειμένης ἀνθρωπότητος πρόσωπον.

Καὶ ἤδη καλῶς, τῇ θείᾳ ἀρωγῇ, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, προοιωνιζόμενοι τὴν ἔκβασιν τῶν ἀγώνων τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Θεοφρούρητος Παναγιότης μετ᾽ αὐταπαρνήσεως, ἀλλὰ καὶ χαρᾶς ἐν Χριστῷ θέλει ἐπωμισθῇ τὸν μέγαν τοῦτον γόμον, ἀλλὰ καὶ θέλει ἐξασφαλίσῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν τοῖς καλῶς ἀθλήσασιν ἐπιφυλασσόμενον στέφανον τῆς δικαιοσύνης.

Πρὸς τούτοις προαγόμεθα, ὅπως ἐγκαρδίως εὐχαριστήσωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι διὰ τὰς εὐγενεῖς Αὐτῆς ἀδελφικὰς καὶ πρόφρονας προσρήσεις, ἃς ἐπεδαψίλευσεν ἡμῖν, διαβεβαιοῦντες Αὐτήν, ὅτι οὐκ ὀκνήσομεν ἐν παντὶ χρόνῳ προσφέρειν τὰς ταπεινὰς ἡμῶν ὑπηρεσίας τῇ τε Μιᾷ, Ἁγίᾳ, Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Θεοφυλάκτῳ Ἑλληνικῷ Γένει.

Ἐπὶ τούτοις δεόμενοι τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, ἵνα χαρίζηται Αὐτῇ μακροημέρευσιν καὶ ὑγιείαν, ἔτι δὲ ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς ἐμπεριστάτου Αὐτῆς Πατριαρχείας, διατελοῦμεν,

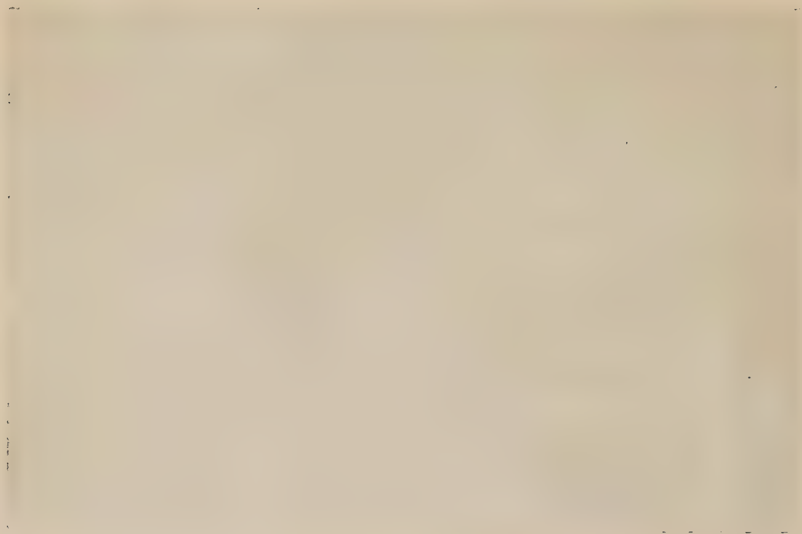
τῆς Ὑμετέρας Γεραρᾶς Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὅλως πρόθυμος
† Ὁ Ἀθηνῶν ***Δαμασκηνός***,
Πρόεδρος.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετὰ τῶν σεβ. Ἁγίων Ἀρχιερέων κατὰ τὴν πανηγυρικὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης διερχομένη εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Συνοδικοῦ, ἐν ἐπισήμῳ ἐκκλησιαστικῇ πομπῇ, πρὸς τέλεσιν τοῦ καθιερωμένου ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὀρθοδοξίας Τρισαγίου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Μάξιμος ὁ Ε′ ἐγεννήθη ἐν Σινώπῃ, τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1897, ἐκ γονέων εὐσεβῶν Ἐλευθερίου καὶ Αἰκατερίνης Βαπορτζῆ.

Τὰ πρῶτα γράμματα διήκουσεν ἐν τῇ ὀκταταξίῳ σχολῇ τῆς πατρίδος Του καὶ εἶτα τῷ 1912 εἰσήχθη, ὑπὸ τὴν πνευματικὴν προστασίαν τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Ἀμασείας Γερμανοῦ, εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν τῷ 1919, χειροτονηθεὶς Διάκονος ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου Κωνσταντίνου Κοϊδάκη, ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἅμα τῇ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀποφοιτήσει Του προσελήφθη ὡς Ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ τότε Μητροπολίτου Χαλκηδόνος καὶ εἶτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀοιδίμου Γρηγορίου τοῦ Ζ′ καὶ μετ' οὐ πολὺ διωρίσθη Ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἐφέσου Ἰωακεὶμ Εὐθυβο λη. Ἀκολούθως προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πατριαρχείων, ἐπὶ Τοποτηρητείας τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Προύσης Δωροθέου, διορισθεὶς πρῶτον Πατριαρχικὸς Διάκονος καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, εἶτα δὲ κατὰ σειρὰν Κωδικογράφος καὶ Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τῇ 17ῃ Δεκεμβρίου 1927 προήχθη εἰς Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονηθεὶς εἰς Πρεσβύτερον καὶ χειροθετηθεὶς εἰς Ἀρχιμανδρίτην τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1928 ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ′ ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ.

Ἡ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπηρεσία Του ὑπῆρξεν ἰδιαζόντως πιστὴ καὶ εὐδόκιμος, ἐφελκύσασα τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν καὶ τῶν ἑκάστοτε μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξέχοντες δὲ Ἱεράρχαι, ὡς οἱ ἀοίδιμοι Καισαρείας Νικόλαος, Χαλκηδόνος Ἰωακεὶμ καὶ Δέρκων Κωνσταντῖνος, ὁ εἶτα Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, περιέβαλλον Αὐτὸν δι' ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἀπὸ Δέρκων Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Φώτιος ὁ Β′, ὅστις τὸν Ἀρχιγραμματέα Μάξιμον, μετασχόντα, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ζητήματος τῆς Δωδεκανήσου, εἶχεν ἰδιαίτερον σύμβουλον καὶ συνεργάτην, ὅτε κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Πατριαρχείας

ἀνέτρεπε τὰ σχέδια τῶν Ἰταλῶν περὶ ἀνακηρύξεως εἰς Αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Δωδεκανήσου.

Ὅθεν εἰς ἀμοιβὴν τῶν διακεκριμένων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰσηγήσει τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Φωτίου τοῦ Β', προήγαγεν αὐτὸν παμψηφεί, τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 1930, εἰς Μητροπολίτην Φιλαδελφείας, τῆς χειροτονίας αὐτοῦ γενομένης ἐν τῇ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ Λειτουργίᾳ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, τῇ 9ῃ Μαρτίου 1930. Ὡς Μητροπολίτης Φιλαδελφείας διηύθηνε τὸ Συνοδικὸν Γραφεῖον μέχρι 1ης Μαΐου 1931, κληθεὶς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ πρῶτον, τὸν Μάρτιον τοῦ 1931 καὶ ἔκτοτε διατελέσας μέχρι τῆς ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκλογῆς Αὐτοῦ Συνοδικός. Τῇ 9ῃ Σεπτεμβρίου 1931 ἀνετέθησαν Αὐτῷ τὰ καθήκοντα Τοποτηρητοῦ τῆς Μεγάλης Πρωτοσυγκελλίας καὶ Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Πατριαρχικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἅτινα εὐδοκίμως ἐπετέλεσεν ἐπὶ ἔτος.

Τὴν 28ην Ἰουνίου 1932 ἀνεδείχθη Μητροπολίτης τῆς ἱστορικῆς καὶ παλαιφάτου Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, ἣν ἐπὶ δεκατετραετίαν ὅλην μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ἐποίμανεν, ἔχων συνεχῶς τὰ δείγματα πλήρους ἐμπιστοσύνης καὶ ἰδιαζούσης τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως ἐκ μέρους τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου Αὐτοῦ, ὅπερ κυριολεκτικῶς ἐλάτρευε τὸν Ποιμενάρχην του.

Ὡς Μητροπολίτης Χαλκηδόνος ἡ Α. Θ. Παναγιότης, οὖσα πρῶτος τῇ τάξει τῶν συνοδικῶν Ἀρχιερέων, προήδρευεν ἀπὸ δεκαετίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, κατὰ τὰς μακρὰς ἀπουσίας τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀσθενοῦντος ἀοιδίμου Πατριάρχου Βενιαμίν, διευθύνουσα τὰς συνοδικὰς ἐργασίας μετ' ἐξαιρετικῆς συνέσεως καὶ ἱκανότητος, προσέτι δὲ ἐχρημάτισε Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῶν κυριωτέρων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, Οἰκονομικῆς, ἐπὶ τῶν Γενικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ζητημάτων, Μοναστηριακῆς καὶ ἄλλων, παρέχουσα προθύμως καὶ ἀκαμάτως καὶ ἐν ἄλλαις προσωριναῖς Ἐπιτροπαῖς τὴν συμβολὴν τῆς μεγάλης Αὐτοῦ πείρας, τῆς ἱκανότητος καὶ βαθείας γνώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ζητημάτων ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς δόξης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ὡς Μητροπολίτης Χαλκηδόνος, ἡγήθη καὶ δύο ἐκκλησιαστικῶν ἀποστολῶν εἰς Γιουγκοσλαβίαν καὶ Ρουμανίαν, διεξαγαγοῦσα λίαν ἐπιτυχῶς τὰ τῶν ἀποστολῶν τούτων.

Τὸν νέον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Μάξιμον τὸν Ε' διακρίνει βαθεῖα πίστις εἰς τὸν Θεόν, εὐστάθεια χαρακτῆρος καὶ εὐθύτης, αὐστηρότης περὶ τὰ ἤθη, ἱεροπρέπεια, ἀνιδιοτέλεια καὶ ταπεινοφροσύνη, ἰδιαιτέρως δὲ φαεινὴ ἀντίληψις, βαθυστόχαστος κρίσις, μελετηρότης, περίνοια καὶ ἰδιάζουσα γνῶσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, προσόντων δι' ὧν ἐπε-

βλήθη εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ πληρώματος, ἡ ὅλη δὲ φωτεινὴ καὶ γόνιμος καὶ δημιουργικὴ δρᾶσις Αὐτοῦ κατέστησε Αὐτὸν ἱεραρχικὴν προσωπικότητα ἰδιάζοντος κύρους, ἐνταῦθα τε καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, οὕτως ὥστε ἐπὶ τῇ χηρείᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, διὰ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν, ὁμόψηφος καὶ ἐν συγκινούσῃ συμπνοίᾳ πάντων, νὰ στραφῇ πρὸς Αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἡ ἐπὶ τὴν Οἰκουμενικὴν Καθέδραν ἐκλογὴ Αὐτοῦ νὰ χαιρετισθῇ παρὰ πάντων ὡς πραγματικὴ ἐπίσκεψις τοῦ Παναγάθου Θεοῦ ἐπὶ τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Λαὸν Αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

Πάνσεπτος Πατριαρχικὸς Ναός.

Κατὰ τὰς Κυριακάς, 3ην καὶ 10ην Φεβρουαρίου, ὡς καὶ τὴν 2αν Φεβρουαρίου, ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ἐχοροστάτησεν ὁ πανοσ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Μάξιμος.

Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολή.

Τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου, ἑορτῇ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φωτίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ ἀνιδρυτοῦ τῆς ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος Χάλκης, ἔνθα ἡ ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολή, τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῇ ὡς ἄνω Μονῇ ἐτέλεσεν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος, Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς. Ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος παρέστη, κομίζων τὰς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ Πατριαρχικὰς προσρήσεις, ὁ πανοσ. Μ. Ἀρχιδιάκονος κ. Μελέτιος.

Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Πατριάχου Φωτίου.

Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ, 6ῃ Φεβρουαρίου, ὁ σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἀδαμάντιος, μεταβὰς εἰς τὴν ἐν Βαλουκλῇ ἱερὰν Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐτέλεσε Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Φωτίου.

Ἐπισκέψεις.

— Τῇ 4ῃ Φεβρουαρίου, ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς Αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐντεῦθεν ἀναχωρήσει αὐτοῦ, ὁ ἐντιμ. Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Πόλει ἡμῶν κ. Σπυρίδων Καπετανίδης, προσελθὼν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου αὐτοῦ. Τῇ Α. Ἐντιμότητι προσεφέρθη ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἀντίγραφον τῆς εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου.

—Ὁμοίως τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπεσκέφθη καὶ ὑπέβαλε τὰ σέβη αὐτοῦ ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα κ. Ἐμμανουὴλ Βροντάκης, πρωτοδίκης.

Χειροτονία.

Κατόπιν σχετικῆς πρὸς χειροτονίαν αἰτήσεως τοῦ ἐκ Κύπρου μαθητοῦ τῆς Δ΄ τάξεως τῆς ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀνδρέου Βασιλείου, διαβιβασθείσης καταλλήλως διὰ τῆς Σχολαρχίας τῇ Ἐφορείᾳ τῆς Σχολῆς, ἐνεκρίθη συνοδικῶς ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ εἰρημένου μαθητοῦ. Ἡ χειροτονία αὐτοῦ ἐτελέσθη τὴν 6ην Φεβρουαρίου, ἑορτὴν τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, ἐν τῷ ναϋδρίῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Μαξίμου. Ὁ νεοχειροτονηθεὶς μετωνομάσθη Εἰρηναῖος·

Χειροθεσία.

Τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου ἀδείᾳ καὶ ἐπινεύσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Βεβεκίῳ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροποπολίτου Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίου, ἡ εἰς Σύγκελλον τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς χειροθεσία τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Βεβεκίου, ὁσιωτάτου ἱερομονάχου κ. Δημητρίου Βαλλιάνου.

Ἑορταὶ — Συγχαρητήρια.

— Τῷ ἄγοντι τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ σεβ. Μητροπολίτῃ Χριστουπόλεως κ. Μελετίῳ τὰς Πατριαχικὰς εὐχὰς διεβίβασεν ὁ πανοσ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Μάξιμος.

— Ὡσαύτως τῷ ἑορτάσαντι πανοσ. Μ. Ἀρχιδιακόνῳ κ. Μελετίῳ τὰς Πατριαρχικὰς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ εὐλογίας διεβίβασεν ὁ πανοσ. Δευτερεύων τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων κ. Ἰσίδωρος.

Συλλυπητήρια.

— Τὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἀδελφῆς τοῦ σεβ Μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίου, ἀειμνήστου Εἰρήνης Βαβάκη συλλυπητήρια τῆς Α. Θ. Παναγιότητος διεβίβασεν ὁ πανοσ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Μάξιμος.

— Ὁμοίως τὰ Πατριαρχικὰ συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Τζὼν Ἡλιάσκου, ἀδελφοῦ τῶν ἐντιμ. κ. κ. Νικολάου καὶ Ἡλιοῦ Ἡλιάσκου, διεβίβασεν αὐτοῖς καὶ τοῖς λοιποῖς ἐνταῦθα οἰκείοις τοῦ ἀειμνήστου ὁ πανοσ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Μάξιμος.

*
*
*

Ἡ πρώτη χοροστασία τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Μαξίμου μετὰ τῶν Ἁγίων Ἐνδημούντων Ἀρχιερέων ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης τὴν πρώτην Αὐτῆς χοροστασίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ μετὰ πάσης τῆς Ἱερᾶς Ἐνδημούσης Συνόδου ἐτέλεσε τῇ Κυριακῇ, 24ῃ Φεβρουαρίου, χοροστατήσασα καὶ ἀφ' ἑσπέρας. Κατὰ ταύτην τὴν Πατριαρχικὴν ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ Ἀπόδειξιν ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἄμβωνος ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Μάξιμος. Οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, πλεῖστοι Ἐπίσημοι καὶ πλῆθος λαοῦ παρέστησαν κατὰ τὴν πρώτην ταύτην χοροστασίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, Ἥτις καὶ ἀνερχομένη εἰς τὰ Ἰδιαίτερα Πατριαρχικὰ Δώματα ἔτυχε ὅλως ἰδιαιτέρων ἐκδηλώσεων καὶ ἐπευφημιῶν ἀπὸ μέρους τῶν πιστῶν.

Πατριαρχικὸν Παρεκκλήσιον.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐλειτούργησε τὸ Σάββατον, 23ην Φεβρουαρίου καὶ μνήμην τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσταθίου, εἰς τὸ Ἰδιαίτερον Πατριαρχικὸν Παρεκκλήσιον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου ἐν ἁπλῇ ἱερατικῇ ἀμφιέσει. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνέγνω Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Ἰωακείμ τοῦ Γ', Φωτίου τοῦ Β' καὶ Βενιαμίν, ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Εὐσταθίου Εὐγενίδου, δωρητοῦ τοῦ εἰρημένου Πατριαρχικοῦ Παρεκκλησίου.

Συγχαρητήριοι ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ ἐπισκέψεις πρὸς τὴν Α. Θ Παναγιότητα.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐνθρονίσεως ἀθρόαι ἤρξαντο αἱ συγχαρητήριοι ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ Ἐπισκέψεις πρός τὴν Α. Θ. Παναγιότητα.

— Τὸ Σάββατον, 23ην Φεβρουαρίου, προσῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ *Συνδέσμου* Ἑλλήνων Πολιτῶν Σταμπούλ, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ εὐγενεστάτου ἰατροῦ κ. Δ. Βαρσάμη, Προέδρου τοῦ Συνδέσμου, ὅστις καὶ προσφωνῶν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς Παροικίας καὶ εἶπε :

Παναγιώτατε,

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Πολιτῶν προσέρχεται ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καί, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, τῆς παροικούσης ἐν τῇ Ἁγίᾳ Αὐτῆς Ἕδρᾳ, ὑποβάλλει εὐλαβῶς πρὸ τοῦ Παναγίου Θρόνου, τὰ βαθύτατα αἰσθήματα τῆς τιμῆς, ἀφοσιώσεως καὶ σεβασμοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν ἀμέριστον συμμετοχὴν εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν, ὅστις, δικαίως, πληροῖ τὰς καρδίας τοῦ πληρώματος, ἐπὶ τῇ περιλάμπρῳ ἀνόδῳ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν πάνσεπτον, τὸν ὕπατον Θρόνον τῆς Ὀρθοδοξίας.

Παναγιώτατε,

Εἰς τὸν μνημειώδη καὶ περίπυστον ἐνθρονιστήριον λόγον τῆς Ὑμετέρας πεπνυμένης καὶ σοφῆς Θειοτάτης Παναγιότητος, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δύναται νὰ προστεθῇ. Εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως αἱ ἐν αὐτῷ διαλάμπουσαι βουλαὶ καὶ σκέψεις τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εὐλογηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ εὐκλεὴς Πατριαρχεία Μαξίμου τοῦ Ε΄ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν αἴγλην καὶ λαμπηδόνα τῆς Πατριαρχείας Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄, τὴν εὐστάθειαν, ἱεροπρέπειαν καὶ αὐστηρότητα ἐκκλησιαστικὴν τῆς Πατριαρχείας Γερμανοῦ τοῦ Ε΄, τῶν ὁποίων ἀμυδρὰν εἰκόνα, εἰς χρόνους δυσχειμέρους καὶ ἀνάντεις, ἐπεχείρησε νὰ ἀποτυπώσῃ ἡ Πατριαρχεία Φωτίου τοῦ Β΄.

Ὁ Ὕψιστος νὰ ἐνισχύῃ, τῷ κραταιῷ Αὐτοῦ βραχίονι, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, πληρῶν τὰς ἡμέρας Αὐτῆς ὑγιείας καὶ σθένους καὶ εὐλογῶν τὰ ἔργα Αὐτῆς πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν Γένους.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἶπε:

Μετὰ βαθείας ἱκανοποιήσεως καὶ χαρᾶς δέχομαι τὰς εὐχὰς τοῦ Ἐντίμου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Εὐποιΐας Ἑλλήνων Πολιτῶν, ἃς τόσον θερμῶς καὶ καλλιεπῶς διηρμήνευσεν ὁ ἐπάξιος Πρόεδρος καὶ λίαν μοι ἀγαπητὸς καὶ περισπούδαστος ἰατρὸς κ. Βαρσάμης.

Ἔχω βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν μεγάλων εὐθυνῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ ἀξιώματος καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλήψει αὐτῶν, Χριστοῦ χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ, ἐνισχύομαι ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν εὐχῶν τούτων καὶ τῶν εὐλαβῶν ἐκδηλώσεων τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος

τῆς Ἐκκλησίας, οὗτινος ἐκπροσωπεῖτε ἐκλεκτὴν μερίδα. Ὁ δρόμος μου, κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν σταδιοδρομίαν, ἧς τὸν χρόνον τῆς διαρκείας θὰ ὁρίσῃ ἡ βουλὴ τοῦ Θεοῦ, θὰ εἶνε παρεμφερὴς πρὸς τὸν Γολγοθᾶ, διὰ τὰ βάρη τῆς πολυευθύνου καὶ πολυμερίμνου ταύτης Καθέδρας. Ἀλλὰ θαρρούντως θὰ πορευθῶ τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, διότι κατὰ τὴν σταθερὰν χριστιανικὴν πεποίθησιν ἡμῶν μετὰ τὸν Γολγοθᾶ ἀκολουθεῖ ὁ γλυκὺς ὄρθρος τῆς Ἀναστάσεως.

Εὐχαριστῶ ὑμῖν θερμῶς δι' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς εὐλαβείας πρὸς τὸ σεπτὸν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τὸ ταπεινόν μου πρόσωπον καὶ ἐπιλαμβάνομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσω τὴν πολλήν μου εὐαρέσκειαν διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἀγαθοεργίαν, ἐφ' ᾗ διακρίνεται ὁ ὑμέτερος Σύνδεσμος.

Εὐχαριστῶ ἰδιαιτέρως τὸν εὐγενέστατον Πρόεδρον, τὸν τόσον διαπρέποντα ἔν τε τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ κοινωνικῇ δράσει, καὶ ὑμᾶς τοὺς ζηλωτὰς καὶ φιλογενεῖς συνεργάτας αὐτοῦ καὶ ἀπονέμω ὁλόψυχον τὴν Πατριαρχικήν μου εὐλογίαν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς πάντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ τὰς κατ' οἶκον ἐκκλησίας αὐτῶν καὶ ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ πάντας δαψιλῆ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐκράτησε τὰ ἔντιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν.

— Τὴν Κυριακήν, 24ην Φεβρουαρίου, προσῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διὰ τὴν ὑποβολὴν ἐπισήμων συγχαρητηρίων σύσσωμος ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος τῆς κατὰ Χάλκην Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σχολάρχου αὐτῆς, σεβ. Μητροπολίτου Νεοκαισαρείας κ. Χρυσοστόμου. Ἡ Α. Σεβασμιότης προσφωνοῦσα ἀπὸ μέρους τῆς Σχολῆς καὶ τῶν Καθηγητῶν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα εἶπε τὰ ἑξῆς:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, πιστὸς καὶ πρόθυμος σκαπανεὺς καὶ οὗτος, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας, συμμετέχων εἰλικρινῶς εἰς τὴν γενικὴν χαρὰν τοῦ Πληρώματος ἐπὶ τῇ ἀναδείξει τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν Πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἔρχεται σήμερον, ὅπως ὑποβάλῃ εὐλαβῶς τὰ συγχαρητήρια, τὰ σέβη καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πρὸς τὸ σεπτὸν Πρόσωπον Αὐτῆς, πρὸς τὸν πρῶτον καὶ ἀνώτατον προστάτην τῆς τροφοῦ καὶ φιλτάτης ἡμῶν Σχολῆς.

Αἱ ἀγαθαὶ σκέψεις καὶ διαθέσεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης διὰ τὴν Σχολήν, τὸ πολύτιμον

τοῦτο τέκνον τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἦσαν εἰς ἡμᾶς ἄγνωστοι, ἡ ἐπίσημος ὅμως ἀποκάλυψις αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐνθρονίσεως, ἐνέπλησεν ἡμᾶς χαρᾶς, ἱκανοποιήσεως καὶ ἀνακουφίσεως, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης ὅ,τι ὑπισχνεῖται τοῦτο καὶ πραγματοποιεῖ, εὐχόμεθα δὲ ὁλοψύχως, ὅπως ὁ Παντοδύναμος Θεὸς χαρίζηται τὴν Δύναμιν Αὐτοῦ πρὸς πραγμάτωσιν αὐτῶν καὶ πρὸς τελείαν πλήρωσιν πάσης ἀγαθῆς καὶ ἀρεστῆς τῷ Κυρίῳ βουλῆς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος.

Ἐν τῇ βεβαιότητι δὲ ὅτι, ἐπὶ τῆς πολλὰ τὰ καλὰ προοιωνιζομένης Πατριαρχείας Ὑμῶν, νέαι ἡμέραι θὰ ἀνατείλωσι διὰ τὴν Σχολὴν γενικῶς, κατά τε τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ἄλλην ὀργάνωσιν αὐτῆς, πρὸς δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐργαζομένους, δίδομεν τὴν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν ἡμῶν ὅτι θὰ συνεχίσωμεν τὸ ὑπεύθυνον καὶ βαρύ, πλὴν καὶ ἱερὸν καὶ τίμιον ἔργον ἡμῶν, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας, ἐπικαλούμενοι, πρὸς ἐνίσχυσιν ἡμῶν, τὰς ἁγίας καὶ θεοπειθεῖς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξέφρασε τὴν διακατέχουσαν τὴν ψυχὴν Αὐτῆς θερμὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Τροφὸν Σχολὴν καὶ ἔλεξε τὰ ἑξῆς:

Ἱερώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, ἅγιε Σχολάρχα
καὶ ἀγαπητοὶ κύριοι Καθηγηταί,

Μετὰ χαρᾶς ὅ,τι πλείστης ἤκουσα ὅσα ἡ ὑμετέρα ἀγαπητὴ Ἱερότης ἐξ ὀνόματος καὶ τοῦ τιμίου Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς προσηγόρευσεν, ἐκδηλοῦσα τὰ ἀκραιφνῆ πάντων αἰσθήματα τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως ἐπὶ τῇ, Θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ συγκαταβάσει, ἐκλογῇ καὶ ἀνόδῳ μου ἐπὶ τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Ἤκουσα, ἐν στιγμαῖς τοσοῦτο δι' ἐμὲ ἱεραῖς, τὴν ποθητὴν καὶ γνώριμον φωνὴν τῆς μητρὸς καὶ τροφοῦ Σχολῆς καὶ ἡ συγκίνησίς μου εἶνε βαθυτάτη. Ἐπιθυμῶ δέ, ἐν τῇ ὀφειλετικῇ τῶν τοιούτων ὑμῶν αἰσθημάτων ἀνταποδόσει, νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ πρὸς τὴν φιλτάτην Σχολὴν στοργή μου εἶνε ἀπεριόριστος, ἀνάλογος δηλαδὴ πρὸς τὴν ὀφειλομένην αὐτῇ εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ προορισμοῦ, ὃν αὕτη κέκτηται ἐν τῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅσα δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπηγγέλθην θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἰδίας ἐκ μέρους μου προσοχῆς καὶ ἐνδε-

λεχοῦς μερίμνης, διὰ τὴν ἐπὶ τὰ βελτίω διαρρύθμισιν τῶν κατ' αὐτήν. Δώῃ δὲ ὁ Κύριος ἵνα ἀπὸ τῶν λόγων καὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ταχέως χωρήσωμεν ἐπὶ τὰ ἔργα, ἵνα ἀρθῇ ἡ πολυφίλητος γεραρὰ Σχολὴ εἰς ὃ ὕψος ποθεῖ ἡ συνείδησις τῆς Ἐκκλησίας. Θέλω δὲ ἀκόμη νὰ βεβαιώσω περὶ τῶν αἰσθημάτων βαθείας τιμῆς καὶ ἀγάπης, δι' ὧν ἀμερίστως περιβάλλω τήν τε ὑμετέραν περισπούδαστόν μοι Ἱερότητα καὶ τὸν περὶ αὐτὴν σεβαστὸν καὶ εὐγενῆ θίασον τῶν ἐλλογίμων Καθηγητῶν, ὧν ἁπάντων ἀπὸ πολλοῦ παρακολουθῶ τὸν ἔνθεον ζῆλον καὶ τὴν ἀκάματον καὶ δόκιμον ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίαν.

Δι' ὅ, ἐκφράζων τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας μου, ἐφ' οἷς σήμερον προσηγορεύσατε καὶ ηὔξασθε, ἐξαγγέλλω τὸν δίκαιον ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ καταστέφων ἕνα ἕκαστον ὑμῶν διὰ τῶν εὐχῶν Αὐτῆς ἐπικαλοῦμαι ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸ τίμιον καὶ καρποφόρον ἐν τῇ πεφιλημένῃ Σχολῇ ἔργον ὑμῶν τὴν χάριν καὶ εὐλογίαν τοῦ Κυρίου.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσεκάλεσε τὸν Καθηγητικὸν Σύλλογον τῆς Σχολῆς, ὅπως παρακαθήσῃ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν.

— Τὴν Δευτέραν, 25ην Φεβρουαρίου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδέχθη ἐν τῷ Ἰδιαιτέρῳ Πατριαρχικῷ Γραφείῳ τοὺς λαϊκοὺς ὑπαλλήλους τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, οὓς καὶ ἐκράτησεν ὡσαύτως εἰς τὸ γεῦμα.

— Τὰς ἐπιούσας ἡμέρας ἐδέχθη τὰς ἐπισκέψεις πλείστων προσώπων ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ πρὸς δὲ καὶ πλείστων Ἐπιτροπῶν τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς.

— Τὴν Πέμπτην, 28ην Φεβρουαρίου, ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸ ἰατρικὸν Σῶμα τοῦ Νοσοκομείου Βαλουκλῆ, ἀπὸ μέρους τοῦ ὁποίου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου εὐγεν. ἰατρὸς κ. Ὀδυσσεὺς Μαυρίδης προσεφώνησεν οὕτως:

Παναγιώτατε καὶ θειότατε Πατριάρχα,

Τὸ ἰατρικὸν σῶμα τοῦ Νοσοκομείου Βακουκλῆ, προσέρχεται σ μερον ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος καὶ σὺν τῇ εὐλαβεῖ ὑποβολῇ τῶν θερμῶν αὐτοῦ συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ εἰς τὸν ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, θείᾳ βουλῇ, ἀνόδῳ Αὐτῆς, εὔχεται ταπεινῶς ὅπως ὁ οὐράνιος τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ ἐνισχύῃ Αὐτὴν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ὑψηλῶν πρωθιεραρχικῶν καθηκόντων, πραγματοποιῇ δὲ τὰς κεδνὰς Αὐτῆς βουλὰς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος Αὐτῆς.

Ἀπὸ μακρῶν ἤδη ἐτῶν δὲν ἀπήχησεν ὑπὸ τὴν φιλάν-

θρωπον τοῦ ἡμετέρου Νοσοκομείου στέγην ἡ παρήγορος φωνὴ τοῦ Πατριάρχου, ἥτις τόσην παραμυθίαν δίδει εἰς ἡμᾶς, τόσον μᾶς συγκινεῖ καὶ μᾶς ἀνακουφίζει.

Διατρέφομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ὑμετέρα Πάνσεπτος Κορυφὴ θὰ εὐλογήσῃ τὸ ὑφ' ἡμῶν ἐπιτελούμενον ἐπίμοχθον ἔργον, ἵνα ἐνισχύσῃ οὕτω τὸν ζῆλον ἡμῶν καὶ ἐμβάλῃ τὴν ἐλπίδα εἰς τὰ στήθη τῶν ἀποκαρτερούντων καὶ ὑπὸ νόσων θλιβομένων ἀδελφῶν, εἰς τὴν διακονίαν τῶν ὁποίων ἐτάχθημεν.

Ζῆθι ἐπὶ μήκιστον, Παναγιώτατε καὶ Θεοτίμητε Πατριάρχα.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπαντῶσα εἰς τοὺς ἄνω θερμοὺς συγχαρητηρίους λόγους τοῦ εὐγεν. κ. Διευθυντοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τῇ, θείᾳ εὐδοκίᾳ, ἐκλογῇ καὶ ἀνόδῳ μου εἰς τὸν Πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τὴν ἱερὰν καὶ ἀτίμητον ταύτην κληρονομίαν τῶν ἀοιδίμων Πατέρων ἡμῶν. Βεβαιωθῆτε ὅτι μὲ συγκινοῦσιν ἰδιαιτέρως τὰ αἰσθήματά σας, αἰσθήματα εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως τιμίων τέκνων πρὸς τὸν Πνευματικὸν αὐτῶν Πατέρα καὶ Πατριάρχην. Ἴσως προσωπικῶς δὲν γνωρίζομαι μέ τινας ἐξ ὑμῶν, πλὴν θέλω νὰ πιστεύσητε ὅτι παρηκολούθουν ὅλους μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος. Ἀναφέρω δὲ μετ' ἐξαιρετικῆς ἱκανοποιήσεως ὅτι οἱ νεώτεροι ἰατροί μας βαδίζουσι σταθερῶς ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν προγενεστέρων των, συνεχίζοντες φιλοτίμως τὴν ὑψηλὴν παράδοσιν τῶν ὁμογενῶν ἐνταῦθα ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπιδόσεως καὶ εὐσυνειδησίας των καὶ διὰ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς φιλογενείας των ἐτίμησαν ὁμολογουμένως τὸ εὐσεβὲς Γένος ἡμῶν. Τὸ ἔργον ὑμῶν εἶνε εἰς ἄκρον εὐεργετικόν, εὐλογούμενον ὁλοψύχως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἔργον ἀναγόμενον εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ὑπ' αὐτῆς κηρυσσομένης ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Συνεχίσατε λοιπόν, τέκνα μου, τὸν τίμιον δρόμον σας μετὰ πάσης ἐπιμονῆς καὶ εὐσταθείας, τελειοποιούμενοι διαρκῶς ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἀνακουφίζοντες καὶ σώζοντες διὰ τῶν φώτων αὐτῆς καὶ τῆς φιλανθρώπου προσπαθείας σας τοὺς πάσχοντας ἀδελφοὺς καὶ ὅλους τοὺς συνανθρώπους σας. Ἡ Ἐκκλησία σᾶς ὑποδέχεται σήμερον εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ ἰδικός σας οἶκος, μὲ χαρὰν καὶ συγκίνησιν. Ἐπιλαμβάνο-

μαι τῆς παρεχομένης σήμερον εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐκφράσω τὴν Πατριαρχικὴν εὐαρέσκειαν πρὸς τὸν Διευθυντὴν καὶ ἀγαπητόν μοι ἐν Χριστῷ υἱὸν κ. ᾿Οδ. Μαυρίδην, διὰ τὴν πιστὴν καὶ εὔορκον αὐτοῦ ἐν τοῖς Νοσοκομείοις ἡμῶν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ πρὸς πάντας ὑμᾶς τοὺς παρέχοντας ἐν αὐτοθυσίᾳ τὰς ἰατρικὰς ὑπηρεσίας σας εἰς τὰ ἐν Βαλουκλῇ ἄσυλα τοῦ πόνου καὶ τῆς δυστυχίας. ᾿Επικαλοῦμαι ὁλοψύχως ἐφ᾿ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς ἀλτρουϊστικῆς, φιλογενοῦς καὶ εὐεργετικῆς προσπαθείας σας τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου.

— Τὴν Παρασκευήν, 1ην Μαρτίου, ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἡ Α. Σεβασμιότης, ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ ᾿Αρμενικοῦ Πατριαρχείου κ. Κεβόρκ ᾿Ασλανιάν, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τοῦ Πατριαρχείου πανοσ. κ. Χοσρὸπ Μισαχιὰν καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ ᾿Αρμενικοῦ ναοῦ Γαλατᾶ αἰδεσ. κ. Σ. Παπαζιάν. Ἡ Α. Σεβασμιότης προσεφώνησε διὰ λόγων θερμῶν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, εὐχηθεῖσα Αὐτῇ πατριαρχείαν εὐκλεῆ καὶ καρποφόρον μέχρι βαθυτάτου γήρατος, πρὸς δόξαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ, ὡς ἐτόνισεν ἡ Α. Σεβασμιότης, «ὑψίστην ἀποστολήν, πολλὴν περιέπουσαν τιμὴν τοῖς ἀξίοις λειτουργοῖς». Εἰς ταῦτα ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας Αὐτῆς διὰ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια τῆς φίλης ἀρμενικῆς ᾿Εκκλησίας καὶ παρεκάλεσε τὴν Α. Σεβασμιότητα ὅπως διαβιβάσῃ τὰς Πατριαρχικὰς Αὐτῆς εὐλογίας τῷ εὐσεβεῖ Κλήρῳ καὶ τῷ Λαῷ τῆς ἐνταῦθα ἀρμενικῆς μειονότητος.

— Αὐθημερὸν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπεσκέφθησαν οἱ κ. κ. Feridun Dirimtekin, Πρόεδρος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος τῆς Περιφερείας τῆς Πόλεως, Osman Ergin, ᾿Αρχιγραμματεὺς τῆς Δημαρχίας Σταμπούλ, Aziz Ogan, Γεν. Διευθυντὴς τῶν Μουσείων τῆς Πόλεως, Ekrem Ayvar, ἀρχιτέκτων, καὶ Halit Göktuğ, συνταγματάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ, προσωπικοὶ γνώριμοι καὶ φίλοι τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

— Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, κατόπιν ἰδιαιτέρας προσκλήσεως τῆς Α. Θ. Παναγιότητος προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ παρεκάθησαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν οἱ ᾿Οφφικιάλοι τῆς Μεγάλης ᾿Εκκλησίας, ἡ Κεντρικὴ ᾿Εφορεία Χαλκηδόνος καὶ ὁ ἐκ τῶν Πατριαρχικῶν ἰατρῶν εὐγεν. κ. Ν. Φερμάνογλου. Κατὰ τὸ γεῦμα ἐγένοντο θερμαὶ προπόσεις ἀπὸ μέρους τῶν ᾿Οφφικιάλων ἐντιμολ. κ. κ. Βλαδ. Μιρμίρογλου, ᾿Αρχ. Μεγ. Ρήτορος καὶ Γεωργ. Χόλλεμπαχ, ᾿Αρχ. Μεγ. Ρεφερενδαρίου καὶ τοῦ ἐντιμ. κ. Χαραλ. Παπαδοπούλου, Προέδρου τῆς Κεντρικῆς ᾿Εφορείας Χαλκηδόνος, εἰς ἃς καταλλήλως ἀντεφώνησεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης.

Ἡ πρόποσις τοῦ ῎Αρχ. Μ. Ρήτορος, ἐντιμολ. κ. Βλαδ. Μιρμίρογλου :

Παναγιώτατε,

Εἶνε ἀπερίγραπτος ἡ χαρά, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα ὅλοι οἱ ᾿Οφφικιάλοι Σας, διότι εἰς τὸν Πανίερον Θρόνον τῶν Χρυσοστόμων καὶ Φωτίων, Προνοίᾳ Θεοῦ, ἀνυψώθη Μάξιμος ὁ Ε΄, Τετιμημένη καὶ Σεπτὴ ᾿Εκκλησιαστικὴ Φυσιογνωμία, ῾Ιεράρχης ἱκανὸς νὰ πηδαλιουχήσῃ διὰ τῶν στιβαρῶν χειρῶν

Του τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁδηγήσῃ αὐτὸ εἰς εὔδιον καὶ σωτήριον λιμένα.

Καὶ τὴν χαρὰν ταύτην ἐπιλαμβάνομαι τῆς παρούσης περὶ τὴν Πατριαρχικήν Σας τράπεζαν συγκεντρώσεως, Ὑμετέρᾳ τιμητικῇ προσκλήσει, νὰ ἐξωτερικεύσω καὶ διαδηλώσω, καὶ οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν εὔχομαι τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἐνίσχυσιν παρὰ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ εἰς τὰ ὑψηλὰ μὲν ἀλλὰ καὶ βαρέα Πατριαρχικὰ καθήκοντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑποβάλλων τὰ βαθύτατα σεβάσματα καὶ αἰσθήματα ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπόν Σας εὔχομαι ὁλοψύχως ὑπὲρ τῆς ὑγιείας τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, βέβαιος ὅτι Μάξιμος ὁ Ε', παμψηφεὶ ἀναδειχθεὶς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, θὰ συνεχίσῃ ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον τῶν Μεγάλων καὶ ἐνδόξων προκατόχων Του.

Ἡ πρόποσις τοῦ Ἀρχ. Μ. Ρεφερενδαρίου, ἐντιμολ. κ. Γεωργ. Χόλλεμπαχ:

Τέσσαρα εἰσὶ τὰ στάδια, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὰ ὁποῖα διέρχεται ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελειότητα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, κατ' ἀπόφανσιν τοῦ ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων σχολαστικῶν θεολόγων τῆς Δύσεως Βερνάρδου τοῦ Clairvaux.

Κατὰ τὸ πρῶτον, ὁ ἄνθρωπος, εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον καὶ βαπτιζόμενος, λογίζεται μὲν χριστιανός, ἀλλ' ἀγαπᾷ ἑαυτὸν δι' ἑαυτόν, διότι, ὡς νήπιος τήν τε ἡλικίαν καὶ τὸν νοῦν, δὲν γινώσκει εἰσέτι τὰς ἀληθείας τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Κατὰ τὸ δεύτερον, ὁ ἄνθρωπος, διδασκόμενος ἤδη τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν δι' ἑαυτὸν καὶ ἀποφεύγει τὴν ἁμαρτίαν φοβούμενος τὴν ἐκ Θεοῦ τιμωρίαν.

Κατὰ τὸ τρίτον στάδιον, ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν διὰ τὸν Θεόν, διότι καταγινώσκει πλέον τὰς ἀληθείας τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τηρεῖ δὲ καὶ ἐφαρμόζει αὐτὰς ἐμπράκτως καὶ ἀνιδιοτελῶς.

Κατὰ δὲ τὸ τέταρτον καὶ τελειότερον στάδιον, ἤτοι τὴν τελείαν ἔκφρασιν τῆς ἀγάπης, ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτόν του διὰ τὸν Θεόν, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἀποθέτων ἤδη πᾶσαν τὴν τοῦ βίου μέριμναν ζῇ ὁλοκληρωτικῶς τῷ Θεῷ, ἀφιερῶν καὶ θυσιάζων καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀκόμη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑψίστου καθήκοντος, ἤτοι εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν διακονίαν τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τοῦτο λοιπόν, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὸ στάδιον

τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἀρετῆς εἰσῆλθεν ἤδη καὶ τὸ Σεπτὸν πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Κορυφῆς διὰ τῆς ἀναδείξεως Αὐτῆς εἰς τὸν Πανίερον τῆς Ὀρθοδοξίας Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὅπερ καὶ πλήρως δικαιολογεῖ τὰς ἐλπίδας καὶ προσδοκίας τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, ὅτι καὶ ἡ Πατριαρχεία Αὐτῆς θὰ ἀποβῇ τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ τελευταῖον καὶ τελειότερον στάδιον τῆς ὡς ἄνω χριστιανικῆς ἀγάπης, ἤτοι θυσία, μόχθος καὶ ἀφοσίωσις εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ διακονίαν.

Οὕτω, Παναγιώτατε Δέσποτα, καθωπλισμένος μὲ τὴν τελείαν μορφὴν τῆς ἀγάπης, ἥτις ἀνυψοῖ ἄνδρα καὶ θέτει αὐτὸν ὑπεράνω προσώπων καὶ πραγμάτων, χώρει θαρραλέως εἰς τὸ ἐπίπονον καὶ ἐπίμοχθον ἅγιον Πατριαρχικὸν ἔργον Σου καὶ μόνη, ἀλλὰ καὶ σταθερὰ καὶ ἁγία σκέψις Σου ἂς εἶναι ἡ ἀρίστη διευθέτησις τῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων καὶ τῶν πανορθοδόξων ὑποθέσεων.

Τὸ Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν πλήρωμα πιστεύει ἀκραδάντως, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ Σου θὰ εὕρῃ τὸν δίκαιον καὶ ἀκριβῆ ρυθμιστήν, τὸν πεπνυμένον οἰακοστρόφον τῆς πνευματικῆς ὁλκάδος, τὸν τηρητὴν τῶν παραδόσεων τῶν Πατέρων ἡμῶν, τὸν ἐφαρμοστὴν τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἅγιον Ἡγούμενον, διὰ νὰ ἐκλείψῃ οὕτω παντελῶς ἡ ἐσχάτως παρατηρηθεῖσα εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα χαλάρωσις καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος, ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων Πατριαρχῶν, καθέξῃ τὴν περίλαμπρον ἐκείνην θέσιν καὶ καταστῇ καὶ πάλιν ἡ σκοπιὰ ἐκείνη, εἰς ἣν θὰ ἀποβλέπουν ἐκεῖνοι, οἵτινες καὶ τὰ φῶτα τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ἀπ' αὐτῆς ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὴν πάντοτε πηγὴν καὶ ἑστίαν Πνευματικοῦ Φωτός.

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι, Παναγιώτατε Δέσποτα.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ μέχρι τοῦδε ζωὴ καὶ χριστιανικὴ πολιτεία Σου καὶ ἡ καθ' ὅλα ἀρίστη σταδιοδρομία Σου ἐγένετο τὸ ἀρραγὲς θεμέλιον διὰ τὴν εἰς τὸν τῶν Χρυσοστόμων καὶ τῶν Φωτίων θρόνον ἀνύψωσίν Σου, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ ἀποβῇς ὁ Πατριάρχης ἐκεῖνος, ὅστις θὰ καταστήσῃς καὶ τὸ ὄνομά Σου σεβαστὸν καὶ ἀθάνατον εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας δι' ἔργων ἐνδόξων καὶ περισπουδάστων, ἀλλὰ καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν θὰ ἀνυψώσῃς εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, εἰς ὃ

ἀνύψωσαν οἱ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων Πατέρες καὶ οἱ Προκάτοχοί Σου, μεγάλοι Πατριάρχαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Διερμηνεύων, κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμήν, τὰ ἀκραιφνῆ καὶ εἰλικρινῆ αἰσθήματα τῶν συναρχόντων μου, εὔχομαι ὁλοψύχως τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, ὅπως χαρίζῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι μακροζωΐαν, Πατριαρχείαν εὐκλεῆ, ἀκλόνητον καὶ τρισένδοξον.

Ζῆθι λοιπόν, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε εἰς μακρότητα ἡμερῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν, ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα, ἵνα Σοι ἐν καιρῷ ἀποδώσῃ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον. Γένοιτο.

Ἡ πρόποσις τοῦ Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Χαλκηδόνος, ἐντιμ. κ. Χαραλ. Παπαδοπούλου:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἀπερίγραπτος ἡ χαρὰ καὶ ἀνέκφραστος ἡ συγκίνησις, ὑπὸ τῶν ὁποίων κατέχεται ἡ Κοινότης καὶ ὅλη ἡ Ἐπαρχία Χαλκηδόνος, ἀφ' ἧς ἡμέρας, ὁ σεπτὸς τῆς Ἱεραρχίας χορός, ἀνταποκρινόμενος πρὸς τὴν εὐχὴν καὶ ἐκπληρῶν τὸν πόθον τῆς ὁμογενείας ὅλης, ἐν ἀγαστῇ ὁμονοίᾳ καὶ ζηλευτῇ συμπνοίᾳ, ἀνύψωσεν Ὑμᾶς εἰς τὸ ὕπατον ἀξίωμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀναδεικνύων Ὑμᾶς Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Ἡ Θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ μας συνείδησις εἶνε τελείως ἱκανοποιημένη, διότι βλέπομεν ἱστάμενον ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ταύτης τῆς Ἐκκλησίας σκοπιᾶς κυβερνήτην ἐγνωσμένης ἀξίας καὶ ἱκανότητος, κυβερνήτην, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἀκάματον αὐτοῦ δραστηριότητα καὶ τὴν θερμουργὸν τῆς ψυχῆς του δύναμιν νέαν θὰ ἐγκαινιάσῃ ζωὴν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ δικαιώσῃ τὰς προσδοκίας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου.

Ἡ ἐκδηλουμένη ἀνέκαθεν πρὸς τὴν Κοινότητά μας ἀγάπη καὶ πατρικὴ στοργή, ἡ ἀπονεμομένη σήμερον πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους αὐτῆς τιμή, μᾶς συγκινεῖ, καὶ παρέχει πρὸς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι προσκομίζομεν βαθυσεβάστως πρὸς τὴν Υ. Θ. Παναγιότητα τὸν εὐλαβῆ χαιρετισμόν της, τὴν εὐκαιρίαν ὅπως καὶ αὖθις ἐκδηλώσωμεν πρὸς τὸν προσφιλῆ Ποιμενάρχην τὰ ζωηρὰ καὶ αὐθόρμητα αἰσθήματα ἀγάπης, ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ ποιμνίου Του.

Εὐλόγως ἀνειλικρινεῖς θὰ ἐχαρακτηριζώμεθα, Παναγιώ-

τατε, ἐὰν ἀπεκρύπτωμεν τὴν πικρίαν, τὴν ὁποίαν μᾶς ποτίζει ὁ χωρισμός Ὑμῶν.

Ἀλλὰ ἀνακουφιζόμεθα ψυχικῶς, ἐφ' ὅσον ἀναλογιζόμεθα ὅτι ἡ ἀποστολή, τὴν ὁποίαν καλεῖσθε ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐκπληρώσητε εἶνε ἱερά, ὑψίστης σημασίας καὶ σπουδαιότητος, καὶ ἐφ' ὅσον ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ ὄγκος τῶν πολλαπλῶν καὶ πολυσχιδῶν φροντίδων τῶν ὑψηλῶν Σας καθηκόντων δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ Ὑμᾶς νὰ διατηρῆτε καὶ ἐφεξῆς ἀμείωτον τὸ στοργικὸν Ὑμῶν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Κοινότητα ἡμῶν.

Ἂς εὐχηθῶμεν λοιπὸν ὅπως ὁ Θεὸς ἐπευλογῇ ἄνωθεν τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς τῆς Ὑ. Θ. Παναγιότητος, χαρίζῃ εἰς Αὐτὴν ἔτη πολλὰ καὶ ὑγείαν ἀμετάπτωτον, ἵνα ἔχῃ ἀντοχὴν καὶ ἐπάρκειαν χρόνου διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ ὅσα ἡ ἐμπνευσμένη Αὐτῆς φαντασία ὁραματίζεται, καὶ ἐφαρμόσῃ ὅσα ἡ μεγαλουργὸς Αὐτῆς διάνοια ἔχει συλλάβῃ καὶ προσχεδιάσῃ, παρέχῃ δὲ τὴν θείαν αὐτοῦ ἀντίληψιν ἐπ' Αὐτήν, βαίνουσαν τὸν ἀνάντη καὶ μαρτυρικὸν δρόμον τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος καὶ τῆς αὐτοθυσίας, καὶ ὅπως ἀξιώσῃ Αὐτὴν νὰ καταστήσῃ τὴν περιόδον τῆς ἐν τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ παραμονῆς Αὐτῆς λαμπράν, ἔνδοξον, καὶ αἰγλήεσσαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀντιφώνησις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος :

Εὐχαριστῶ θερμῶς, ἀγαπητοί, διὰ τὰς εὐλαβεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκδηλώσεις ὑμῶν. Πρέπει ἄραγε νὰ τονίσω καὶ σήμερον πόσον βαθεῖα εἶνε ἐν ἐμοὶ ἡ συναίσθησις τῶν μεγάλων εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον ἀνελθών, εἰ καὶ παρ' ἀξίαν, τὰς σεμνὰς βαθμίδας τοῦ Πανσέπτου Θρόνου; Οὕτως ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς καὶ θέλω νὰ σᾶς βεβαιώσω εἰλικρινῶς, ὅτι εἶνε καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας δι' ἐμὲ πηγὴ θάρρους καὶ ἐνισχύσεως εἰς τὸν δυσχερῆ δρόμον μου. Τὸ ὅτι εἰς τὸν δυσχερῆ τοῦτον δρόμον ἔχω ἀκολουθοῦσαν καὶ τὴν ἀκλόνητον περὶ τὰ πάτρια φιλόχριστον ὁμογένειαν, ἧς φιλοξενῶ σήμερον ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους, μοὶ εἶνε λίαν ἀνακουφιστικὸν καὶ ἐλπίδων χρηστῶν πάροχον. Τὴν ἀγάπην τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου μου εἶχον καὶ ἐν Χαλκηδόνι περὶ πολλοῦ καὶ χαίρω ὅτι ἐπανῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὸ Φανάριον, κομίζον ὡς πολύτιμον ἐφόδιον, τὴν ἀγάπην τῶν χριστιανῶν μου. Καὶ μόλις εἶνε ἀνάγκη νὰ

εἴπω πόσην αἰσθάνομαι τὴν στιγμὴν ταύτην ἀγαλλίασιν ἔχων παρ' ἐμοί, μετὰ τῶν τιμιωτάτων Ἀρχόντων καὶ ζηλωτῶν παραστατῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ παλαιμάχου Ἐθνικοῦ Συμβούλου καὶ ἐξαιρέτου ὁμογενοῦς Ἰατροῦ κ. Ν. Φερμάνουγλου, ἔχων λέγω, παρ' ἐμοὶ καὶ τοὺς διακεκριμένους καὶ ἐμοὶ λίαν ἀγαπητοὺς ἐκπροσώπους τῆς ἀλησμονήτου Χαλκηδόνος, τὴν Ἔντιμον Κεντρικὴν Ἐφορείαν αὐτῆς, ἧς προεδρεύει ἐν φιλογενεῖ αὐτοθυσίᾳ ὁ ἁγνὸς καὶ φιλόμουσος καὶ ἀλτρουϊστὴς κ. Χ. Παπαδόπουλος, μετέχουσι δέ, ὡς μέλη, ἐκλεκτοὶ τῆς μεγάλης Κοινότητος καὶ εὐσεβεῖς καὶ φιλογενεῖς ὁμογενεῖς. Εὐχαριστῶ ἐπὶ πᾶσι τῷ Παναγάθῳ Θεῷ ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας. Ἐνδυναμοῦσθε καὶ ὑμεῖς ἐν τῇ χάριτι τοῦ Κυρίου καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ. Ἐκφράζων δὲ καὶ αὖθις τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας μου εὔχομαι εἰς ὅλους ἐγκαρδίως ὑγιείαν καὶ τὴν ἄνωθεν εὐλογίαν.

— Τὸ Σάββατον, 2 Μαρτίου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια: ἀντιπροσωπείας τῆς ἀρμενικῆς Κοινότητος Χαλκηδόνος, τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, τῶν Ἐφορειῶν τῶν Γυμνασίων Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ Ἰωακειμείου Παρθεναγωγείου, τῆς Ἐφορείας τῶν Ὀρφανοτροφείων, τῶν Διευθυντῶν τῶν ἀστικῶν Σχολῶν τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου Πέραν καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀποφοίτων τοῦ Ζωγραφείου Γυμνασίου.

Ἐκ μέρους τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, ἐμφανισθείσης ἐν ὁλομελείᾳ πρὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, προσεφώνησεν Αὐτὴν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ἐντιμ. κ. Τιμολέων Ἀγαθόπουλος διὰ τῶν ἑξῆς:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἡ σεβασμία τῆς Ἱεραρχίας χορεία, Σὲ ἀνύψωσεν, ὁμοθύμῳ γνώμῃ, εἰς τὸν Πανίερον τῶν Χρυσοστόμων καὶ τῶν Φωτίων Θρόνον. Καὶ Σὲ ἀνύψωσεν ὁμοθύμῳ γνώμῃ, Παναγιώτατε Δέσποτα, διότι διεῖδεν ἐν τῷ προσώπῳ Σου Ἐκεῖνον, ὅστις διὰ τῶν μεγάλων Του ἀρετῶν καὶ τῶν θαυμαστῶν προσόντων Του θὰ καταστῇ ἀναμφιβόλως ὁ ἄξιος συνεχιστὴς τοῦ ἔργου Μεγάλων Πατριαρχῶν, οἵτινες κατὰ καιροὺς ἐλάμπρυναν καὶ ἐκλέϊσαν τὸν ἱστορικὸν καὶ ἔνδοξον τῆς Ὀρθοδοξίας Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, πλῆρες ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀγαλλιάσεως, ὑπεδέχθη τὴν ὁμόθυμον τῆς Ἱεραρχίας γνώμην, διότι ἀντιλαμβάνεται καὶ διαισθάνεται, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλη-

σία ἀπέκτησε τὸν ἰδεώδη Προκαθήμενόν της, τὸν μέλλοντα νὰ λαμπρύνῃ τὰς ἡμέρας αὐτῆς.

Ἐκπρόσωποι ἡμεῖς, Παναγιώτατε Δέσποτα, τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τοῦ ποιμνίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σου, ὑψοῦμεν τὸ κύπελλον ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, εὐχόμενοι τῷ Παναγάθῳ Θεῷ, ὅπως χαρίζηται Αὐτῇ ὑγιείαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροημέρευσιν, ἵνα ὁ ὀρθόδοξος Κόσμος ἔχῃ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν νὰ παρακολουθῇ τὸ κλέος καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ δημιουργήσῃ ἡ πατριαρχεία Μαξίμου τοῦ Ε'.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἀπηυθύνθη διὰ λόγων θερμῶν πρὸς τὰ ἔντιμα μέλη τῶν ὡς ἄνω Ἐφορειῶν, εὐχαριστῶν διὰ τὰ εὐλαβῆ αὐτῶν συγχαρητήρια καὶ εἶπεν:

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω, ἀγαπητοὶ καὶ περιπόθητοί μοι, τὰς πλέον ἐνθέρμους εὐχαριστίας μου διὰ τὰς τόσον θερμὰς καὶ εὐλαβεῖς ἐκδηλώσεις τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης καὶ τιμῆς. Ἀνῆλθον, παρ' ἀξίαν ἴσως, ἀνῆλθον τὰς σεμνὰς βαθμίδας τοῦ Ἱστορικοῦ Θρόνου μὲ πλήρη καὶ βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν μεγάλων εὐθυνῶν, ὅσας συνεπάγεται τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ὑπούργημα. Μοὶ ὑπεμνήσθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐνθρονίσεώς μου, ὑπὸ ἀδελφοῦ Ἱεράρχου ἐπικαίρως, ὅτι ὁ δρόμος μου θὰ εἶνε παρεμφερὴς πρὸς τὸν τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ. Εἴπω εἰς ἕνα τοιοῦτον δρόμον πόσην ἀνάγκην ἔχω, μετὰ τὴν θείαν ἀντίληψιν καὶ τὴν ὁλόθυμον ἀδελφικὴν σύμπραξιν τῆς περὶ ἐμὲ σεβασμίας Ἱεραρχίας, πόσην ἀνάγκην ἔχω τῶν προσευχῶν, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς βοηθείας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ὅτι ἡ ἀγάπη αὕτη, ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἥτις οὐ λογίζεται τὸ κακόν, ἥτις μακροθυμεῖ, χρηστεύεται καὶ ἐλπίζει, ὑπάρχει ἑδραία μεταξὺ ποιμένος καὶ ποιμνίου ἐν τῇ Ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἢ πῶς ἄλλως νὰ ἐξηγήσῃ τις τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐπιδειχθείσης ἀγάπης, τὰς συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις τῆς εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ χριστωνύμου λαοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἔν τε τῇ κηδείᾳ τοῦ ἀειμνήστου Σεπτοῦ Προκατόχου μου καὶ τῇ ἀκολουθησάσῃ νέᾳ Πατριαρχικῇ ἐκλογῇ καὶ ἐνθρονίσει; Εὐχαριστῶ ἀκόμη τῷ Θεῷ μου ὅτι, περιβληθεὶς τὸ πανίερον ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, εὑρίσκω καλῶς συντεταγμένας καὶ συγκεκροτημέ-

νας τὰς μεγάλας ἰδίᾳ Κοινότητας τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς μου καὶ τὰ ἀνώτερα παρ' ἡμῖν ἱδρύματα, ἐξαρχούσης τῆς πρεσβυγενοῦς Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, εὑρίσκω κίνησιν καὶ ζωὴν καὶ προσπάθειαν, καταβαλλομένην ὑπὸ ζηλωτῶν ὁμογενῶν μας, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἐν αὐτῇ καὶ τόνωσιν τῆς παιδείας καὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀγαθοεργίας. Δὲν θὰ ἀναλυθῶ εἰς λεπτομερείας, γνωστὰς ἄλλωστε εἰς πάντας, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἀναφέρω ὅτι ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ ὑπόθεσιν θερμῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἀνώτατον Διοικητικὸν Σῶμα τῆς ἡγουμένης τῶν Κοινοτήτων, ἡ Κεντρικὴ Ἐφορεία τῆς μεγαλωνύμου Κοινότητος Σταυροδρομίου, τῆς Κοινότητος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν καρδίαν καὶ τὸν πνεύμονα τῆς ἐνταῦθα ὁμογενείας μας, εἶνε κατὰ τρόπον ἄρτιον καὶ ἄριστον συγκεκροτημένη, μὲ πρόεδρον τὸν ἐπὶ πείρᾳ, μορφώσει καὶ ζήλῳ διακρινόμενον ἀγαπητὸν καὶ περισπούδαστον κ. Τιμολέοντα Ἀγαθόπουλον καὶ μέλη ἐπίλεκτα, εὐσεβείᾳ καὶ ἀρετῇ καὶ φιλογενείᾳ κεκοσμημένα. Τὸ αὐτὸ ἰδιαιτέρως ὁμολογῶ καὶ διὰ τὰς Ἐφορείας τῶν ἀνωτάτων ἡμῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ τῶν Ὀρφανοτροφείων ἡμῶν καὶ ὁμολογῶν ἐκδηλῶ τὴν βαθεῖαν μου ἐπὶ τούτῳ χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν. Ἐκφράζω πρὸς πάντας ὑμᾶς, τοὺς ἐργαζομένους τὸ ἀγαθὸν ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Ἀρχιεπισκοπῇ μου, ὁλόψυχον τὴν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν καὶ εὐαρέσκειαν, διότι «δόξα καὶ τιμὴ καὶ ἔπαινος παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν», κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον. Γρηγορεῖτε, λοιπόν, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω καὶ ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, ἐνδυναμοῦσθε δὲ ἐν τῇ χάριτι καὶ τῷ κράτει τῆς ἰσχύος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Σᾶς παρακολουθεῖ, ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοί μοι, εἰς τὰ τίμια ἔργα σας, ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας εἶσθε χαρὰ καὶ στέφανος καυχήσεως πολλῆς ἐν Κυρίῳ. Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν θερμῶς καὶ εὔχομαι εἰς πάντας καὶ εἰς τὰς κατ' οἶκον Ἐκκλησίας ὑμῶν ὑγιείαν ἀπερικλόνητον καὶ πᾶν ἀπὸ Θεοῦ σωτηριῶδες ἀγαθόν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσεκάλεσεν ἀκολούθως τοὺς ὡς ἄνω ἐντίμους κυρίους ὅπως παρακαθήσωσι εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν.

—Τὴν Κυριακήν, 3ην Μαρτίου, τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπεσκέφθησαν αἱ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Μαξίμου διατελοῦσαι Ἐφορεία τῆς Πατριαρχικῆς Μαρασλείου Σχολῆς καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, ἥτις καὶ σὺν τῇ διὰ τοῦ πανοσιολ. προέδρου

αὐτῆς ὑποβολῇ τῶν συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ κατέθεσε τὴν ἐντολὴν τῆς ἐπιτροπείας, ἣν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνενέωσεν, ἐπευλογήσασα ἅμα καὶ τὴν εὐδόκιμον μέχρι σήμερον ὑπηρεσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς

—Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ προσῆλθον καὶ ὑπέβαλον τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν οἱ Διευθυνταὶ τῶν ὁμογενῶν ἀνωτέρων Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Πόλεως καὶ σύσσωμος ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος τῆς Πατριαρχικῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἐλλογιμ. κ. Σπυρ. Ζαχαριάδου, ὅστις καὶ ἐκφράζων τὴν χαρὰν τῶν ἐλλογιμ. κ. κ. Καθηγητῶν ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς προσηλώσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ἀνατεθέντος αὐτοῖς ὑψηλοῦ παιδαγωγικοῦ ἔργου, ἐξῃτήσατο τὰς Πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν, εὐχηθεὶς τῷ Πατριάρχῃ ἀμετάπιωτον ὑγιείαν καὶ πᾶσαν ἀπὸ Κυρίου ἐνίσχυσιν ἐν τῇ ὑψηλῇ Αὐτοῦ ἀποστολῇ.

Εἰς ταῦτα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως:

Εὐχαριστῶ θερμῶς, φίλοι κύριοι Καθηγηταί, δι' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις σας, ἐκδηλώσεις εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπόν μου. Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω ἅπαξ ἔτι ὅτι εἷς πόθος κυριαρχεῖ τῆς ὅλης ὑποστάσεώς μου, ὁ πόθος νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἱερᾶς καὶ ὑψηλῆς κλήσεως, ἀποδεικνύων ἐμαυτὸν χρήσιμον τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει. Τότε καὶ μόνον τότε θὰ εἶνε ἡ χαρὰ ἐν ἐμοὶ πεπληρωμένη, ὅταν τὰ πράγματα δικαιώσωσιν ἐν τῷ προσώπῳ μου τὰς ἐλπίδας. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπιρρίπτω πρὸ παντὸς τὴν μέριμνάν μου ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν μου, βασίζομαι δὲ καὶ εἰς τὴν πρόθυμον ἀδελφικὴν συνεργασίαν τῶν ἐν Χριστῷ ἀγαπητῶν ἀδελφῶν μου. Ἀλλὰ καὶ αἱ προσευχαὶ τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τέκνων, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ βοήθεια τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος δὲν εἶνε ἧττονος σημασίας. Δὲν νομίζω ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἀναλύσω λεπτομερῶς ποίαν θέσιν ἐν τῷ παράγοντι τοῦ Πληρώματος ἔχει τὸ σῶμα τῶν Καθηγητῶν. Σεῖς εἶσθε καὶ θὰ ἦσθε, ἀγαπητοί, ἐκ τῶν ἐγγυτέρων καὶ καλλιτέρων συνεργατῶν μου. Τὸ ἔργον ὑμῶν ἐφάπτεται τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ἐν πολλοῖς. Ἔχετε τὴν εὐγενεστέραν ἀποστολὴν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ, διότι εἰς ὑμᾶς εἶνε ἐμπεπιστευμένη ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσις καὶ διαπαιδαγώγησις τῶν τέκνων τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἡμῶν, τῆς χρυσῆς ταύτης ἐλπίδος τοῦ μέλλοντος τῆς Κοινωνίας ἡμῶν. Ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ ὁλοψύχως τοὺς τιμίους πόνους σας, εὐλογεῖ καὶ τρέφει ἀμέριστον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἔργον σας. «Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ», λέγει ἡ Γραφή, ἂν ὅμως συνέβη ὥστε ἕνεκεν ἀδηρίτου ἀνάγ-

κης καὶ παντοίων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν καὶ ἄλλων ἀντιξοοτήτων νὰ ζῆτε βίον στερήσεων διὰ τοῦ χορηγουμένου ὑμῖν μισθοῦ — ὡς καὶ συνέβη τοῦτο καὶ συμβαίνει ἀτυχῶς — σεῖς ὅμως δὲν ἐκάμφθητε καὶ δὲν ἀπεδυσπετήσατε, ἐστάθητε πλήρεις αὐτοθυσίας, τίμιοι ἀγωνισταὶ ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς παιδείας, τῆς οἰκονομικῆς τῶν καθ' ἡμᾶς καχεξίας μὴ ἐπιτρεψάσης ἵνα κριθῆτε πάντοτε καὶ ἐν πᾶσιν, ἢ καὶ ἐν μέρει μόνον, ἄξιοι τοῦ μισθοῦ σας, ἐφάνητε σεῖς καθ' ὅλα ἄξιοι τῆς ἱερᾶς καὶ εὐγενοῦς ἀποστολῆς σας. Συνεχίσατε λοιπὸν ταύτην μετὰ θάρρους καὶ ἐλπίδος ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ κοινωνία ἡμῶν ἤρχισε νὰ ἐπιδεικνύῃ πρόνοιαν καὶ κατανόησιν ἐνθαρρυντικὴν τῶν πρὸς ὑμᾶς ὑποχρεώσεων αὐτῆς. Ἐλπίζεται ἐκ τούτου πραγμάτωσις τῆς μεγαλειτέρας δυνατῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἡμῶν. Θὰ ὑπάρξῃ ἐν τούτῳ ἀμέριστον τὸ Πατριαρχικὸν ἐνδιαφέρον καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τονίσω ὅτι ὁ Πατριάρχης ἐκ τῆς τοιαύτης βελτιώσεως θὰ αἰσθανθῇ τὴν βαθυτέραν χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν, διότι σᾶς θεωρεῖ ὁ Πατριάρχης καλοὺς καὶ προθύμους συνεργάτας Του ἐν τῷ πνευματικῷ καὶ ἠθικῷ ἔργῳ Του. Ὡς τοιούτους σᾶς ὑποδέχομαι, τέκνα ἐν Χριστῷ πεφιλημένα, σήμερον μετὰ πατρικῆς ἀγάπης ὑπὸ τὴν ἱερὰν στέγην τοῦ Οἴκου τούτου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, τοῦ κοινοῦ Οἴκου πάντων ἡμῶν, καὶ ἐν παλλούσῃ ἐκ στοργῆς καρδίᾳ σᾶς εὔχομαι ὑγιείαν καὶ ἐνίσχυσιν ἀπὸ Κυρίου δαψιλῆ εἰς τὸν ὡραῖον καὶ τίμιον καὶ κοινωφελῆ δρόμον σας.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐκράτησε τοὺς ἐλλογιμ. κ. κ. Ἐκπαιδευτικοὺς εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν

—Τὰς ἀκολούθους ἡμέρας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν διαφόρων Ναῶν τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς Ἐφορείας τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου, τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος Πέραν, καὶ πλείστων ἄλλων προσώπων ἐκ τῆς ἀνωτέρας Κοινωνίας τῆς Πόλεως.

—Τὴν 15ην Μαρτίου ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα σύσσωμος ἡ Μεγάλη Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ὑπέβαλε τὰ συγχαρητήρια αὐτῆς ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἔντιμ. κ. Γρηγόριος Ἀνανιάδης, προσφωνῶν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα εἶπε τὰ ἑξῆς:

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐντολῇ τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἶχε καταρτισθῇ, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ταπεινοῦ θεράποντος Αὐτῆς, Ἐπιτροπή, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ

τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν Σχολῶν τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν παρακειμένων αὐτῇ Μητροπόλεων καὶ συγκεκριμένως περὶ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἀπαιτουμένου χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ σταθερὰν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Ἡ Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν μελῶν τῆς συσταθείσης ἐν καιρῷ, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν διδασκάλων, μεγάλης Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν πέντε γυμνασίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, προσέρχεται ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ Προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος, ἵνα ὑποβάλῃ Αὐτῇ τὰ ταπεινὰ σέβη Αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ ἀναρρήσει Αὐτῆς ἐπὶ τὸν Πάνσεπτον τοῦτον Θρόνον καὶ εὐχηθῇ ὅπως Αὕτη πατριαρχεύῃ ἐπὶ ἔτη πλεῖστα, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πρὸς δόξαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἅμα δὲ καὶ ἵνα, κατατιθεῖσα ἐνώπιον Αὐτῆς τὴν ἣν προγενεστέρως ἔλαβεν ἐντολήν, ἐξαιτήσηται τὴν σεπτὴν εὐλογίαν καὶ τὰς ὁδηγίας Αὐτῆς.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπαντῶσα ἐξέφρασε τὴν πολλὴν εὐαρέσκειαν Αὐτῆς διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἀπὸ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ἅγιον ἔργον, ἐπεδαψίλευσε δὲ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας Αὐτῆς πρὸς ἀπρόσκοπτον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι συνέχισιν τούτου. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐκράτησε τὰ ἔντιμα μέλη τῆς Μεγ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν.

—Αὐθημερὸν ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ταταούλων, ὡς καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετὰ τοῦ Σώματος τῆς Κοσμητείας τοῦ Συσσιτίου καὶ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σταυροδρομίου, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Προέδρου αὐτῶν, σεβ. Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἀδαμαντίου. Ἐπίσης τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπεσκέφθη αὐθημερὸν καὶ ὁ βουλευτὴς Δαρδανελλίων ἐντιμ. κ. Atif Kâmçıl.

—Τὴν 25ην Μαρτίου ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ ἐξοχ. Ἄρχων Μέγας Λογοθέτης τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας κ. Κυριακὸς Γκιώκας, ἄρτι ἀφιχθεὶς ἐξ Ἑλλάδος, ὅστις καὶ ὑπέβαλε τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι, ἐπὶ τῇ Ἐκλογῇ Αὐτῆς. Ἡ Α. Ἐξοχότης παρεκάθησε τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν.

—Τὰς ἐπιούσας ἡμέρας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια πλείστων γνωρίμων καὶ φίλων Αὐτῆς, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν Σταυροδρομίου, τοῦ ἐντιμ. κ. Ν. Ἡλιάσκου μετὰ τῆς εὐγεν. συζύγου αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐντιμ. κ. Abraham Vatcheff, τμηματάρχου ἐν τοῖς Ὑπουργείοις Ἐξωτερικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς Βουλγαρίας καὶ πολλῶν ἄλλων.

* * *

Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

Μετ' ἐπιβλητικότητος καὶ ἐν μέσῳ πυκνοῦ πλήθους πιστῶν ἐτελέσθη τὴν Κυριακήν, 10ην Μαρτίου, ἡ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὀρθοδοξίας Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Λειτουργία.

Μετὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, λειτουργούσης τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς Ἐκλογῆς καὶ φερούσης τὸν πολύ-

τιμον Σάκκον «τῆς Ρίζης τοῦ Ἰεσσαί», συνελειτούργησαν οἱ σεβ. Μητροπολῖται Προύσης, Πριγκηπογνήσων, Θεοδωρουπόλεως, Χριστουπόλεως, Αἴνου, Προικονήσου, Γάνου καὶ Χώρας, Περγάμου καὶ Χαλδίας. Μεταξὺ τοῦ ἀσφυκτικῶς πληρώσαντος τὸν πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν πλήθους διεκρίνοντο οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, πλεῖσται προσωπικότητες ἐκ τοῦ Προξενικοῦ κόσμου τῆς Πόλεως καὶ ἄλλαι ἐξέχουσαι φυσιογνωμίαι ἐκ τῶν ὁμογενῶν καὶ ξένων κύκλων τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας. Τὸν θεῖον Λόγον ἐκήρυξεν, ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἄμβωνος, ὁ σεβ. Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Δωρόθεος, διαγράψας, μετ' ἐκφράσεων γλαφυρῶν καὶ διὰ παραστατικῶν παραλληλισμῶν, τὰ γνωρίσματα τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνῆλθεν ἐν μέσῳ θερμῶν ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Συνοδικοῦ, ἔνθα ἀνέγνω ἐπὶ δίσκου κολλύβων Τρισάγιον ὑπὲρ τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων ὀρθοδόξων Βασιλέων καὶ Πατριαρχῶν.

Πάνσεπτος Πατριαρχικὸς Ναός.

Κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου, 2 Μαρτίου, εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου, 3ης τοῦ μηνός, εἰς τὸν κατανυκτικὸν ἑσπερινὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, ὥς καὶ κατὰ τὰς ἀκολούθους Κυριακάς, 17ην Μαρτίου, Β΄ τῶν Νηστειῶν, καὶ 31ην, Δ΄ τῶν Νηστειῶν, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ. Ἐπίσης τὴν Παρασκευήν, 8ην τοῦ μηνός, εἰς τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 24ην Μαρτίου, ἐχοροστάτησε μετὰ τῶν σεβ. Ἁγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.

Τὸ θεῖον κήρυγμα ἐγένετο, τῇ μὲν Β΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρχειοφύλακος τῶν Πατριαρχείων, πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἱερωνύμου, τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιακόνου κ. Μελετίου, τῇ δὲ Δ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Τριτεύοντος τῶν Πατριαρχικῶν Διακόνων κ. Χρυσοστόμου.

Ἡ Α. Ἐξοχότης, ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι.

Τῇ 27ῃ Μαρτίου ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ νέος ἐν Ἀγκύρᾳ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἐξοχώτατος κ. Περικλῆς Σκέφερης. Ἡ Α. Ἐξοχότης, ἐπισκεπτομένη τὸ πρῶτον τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, ἐγένετο δεκτὴ μετὰ τῆς προσηκούσης τῷ ἀξιώματι Αὐτῆς τιμῆς, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα προεπέμφθη καὶ αὖθις διὰ τῶν αὐτῶν τιμῶν. Τὴν Α. Ἐξοχότητα συνώδευσεν, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, ὁ Διευθύνων τὸ ἐνταῦθα Βασιλικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐντιμ. κ. Π. Παντερμαλῆς καὶ ὁ ἐξοχ. Ἄρχων Μεγ. Λογοθέτης κ. Γκιώκας. Ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τὸν ἐξοχώτατον κ. Πρέσβυν ἀντεπεσκέφθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, ὁ πανοσιολ. Μέγας Πρωτοσύγκελλος κ. Μάξιμος.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀνασυγκρότησις Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐγκριθέντος συνοδικῶς, ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σύστημα τῆς δωδεκαμελοῦς διοικούσης συνόδου, καταρτίσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν συνοδικῶς Διατάξεις ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Γενομένης, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Διατάξεων τούτων, ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἁ-

γίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπηρτίσθη αὕτη ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν Δέρκων Ἰωακείμ, Προύσης Πολυκάρπου, Πριγκηποννήσων Θωμᾶ, Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων Γενναδίου, Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντίνου, Χριστουπόλεως Μελετίου, Λαοδικείας Δωροθέου, Αἴνου Γερμανοῦ, Προικοννήσου Φιλοθέου, Γάνου καὶ Χώρας Παγκρατίου, Περγάμου Ἀδαμαντίου καὶ Χαλδίας Κυρίλλου

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω σύνθεσιν αὐτῆς, συνῆλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν τῇ 12ῃ Μαρτίου, καθ' ἣν μεταξὺ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῶν σεβ. Ἁγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων ἀντηλλάγησαν αἱ προσήκουσαι χαιρετιστήριοι προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις.

Κανονικαὶ ψῆφοι.

Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς 12ης Μαρτίου, τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰσηγησαμένης τὴν πλήρωσιν τῆς διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀνυψώσεως Αὐτῆς εἰς τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον χηρευσάσης Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, ψήφων δὲ κανονικῶν γενομένων, Μητροπολίτης Χαλκηδόνος ἐξελέγη παμψηφεὶ ὁ σεβ. Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων κ. Θωμᾶς.

Τὴν Α. Σεβασμιότητα, παραστᾶσαν ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσεφώνησε διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἱερώτατε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἀσμένως ἀγγέλλομεν τῇ Ὑμετέρᾳ φίλῃ Ἱερότητι ὅτι, διὰ ψήφων κανονικῶν, προήχθη αὕτη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, κενωθέντα, ὡς γνωστόν, διὰ τῆς ἐκλογῆς ἔναγχος καὶ ἀνόδου ἡμῶν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ καὶ ἐπιεικεῖ προκρίσει τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας, εἰς τὸν Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Ἀποτελεῖ ἡ προαγωγὴ αὕτη δικαίαν καὶ ἐπαξίαν ἐπιβράβευσιν τῆς μακρᾶς καὶ δοκίμου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίας τῆς Ἱερότητος Αὐτῆς. Καθ' ἅπαντα τὰ στάδια τῆς διακονίας ταύτης ἡ Ὑμετέρα Ἱερότης ἐπεμαρτύρησε πολλὴν καὶ ἰδιάζουσαν τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσίωσιν καὶ ζῆλον ἀκραιφνῆ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἑκάστοτε ἀνατιθεμένων Αὐτῇ ἱερῶν καθηκόντων. Ἰδιαιτέρως μνημονεύομεν τῆς συμβολῆς ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, ἣν ἡ Ἱερότης Αὐτῆς, ὡς μέλος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, παρέχει ἀπὸ ἐτῶν ἐν πάσῃ σπουδῇ καὶ προθυμίᾳ καὶ εὐσυνειδησίᾳ, καὶ τῆς ποιμαντορίας τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας Πριγκηποννήσων, ἣν Αὕτη ποιμαίνει ἀπὸ 19 ὅλων ἐτῶν εὐδοκίμως καὶ ἀδιαταράκτως. Καὶ τὴν τοιαύτην διακονίαν Αὐτῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιστέφει χρηστότης καὶ τιμιότης χαρακτῆρος, πραότης καὶ φιλαδελφία μετ' ἄλλων συναφῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἅτινα πάντα ἡμεῖς θεωροῦμεν ὡς στοιχεῖα ἐγγυώμενα ἐκ τῶν προτέρων περὶ τῆς καλῆς καὶ θεαρέστου διαποιμάνσεως ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἱερότητος καὶ τῆς κληρωθείσης Αὐτῇ σήμερον ἱστορικῆς καὶ παλαιφάτου Μητροπόλεως Χαλκηδόνος.

Ἐφ' ᾧ καὶ χαίρομεν καὶ συγχαίρομεν θερμῶς τῇ Ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Ἱερότητι, εὐχόμενοι ἀπὸ καρδίας δαψιλῆ τὴν ἀπὸ Κυρίου χάριν καὶ

ἐνίσχυσιν, ἵνα Αὕτη, διὰ τῆς κεκτημένης ἤδη ποιμαντορικῆς πείρας Αὐτῆς, διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καταβληθησομένης ὑπ' Αὐτῆς ἐνδελεχοῦς ἀρχιερατικῆς φροντίδος, ποιμάνῃ κατὰ Χριστὸν καὶ ὁδηγήσῃ εἰς νομὰς σωτηρίους τὸ εὐσεβές, φιλόχριστον καὶ ἰδιαζόντως προσφιλὲς ἡμῖν ποίμνιον τῆς τέως ὑφ' ἡμῶν ποιμαινομένης θεοσώστου Ἐπαρχίας Χαλκηδόνος.

Ἡ Α. Σεβασμιότης ἀντεφώνησεν ὡς ἀκολούθως:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ οὕτω περὶ ἐμὲ εὐδοκήσας. Δόξα σοι

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Μετὰ δεκαεννεαετῆ ὅλην, κατὰ τὸ τάλαντον τὸ ἐμπιστευθέν μοι παρὰ Κυρίου, ποιμαντορίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων, θυγατρὸς τῆς παλαιφάτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος, μετὰ συγκινήσεως ἀκούω τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ στόματος τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, καλοῦσάν με σήμερον εἰς τὴν διαποίμανσιν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος

Μεγάλη ὄντως ἡ προσγενομένη μοι τιμή. Βαρεῖαι ὅμως αἱ εὐθύναι καὶ αἱ δυσκολίαι πολλαί, ὡς ἐκ τῶν ἐκτάκτων μάλιστα σήμερον περιστάσεων.

Ἀλλὰ στηρίζομαι πρὸ παντὸς εἰς τὴν πανσθενουργὸν θείαν δύναμιν, τὴν τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσαν καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσαν. Ἔχων δὲ συνοδοιπόρους καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῶν ἐν Χριστῷ Ἁγίων Ἀδελφῶν, μετὰ θάρρους ἀναλαμβάνω τὴν ἀνατιθεμένην μοι νέαν ἐντολήν.

Κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν στιγμὴν αἰσθάνομαι νὰ πτερυγίζουν πέριξ μου καὶ νὰ μὲ εὐλογοῦν αἱ ἱεραὶ σκιαὶ δύο ἀειμνήστων προκατόχων τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἔν τε τῇ Ἐπαρχίᾳ Χαλκηδόνος καὶ τῷ πανενδόξῳ τούτῳ καὶ Ἁγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, τῶν ἀλήστου μνήμης Πατριαρχῶν Γερμανοῦ τοῦ Ε' καὶ Γρηγορίου τοῦ Ζ', παρ' οἷς ἐμαθήτευσα εἰς τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως. Ἀναλογίζομαι δὲ συγχρόνως, μετὰ ἰδιαζούσης τιμῆς, καὶ τοῦ ὑπερόχου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ δεκατετραετίαν ὁλόκληρον, ὡς ποιμὴν, μέχρι πρὸ ὀλίγου, τῆς ἱστορικῆς ταύτης Ἐπαρχίας ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης ἐπετέλεσε, τιμήσασα Ἑαυτὴν καὶ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν. Καὶ βαδίζω λοιπὸν πρὸς τὰ ἐμπρός.

Ὁ Κύριος εἴη μοι βοηθός!

—Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ, ψήφων κανονικῶν γενομένων πρὸς πλήρωσιν τῆς διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Θωμᾶ χηρευσάσης Μητροπόλεως Πριγκηποννήσων, Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων ἐξελέγη παμψηφεὶ ὁ σεβ. Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Δωρόθεος.

Τὴν Α. Σεβασμιότητα, παραστᾶσαν Θ. Παναγιότης προσεφώνησε διὰ τῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἡ Α. ἑξῆς:

Ἱερώτατε καὶ ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἀσμένως ἀγγέλλομεν τῇ Ὑμετέρᾳ φίλῃ Ἱερότητι ὅτι, διὰ ψήφων κανονικῶν, ἀνεδείχθη αὕτη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων, εἰς διαδοχὴν τοῦ τέως ἐν αὐτῇ εὐδοκίμως ἀρχιερατεύοντος καὶ πρὸ ὀλίγου εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Χαλκηδόνος προαχθέντος ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ.Θωμᾶ.

Τρέφομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἱερότης Αὐτῆς, διὰ τῶν περικοσμούντων Αὐτὴν προσόντων καὶ χαρισμάτων, θὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰ ἀνατιθέμενα Αὐτῇ ἱερὰ ποιμαντορικὰ καθήκοντα, ὡς ἄλλως τε τὴν πεποίθησιν ταύτην ἐνισχύει ἡ μακρὰ καὶ δόκιμος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίᾳ Αὐτῆς. Διότι, ἀδελφέ, ἐγνωρίσθης, κατὰ τὸ πολυετὲς τοῦτο διάστημα, ἀπὸ τῆς Καθηγητικῆς ἕδρας, ἐγνωρίσθης ἀπὸ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐγνωρίσθης ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ὀρθοδοξίας» καὶ ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος τοῦ πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, ἐγνωρίσθης, τέλος, ὡς μέλος τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, ἐγνωρίσθης καὶ ἐπεγνώσθης καὶ ἐξετιμήθης ὡς Κληρικὸς καὶ Ἱεράρχης μὲ ἀνωτερότητα σκέψεως, μὲ ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ἀγάπην ὑπὲρ τοῦ πλησίον, μὲ ζῆλον καὶ ἔφεσιν πρὸς τὰ καλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ μὲ ἀκατάβλητον πάντοτε τὴν ὑπὲρ αὐτῶν προσπάθειαν.

Ὅθεν χαίρομεν καὶ συγχαίρομεν θερμῶς ἐπὶ τῇ δικαίᾳ καὶ ἐπαξίᾳ προαγωγῇ καὶ ἀποκαταστάσει τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Μητροπόλει Πριγκηποννήσων.

Προφθάνοι Κύριος τὴν ἀγάπην Αὐτῆς ἐν εὐλογίαις χρηστότητος καὶ ἐνισχύοι καὶ στηρίζοι ἐν τῇ ζηλωτῇ καὶ εὐδοκίμῳ, ὡς εὐχόμεθα καὶ πεποίθαμεν, ποιμαντορικῇ διακονίᾳ Αὐτῆς, ὥστε ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία νὰ αἰσθάνηται χαράν, ἀνακούφισιν καὶ ἱκανοποίησιν βλέπουσα τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόχριστον ποίμνιον τῶν Πριγκηποννήσων ποιμαινόμενον κατὰ Χριστὸν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος καὶ ὁδηγούμενον εἰς τὰς σωτηρίους νομὰς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος.

Ἡ Α. Σεβασμιότης ἀντεφώνησεν ὡς ἀκολούθως:

Παναγιώτατε,

Ὁσηδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ χαρά μου τὴν ἐπίσημον αὐτὴν στιγμὴν διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ κληθῶ παρὰ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ποιμὴν τῆς ὡραίας Ἐπαρχίας Πριγκηποννήσων, ἡ ψυχή μου εἶνε γεμάτη ἀπὸ τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ τὴν Πατριαρχικὴν ἐκλογήν. Αὐτὴ ἐπικρατεῖ. Καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐχαιρετίσθη μὲ βαθεῖαν ἱκανοποίησιν καὶ ἐνθουσιασμόν. Τὰ κύματα τῆς γενικῆς χαρᾶς συνεχίζονται.

Μὲ τὰς συνθήκας αὐτάς, Παναγιώτατε, καὶ μὲ Σύνοδον ἐπιλέκτων ἀδελφῶν, ἐξαρθέντων εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, πρὸ παντὸς μὲ τὸ βάθος τῆς δυναμικότητός Σου καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου

Θεοῦ, ἀνανεώνεις τὸ γόητρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον ἐμφανίζεις εἰς τὴν γραμμὴν ὅπου ἔπρεπε νὰ εἶναι εἰς τὴν καμπὴν αὐτὴν τὴν νέας κοσμογονίας. Ἡ ἐκλογή Σου καὶ τὰ περὶ αὐτὴν γενόμενα προμνηστεύονται εὐρύτερον, καλλίτερον μέλλον.

Ὑπὸ τοιούτους οἰωνοὺς καλούμενος εἰς τὴν ποιμαντορίαν Ἐπαρχίας τόσον ὡραίας καὶ περιστοιχιζούσης τὸν Θρόνον μὲ τὰ μαργαριτάρια τῶν νησιῶν της, τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, τὰ Μοναστήριά της καὶ τοὺς τόσον καλοὺς χριστιανούς της, αἶνον καὶ δόξαν ἀναπέμπω πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, τῆς Ὁποίας οἱ πολύτιμοι λόγοι ἤνοιξαν εἰς τὴν συνείδησίν μου νέους ὁρίζοντας.

Θεωρῶ καθῆκον, διὰ τὸν προκάτοχόν μου, τὸν νέον μητροπολίτην Χαλκηδόνος κ. Θωμᾶν, νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖάν μου ἐκτίμησιν πρὸς αὐτόν. Ἡ τιμιότης του, ἡ σταθερότης τοῦ χαρακτῆρος του, τὰ χρηστά του αἰσθήματα καὶ ἡ μακρὰ καὶ πολυμερης πεῖρά του εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα ἀποτελοῦν κεφάλαια πολύτιμα.

Διὰ τὸ ποίμνιόν μου ἀπὸ τὸ ἕν μέρος, καὶ διὰ τὸ Ὕπατον αὐτὸ Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας ἀπὸ τὸ ἄλλο, θὰ ἐργασθῶ καὶ θὰ μοχθήσω, μὲ τὴν συνείδησιν ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ εὐθύνη μου καὶ ἡ δόξα μου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Αὐστραλίας.

Ἐλήφθη καὶ ἀνεγνώσθη συνοδικῶς ἔκθεσις τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Αὐστραλίας κ. Τιμοθέου περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ.

Τῇ Α. Σεβασμιότητι, ἀναπτυξάσῃ καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τοῦ πολέμου ὅλως ἰδιάζουσαν δραστηριότητα ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν πνευματικῶν καὶ ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου Αὐτῆς, ἐγένετο τὸ προσῆκον ἀπαντητικὸν γράμμα.

Ἱερὰ Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἐλήφθησαν γράμματα ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἱ. Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, ἅτινα καὶ παρεπέμφθησαν τῇ συνοδικῇ Κανονικῇ Ἐπιτροπῇ πρὸς μελέτην.

Διορισμὸς Ἀρχειοφύλακος τῶν Πατριαρχείων.

Προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐνεκρίθη συνοδικῶς ὁ διορισμὸς τοῦ ἐκ τῶν ἐφημερίων τοῦ πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἱερωνύμου Κωνσταντινίδου ὡς Ἀρχειοφύλακος τῶν Πατριαρχείων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Ἐλήφθη καὶ ἀνεγνώσθη συνοδικῶς μακρὰ ἔκθεσις τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Πράγας κ. Σαββατίου, παρέχοντος πληροφορίας περὶ τῆς αὐτόθι ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ ἐξαιτουμένου ὁδηγίας ἐπὶ διαφόρων γενικωτέρας φύσεως ζητημάτων.

Τῇ Α. Σεβασμιότητι ἀπαντητικῶς ἐδόθησαν αἱ προσήκουσαι ὁδηγίαι.

Ἡ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐπιστροφὴ τῶν Οὐνιτῶν τῆς Δυτικῆς Οὐκρανίας.

Κατὰ μῆνα Μάρτιον ἐγένετο ἡ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐπιστροφὴ τῶν Οὐνιτῶν τῆς Δυτικῆς Οὐκρανίας, οἵτινες ἐπὶ Βασιλέως τῆς Πολωνίας Σιγισμούνδου τοῦ Γ' (1587—1632) ἀπέστησαν τῆς Ὀρθοδοξίας τῷ 1596 καὶ ἀπετέλεσαν τὸν μεγαλύτερον ὄγκον τοῦ Οὐνιτισμοῦ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ

Τὴν Κυριακήν, 24ην Μαρτίου, περὶ ὥραν 16ην, ἐγένετο ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐν Χαλκηδόνι, ἡ ἐν τῇ νέᾳ αὐτοῦ ἐπαρχίᾳ ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κ. Θωμᾶ. Τὸν νέον Μητροπολίτην, ἀφιχθέντα εἰς Χαλκηδόνα κατόπιν ἀποχαιρετιστηρίου πρὸς τὸ τέως ἐν Πριγκηποννήσοις ποίμνιον αὐτοῦ λειτουργίας, ὑπεδέχθησαν τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Χαλκηδόνος, μεθ' ὧν ἡ Α Σεβασμιότης ἦλθεν εἰς τὸν ὡς ἄνω ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος, πληρωθέντα ἐν τῷ μεταξὺ ἀσφυκτικῶς. Ἐπηκολούθησεν ἡ νενομισμένη ἐπὶ τῇ ἐγκαθιδρύσει ἀκολουθία, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἀπ' ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐφημερίου πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Νικοδήμου τὸ Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν τῆς ἐκλογῆς Γράμμα, μεθ' ὃ ἡ Α. Σεβασμιότης ἀνέγνω τὸν ἐνθρονιστήριον αὐτῆς λόγον, μεστὸν ἐννοιῶν, πλήρη δὲ θερμῶν πρὸς τὸ ποίμνιον ὑποθηκῶν καὶ εἰλικρινῶν ἐπαγγελιῶν, τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἐκάλυψαν ἐνθουσιώδη «Ἄξιος». Ἐν συνεχείᾳ τὸν νέον Μητροπολίτην προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Χαλκηδόνος κ. Χαραλ. Παπαδόπουλος, πρὸς ὃν ἡ Α. Σεβασμιότης ἀπήντησε καταλλήλως.

Εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἀντεπροσώπευσεν ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Μάξιμος, παρῆσαν δὲ οἱ σεβ. Μητροπολῖται Πριγκηποννήσων κ. Δωρόθεος, Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντῖνος, Γάνου και Χώρας κ. Παγκράτιος καὶ Περγάμου κ. Ἀδαμάντιος, ὁ Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, σεβ. Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος, ἐκ τῶν Ὀφφικιάλων τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας οἱ ἐντιμολ. Ἄρχοντες Μ. Λογοθέτης κ. Κυρ. Γκιώκας, Μ. Χαρτοφύλαξ κ. Ἀχιλ. Μόσχος, Μ. Ρεφερενδάριος κ. Γ. Χόλλεμπαχ, Χαρτουλάριος κ. Τιμ. Μουαμελετζόγου, οἱ ὀφφικιάλοι τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκηδόνος καὶ Πριγκηποννήσων, διάφοροι κοινοτικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι, τὰ κοινοτικὰ σωματεῖα καὶ πλεῖστοι ἄλλοι γνώριμοι καὶ φίλοι τῆς Α. Σεβασμιότητος.

Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἐγκαθιδρύσεως καὶ μετ' ἀνάγνωσιν Τρισαγίου ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ αὐλογύρῳ τοῦ ὡς ἄνω ἱεροῦ ναοῦ εὑρισκομένου τάφου τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ τοῦ Ε', ἡ Α. Σ. τῇ συνοδείᾳ πάντων τῶν παραστάντων ἐπισήμων καὶ ἐν μέσῳ πολλαπλῶν ἐκδηλώσεων ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀγάπης ἀπὸ μέρους τοῦ ποιμνίου αὐτῆς, διηυθύνθη εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΝΗΣΩΝ

Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐν Πριγκήπῳ, ἐγένετο τῇ Κυριακῇ, 31η Μαρτίου, ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων κ. Δωροθέου. Εἰς τὸν κατακλυσθέντα ἐκ τοῦ πολλοῦ κόσμου ναὸν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Πριγκηποννήσων κ. Δωρόθεος ἔφθασε συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν κοινοτήτων τῆς νέας αὐτοῦ ἐπαρχίας, μετὰ δὲ τὴν νενομισμένην ἐπὶ τῇ ἐγκαθιδρύσει τελετὴν καὶ τὴν ἀπ' ἄμβωνος ἀνάγνωσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ τῆς ἐκλογῆς Γράμματος, ὁ ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Πριγκήπου καὶ ἀρχιερατικῶς ἐπίτροπος, αἰδεσιμ. Οἰκονόμος κ. Ἀθανάσιος, προσεφώνησε τὴν Α. Σεβασμιότητα ἀπὸ μέρους τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Ποιμνίου τῆς Ἐπαρχίας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀρχιδιάκονος τῆς Μητροπόλεως, ἱερολ. κ. Συμεὼν ἀνέγνω ἀπ' ἄμβωνος τὸν προσαγορευτήριον πρὸς τὸν νέον Ποιμενάρχην λόγον, μεθ'

ὃν ἡ Α. Σεβασμιότης ἐξεφώνησε τὸν ἐνθρονιστήριον Αὐτῆς λόγον, διαγράψασα ἐν γλαφυραῖς ἐκφράσεσι καὶ λόγοις θερμοῖς τὸ ἔργον Αὐτῆς ὡς Ποιμένος ἐν μέσῳ ποιμνίου εὐλαβοῦς καὶ πιστοῦ καὶ ἐν ἐπαρχίᾳ ἐκτάκτως συμπαθεῖ. Τὸν ὡραῖον ἐνθρονιστήριον λόγον τῆς Α. Σεβασμιότητος ἐκάλυψαν ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι «Ἄξιος».

Κατὰ τὴν τελετὴν παρέστη ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Μάξιμος, παρῆσαν δὲ οἱ σεβ. Μητροπολῖται Χαλκηδόνος κ. Θωμᾶς, Δέρκων κ. Ἰωακείμ, Εἰρηνουπόλεως κ. Κωνσταντῖνος, Αἴνου κ. Γερμανός, Προικονήσου κ. Φιλόθεος, Γάνου καὶ Χώρας κ. Παγκράτιος, ὁ Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, σεβ. Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Χρυσόστομος, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Μάξιμος, οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας, ἐντιμολ. Ἄρχοντες Μέγας Λογοθέτης, Μέγ. Χαρτοφύλαξ, Μέγ. Ρεφερενδάριος, Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ Χαρτουλάριος, ὁ Α. Ρεφερενδάριος τῆς Ἐπαρχίας Πριγκηποννήσων ἐντιμ. κ. Π. Πασχαλίδης καὶ πλεῖστοι ἐκπρόσωποι τοῦ ἐπιστημονικοῦ, καθηγητικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κόσμου τῆς Πόλεως.

Μετὰ τὴν τελετὴν ἐγένετο δεξίωσις ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς κοινοτικῆς Σχολῆς, ἔνθα προσεφώνησαν τὴν Α. Σεβασμιότητα οἱ πρόεδροι τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας, πρὸς δὲ καὶ ὁ ἐλλογ. καθηγητὴς κ. Δημ. Μᾶνος, μεθ' ὃ ἡ Α. Σεβασμιότης ἐδέξατο, ἐν καταφανεῖ συγκινήσει, τὰ συγχαρητήρια τῶν παραστάντων.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΒΕΛΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν θάνατον τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ Ἐπισκόπου Βελλᾶς Ἀθανασίου.

Ὁ ἀείμνηστος, καταγόμενος ἐξ Ἰωαννίνων καὶ διακούσας τὰ πρῶτα γράμματα ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ, εἰσήχθη εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, ἐξ ἧς ἀλεφοίτησεν ἐν ἔτει 1937. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του διωρίσθη Ἀρχιδιάκονος καὶ εἶτα Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, ἐν ἔτει δὲ 1945 προήχθη εἰς Ἐπίσκοπον Βελλᾶς.

Διακριθεὶς διὰ τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ καθῆκον, ἀνέπτυξεν, ἐν αἷς ἐτάχθη θέσεσι, ζηλωτὴν δρᾶσιν, ἣν ἀνέκοψεν ὁ προώρως ἐπελθὼν τραγικὸς θάνατος αὐτοῦ.

Τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Βελλᾶς Ἀθανασίου εἴη αἰωνία ἡ μνήμη.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας συνῆλθε, κατὰ μῆνα Φεβρουάριον, τὸ Παγκόσμιον Συνέδριον τῶν Ἐκκλησιῶν, οὗτινος μετέσχον ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας, ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Chichester καὶ ἄλλοι Ἀγγλικανοὶ κληρικοί. Παρέστησαν ὡσαύτως Πρεσβυτεριανοὶ ἐκ Σκωτίας, Ἐπισκοπελιανοὶ καὶ Πρεσβυτεριανοὶ ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Ὁλλανδίας, ὁ Λουθηρανὸς Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Brillioth, ὁ διάσημος Ἀρχιεπίσκοπος Νορβηγίας Beggrave, ὁ Δανὸς Λουθηρανὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κοπεγχάγης, ὁ Γερμανὸς Ἐπίσκοπος Στουτγάρδης Wurm μετὰ τοῦ πάστορος Niemoller, ὁ Dr. Cochlin, Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἑλβετικῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ πασίγνωστος Μεθοδιστὴς ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Πρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου τῶν Ἱεραποστόλων John Mott, ὁ Dr. Cavert καὶ ὁ Dr. Lieper ἐξ Ἀμερικῆς καὶ ἄλλοι. Ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων παρέστησαν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων κ. Γερμανός, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος, οἱ Ρῶσσοι Ἀρχιμ. Κασσιανὸς καὶ Πρωθιερεὺς Florovski, ἀντιπροσωπεύοντες τὸν ἐν Παρισίοις Μητροπολίτην Εὐλόγιον καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Ρουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης, ὡς παρατηρητής.

Ὡς γνωστόν, κατὰ Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον τοῦ ἔτους 1937, συνῆλθον ἐν Ὀξφόρδῃ καὶ Ἐδιμβούργῳ τὰ Παγκόσμια Συνέδρια «περὶ ζωῆς καὶ ἐργασίας» καὶ «περὶ πίστεως καὶ διοικήσεως», τῶν ὁποίων, ὡς ἀπ' ἀρχῆς, οὕτω καὶ τότε, μετέσχε καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δι' ἀντιπροσώπων αὐτῆς ἐκ τῶν διαφόρων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Τὰ δύο ταῦτα Συνέδρια συνεφώνησαν εἰς τὴν ἵδρυσιν μιᾶς νέας Ὀργανώσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν», ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἔδει νὰ ὑπαχθῶσιν ἀμφότεραι αἱ ἀνωτέρω Ὀργανώσεις καὶ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἄλλαι τοιαῦται, διεκκλησιαστικὸν φέρουσαι χαρακτῆρα. Πρὸς τοῦτο τὰ δύο Συνέδρια ὥρισαν 14 πρωταρχικὰ μέλη καὶ 14 ἀναπληρωματικά, ἵνα προετοιμάσωσι τὴν ἵδρυσιν τῆς νέας Ὀργανώσεως καὶ συντάξωσι τὸν προσωρινὸν αὐτῆς Κανονισμὸν μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου συνεκροτήθη τὸ ἐπιὸν ἔτος 1938, ἐν Οὐτρέχτῃ τῆς Ὁλλανδίας, σύσκεψις τῶν 28 ἀντιπροσώπων, εἰς ἣν προσκληθέντες παρέστησαν καὶ ἱκανοὶ ἄλλοι ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες, οὕτως ὥστε ἀπετελέσθη Συνέδριον ἐξ 60 προσώπων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου τότε Ὑόρκης Dr. Temple. Ἔργον τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου ἦτο

νὰ συντάξῃ τὸ Σύνταγμα τῆς Ὀργανώσεως καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὰς Ἐκκλησίας, ὅπως δηλώσωσι συμμετοχὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς νέας Ὀργανώσεως. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἥτις ὡρίσθη νὰ συνέλθῃ κατὰ τὸ 1941, ἐδέησε νὰ ἀναβληθῇ λόγῳ τοῦ πολέμου, σποραδικαὶ δὲ συναντήσεις μελῶν τοῦ ὀλιγομελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγένοντο ἐν Γενεύῃ—ἔνθα καὶ τὰ Γραφεῖα μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ὀργανώσεως—, ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Πλήρης ὅμως τῶν μελῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου συνάντησις ἀπέβη, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ἀδύνατος. Μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ καὶ κατόπιν συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν κυριωτέρων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσθη ὅπως συγκληθῇ Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου ἐν Γενεύῃ ἀπὸ τῆς 20ῆς μέχρι τῆς 23ης Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους. Ἀπὸ τοῦ 1938 μέχρι τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου ἐδήλωσαν συμμετοχὴν 90 περίπου Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι, ἐξαιρέσει τῆς Ρωμαϊκῆς, ἥτις κατ' ἀρχὴν ἀπέχει πάσης συνεργασίας ἐν τοῖς Συνεδρίοις τούτοις.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῶν πεπραγμένων τοῦ Συνεδρίου τούτου εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Μετὰ τὴν συνήθη προσευχὴν καὶ προσφώνησιν τοῦ Προεδρεύοντος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Dr. Boegner ἀνεγνώσθη καὶ συνεζητήθη ἡ Ἔκθεσις τοῦ Γεν. Γραμματέως, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξεφράσθησαν αἱ εὐχαριστίαι τοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν ζηλωτὴν δρᾶσιν, ἣν ἀνέπτυξε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου πρὸς διατήρησιν ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Εἶτα ἐξελέγησαν αἱ Ὑποεπιτροπαί, αἵτινες ἔμελλον νὰ ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων τοῦ Προγράμματος καὶ νὰ εἰσηγηθῶσιν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τὰ συμπεράσματα, εἰς ἃ κατέληξαν, πρὸς ἔγκρισιν αὐτῶν.

2) Ἀκολούθως τὸ Συνέδριον ἤκουσε καὶ συνεζήτησε Ἔκθεσιν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, μεθ' ὧν ἠσχολήθη τὸ Π. Σ. Ε. κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Ἐπανορθώσεων (Reconstruction), ἥτις εἰργάσθη ὑπὸ Πρόεδρον τὸν Dr. Cohlin, ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, ἀφοῦ ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς, συνέστησεν ὅπως ἐκφρασθῶσιν εὐχαριστίαι ἀπὸ μέρους αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας διὰ τὴν ὑλικὴν αὐτῶν ἀρωγὴν καὶ προέτεινε τὴν λῆψιν διαφόρων ἀποφάσεων, σχετικῶν πρὸς τὴν περαιτέρω δρᾶσιν αὐτῆς. Εἶτα ὁ διευθυντὴς τῶν ἐργασιῶν, λογοδοτῶν, ἐμνημόνευσεν ὅτι τὸ ποσόν, ὅπερ διετέθη μέχρι σήμερον χάριν τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν, τῶν δοκιμασθεισῶν ἐκ τοῦ πολέμου, ἀνῆλθεν εἰς δύο καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια Ἑλβετικῶν φράγκων.

3) Ἐφεξῆς ἐλογοδότησεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων, ἥτις κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου ὠργάνωσεν ὑπηρεσίαν ἀποστολῆς Ἐκκλησιαστικῶν Λειτουργῶν εἰς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ αἰχμαλώτους καὶ ἐμερίμνησε περὶ ἀποστολῆς Ἁγίων Γραφῶν, ὡς καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν βιβλίων, κατὰ μυριάδας καὶ ἐν διαφόροις γλώσσαις, εἰς τὰ διάφορα στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνέστησεν ὅπως αἱ Ἐκκλησίαι φροντίσωσι, ἵνα αἱ συστάσεις αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κτηθείσης πείρας, ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ὅταν πρόκειται ν' ἀνασυνταχθῇ ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης.

4) Εἶτα τὸ Συνέδριον ἐνέκρινε τὴν σύστασιν «Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διεθνῶν σχέσεων», καθόσον αἱ Ἐκκλησίαι ἐνδιαφέρονται ὅπως ἀκούηται ἡ φωνὴ αὐτῶν εἰς στιγμὰς πολιτικοῦ χάους ἐν τῷ κόσμῳ, διότι ὁ κόσμος δὲν ἀκολουθεῖ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ὡρίσθη α) ὅπως αὕτη συντονίσῃ τὸ συντελούμενον νῦν ἔργον ὑπὸ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων, ὡς ἡ σχετικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀμερικῆς καὶ τὸ τμῆμα φιλίας τοῦ Βρεττανικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, β) ὅπως διεγείρῃ τὰς ἐκκλησίας εἰς σθεναρωτέραν ἐκδήλωσιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Χριστιανικῆς συνειδήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν Κυβερνήσεων, γ) ὅπως μελετήσῃ τὰ προβλήματα διεθνοῦς δικαιοσύνης καὶ ὀργανώσῃ ἢ συμμετάσχῃ σχετικῶν διεθνῶν Συνεδρίων καὶ δ) ὅπως διακηρύξῃ τὰς πνευματικὰς ἀρχάς, αἵτινες δέον νὰ ὑπαγορεύωσι τὰς συγχρόνους πολιτικὰς ἀποφάσεις. Τὸ Συνέδριον ἐνέκρινεν ὡσαύτως ὅπως ἡ εἰρημένη Ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθῇ ἐξ 20 περίπου μελῶν καὶ καταλεχθῶσιν ἐν αὐτῇ διακεκριμένοι Χριστιανοὶ διεθνολόγοι, ὡς ὁ Ἄγγλος Alfred Zimmern, ὁ Ἀμερικανὸς John Foster Dullus καὶ ὁ Ἑλβετὸς Huber. Μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης κατελέγη καὶ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος.

5) Κατόπιν ὑποβληθέντος σχετικοῦ ὑπομνήματος, τὸ Συνέδριον ἐνέκρινε τὴν σύστασιν ὡσαύτως «Ἐπιτροπῆς Νεολαίας», ἵνα αὕτη χρησιμεύῃ ὡς κέντρον Οἰκουμενικῆς ἐπαφῆς καὶ ἐμπνεύσεως εἰς τὰς Κινήσεις τῆς Νεολαίας καὶ συνεργάζηται μετὰ τῶν Κινήσεων τούτων εἰς τὴν προπαρασκευὴν διεθνῶν Χριστιανικῶν Συνεδρίων τῆς Νεολαίας, οἷον τὸ ὑπὸ μελέτην διὰ τὸ ἔτος 1947. Ὡς πρόεδρον τῆς ῥηθείσης Ἐπιτροπῆς τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς «Ὁμοσπονδίας Χριστιανῶν Σπουδαστῶν» τὸν Rev. Francis House.

6) Ἐπὶ τῇ βάσει δωρεᾶς ἐκ 500.000 δολλαρίων ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Ἀμερικανοῦ ἑκατομμυριούχου Rockfeller, πρὸς ἵδρυσιν «Οἰκουμενικοῦ Κέν-

τρου» πρὸς μόρφωσιν Χριστιανῶν Ἡγετῶν, τὸ Συνέδριον ἀπεφάσισε κατ' ἀρχὴν τὴν ἵδρυσιν καὶ ἐξέλεξε διοικητικὴν αὐτοῦ Ἐπιτροπὴν καὶ πρῶτον διευθυντὴν τὸν Ὁλλανδὸν Kraemer, Καθηγητὴν τῆς Θρησκειολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Leyden. Τὸ Οἰκουμενικὸν Κέντρον θὰ περιλαμβάνῃ σπουδαστὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ θὰ ἀναγράφῃ μελέτην τῶν Ἁγίων Γραφῶν, τὸ σημερινὸν Χριστιανικὸν κήρυγμα, Χριστιανικὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν Ἠθικήν, Χριστιανικὴν Παιδαγωγικήν, τὴν σύγχρονον ζωὴν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὰς νεωτέρας κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς κινήσεις, εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Κοινωνιολογίαν καὶ ἱστορίαν τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως. Ὡς τόπος, ὡρίσθησαν τὰ πέριξ τῆς Γενεύης. Τὸ Οἰκουμενικὸν Κέντρον, καίτοι θὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, θὰ ἀπολαύῃ σχετικῆς Αὐτονομίας, θὰ ἔχῃ δὲ ἰδίαν Βιβλιοθήκην καὶ θὰ ἐκδίδῃ περιοδικὸν καὶ ἄλλα δημοσιεύματα.

7) Τὸ Συνέδριον ἐξέλεξεν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν δημοσίευσιν περιοδικοῦ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου, κατὰ τρίμηνον, ἐν ἀγγλικῇ γλώσσῃ, ὑπὸ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα «Κοινωνία», τὸ ὁποῖον πρῶτος ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης Σόδερμπλομ μετεχειρίσθη πρὸς δήλωσιν τῆς συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν, ἣν συνεργασίαν διὰ τῆς ἐγκυκλίου αὐτοῦ τοῦ 1920 προέτεινε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ ἀνετέθη εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα Visser Tooft, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν Ἐκδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣν θέλει διορίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Π. Σ. Ε., ὅπερ καὶ θὰ μελετήσῃ τὰ σχετικὰ οἰκονομικὰ προβλήματα.

8) Τὸ σπουδαιότερον σημεῖον, εἰς ὃ περιεστράφησαν αἱ συζητήσεις τοῦ Συνεδρίου, ἦτο ὁ καθορισμὸς τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ θέματος, περὶ ὃ μέλλει νὰ ἀσχοληθῇ ἡ προσεχὴς Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Καὶ χρόνος μὲν ὡρίσθη τὰ τέλη Αὐγούστου καὶ αἱ ἀρχαὶ Σεπτεμβρίου (Αὐγούστου 24—Σεπτεμβρίου 4, 1948), παρέμεινεν ὅμως ἀκαθόριστος ὁ τόπος καὶ ἐπαφέθη ἡ περὶ αὐτοῦ ἀπόφασις εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπήν, λαμβάνουσαν ὑπ' ὄψιν τὰς τρεῖς γενομένας προσφορὰς ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῶν τῆς Δανίας καὶ τῶν τῆς Ὁλλανδίας. Πολλῷ περισσότερος χρόνος κατηναλώθη εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ θέματος. Ὡς τοιοῦτο, ἐπὶ τῇ βάσει καλῶς μεμελετημένου Ὑπομνήματος, ὡρίσθη «ἡ τάξις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀταξία τοῦ ἀνθρώπου σήμερον». Ἡ ἐν τῷ κόσμῳ παρατηρουμένη ἀταξία, καὶ δὴ μετὰ τὸν πόλεμον, ἐπιβάλλει νὰ τονισθῇ ἡ τάξις τοῦ Θεοῦ, ὡς αὕτη ἀπεκαλύφθη ἐν τῷ βίῳ καὶ τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία προβάλλει εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀντικειμενικὴν στάθμην, καθ' ἣν

δέον νὰ κρίνωνται ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἀνθρώπων. Τὸ θέμα τοῦτο ὑποδιῃρέθη εἰς 4 κεφάλαια. 1) Ἡ Οἰκουμενικὴ Ἐκκλησία ὡς βάσις τῆς τάξεως τοῦ Θεοῦ. 2) Τὸ κήρυγμα τῆς τάξεως τοῦ Θεοῦ. 3) Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ ἀταξία τῆς κοινωνίας. 4) Ἡ Οἰκουμενικὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ τάξις τοῦ κόσμου. Εἰς τὰ τέσσαρα ταῦτα θέματα θέλει στραφῇ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ μελέτη ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτροπῆς, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὁποίας θὰ καταλεγῶσι διακεκριμένοι θεολόγοι τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ οἱ διευθυνταὶ τοῦ τμήματος μελετῶν τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Πλὴν τούτου, ἡ προσεχὴς Συνέλευσις θέλει ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ Συντάγματος τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖον συνέταξε τὸ ἐν Οὐτρέχτῃ συνελθὸν Συνέδριον.

9) Εἶτα, προκειμένου περὶ προσκλήσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, αἵτινες δὲν ἐδήλωσαν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου, ἐνεκρίθη ὅπως διὰ τὴν ἀποδοχὴν Ἐκκλησίας, ὡς κριτήριον χρησιμεύσῃ ἡ δογματικὴ αὐτῆς διδασκαλία, ὡς ὡρίσθη ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Οὐτρέχτης, πρὸς δὲ καὶ τὸ μέγεθος, ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ εὐστάθεια αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ παρετηρήθη ὅτι μέχρι σήμερον οὐδεμία τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐδήλωσε συμμετοχήν, ἀπεφασίσθη ὅπως δύο Ἀποστολαὶ τοῦ Συνεδρίου ἐπισκεφθῶσι τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ καλέσωσιν αὐτὰς ἐπισήμως. Μετὰ συζήτησιν δέ, ὡρίσθη ὅπως ἡ μία ἐξ αὐτῶν μεταβῇ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὰς Σλαυικάς. Εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Π.Σ.Ε. ἀνετέθη ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῶν δύο ἀποστολῶν.

10) Ἐγκριθέντος ἐν ἀρχῇ τῶν συνεδριάσεων, ὅπως τὸ Συνέδριον ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Χριστιανικὸν κόσμον Διάγγελμα, ἀνετέθη εἰς Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νορβηγοῦ Ἐπισκόπου Veggrave, ὅπως συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ τοῦτο εἰς τὴν ὁλομέλειαν πρὸς ἔγκρισιν. Τὸ ἐγκριθέν, μετὰ συζήτησιν, Διάγγελμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν Χριστιανικὸν κόσμον:

Ι. Μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

Ὁ κόσμος σήμερον διατελεῖ μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου. Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀνθρώπων περὶ καλλιτέρου κόσμου ἀπέτυχεν. Ἑκατομμύρια ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ὑφίστανται βασάνους ἀνυποφόρους. Οἱ λαοὶ φαίνονται ἀνίκανοι νὰ λύσωσι θεμελιώδη διεθνῆ προβλήματα. Βαρὺ φορτίον πιέζει ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀπέναντι τῆς κρίσεως ταύτης οἱ χριστιανοὶ ἔχομεν βαθέως τεταραγμένην τὴν συνείδησιν ἡμῶν. Καὶ ὅμως ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, καθωσίωσεν ἡμᾶς ὑπηρέτας τοῦ Λόγου Αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον εἴμεθα ὑπο-

χρεωμένοι νὰ κηρύττωμεν. Οἱ ἄνθρωποι βαδίζουσι τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου. διότι παρήκουσαν εἰς τὸν Θεόν. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἀνακαινίσεως ἢ ὁ τῆς μετανοίας. Ὀφείλομεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς ἰδίας ἡμῶν ὁδοὺς καὶ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς μίαν τελικὴν ἀπόφασιν. «Τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν· ἔκλεξαι τὴν ζωήν» (Δευτερ. 30,19). Ὁ πόλεμος εἶνε συνέπεια τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς τραγικῆς ἀνικανότητος τῶν ἀνθρώπων ὅπως εὕρωσι τὴν ἀληθῆ λύσιν τῶν διαφορῶν αὐτῶν. Παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν ὅπως τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη γνωρίσωσι νὰ ἐκλέξωσι τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ ἀπαλλάξωσι τὰς μελλούσας γενεὰς τῆς κατάρας τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ὁ χρόνος ἐπείγει. Ἡ ἐπιτυχία, ἣν κατήγαγεν ὁ ἄνθρωπος ἐξαπολύων τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν, ἀπειλεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καταστροφήν. Ἂν οἱ ἄνθρωποι δὲν μεταβάλωσι τὴν ὅλην περὶ τῆς ζωῆς θεωρίαν αὐτῶν, ὁ πολιτισμὸς ἡμῶν θὰ ἀπολεσθῇ. Φανταστικὴ εἰρήνη δὲν εἶνε καλλιτέρα τοῦ πολέμου. Οὐδεμία εἰρήνη δύναται νὰ εἶναι διαρκὴς ἂν μὴ ἐρείδηται ἐπὶ τῶν πραγματικῶν πνευματικῶν θεμελίων. Ζητοῦμεν παρ' ὅλων τῶν καλῆς θελήσεως ἀνθρώπων καὶ παρ' ἐκείνων οἵτινες πιστεύουσιν εἰς τὰς ἠθικὰς ἀξίας καὶ εἰς τὰς πνευματικὰς δυνάμεις, ὅπως συνεργασθῶσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τάξεως, συμφώνου πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν ἀνθρωπισμόν.

ΙΙ. Νέα Ἀπαρχή.

Πάντα τὰ ἔθνη εὕρηνται ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ. Αἱ ἡττηθεῖσαι χῶραι ὑφίστανται τρομερὰν τιμωρίαν. Ἀλλὰ τὰ μέσα τῆς ἀνορθώσεως αὐτῶν εὑρίσκονται ἐν αὐτοῖς τούτοις. Ἐὰν στραφῶσι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἀκούσωσι τὴν φωνὴν ἐκείνων, οἵτινες καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ζοφερωτάτας ἡμέρας ἀντέστησαν ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ Κακοῦ, θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀνακτήσωσι τὴν θέσιν αὐτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ κόσμου. Αἱ νικήτριαι χῶραι ὑπέστησαν πολλὰ καὶ αὐταί, ἀλλ' ἡ νίκη ἐπιβάλλει εἰς αὐτὰς νέαν εὐθύνην πρὸ τοῦ Θεοῦ. Ὀφείλουσι νὰ συνδυάσωσι τὴν ἀγάπην μετὰ τῆς δικαιοσύνης. Ἡ ἐκδίκησις ἐναντίον πρώην πολεμίων, εἴτε διὰ τῆς ἀποστερήσεως ἀπ' αὐτῶν τῶν μέσων τῆς ὑπάρξεως, εἴτε διὰ τῆς ἀθρόας ἐξώσεως τῶν πληθυσμῶν, ἢ δι' ὅλων τῶν ἄλλων μέσων δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπιφέρῃ νέας καταστροφάς. Δέον νὰ γίνῃ νέα ἀπαρχὴ εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. Τὰ ἔθνη κέκτηνται ἕκαστον τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θέσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ὁ ἐθνικὸς ἐγωϊσμὸς ὅλων τῶν λαῶν, μικρῶν καὶ μεγάλων, εἶνε ἁμαρτία ἔναντι τοῦ Δημιουργοῦ. Οὐδὲν ἔθνος δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ σχετικὸν πρὸς αὐτὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, ἂν ἀρνῆται νὰ συνεργασθῇ πλήρως μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ὡς μελῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Ὑπάρ-

χει ἀμοιβαία ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς τάξεως. Ἐντεῦθεν καὶ ποιούμεθα ἔκκλησιν, ἰδιαίτατα πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν πέντε Μ. Δυνάμεων καὶ ζητοῦμεν παρ᾽ αὐτῶν νὰ ἀρθῶσιν εἰς τὸ ὕψος τῶν εὐθυνῶν, ἃς φέρουσι. Ἑνώσασαι τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἐκέρδησαν τὸν πόλεμον. Ζητοῦμεν νῦν παρ᾽ αὐτῶν νὰ ἑνώσωσι τὰς προσπαθείας αὐτῶν, ἵνα ἐγκαθιδρύσωσι τὴν δικαιοσύνην, καταστείλωσι τὴν πεῖναν καὶ δημιουργήσωσι κοινωνίαν τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐὰν δὲν ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῶν παλαιῶν αὐτῶν ὁδῶν καὶ δὲν παύσωσι νὰ στηρίζωνται ἐπὶ μόνης τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἐὰν δὲν ὑποταχθῶσιν ὑπὸ τὸν θεῖον νόμον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, βαίνουσι πρὸς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν θάνατον. «Τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν· ἔκλεξαι τὴν ζωήν».

III. Βοήθεια πρὸς ἐκλογήν.

Τὸ καθῆκον τῶν Ἐκκλησιῶν εἶνε, ὅπως βοηθήσωσι τὰ ἔθνη, ἵνα ἐκλέξωσι τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς. Οἱ Χριστιανοὶ ἐκλήθησαν ἵνα ὦσι τὸ ἅλας τῆς γῆς καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Εἰς αὐτοὺς ἀνήκει τὸ καθῆκον τῆς καταλλαγῆς. Εἰς αὐτοὺς ὡσαύτως ἀνήκει, ὅπως διὰ λόγων καὶ ἔργων ἀποδείξωσιν ὅτι ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ πληροῦται ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ. Καλοῦμεν ὅλους τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πράξωσι πᾶν ὅ,τι δύνανται πρὸς ἀνακούφισιν ἐκείνων, οἵτινες ὑφίστανται ἐν τῷ παρόντι τρομερὰς στερήσεις καὶ δοκιμασίας. Καλοῦμεν αὐτούς, ὅπως ἐργασθῶσι διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καλλιτέρας τάξεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ δίκαια τῶν ἀνθρώπων θὰ ἀναγνωρίζωνται καὶ θὰ προστατεύωνται τελείως. Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι αἱ πλούσιαι Ἐκκλησίαι θὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ βοηθῶσι τὰς Ἐκκλησίας τῶν ἀπελευθερωθεισῶν καὶ δοκιμασθεισῶν Χωρῶν καὶ ὅτι ὅλαι αἱ Ἐκκλησίαι θὰ θεωρῶσι καθῆκον αὐτῶν νὰ βοηθῶσι τὴν Ἐκκλησίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, ἥτις εἶνε ὅπως κηρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ζητοῦμεν ἐπιμόνως παρ᾽ ὅλων, ὅπως δέωνται ἀκαταπαύστως ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν παραπτωμάτων, ὑπὲρ τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἀληθοῦς ἀνθρωπίνης συναδελφώσεως.

Τὸ ἐφ᾽ ἡμῖν, Χάριτας ἀποδίδομεν εἰς τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ οἰκουμενικῇ συναδελφώσει ἐν Χριστῷ. Τὰ ἔτη τοῦ πολέμου ηὔρυναν καὶ ἀνεβάθυναν τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν καὶ Χάριτι τοῦ Θεοῦ εὕρομεν ὅτι αὐτὸς ἐνίσχυεν ἡμᾶς ἐν τῇ παγκοσμίῳ κοινωνίᾳ τῆς ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Χαίρομεν διότι ἠδυνήθημεν νὰ συνέλθωμεν καὶ αὖθις ἐπὶ τὸ αὐτό, μετὰ τὰς δοκιμασίας τῶν τελευταίων ἐτῶν, καὶ νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅτι αἱ καρδίαι ἡμῶν ἦσαν στενῶς συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας διὰ τῆς ἀγά-

πης τοῦ Χριστοῦ. Βεβαιοῦμεν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν μετὰ τὸν πόλεμον συνεδρίαν, συνηντήθημεν καὶ συνειργάσθημεν ὡς ἀδελφοί, εὑρόντες ἐν τῷ Χριστῷ πνευματικὴν ἑνότητα ὑπερνικῶσαν τὰς διαφορὰς ἡμῶν. Αἱ καρδίαι ἡμῶν εἶνε εὐτυχεῖς καὶ εὐγνώμονες ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐν αὐτῷ διαβλέπομεν ἐχέγγυον ἐλπίδος δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα· Ὁ Θεὸς ἐνήργησεν ὥστε νὰ γνωρίσωμεν ἐν τούτῳ τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος Αὐτοῦ, ὅπερ εἶνε ὅπως, ἐν τῷ πληρώματι τοῦ Χρόνου, τὰ πάντα ἀνακεφαλαιωθῶσιν ἐν τῷ Χριστῷ· Αὐτὸς εἶνε ἡ εἰρήνη ἡμῶν. Ἐν Αὐτῷ κεῖται ἡ ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητος.

«Τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν· ἔκλεξαι τὴν ζωήν.»

11) Ἀναβληθείσης τῆς ἐκλογῆς μονίμου Προέδρου τοῦ Π.Σ.Ε., μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς πρώτης συνελεύσεως, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας Dr. Temple, ἐνεκρίθη ὅπως ὀνομασθῶσι 5 Πρόεδροι, ὁ Dr. Boegner, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας, ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης καὶ ὁ Dr. John Mott, τοῦ πρώτου ὄντος προέδρου καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Ταύτης, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, μετέχουσιν ὡσαύτως ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Μελετῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἐπανορθώσεων, ὁ ἀμερικανὸς Dr. Cavert, ὁ Γεν. Γραμματεύς, ὁ Πρόεδρος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Ταμίας. Ὡσαύτως κατηρτίσθη Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

ORTODOKSİA — Ahlâkî ve Dinî Resale

İmtiyaz sahibi ve Umum neşriyat Müdürü : MELETİOS LUKAKİS

Mahal İdare: Tahta Minare, Vodina Sok. No.: 42 İstanbul-Fener

Basım tarihi: 19/8/946